

கணபதிநாள்

திருச்சிற்றம்பலம்.

தாயுமான சுவாமிகள்

அருளிச்செய்த.

திருப்பாடற்றிரட்டு

V. B. SUBRAHMANYASARMA
TAMIL-PANDIT.

சிதம்பரம்

தடராஜசுவாமிகளால்

பரிசோதித்து

சென்னை-புரசை

வித்தியாவிநோதாச்சுக்கடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

இதன் விலை 12

1894

நூலினுட்பிரிவுகராதி.

நூலினுட்பிரிவுகராதி	பக்கம்	நூலினுட்பிரிவுகராதி.	பக்கம்.
அகவல்	கஅடு	தந்தைதாய்	கஉசு
அகிலாண்டநாயகி	கஉடு	தன்னுண்மை	கசுடு
அடியாரவணக்கம்	கசுஉ	தன்னை	கஉ0
அருளிபலபு	கசுசு	தன்னையொருவர்	அசு
அறிஞருரை	கஎக	திடமுறவே	ககஅ
அன்பாடுநெறி	கஎ0	திருந்ருள்விலாசப்பரசி	க
அன்புநிலைமை	கசுகு	தெய்வவணக்கம்	கசு0
ஆகாதோவென்கண்ணி	கஎஎ	தேசோமயானந்தம்	சஅ
ஆகாரபுவனம்	ருஎ	தேனமுகம்	சுடு
ஆகஞவை	கஉ0	நல்லநிலையென்கண்ணி	கஎசு
ஆசையெனும்	அஎ	நிலைபிரிந்தோகூடுதற	கஎசு
ஆரணம்	அ0	நிறகுநிலை	கஎஉ
ஆனந்தக்களிப்பு	கஅஉ	நிலைவொன்று	சஅ
ஆனந்தமாநபரம்	உஅ	நினநநிலை	கஅக
ஆனந்தவியலபு	கசுஅ	பார்பரக்கண்ணி	கசுஉ
இலையோவென்கண்	கஎஅ	பரிபூரணானந்தம்	உ
உடலபொய்யுறவு	கடு	பலவகைக்கண்ணி	கஎசு
என்குநிறைநகின்றபொரு	கஅ	பணமாலை	சுசு
எடுத்ததேகம்	ககஅ	பாடுகின்றபனுவல்	கஅக
எந்நாடகண்ணி	கசு0	பாயபபுலி	சஅ
எனக்கெனச்செயல்	சுசு	பெரியநாயகிவிருத்தம்	கஉடு
ஏசுமற்றவநிலை	ககசு	பெற்றவட்கே	கஉஎ
கருணாகரக்கடவுள்	கசு	பைங்கிளிக்கண்ணி	கருசு
கவலாலின	கஉஅ	பொருளியலபு	கசுஎ
கற்புமுசிறை	கஉ0	பொருள்வணக்கம்	எ
காடுங்கரையும்	ககஎ	பொன்னைமாதரை	எ0
காண்பேறேவென்கண்	கஎடு	மண்டலத்தின்	சுசு
குருமரபின்வணக்கம்	கசுக	மலைவளாகாதவி	கஉக
சச்சிதானந்தசிவம்	சசு	மாதரைப்பழித்தல்	கசுசு
சித்தர்கணம்	உசு	முகமெலாம்	கஎஅ
சிலன்செயல்	அசு	மௌனகுருவணக்கம்	கசு
சிந்தகோதயவிலாசம்	ருசு	யாககையைப்பழித்தல்	கசுஉ
சின்மயானந்தகுரு	க0	வண்ணம்	கஅசு
சுகவாரி	சுஉ	வம்பனென்	அசு
சொல்லற்கரிய	அஉ	வேண்டாவோவென்	} கஎசு
தத்துவமுறைமை	கசுசு	கண்ணி	

V. B. SUBRAMANIAM
TAMIL-PANDIT.

கணபதிதுணை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

தாயுமானசுவாமிகள் பாடல்.

திருவருள்விலாசப்பரசிவ வணக்கம்.

ஆசிரிய விருத்தம்

அவகிவ கெனாதபடி யெங்கும் ப்ரகாசமா
யானந்த பூதநி யாகி
யருளொடு நிறைந்ததெது தன்னருள வெளிக்குளே
யகிலாண்ட கோடி யெல்லாந்
தவரும் படிக்கிச்சை வைத்துயிராக குயிராயத்
தழைத்ததெது மனவாகி நிற
றட்டாம னின்றதெது சமயகோ டிகளெல்லாந்
தநதெய்வ மெந்தெய்வ மென
றெவருந் தொடராதென வழக்கிடவு நின்றதெது
வெங்கணும பெருவ முககா
யாதினும வலலவொரு சித்தாகி யின்பமா
யென்றைக்கு முள்ள தெதுமேற
கங்குலடக லறநின்ற வெலலையுள தெதுவது
கருத்திற் கிசைந்த ததுவே
கண்டன வெலாமோன வருவெளிய தாகவுங்
கருதியஞ் சலிசெய்கு வாம
(க)
ஊரனந் தம்பெற்ற பேரனந் தஞ்சுற்று
முறவனந் தம்வி னையின
லுடலனந் தஞ்செயும் வினையனந் தவகருத்
தோவனந் தம்பெற றபோ
சீரனந் தஞ்சொக்க நரகமு மனந்தீந்ற
றெய்வமு மனநத பேதந்
திகழ்கின்ற சமயமு மனநதமத னுன்னான
சிற்சத்தி யாலு ணர்ந்து

காரனந் தங்கோடி வருஷித்த தென்வன்பர்
கண்ணும்விண் ணுந்தேக் கவே
கருதரிய வானந்த மழைபொழியு முகிலைநங்
கடவுளைத் துரிய வடிவைப்
பேரனந் தம்பேசி மறையனந் தஞ்சொலும்
பெரியமௌ னத்தின் வைபவைப்
பேசரு மனநதபத ஞானவா னந்தமாம்
பெரியபொரு னைப்ப ணிகுவாம்.

அத்துவித வத்துவைச் சொற்ப்ரகா சத்தனியை
யருமறைகண் முரசு றையவே
யறிவினுக் கறிவாகி யானந்த மயமான
வாதியை யநாதி யேக
தத்துவ சொருபத்தை மதசம்ம தமபெருசு
சாலம்ப ரகித மான
சாசுவத புட்கல நிராலம்ப வாலம்ப
சாந்தபத வ்யோம நிலையை
சித்தநிர மலசகித நிஷ்ப்ரபஞ் சபபொருளை
நிர்விஷய சுதத மான
நிர்வி காரததைத் தடததமாய் நின்னொளிர்
நிரஞ்சன நிராம யததைச்
சித்தமறி யாதபடி சித்தத்தி னின்றிலகு
திவ்யதே சோம யததைச்
சிப்பர வெளிக்குள்வனா தற்பரம தானபர
தேவதையை யஞ்சலி செயவாம்

பரிபூரணனந்தம்.

வ்ரகா கயிங்கரிய மன்றியொரு சாதன
மனோவாயு நிற்கும வண்ணம்
வாலாய மாகவும் பழகியறி யேன்றுறவு
மார்க்கத்தி னிசசை போல
நேசானு சாரியாய் விவகரிப் பேனந்த
நினைவையு மறந்த போது
நித்திரைகொள் வேன்றேக நீஞ்ஞ்மென வெண்ணிலோ
நெஞ்சந் துடித்த யருவேன்
பேசாத வானந்த நிட்டைக்கு மறிவிலாப்
பேதைக்கும் வெகுதூ ரமே

பரிபூரணனந்தம்.

பேய்க்குண மறிந்திந்த நாய்க்குமொரு வழிபெரிய
 பேரின்ப நிட்டை யருள்வாய்
 பாசா டவிக்குளே செல்லா தவர்க்கருள்
 பழுததொழுகு தேவ தருவே
 பார்க்குமிட மெனகுமொரு நீக்கமற நிறைகின்ற
 பரிபூரணனந் தமே.

தெரிவாக லூவன நடப்பன பறப்பன
 செயற்கொண் டிருப்பன முதற்
 தேகங்க ளததனையு மோகங்கொள் பெளதிகு
 சென்மிதத வாங்கி றககும்
 விரிவாய பூதங்க ளொன்றொடொன் ருபழியு
 மேற்கொண்ட சேட மதுவே
 வெறுவெளி நிராலம்ப நிறைஞனய முபசாந்த
 வேதவே தாநத ஞானம்
 பிரியாத டேரொளி பிறககின்ற வருளருட்
 பெற்றோர்கள பெற்ற பெருமை
 பிறவாமை யென்றைக்கு மிறவாமை யாய்வந்து
 பேசாமை யாகு மெனவே
 பரிவா யெனக்குநீ யறிவிக்க வந்ததே
 பரிபாக கால மலவோ
 பார்க்குமிட மெனகுமொரு நீக்கமற நிறைகின்ற
 பரிபூரணனந் தமே.

ஆராயும வேளையிற் பிரமாதி யானாறு
 மையவொரு செயலு மில்லை
 யமைதியொடு பேசாக பெருமைபெறு குணசந்த்ர
 ராமென விருந்த பேரு
 நேராக வொருகோப மொருவேளை வரவந்த
 நிறைவொன்று மில்லா மலே
 நெட்டியிற் துத்தட் டழிந்துளறு வாவசன
 நிர்வாக் ரென்ற பேரும்
 பூராய மாயொன்று பேசுமிட் மொன்றைப்
 புலம்புவார் சிவராத் திரிப்
 போதுதுயி லோமென்ற விரதீயரு மறிதுயிற்
 போலே யிருந்த துயில்வார்
 பாராதி தனிதுள்ள செயலெலா முடிவிலே
 பார்க்கினின் செயலல் லவோ

பார்க்குமிட மெங்குமொரு நீக்கமற நிறைகின்ற
பரிபூரணனந்தமே.

அண்டபகி ரண்டமும் மாயா விகாரமே
யம்மாபை யிலலா மையே
யாமெனவு மறிவுமுண் டப்பாலு மறிகின்ற
வறிவினை யறிந்து பார்க்கி
னெண்டிசை விளககுமொரு தெய்வவரு ளல்லாம
விலலையெனு நினைவு முண்டிங்
கியானென தறததுரிய நிறைவாகி நிறபதே
யின்பமெனு மன்பு முண்டு
கண்டன வெலாமலல வென்றுகண் டனைசெய்து
கருவிகர ணங்க ளோயக
கண்மூடி யொருகண மிருக்கவென் றுறபாழ்த்த
காமங்கள் போராடு தே
பண்டையுள காமமே காததாவெனும் பெயர்ப்
பசுநா னிசசிப்ப னே
பார்க்குமிட மெங்குமொரு நீக்கமற நிறைகின்ற
பரிபூரணனந்தமே.

சந்ததமு மெனதுசெய னினதுசெய வியானெனுந்
தன்மை நினை யன்றியில்லாத்
தன்மையால் வேறலேன வேதாந்த சித்தாந்த
சமரச சுபாவ மிதுவே
யிந்தநிலை தெளியநா னெககுருகி வாடிய
வியற்கைதிரு வுளமறி யுமே
யிந்தநிலையி லேசற் றிருக்கவென றுன்மடமை
யிதசதரு வாக வந்து
சிந்தைகுடி கொள்ளுதே மலமாயை கனம்
திருமபுமேர தொடுவ ழுககாய்ச
சென்மமவரு மோவெனவும யோசிககு தேமனது
சிரத்தையெனும் வாளு முதவிப
பந்தமற மெய்ஞ்ஞான தீரமுந் தநதெனைப
பாதுகாத் தருள்செய்கு வாய்
பார்க்குமிட மெங்குமொரு நீக்கமற நிறைகின்ற
பரிபூரணனந்தமே.

பூதலய மாகின்ற மாயைமுத லென்பர்சிலர்
பொறிபுல னடக்கு மிடமே

பரிபூரணனந்தம்.

பொருளென்பர் சிலர்கரண முடிவென்பர் சிலாகுணம்
போனவிட மென்பா சிலபேர்
நாதவடி வென்பர்சிலா விநதுமய மென்பாசிலா
நட்டநடு வேயி ருந்த
நாமென்பர் சிலருருவ மாமென்பா சிலர்கருதி
நாடிலரு ளென்பா சிலபேர்
பேதமற வுயிர்கெட்ட நிலயமென நிடுவாசிலா
பேசினரு வென்பர் சிலபோ
பினனுமுன் னுங்கெட்ட சூனியம தென்பா சிலா
பிறவுமே மொழிவ ரிவையாற்
பாதரச மாயமனது சஞ்சலப படுமலாற்
பரமசுக நிஷ்டை பெறுமோ
பாாகுமிட மெங்குமொரு நீக்கமற நிறைகின்ற
பரிபூர ணானந்தமே.

அநதகா ரததையோ ரகமாககி மின்போலென
னறிவைச சுருக்கி னவரா
ரவ்வறிவு தானுமே பறநினது பறரு
யமுநத்வுந தலைமீ திலே
சொந்தமா யெழுதப படித்ததார மெய்குஞான
சுகநிஷ்டை சேரா மலே
சோற்றத துருத்தியைச சமமெனவு முண்டென நி
தூங்கவைத தவரார கொலோ
தநதைதாய முதலான வகிலப் பஞ்சந
தனைத்தந்த தெனதா சையோ
தனனையே நோவனோ பிறரையே நோவனோ
தற்கால மதைநோ வனோ
பந்தமா னதுதந்த வினையையே நோவனோ
பரமாதத மேது மறியேன்
பாாகுமிட மெங்குமொரு நீக்கமற நிறைகின்ற
பரிபூர ணானந்தமே.

வாரா தெலாமொழிய வருவன வெலாமெய்த
மனது சாக்ஷிய தாகவே
மருவநிலை தந்ததும் வேதாந்த சித்தாந்த
மரபுசம ரச மாகவே
பூராய மாயுணர ஆதமது தந்ததும்
பொய்யுடலை நிலையன் நெனப்

போதநெறி தந்ததுஞ் சாசுவத வானந்த
 போகமே வீடென் னவே
 நீராள் மாயுருக வுள்ளன்பு தந்தது
 நின்னதரு ளின்னு மின்னு
 நின்னையே துணையென்ற வென்னையே காக்கவொரு
 நினைவுசற் றுண்டா கிலோ
 பாராதி யறியாத மோனமே யிடைவிடாப்
 பற்றாக நிற்க வருளவாய்
 பாககுமிட மெங்குமொரு நீக்கமற நிறைகின்ற
 பரிபூர ணானந்தமே.

ஆழாழி கரையின்றி நிற்கவிலே யோகொடிய
 வாலமழு தாக விலையோ
 வக்கடலின் மீதுவட வனனிறக விலையோ
 வந்தரத் தகில கோடி
 தாழாம னிலைநிற்க விலையோ மேருவுந
 தனுவாக வளைய விலையோ
 சப்தமே கங்களும் வச்சுதர னுணையிற
 சஞ்சரித திடவில லையோ
 வாழாது வாழவே யிராமனடி யாற்சிலையு
 மடமங்கை யாக விலையோ
 மணிமந்தீர மாதியால வேண்டித திகளுலக
 மார்க்கத்தில் வைக்க விலையோ
 பாழான வெனமனங் குவியவொரு தந்திரம
 பண்ணுவ துனக கருமையோ
 பாககுமிட மெங்குமொரு நீக்கமற நிறைகின்ற
 பரிபூர ணானந்தமே.

ஆசைக்கொ ரளவில்லை யகிலமெல் லாகுகடடி
 யாளினுங் கடன்மீ திலே
 யாணைசெல வேநினைவ ரளகேச னிகராக
 வம்பொன்மிக வைத்த பேரு
 நேசித்தா ரசவாத வித்தைக் கலைநதிடுவர்
 நெடுநா ளிருந்த பேரு
 நிலையாக வேயினுங் காயகற் பந்தேடி
 நெஞ்சுபுண் ணுவ ரெல்லாம்
 யோசிக்கும் வேளையிற் பசிதீர வுண்பது
 முறங்குவது மாக முடியு

பொருள் வணக்கம்.

முள்ளதே போதுநா னுனைனக் குளறியே
யொனறைவிட் டொன்று பற்றிப்
பாசக் கடற்குளே வீழாமன் மனதறற
பரிசுதத நிலையை யருள்வாய்
பாக்குமிட மெங்குமொரு நீக்கமற நிறைகின்ற
பரிபூர ணுனந் தமே.

பொருள் வணக்கம்.

நித்தியமாய் நிரமலமாய் நிட்களமாய் நிராமயமாய
நிறைவாய் நீங்காச
சுததமுமாய்த் தூரமுமாய்ச் சமீபமுமாயத துரியநிறை
சுடரா யெல்லாம
வைத்திருந்த தாரகமா யானந்த மயமாகி
மனவாக கெட்டாச
சித்துருவாய நின்றவொன்றைச் சுகாரம்பப பெருவெளியைச்
சிந்தை செய்வாம்.

பாதுமன நினையுமந்த நினைவுக்கு நினைவாகி
யாதின பாலும
பேதமற நினையிருக குயிராகி யனபருக்கே
பேரா னந்தக
கோதிலமு தூறறரும்பிக் குணங்குறிபொன் றறத்தனைக
கொடுத்தக காட்டுந்
திதிலபரா பரமான சித்தநதந் பேரெள்ளியைச்
சிந்தை செய்வாம்.

பெருவெளியா யைம்பூதம் பிறப்பிடமாய்ப் பேசாத
பெரிய மோனம
வருமிடமாய மனமாதிக கெட்டாத பேரினப
மயமாய் ஞானக
குருவருளாற காட்டிடவு மனபரைக்கோத தறவிழுங்கிக்
கொண்டப் பாலுந்
தெரிவரிதாய்க் கலந்ததெந்தப் பொருளந்தப் பொருளினையாளு
சிந்தை செய்வாம்.

இகபரமு முயிர்க்குயிரை யானெனதற் றவருறவை
யெந்த நாளுஞ்
சுகபரி பூரணமான நிராலம்ப கோசரத்தைத்
துரிய வாழ்வை

யகமகிழ வருந்தேனை முக்கனியைக் கற்கண்டை

யமிர்ந்த நாடி

மொகுமொகென விருவிழிநீர் முததிறைப்பக் கரமலாகண்
முகிழ்த்து நிற்பாம். (ச)

சா திருலம் பிறப்பிறப்புப் பந்தமுத்தி யருவருவத்

தனமை நாம

மேதுமின்றி யெப்பொருட்கு மெவவிடத்தும் பிறிவறநின்
றியககஞ் செயயுஞ்

சோதியைமாத தூவெளியை மனதவிழ நிறைவான
தூரிய வாழ்வைத்

திதிலபர மாம்பொருளைத் திருவருளே நினைவாகச்
சிறதை செய்வாம். (ரு)

இந் திரசா லங்கனவு கானலினீ ரெனவுலக

மெமககுத் தோன்றச்

சந்ததமுஞ் சிற்பரத்தா லழியாத தற்பரத்தைச்

சாராது வாழ்க

புநதிமகி முறநாளுந் தடையறவா னந்தவெள்ளம்

பொலிக வென்றே

வநதருளுங் குருமெள்ளி மலாததானே யனுதினமும்

வழுத்தல செய்வாம் (சு)

பொருளாகக் கண்டபொரு ளெவைக்குமுதற் பொருளாகிப்

போத மாகித்

செருளாகிக் கருதுமன்பா மிடிநீர்ப் பருகவந்த

செழுந்தே னாகி

யருளானோக க்கமபுறமென் றுனனாத பூரணவா

னந்த மாகி

யிருடா விளங்குபொரு ளியாதநதப் பொருளினையா

மிறைஞ்சி நிற்பாம். (ஏ)

அருமறையின் சிரப்பொருளாய் விண்ணவாமா முனிவர்கித்த

ராதி யானோ

தெரிவரிய பூரணமாய்க் காரணங்கற் பணைகடந்த

செல்வ மாகிக்

கருதரிய மலரின்மண மெள்ளிலெண்ணெ யுடலுயிர்போற்

கலந்தெந் நாளுந்

தூரியநடு ஔருந்த பெரியபொரு ளியாததனைத்

தொழுதல் செய்வாம். (அ)

விண்ணதி பூதமெல்லாந் தன்னகத்தி லடக்கிவெறு

வெளியாய் ஞானக

கண்ணாக கண்டவனபா கண்ணாடே யானந்தக

கடலாய் வேறென்.

மெண்ணை பழக்கிரமகித் தானாகச் செயதருளு

மிறையே யுன்றன்

மண்ணருளு சாந்தவரு டனைநினைந்து கரமலாக

டலைமேற் கொளவாம்.

(௯)

விண்ணிறைநத வெளியாயென் மனவெளியிற் கலந்தறிவாம்

வெளியி னூடுந

தண்ணிறைந்த பேரமுதாய்ச சதானந்த மானபெருந

தகையே நிற்பா

லுண்ணிறைநத பேரனபா லுள்ளருகி மொழிகுளறி

யுவகை யாகிக

கண்ணிறைநத புனலுருப்பக கரமுகிழப்ப நின்னருளை

கருத்தில வைப்பாம்

(௧௦)

வேறு.

ஆதியந்தங் காட்டாத முதலா யெமமை

யடிமைக்கா வளாததெடுத்த வனனைபோல

நீதிபெறுங் குருவாகி மனவாக் கெட்டா

நிச்சயமாய்ச சொச்சமதாய நிமலமாகி

வாதமிடுஞ் சமயநெறிக் கரிப தாகி

மௌனத்தோர பாலவெளியாய் வயங்கா நின்ற

சோதியையென னுயிததுணையை நாடிக் கண்ணீர்

சொரியவிரு கரங்குவித்துத் தொழுதல் செய்வாம்.

(௧௧)

அகரவுயி ரெழுத்தனைத்து மாகி வேறு

யமாந்ததென வகிலாண்ட மனைத்து மாகிப்

பகாவனவெல லாமாகி யல்ல தாகிப்

பரமாகிச் சொல்லரிய பானமை யாகித்

துகளறுசங் கற்பவிகற் பங்க னெல்லந்

தோயாத வறிவாகிச் சுத்த மாகி

நிகரிலபசு பதியான பொருளை நாடி

நெட்டியிடுத்துப் பேரன்பா னினைதல் செய்வாம்.

(௧௨)

சின்மயானந்தகுரு.

அங்கைகொடு மலாதூவி யங்கமது புளகிப்ப
வன்பின லுருகி விழிநீ
ராறாக வாராத முததியின தாவேச
வாசைக கடற்குண மூழ்கிச்
சங்கர சுயப்புவே சமப்புவே யெனவுமொழி
தழுதழுத திட வணங்குஞ்
சனமார்க்க நெறியிலாத துனமார்க்க னேனையுந்
தண்ணருள் கொடுத்தாள் வையோ
துங்கமிகு பகருவச சனகனமுதன முனிவோக
டொழு தருகில வீற்றிருப்பச
சொல்லரிய நெரியையொரு சொல்லா லுணர்த்தியே
சொருபாணு பூதி காடடிச
செங்கமல பீடமேற கல்லா லடிகுஞ்வுளா
சித்தாந்த முததி முகலே
சிரகிரி விளங்கவரு தக்ஷிண மூர்த்தியே
சின்மயா னந்த குருவே.

(க)

அகையெனு மிழுகரையை மெய்யென்ற பாவிரா
னத்துவித வாஞ்சை யாத
லரியகொம பிறறேனை முடவனிச சித்தபடி.
யாகுமறி வவிழ வினபந
தாக்கும்வகை யேதிராட் சரியைகிரி யாயோக
சாதனம் விடுத்த செல்லாந்
சன்மாகக மல்லவிவை நிறகவென மார்க்கங்கள்
சாராத பேரறிவ தாய்
வாக்குமன மணுகாத பூரணப் பொருள்வந்து
வாய்க்கும் படிசுரு பாயம
வருவிதது வட்டாத பேரின்ப மானசக
வாரியினை வாய் மடுத்தித்
தேககித தினைககநீ டுன்னிற்ப தென்றுகாண்
சித்தாந்த முததி முதலே
சிரகிரி விளங்கவரு தக்ஷிண மூர்த்தியே
சின்மயா னந்த குருவே.

(உ)

அவ்விய மிருக்கநா னென்கின்ற வாணவ
மடைந்திட் டிருக்க லோப
மருளினமை கூடக் கலந்துள் ளிருக்கமே
லாசா பிசாச முதலாம்

வெவ்விய குணம்பல விருக்குமென் னறிவூடு
 மெய்யனீ வீற்றி ருகக
 விதியிலலை யென்னிலை பூரண னெனும்பெயா
 விரிக்கிலுரை வேறு முளதேர
 கவவுமல மாகினற நாகபா சததினற
 கண்டெண்ட வுயிர்கண் மூசசை
 கடிதகல வலியவரு ஞானசகு சீலியே
 கதியான பூமி நடுவுட்
 செவ்விதின வளாந்தோங்கு திவ்யகுண மேருவே
 சித்தாந்த முத்தி முதலே
 சிரகிரி விளங்கவரு தக்ஷிண மூர்த்தியே
 சின்மயா னந்த குருவே.

(க)

ஐவகை யெனுமபூத மாதியை வகுத்ததனு
 ளசரசர பேத மான
 யாவையும் வகுத்துநல் லறியையும் வகுத்துமறை
 யாதினா லையும் வகுத்துச்
 சைவமுத லாவளவில சமயமும் வகுத்துமேற்
 சமயங் கடந்த மோன
 சமாசம் வகுத்தநீ யுனனநா னணுகவுந்
 தண்ணருள வகுக்க விலையோ
 பொய்வளரு நெஞ்சினர்கள காணாத காட்சியே
 பொய்யிலா மெய்ய ரறிவிற்
 போதபரி பூரண வகண்டிதா காரமாய்ப்
 போக்குவர வற்ற பொருளே
 தெய்வமறை முடிவான பிரணவ சொரூபியே
 சித்தாந்த முத்தி முதலே
 சிரகிரி விளங்கவரு தக்ஷிண மூர்த்தியே
 சின்மயா னந்த குருவே.

(ச)

ஐந்துவகை யாகின்ற பூதபே தத்தினு
 லாகின்ற வாக்கை நீாமே
 லமர்கின்ற சூழியென நிற்கின்ற தெனனநா
 னநியாத கால மெல்லாம
 புத்திமகி முறவுண் மிடுததின்ம மாவதே
 போந்தநெறி யென்றி ருந்தேன்
 பூராய மாகின தருள்வந் துணர்த்தவிவை
 போனவழி தெரிய வில்லை

மெந்தநிலை பேசினு மினங்கவிலை யல்லா
 விறப்பொடு பிறப்பை யுள்ளே
 மெண்ணினு நெஞ்சது பகீரெனுந் துயிலுற
 திருவீழியு மிரவு பகலாய்ச்
 செந்தழவின மெழுகான தங்கமிவை யென்கொலோ
 சித்தாநக முததி முதலே
 சிரகிரி விளங்கவரு தகூறின மூர்த்தியே
 சின்மயா னந்த குருவே.

(ந)

காரிட்ட வாணவக கருவறையி லறிவற்ற
 கண்ணிலாக சூழவி யைப்போற
 கட்டுண் டிருந்தவெமை வெளியிலவிட் டலலலாங்
 காப்பிட்ட தற்கி சைந்த
 பேரிட்டு மெய்யென்று பேசுபாழ்ம பொய்யுடல
 பலககவினை யமுத மூட்டிப
 பெரியபுவ னகதின்னிடை போக குவா வுறுகின்ற
 பெரியவினை யாட்ட மைத்திட்
 டேரிட்ட தனசுருதி மொழிதப்பி னமனைவிட்
 டிருந் வுறுக்கி யிடா தீர்த
 திரவுபக விலலாத பேரினப வீட்டினி
 லிசைத்து துயில்கொணமி னென்று
 சரிட்ட வுலகண்ண வடிவான வெந்தையே
 சித்தாநக முததி முதலே
 சிரகிரி விளங்கவரு தகூறின மூர்த்தியே
 சின்மயா னந்த குருவே.

(சு)

கருமருவு குகையனைப நாயத்தி னடுவுட்
 களிமபுதோய செம்ப னையயான
 காண்டக விருககநீ ஞானவனன மூட்டியே
 கனிவுபெற வுள்ளு ருககிப
 பருவம தறிந்துநின னருளானகு ளிகைகொடு
 பரிசித்து வேதி செயது
 பததுமாற றுத்தங்க மாககியே பணிகொண்ட
 பகஷத்தை மென்சொல லுவே
 னருமைபெறு புகழ்பெற்ற வேதார்த்த சித்தாந்த
 மாதிரா மந்த மீது
 மத்துவித நிலபரா யெனையாண் டின்னடிமை
 யானவாக ளறிவி னூடுந்

திருமருவு கல்லா லடிக்கீழும் வளாகின்ற
சித்தாந்த முததி முதலே
சிரகிரி விளங்கவரு தக்ஷிண மூர்த்தியே
சின்மயா நந்த குருவே.

(எ)

கூடுத லுடன்பிரித லற்றுநிரத தொந்தமாய்க
குவிதலுடன விரித லற்றுக்
குணமற்று வரவினோடு போககற்று நிலையான
குறியற்று மலமு மற்று
நாடுதலு மற்றுமேல கீழ்நடுப பக்கமென
நணனுதலு மற்று விரது
நாதமற றைவகைப் பூதபே தமுமற்று
ஞாதுருவின் ஞான மற்று
வாடுதலு மற்றுமே லொன்றற நிரண்டற்று
வாக்கற்று மனமு மற்று
மன்னுபரி பூரணச சுகவாரி தன்னிலே
வாயமடுத துண்ட வசமாயத
தேடுதலு மற்றவிட நிலையென்ற மெளனியே
சித்தாந்த முததி முதலே
சிரகிரி விளங்கவரு தக்ஷிண மூர்த்தியே
சின்மயா நந்த குருவே.

(அ)

தாராத வருளெலாந தந்தருளமெள னியாய்த
தாயனைய கருணை காட்டித
தாளினையென முடிசூட்டி யறிவிற சமாதியே
சாசுவத சமப்ர தாய
மோராமன் மந்திரமு முன்னுமன் முதநிலை
யொன்றோ டிரண்டெ னும
லொளியெனவும வெளியெனவு முருவெனவு நாதமா
மொலியெனவு முணர்வு ருமற
பாராது பாப்பதே யேதுசா தனமற்ற
பஹவனு பூதி வாயகரும
பண்பென் றுணாததியது பாராம லந்நிலை
பதிந்தநின் பழுவடி யாதஞ்
சீரா யிருக்கநின் தருள்வேண்டு மையனே
சித்தாந்த முததி முதலே
சிரகிரி விளங்கவரு தக்ஷிண மூர்த்தியே
சின்மயா நந்த குருவே.

(ஈ)

போதமா யாதிரடு வந்தமு மிலாததாய்ப்
 புனிதமா யவிகார மாயப்
 போக்குவர வில்லாத வின்பமாய் நின்றநினை
 பூரணம் புகலி டமதா
 வாதரவு வையாம லறிவினை மறைப்பதுநி
 னருன்பின்னு மறிவின்மை தீர்த
 தறிவித்து நிற்பதுநி னருளாகி லெளரியனேற்
 கறிவாவ தேத றிவிலா
 வேதமவரு வகையேது வினையேது வினேதனக
 கீடான காய மேதென்
 னிச்சா சுதந்தரஞ் சிறிதுமிலை யிகபர
 மிரண்டினுண் மலைவு தீரத்
 தீதிலருள் கொண்டிணி யுணாததியெனையா ளவையோ
 சித்தாந்த முததி முதலே
 சிரகிரி விளங்கவரு தக்ஷிண மூர்த்தியே
 சின்மயா னந்த குருவே. (க0)

பத்திரெறி நிலைநின்று நவகண்ட பூமிப
 பரபபை வலமாக வந்தும்
 பரவையிடை மூழ்கியு நதிகளிடை மூழ்கியும்
 பசிதாக மினறி யெழுநா
 மத்தியிடை நினறுமுதிரா சருகுபுனல வாயுவினை
 வன்பசி தனகக டைத்து
 மௌனத் திருநதுமுயா மலைநுழைவு புககியு
 மன்னுதச நாடி முற்றஞ்
 சுத்திசெய தும்மூல ப்ராணனோ டங்கியைச
 சோம வட்டத்த டைத்துஞ்
 சொல்லரிய வமுதுண்டு மறபவுடல் கற்பங்க
 டோறுகில நிற்க வீறு
 சித்திசெய் துஞ்ஞான மலதுகதி கூடுமோ
 சித்தாந்த முததி முதலே
 சிரகிரி விளங்கவரு தக்ஷிண மூர்த்தியே
 சின்மயா னந்த குருவே. (கக)

மௌனகுருவணக்கம்.

ஆசைநிக ளத்தினை நிரத்தூளிபடவுதறி
 யாவகார முனையை யெற்றி

யத்துவித் மதமாகி மதமாறு மாறாக
 வங்கையின விலாழி யாக்கிப்
 பாசவிரு டன்னிழ லெனசுசளித் தார்த்துமேற்
 பார்த்துப் பரந்த மனதைப்
 பாரித்த கவளமாய்ப் பூரிக்க வுண்டுமுக
 படாமன்ன மாயை தூறித்
 தேசபெற நீவைத்த சின்முததி ராவகுசச்
 செங்கைக் குளேய டங்கிச்
 சின்மயா னந்தசுக வெள்ளம் படிந்துநின்
 றிருவருட் பூததி யான
 வாசமுறு சறசார மீதெனனை யொருஞான
 மத்தகச மெனவ ளாததாய்
 மந்த்ரகுரு வேயோக தந்த்ரகுரு வேழமலன்
 மரபிலவரு மௌன குருவே.

(௧)

ஐந்துவகை யாகினற பூதமுத னாதமு
 மடங்கவெளி யாக வெளிசெய
 தறியாமை யறிவாதி பிறிவாக வறிவாக
 ளறிவாக நின்ற நிலையிற
 சிந்தையற நிலலென்று சும்மா விருத்திமேற்
 சின்மயா னந்த வெள்ளந்
 தேக்கித் தினைததுநா னதுவா யிருக்கநீ
 செயசித்ர மிகநன றுகா
 ணைநதைவட வாற்பரம குருவாழ்க வாழ்வரு
 ளியநநதி மரபு வாழ்க
 வெனறடியா மனமகிழ வேதாக மத்துணி
 பிரண்டில்லை பொன்றென் னவே
 வந்தகுரு வேவீறு சிவஞான சித்திரெறி
 மௌனோப தேச குருவே
 மந்த்ரகுரு வேயோக தந்த்ரகுரு வேழமலன்
 மரபில்வரு மௌன குருவே.

(௨)

ஆதிக்க நல்கின வராரிந்த மாயைக்கெ
 னறிவின்றி யிடமில லையோ
 வந்தரப் புஷ்பமும் காணலின் னீருமோ
 ரவசாத துபயோ கமோ
 போதித்த நிலையயு மயக்குதே யபயநான்
 புக்கவரு டோற்றி டாமற்

பொய்யான வுலகத்தை மெய்யா நிறுத்தியென்

புந்திக்கு ளிந்தர சாலஞ்

சாதிக்கு தேயிதனை வெல்லவு முபாயநீ

தந்தருள்வ தென்று புகலவாய்

சண்மத ஸ்தாபனமும் வேதாந்த சித்தாந்த

சமரசநிர வாக நிலையு

மாதிக்கொ டண்டப் பரபபெலா மறியவே

வந்தருளு ஞான குருவே

மந்தராகுரு வேயோக தந்தராகுரு வேமூலன்

மரபிலவரு மௌன குருவே.

(ந)

மின்னனைய பொய்யுடலை நிலையென்று மையிலகு

விழிகொண்டு மையல பூட்டு

மின்னார்க ளின்பமே மெய்யென்றும் ஊளாமாட

மேலவீடு சொக்க மெனறும்

பொன்னையழி யாதுவளா பொருளென்று போற்றியிப்

பொயவேஷ மிகுதி காட்டிப

பொறையறிவு துறவீ தலாதிநற குணமெலரம

போக்கிலே போக விட்டுத

தன்னிகரி லோபாதி பாழ்மபேய் பிடித்திடத

தரனிமிசை லோகா யதன

சமயநடை சாராமல் வேதாந்த சித்தாந்த

சமரச சிவானு பூதி

மன்னவொரு சொற்கொண் டெனைத்தடுத் தாண்டன்பின

வாழ்விதத ஞான குருவே

மந்தராகுரு வேயோக தந்தராகுரு வேமூலன்

மரபிலவரு மௌன குருவே

(ச)

போனக மிருககினற சாலையிடை வேணடுவ

புசித்தற் கிருககு மதுபோற

புருஷாபெறு தர்மாத்ரி வேதமுட னுகமம

புகலுமதி னூலாம் பயன்

ஞானநெறி முக்யநெறி காட்சியனு மானமுத

னுண விதநக டோந்து

நானு னெனககுளறு படைபுடை பெயர்த்திடவு

நான்குசா தனமு மோர்ந்திட்

டானநெறி யாஞ்சரியை யாதிகோ பானமுற்

றணுபகூ சமபு பகூ

மாமிரு விகற்பமு மாயாதி சேவையு
மறிந்திரண் டொனறென் னுமோர்
மானத விகற்பமற வென்றுநிற பதுமது
மரபெனற பரம குருவே
மந்தரகுரு வேயோக தந்தரகுரு வேழமலன்
மரபிலவரு மௌன குருவே.

(6)

கல்லாத வறிவுமேற கேளாத கேள்வியுங்
கருணைசிறி தேது மிலலாக்
காட்சியுங் கொலைகளவு கடகாம மாட்சியாக
காதலித் திடுநெஞ் சமூம
பொல்லாத பொய்ம்மொழியு மலலாது நனமைகள்
பொருநதுகுண மேது மறியேன
புருஷாவடி வானதே யலலாது கனவிலும்
புருஷார்த்த மேது மிலலே
னெல்லா மறிந்தநீ யறியாத தனறெனக்
கெவ்வண்ண மும்வண் ணமோ
விருளையிரு னென்றவாக் கொளிதா ரகமபெறு
மெனக்குநின் னருடா ரகம
வலலானெ னுமபெய ருனக்குள்ள தேயிந்த
வஞ்சகனை யாள நினையாய
மந்தரகுரு வேயோக தந்தரகுரு வேழமலன்
மரபிலவரு மௌன குருவே.

(7)

காணக மிலங்குபுலி பசுவொடு குலாவுநின்
கண்காண மதயா னைநீ
கைகாட்ட வுங்கையா னெகிழிக் கெனப்பெரிய
கட்டைமிக வேந்தி வருமே
போனக மமைந்ததென வககாம தேனுநின்
பொன்னடியி னின்று சொலுமே
புவிராசர் கவிராசா தவராச னென்றுனைப்
போற்றிசய போற்றி யென்பார்
ஞானகரு ணாகர முகங்கண்ட போதிலே
நவநாத சித்தர் கருமுன
னட்பினை விரும்புவார் சுகாவாம தேவார்முதன்
ஞானிகளு முனைமெச் சுவார்
வானகம மண்ணகமும் வந்தெதிர் வணங்கிடுமுன்
மகிமையது சொல்ல வெளிதோ

மந்த்ரகுரு வேயோக தந்த்ரகுரு வேமூலன்
மரபில்வரு மௌன குருவே.

(எ)

சுருகு சலபக்ஷணிக ளொருகோடி யலலாற
சகோர பக்ஷிகள் போலவே
தவளநில வொழுக்கமிர்ந்த தாரையுண் டழியாத
தனமைய ரனந்த கோடி
யிருவினைக ளற்றிரவு பகலெனப் தறியாத
வேகாந்த மோன ஞான
வின் பசிஷ்ட டையர்கோடி மணிமந்தர சித்திரிலை
யெய்தினர்கள் கோடி சூழக
குருமணி யிழைத்திட்ட சிங்கா தனத்தினமிசை
கொலுவீற் றிருக்கு நின்னைக
கும்பிட்ட னந்தமுறை தெண்டனிட் டென்மனக
குறையெலாந் தீரும் வண்ணம்
மருமல ரெடுத்தினிரு தானையாச சிக்கவெனை
வாவென றழைப்ப தெந்நாண
மந்த்ரகுரு வேயோக தந்த்ரகுரு வேமூலன்
மரபில்வரு மௌன குருவே.

(அ)

ஆங்கார மானகுல வேடவெம் பேய்பாழ்த்த
வாணவத தினுமல விதுகா
ஊறிவினை மயக்கிடு நடுவறிய வொட்டாதி
யாதொன்று தொடினு மதுவாயத
தாங்காது மொழிபேசு மரிகரப் பிரமாதி
தமமொடு சமான மென்னுந்
தடையற்ற தேரிலஞ் சுருவாணி போலவே
தன்னிலசை யாது நிற்கு
மீனகா ரெனக்குநிக ரென்னப்ர தாபித
திராவண கார மாகி
யிதயவெளி யெங்கணுந் தன்னரசு நாடுசெய
திருக்குமித னெடெ நேரமும்
வாங்காவி லாவடிமை போராட முடியுமோ
மௌனோப தேச குருவே
மந்த்ரகுரு வேயோக தந்த்ரகுரு வேமூலன்
மரபில்வரு மௌன குருவே.

(க)

பற்றுவெகு விதமாகி யொன்றைவிட் டொன்றனைப்
பற்றியுழல் கிருமி போலப்

பாழஞ்சிந்தை பெற்றநான் வெளியாக நின்னருள்
 பகர்ந்துமறி யேனறு விதமோ
 சிற்றறிவ தன்றியு மெவரேனு மொருமொழி
 திகிக்கென் றுரைத்த போது
 சிந்தைசெவி யாகவே பறையறையு வுதரவெந
 திரெஞ்ச மளவ ளாவ
 வற்றுணர வுணர்வறறுன் மத்தவெறி யினர்போல
 வுளறுவேன் முததி மாரக்க
 முணர்வதெப் படியின்ப துன்பஞ் சமானமா
 யுறுவதெப படியா யினு
 மற்றெனக கையநீ சொன்னவொரு வார்த்தையினே
 மலையிலக கெனநம் பினைன்
 மந்தராகுரு வேயோக தந்தராகுரு வேமூலன
 மரபிலவரு மெளன குருவே.

(30)

கருணாகரக்கடவுள்.

நிராகுண நிராமய நிரஞ்சன நிராலமப
 நிரவிஷய கைவல்ய மா
 நிஷ்கள வசங்கசஞ் சலரகித நிர்வசன
 நிராதொந்த நித்த முகத
 சறபரவிஸ் வாதித வயோமபரி பூரண
 சதானந்த ஞான பகவ
 சமபுசிவ சங்கர சாவேச வென்றுநான
 சர்வகா லமுநி னைவனே
 வறபுத வகோசர நிவாததிபெறு மன்பருக
 கானந்த பூர்த்தி யான
 வத்துவித நிச்சய சொரூபசா க்ஷாதகார
 வனுபூதி யனுரு தமுங்
 கற்பனை யறக்காண முக்கணுடன் வடநிழற
 கண்ணா டிருந்த குருவே
 கருதரிய சிற்சபையி லானந்த நிர்த்தமிடு
 கருணா கரக்க டவுளே.

(31)

மண்ணி யைந்தொடு புறத்திலுள கருவியும்
 வாக்காதி சுரோத்ரா தியும்
 வளர்கின்ற சப்தாதி மனமாதிக லையாதி
 மன்னு சுத்தாதி யுடனே

தொண்ணூற்றொ டாறுமற் றுள்ளனவு மெனனியாய்ச்

சொன்னவொரு சொற்கொண் டதே
னவெளிய தாயகன் டானந்த சுகவாரி
தோற்றுமறை யெனசொல லுவேன்
பண்ணுரு மிசையினெடு பாடிப் படித்தருட்
பானை மெறி நினறு தவறாப்

பகருவ விசேஷராய் நெக்குநெக குருகிப்
பணிசெழுந் திருகை கூப்பிக்
கண்ணு கரைபுரள நின்றவன பரையெலாங்
கைவிடாக காட்சி யுறவே
கருதரிய சிற்சபையி லானந்த நிரத்தமிதி
கருணா கரக்க டவுளே

(உ)

எல்லா மு னடிமையே யெல்லா மு னுடைமையே
யெல்லா மு னுடைய செயலே

யெங்கணும் வியாபிநீ யென்றுசொலு மியலபென
றிருக்காதி வேத மெல்லாநு

சொல்லான முழக்கியது மிக்கவுப் காரமாச
சொல்லிந் தவரும் விண்டு

சொன்னவையு மிவைநல்ல குருவான பேருந்

தொகுத்த மெறிதானு மிவையே
யல்லாம லிலலைபென நனரு வறிந்தே
னறிந்தபடி நினறு சுகநா

னாகாத வண்ணமே யிவ்வண்ண மாயினே
னதுவுகின தருளென் னவே

கல்லாத வறிஞனுக் குள்ளே யுணாததினே
கதிக்குவகை யேது புகலாய

கருதரிய சிற்சபையி லானந்த நிரத்தமிதி
கருணா கரக்க டவுளே.

(ங)

பட்டப் பகற்பொழுதை யிருளென்ற மருளாதம்
பகந்மோ வெனது பகநம்

பாத்தவிட மெங்கணுங் கோத்தநிலை குலயாது
பரமவெளி யாக வொருசொற்

றிட்டமுடன மெனனியா யருள்செய் திருக்கவுஞ்
சேராம லாரா கநான்

சிறுவீடு கட்டியதி னடுசோற்றை யுண்டிண்டு

தேக்குசிறி யாகள் போல

கட்டணைய தாககற்ற கல்வியும் விவேகமு
 நன்னிலய மாக வுனனி
 நானென்று நீயென் நிரணடிலை யென்னவே
 நடுவே முளைத்த மனைதக
 கட்டவறி யாமலே வாடினே நெப்போது
 கருணைக குரித தாவனோ
 கருதரிய சிற்சபையி லானநத நிர்த்தமிடு
 கருணா கரக்க டவுளே.

(அ)

மெயவிடா நாவுள மெய்யரு ளிருந்துநீ
 மெய்யான மெய்யை யெலலா
 மெய்யென வுணாததியது மெய்யிதற கையமிலை
 மெய்யேது மறியா வெறும
 பொயவிடாப பொயயினே னுளளத திருநதுதான
 பொய்யான பொய்யை யெலலாம
 பொய்யென வண்ணமே புகலவைத தாயெனிற்
 புனமைமே நெனசெய குவேன
 மைவிடா தெழுநீல சுண்டகுரு வேவிஷ்ணு
 வடிவான ஞான குருவே
 மலர்மேவி மறையோது நானமுகக குருவே
 மதங்கடொறு நின்ற குருவே
 கைவிடா தேபென்ற வனபருக கனபாயக
 கருததா டுனாத்து குருவே
 கருதரிய சிற்சபையி லானநத நிர்த்தமிடு
 கருணா கரக்க டவுளே.

(ஆ)

பண்ணே னுனககான பூசையொரு வடிவிலே
 பாவித திரைஞ்ச வாங்கே
 பார்க்கின்ற மலருடு நீயே யிருத்தியப்
 பனிமல ரெடுக்க மனமு
 நண்ணே னலாமலிரு கைதான குவிககவெனி
 னுணுமென னுளநிற்றி நீ
 நானகும் பிடுமபோ தரைககும் பிடாதலா
 னுண்பூசை செய்யன முறையோ
 விண்ணேவி னுதியாம் பூதமே நாதமே
 வேதமே வேதாந் தமே
 மேதக்க கேள்வியே கேள்வியாம் பூமிக்குள்
 வித்தேய வித்தின் முளையே

கண்ணே கருத்தேயெ நெண்ணே யெழுத்தே
கதிககான மோன வடிவே
கருதரிய சிற்சபையி லானந்த நிர்த்தமிடு
கருண கரக்க டவுளே.

(சு)

சுந்ததமும் வேதமொழி யாதொன்று பற்றினது
தான்வநது முறறு மெனலாற்
சகமீ திருநதாலு மரணமுண டென்பது
சதாநிஷ்டா நினைவ தில்லை
சிந்தையறி யாககீது போதிப்ப தல்லவே
செப்பினும வெகுதாக கமாந
திவ்யகுண மாககணடர் சுகராதி முனிவோர்கள்
சித்தாந்த நிதய ரலவோ
விந்தராதி தேவதைகள பிரமாதி கடவுள
நிருக்காதி வேத முனிவ
ரெண்ணரிய கணநாதா நவநாத சித்தாக
ளிரவிமதி யாதி யோகன
கந்தருவா கினனராகன மறறையாக ளியாவருங்
கைகுவித திடுதெய வமே
கருதரிய சிற்சபையி லானந்த நிர்த்தமிடு
கருண கரக்க டவுளே.

(எ)

துள்ளுமறி யாமனது பலிகொடுத்தேனகாம
துஷ்டதே வதைக ளில்லை
துரியநிறை சாந்ததே வதையா முனக்கே
தொழும்பனன பபிஷேக நீ
ருள்ளுறையி லென்னாவி நைவேத்தியம் ப்ராண
னோங்குமதி னூப தீப
மொருகால மனறிது சதாகால பூசையா
வொப்புவித் தேனகருணை கூர்
தெளளிமறை வடியிட்ட வமுதப் பிழம்பே
தெளிந்ததே னேசீ னியே
திவ்யரச மியாவுந திரண்டொழுகு பாகே
தெவிட்டாத வானந் தமே
கள்ளனி வுழிமே மெள்ளமௌ வெளியாயக்
கலக்கவரு நல்ல வுறவே
கருதரிய சிற்சபையி லானந்த நிர்த்தமிடு
கருண கரக்க டவுளே.

(ஐ)

உடல்குழைய வென்பெலா நெக்குருக விழிநீர்க்
 னூற்றென வெதும்பி யூற்ற
 ளூசிகாந் தத்தினைக கண்டணுகல் போலவே
 யோருறவு முன்னி யுன்னிப்
 படபடென நெஞ்சம பதைத்துண ணுக்குறப்
 பாடியா டிக்கு திததுப்
 பனிமதி முகத்திலே நிலவனைய புன்னகை
 பரபியார்த தார்ததெ முந்து
 மடலவிழு மலரனைய கைவிரித துககூப்பி
 வானேய வானி லின்ப
 மழையே மழைததானா வெள்ளமே நீழி
 வாழியென வாழ்த்தி யேத்துங்
 கடன்மடை திறநதனைய வனபரன புககெளியை
 கன்னெஞ் சணுககெ ளியையோ
 கருதரிய சிற்சபையி லானந்த நிராததமிடு
 கருணா கரக்க டவுளே.

(சு)

இங்கற்ற படியங்கு மெனவறியு நலலறிஞ்
 ரெக்கால முமமு தவுவா
 ரினசொறவ றாபொய்மமை யாமிழுக குரைய
 ரிரங்குவா கொலைகள பயிலா
 சங்கற்ப சித்தரவ ருளளக கருத்திலுறை
 சாஷிநீ யிகபரத் துஞ்
 சந்தான கற்பகத தேவாயிருந்தே
 சமஸதவின பமுமு தவுவாய்
 சிங்கத்தை யொத்தெனைப் பாயவரு வினையினேச
 சேதிகக வருசிம புளே
 சிந்தா குலத்திமிர மகலவரு பாணுவே
 தினனேன் கரையே றவே
 கங்கற்ற பேராசை வெள்ளத்தின் ஊரருட்
 ககனவட் டக்கப பவே
 கருதரிய சிற்சபையி லானந்த நிராததமிடு
 கருணா கரக்க டவுளே.

(க0)

சித்தர்கண்ம்.

திககொடு திகந்தமும் மனவேக மென்னவே
 சென்றோடி யாடி வருவீ

செம்பொனமக மேருவொடு குணமேரு வென்னவே

திகழ்துருவ னளவ ளாவி

யுக்ரமிகு சகரதர னென்னநிற் பீரகையி

லுமுந் தமிழுமாச மனமா

வோரேழு கடலையும் பருகவல லீரிந்தர

னுலகமுயி ராவ தமுமே

கைககெளிய பந்தா வெடுத்து விளையாடுவீர்

ககனவட் டத்தை யெல்லாங்

கடுகிடை யிருததியே யவநடகுல வெற்பையுங்

காட்டுவீர் மேலு மேலு

மிககசித திகளெலாம வல்லநீ ரடிமைமுன்

விளங்கவரு சித்தி யிலையோ

வேதாந்த சித்தாந்த சமரசநன னிலைபெற்ற

வித்தகச சித்தா கணமே.

(க)

பாட்டளி துதைந்துவளா கற்பகந ஸீழலைப்

பாரினிடை வரவழைப்பீர்

பதமநிதி சங்கநிதி யிருபாரி சத்திலும்

பணிசெயுந தொழிலாளா போற

கேட்டது கொடுத்துவா நிறகவைப் பீரபிசைச

கேட்டுப் பிழைப்போ ரையங்

கீர்டபதி யாகஞவீர் கற்பாந்த வெள்ளமொரு

கேணியிடை குறுக வைப்பீ

ரோட்டினை யெடுத்தா யிரத்தெட்டு மாற்றாக

வொளிவிடும பொனனாக குவீ

ருரகனு மிளைப்பாற யோகதண டத்திலே

யுலகுசுமை யாக வருளான

மீட்டிடவும் வல்லநீ ரென்மனக கலையனன்

மெழுகாககி வைப்ப தரிதோ

வேதாந்த சித்தாந்த சமரசநன னிலைபெற்ற

வித்தகச சித்தா கணமே.

(உ)

பாரொடுநன் னீராதி யொன்றொடொன் றாகவே

பற்றிலய மாகு போழ்து

பரவெளி யின்மருவுவீர் கற்பாந்த வெள்ளம்

பரந்திடி னாதற்கு மீதே

நீரிலுறை வணடாய்த துவணடுசிவ யோகநிலை

நிற்பீர் விகற்ப மாகி

நெடியமுகி லேழும் பார்துவரு வுக்கிலோ
 நிலவுமதி மண்டல மதே
 யூரென வினநகுவீர பிரமதி முடிவில்விடை
 யூர்தியரு ளாலுல வுலீ
 ருலகநகன கீழமேல தாகப் பெருநகாற
 ஹலாவிநற ருரணையி னுன
 மேருவென வசையாம னிறகவல லீருமது
 மேதகக சிததி யெளிதோ
 வேதாநத சித்தாநத சமரசநன் னிலைபெற்ற
 வித்தகச சித்தா கணமே.

(௩)

எண்ணரிய பிறவிதனினை மானுடப பிறவிதா
 னியாதினும் மரிதரிது கா
 ணிப்பிறவி தபபினு லெப்பிறவி வாய்க்குமோ
 வேதுவருமோ வறிகி லேன
 கண்ணக னிலததுநா னுள்ளபொழு தேயருட்
 ககனவட் டததி னினறு
 காலுனறி நின்றபொழி யானந்த முகிலொடு
 கலநதுமதி யவச முறவே
 பண்ணுவது நனமையிந நிலபதியு மட்டுமே
 பதியா யிருநத தேகப்
 பவுரிகுல யாமலே கௌரிகுண டலியாயி
 பண்ணவித னருளி னுலே
 விண்ணிலவு மதியமுத மொழியாது பொழியவே
 வேண்டுவே னுமதடிமை நாந
 வேதாநத சித்தாநத சமரசநன் னிலைபெற்ற
 வித்தகச சித்தா கணமே.

(௪)

பொய்திகழு முலகநடை யென்சொல்கே னெனசொல்கேன
 பொழுது போககே தெனனிலோ
 பொய்யுட னிமிததம் புசிபுக கலைநதிடல்
 புசித்தபின கண்ணுறங் கல்
 கைதவ மலாமலிது செயதவம் தலலவே
 கண்டெட்ட போககும் வெளியாயக்
 கண்டதிது விண்டிதைக் கண்டித்து நிறறலெக
 காலமோ வதையறி கிலேன்
 மைதிகழு முகிலினங் குடைநிழற் றிடவட்ட
 வரையினெடு செம்பொன் மேரு

மால்வரையின் முதுகூடும் யோகதன் டக்கோல்
வரைந்து சயவிருது காட்டி
மெய்திகழு மஷ்டாங்க யோகபூ மிக்குள்வளர்
வேந்தரே குணசாந் தரே
வேதாந்த சித்தாந்த சமரசநன் னிலைபெற்ற
வித்தகச் சித்தர் கணமே.

(௮)

கெசுதூரக முதலான சதுரங்க மனமாத்ரி
கேள்வியி னிசைந்து நிற்பக்
கெடிகொண்ட தலமாறு மும்மண் டலத்திலுங்
கின்னாக்கு செல்ல மிக்க
தெசவிதம தாய்நின்ற காதங்க ளோலிடச்
சிவகாச னாதி பாகளாய்த
திக்குத திகந்தமும் பூரண மதிக்குடை
திக்குந் திட வசந்த கால
மிசையமலா மீதுறை மணம்போல வானந்த
மிதயமேற் கொளளும வண்ண
மென்றைக்கு மழியாத சிவராச யோகமா
யிந்த்ராதி தேவாக ளொலாய்
விசயசய சயவெனன வாசிடொல வேகொலு
விருக்குதும் பெருமை யெளிதோ
வேதாந்த சித்தாந்த சமரசநன் னிலைபெற்ற
வித்தகச் சித்தர் கணமே.

(௯)

ஆணிலே பெண்ணிலே யென்போல வெருபேதை
யகிலத்தின் மிசையுள் ளதோ
வாடிய கறங்குபோ லோடியுழல் சிந்தையை
யடக்கியொரு கணமேனும் யான
காணிலேன் றிருவருள் யல்லாது மெளனியாய்க்
கண்மூடி யோடு மூச்சைக்
கட்டிக் கலாமதியை முட்டவே மூலவெங்
கனவினே யெழுப்ப நினைவும்
பூணிலே னிறறைகாட் கற்றதுங் கேட்டதும்
போக்கிலே போக விட்டுப்
பொய்யுலக னாயினே னாயினுந் கடையான
புன்மையே னின்ன மின்னம்
வீணிலே யலையாமன் னிலையிலக் காகநீர்
வெளிப்படத் தோற்றல் வேண்டும்

வேதாந்த சித்தாந்த சமரசநன் னிலைபெற்ற
வித்தகச சித்தர் கணமே.

(எ)

கின்னலமு தெனவுமுக கனியெனவும வாபூறு
கண்டெனவு மடியெ இததுக
கடவுளா கடந்ததல வழுசமுது பேய்போற்
கருத்திலெழு கின்ற வெலலா
மென்னதறி யாமையறி வென்னுமிரு பகுதியா
லீட்டுமி மென்ற மிழினுக
கின்னலபக ராதுலக மாராமை மேலிட்
டிருததலா வித்த மிழையே
சொன்னவனி யாவனவன முதத்சித திகளெலாந்
தோயநத கெறியே படிததீர்
சொல்லுமென வவாநீங்கன சொன்னவவை யிறசிறிது
தோயந்தகுண சாந்த நெனவே
மின்னல்பெற வேசொலல வச ஸ்சாலகேட் டடிமைமனம
விகசிபப தெநத நாளோ
வேதாநத சித்தாந்த சமரசநன் னிலைபெற்ற
வித்தகச சித்தர் கணமே.

பொற்பினொடு கைகாலில வன்னுளா படைத்தலாற்
போநதிடை யொடுக்க முறலாற
பொலிவான வெண்ணீறு பூசியே யருள்கொண்ட
பூரித்த வெண்ணீர் மையா
லெற்பட விளங்குக நததிலிமை யூவியி
யிசைநதுமே னோகக முறலாற
லிரவுபக விருளான கனத்திபட துற
விதயங் களித்தித்த லாந்
பற்பல விதங்கொண்ட புலிகலை னுரியது
படைததுப் ப்ரதாப முறலாற்
பனிலெயிலகன் புகுதாம நெடியவான் றொடர்கெடிய
பருமர வனங் க ளாரும்
கெற்பினிடை யுறைதலாற றவராச சிங்கமென
மிக்கோ ருமைப்புக்கழுவர் காண்
வேதாந்த சித்தாந்த சமரசநன் னிலைபெற்ற
வித்தகச சித்தர் கணமே.

(க)

கல்லாத பேர்களை நல்லவர்க ணல்லவர்கள்
கற்றுமறி வில்லா தவென்

கர்மத்தை யென்சொல்வேன் மதியையென் சொல்லவேன
கைவல்ய ஞான நீதி
நல்லோ ருரைக்கிலோ காமமுக கியமென்று
நாட்டுவேன கர்ம மொருவ
ஞட்டின லோபழைய ஞானமுக கியமென்று
நவிலுவேன வடமொழியி லே
வல்லா னொருத்தன்வர வுநதரா விடத்திலே
வந்ததா விவக ரிப்பென்
வல்லதமி முறிஞாவரி னங்ஙனே வடமொழியின
வசனங்கள் சிறிது புகலவேன
வெல்லாம லெவரையு மருட்டிவிட வகைவந்த
வித்தையென் முததி தருமோ
வேதாந்த சித்தாந்த சமரசநன் நிலைபெற்ற
வித்தகச் சித்தா கணமே.

(க0)

ஆனந்தமானபரம்.

கொல்லாமை யெத்தனை குணக்கேட்டை நீக்குமக
குணமொன்று மொன்றி லேனபாற
கோரமெத தனைபுகு பாதமெத தனைவன
குணங்கொத தனைகொடிய பாழ்ங்
கல்லாமை யெத்தனை யகந்தையெத தனைமனக
களாமெத தனையுள்ள சற
காரியஞ் சொல்லிடினு மறியாமை யெத்தனை
கதிக்கென் றமைத்த வருளிற்
செல்லாமை யெத்தனைவிர தாகோஷடி யென்னிலோ
செலவதெத தனைமு யற்சி
சின்தையெத் தனைசலன மிந்தரசா லமபோன்ற
தேகத்தில் வாஞ்சை முதலா
யல்லாமை யெத்தனை யமைத்தனை புனக்கடிமை
யானே னிவைக்கு மாளோ
வண்டபகி ரண்டமு மடங்கவொரு நிறைவாகி
யானந்த மான பரமே.

(க)

தெருளாகி மருளாகி யுழலுமன மாய்மனஞ்
சேர்நதுவளர் சித்தாகி யச
சித்தெலாஞ் சூழ்ந்தசிவ சித்தாய் விசிதரமாய்த்
திரமாகி காணு விதப்

பொருளாகி யப்பொருளை யறிபொறியு மாகியைம்
 புலனுமா யைமபூ தமாய்ப்
 புறமுமா யகமுமாயத தூரஞ் சமீபமாய்ப்
 போககொடு வரதது மாகி
 யிருளாகி யொளியாகி நனமைதீ மையுமாகி
 யின்றாகி நாளை யாகி
 யெனறுமா யொன்றுமாய்ப பலவுமா யாவுமா
 யிவையல்ல வாய நினை
 யருளாகி நின்றவாக ளறிவதல லாலொருவ
 ரறிவதற கௌரிதா குமோ
 வண்டபகி ரண்டமு மடங்கவொரு நிறைவாகி
 யானந்த மான பரமே.

(௨)

மாறுபடு தாக்கந் தொடுக்கவறி வாராசாண
 வயிற்றின பொருட்ட தாக
 மண்டலமும விண்டலமு மொன்றாகி மன துழல
 மாலாகி நிறக வறிவார
 வேறுபடு வேடங்கன கொள்ளவறி வாரொன்றை
 மெணமெணன் தகமவே ததாம
 விததையறி வாரெமைப் போலவே சந்தைபோன
 மெயந்தூல விரிக்க வறிவார
 சிறுபுலி போறசிறி மூச்சைப் பிடித்துவிழி
 செககச சிவகக வறிவார
 திரமென்று தந்தம் மதததையே தாமதச
 செயகைகொடு முளற வறிவார
 ாறுசம யககடொறும் வேறுவே ருகிவிளை
 யாடுமுனை யாவ ரறிவார
 ரண்டபகி ரண்டமு மடங்கவொரு நிறைவாகி
 யானந்த மான பரமே.

(௩)

கூயில யுதிர்ந்தகனி சருகுபுண் மண்டிய
 கடுமபசி தனகக டைததுங்
 காவரையின முழையிற் கருங்கலபோ லசையாது
 கண்மூடி நெடிதி ருந்தம்
 தீயினிடை வைகியுந் தோயமதின மூழ்கியுந்
 தேகங்க ளென்பெ லும்பாய்த்
 தெரியின் றுஞ்சென்னி மயிசுள்கூ டாக்குருவி
 தெற்றவெயி லாடி ருந்தம்

வாயுவை யடக்கியு மனதினை யடக்கியு
மௌனத்தி லேயி ருந்து
மதிமண்ட லத்திலே கனலசெல்ல வழுதுண்டு
வனமு டிருந்து மறிஞ
ராயுமறை முடிவான வருணாடி ன்ராமமை
யகிலத்தை நாடன் முறையோ
வண்டபகி ரண்டமு மடங்கவொரு நிறைவாகி
யானந்த மான பரமே.

(ச)

சுத்தமு மசுத்தமுந் துக்கசுக பேதமுந்
தொந்தமுட னித்தொந் தமும்
ஸ்தூலமொடு சூக்ஷ்மமு மாகையு நிராகையுஞ்
சொல்லுமொரு சொல்லின் முடிவும்
பெத்தமொடு முததியும் பாவமொ டபாவமும்
பேதமொட பேத நிலையும்
பெருமையொடு சிறுமையு மருமையுட னெளிமையும்
பெண்ணினுட னாணு மற்று
நித்தமு மநித்தமு மஞ்சனநி ரஞ்சனமு
நிஷ்களமு நிகழ்ச் சளமு
நீதியும நீதியு மாதியொட நாதியு
நிர்விஷய விஷய வடிவு
மத்தினையு நீயலதெ ளத்தினையு மிலையெனின்
பாங்களுளை யன்றி யுண்டோ
வண்டபகி ரண்டமு மடங்கவொரு நிறைவாகி
யானந்த மான பரமே.

(இ)

காராரா மாணவக காட்டைக களைத்தறக
கண்டகவ கார மென்னுங்
கல்லைப் பிளந்துநெஞ் சகமான பூமிவெளி
காணத் திருத்தி மேன்மேற்
பாராதி யறியாத மோனமாம் வித்தைப்
பதிததன்பு நீரா கவே
பாய்ச்சியது பயிராகு மட்டுமா மாயைவன்
பறவையனு காத வண்ண
நேராக நின்றுவினை போகம் புசித்துண்ட
நின்னன்பர் கூட்ட மெய்த
நினைவின் படிக்குநீ முன்னின்று காப்பதே
நின்னருட் பாரமென்று

மாராரு மறியாத சூதான வெளியில்வெளி
யாகின்ற துரிய மயமே
யண்டபகி ரண்டமு மடங்கவொரு நிறைவாகி
யானந்த மான பரமே.

(க)

வானுதி பூதமா யகிலாண்ட கோடியாய்
மலையாகி வளைக டலுமாய்
மதியாகி யிரவியாய் மற்றுள வெகாமாகி
வான்கருணை வெள்ள மாகி
நானுதி நினறவனு நீயாகி நின்றிடவு
நானென்ப தற்றி டாதே
நானு நெனக்குளறி நானு விகாரியாய்
நானறிந தறியா மையாய்ப்
போனா லதிட்டவலி வெல்லவெளி தோபகற்
பொழுதுபுகு முனகண் மூடிப்
பொய்த்துயிலொன் வான்றனை யெழுப்பவச மோவினிப்
போதிபப தெநத நெறியை
யானாது மென்கொடுமை யநியாய மறியாய்
மாபா லெதெது மொழிவே
னண்டபகி ரண்டமு மடங்கவொரு நிறைவாகி
யானந்த மான பரமே.

(ங)

பொய்யினேன புலையினேன் கொலையினே னினனருள
புலப்பட வறிநது நிலையாப
புனமையேன் கலலாத தனடையே னன்மைபோற
பொருளலாப் பொருளை நாமும்
வெய்யனேன் வெகுளியேன் வெறியனேன் சிறியனேன்
வினையினே னென்றென் னைநீ
விட்டுவிட நினைவையேற் றட்டழிவ தல்லாது
வேறுகதி யேது புகலாய்
துய்யனே மெய்யனே யுயிரினுக் குயிரான
துணைவனே யிணையொன் றிலாத்
துரியனே துரியமும் காணுவ தீதனே
சுருதிமுடி மீதி ருந்த
வைபனே யப்பனே யெனுமறிஞ ரறிவைவிட்
டகலாத கருணை வடிவே
யண்டபகி ரண்டமு மடங்கவொரு நிறைவாகி
யானந்த மான பரமே.

(ச)

எதனை விதங்கடான கற்கினுங் கேட்கினுமென

னிதயமு மொடுங்க விலலை

யானெனு மகநதைதா னெள்ளளவு மாறவிலை

யாதினும் மபிமான மென

சித்தமிசை குடிகொண்ட தீகையொ டிரக்கமென்

செனமத்து நானறிகி லேன

சிலமொடு தவவிரத மொருகனவி லாயினுந்

தெரிசனங் கண்டு மறியேன

பொய்த்தமொழி யல்லான டருநதுக்கு மெய்மொழி

புகனறிடேன் பிறாகேட கவே

போதிப தலலாது சுமமா விருநருள

பொருந்திடாப பேதை நானே

யதனை குணக்கேடா கண்டதாக கேட்டதா

வவனிமிசை யுண்டோ சொலா

யண்டபகி ரண்டமு மடங்கவொரு நிறைவாகி

யானந்த மான பரமே

(௬)

எககால முநதனக் கென்னவொரு செயலிலா

வேழநீ யென்றி ருந்திட

டெனதாவி யுடல்பொருளு டெளனியாய வந்துகை

யேற்றநம் தென்ற வனறே

பொய்ககால தேசமும் பொய்ப்பொருளில் வாஞ்சையும்

பொய்யுடலை மெய்யென் னனும்

பொய்யுறவு பற்றலும் பொய்யாகு நானென்னல

பொய்யினும் பொய்யா கையான

மைக்கா விருட்டனைய விருளிலலை யிருவினைகள்

வந்தேற வழியு மிலலை

மனமிலலை யமமனத தினமிலலை வேறுமொரு

வரவிலலை போக்கு மிலலை

யககால மிககால மென்பதிலை யெல்லா

மதிதமய மான தனறே

வண்டபகி ரண்டமு மடங்கவொரு நிறைவாகி

யானந்த மான பரமே.

(௧௦)

சு க வ ரி.

—(0)—

இன்னமுது கனிபாகு கற்கண்டு சீனிதே

னெனருசித் திடவலிய வந

தினபங்கொடுத்தினை யெநநேர நின்னனப
 ரிடையறா துருகி நாடி
 யுன்னிய கருததவிழ வுரைகுளந் யுடலெங்கு
 மோய்ந்தயாந தவச மாநி
 யுணாவரிய பேரின்ப வனுபூதி புணாவிலே
 யுணாவாக ஞ்ளள படிசாண்
 கன்னிகை யொருத்திசிற நின்பமவேம பென்னினுங்
 கைக்கொளவள பகரு வத்திற
 கணவனருள் பெறினமுனே சொன்னவா றென்னெனக்
 கருதிகை யாவ ளதுபோற
 சொன்னபடி கேட்குமிப் பேதைக்கு நின்கருணை
 தோற்றிற சுகாரமப மாஞ்
 சுததநிர்க் குணமான பரதெய்வ மேபரஞ்
 சோதியே சுகவா ரியே.

(௧)

அன்பின்வழி யறியாத வெண்ணைத் தொடாநடுதெனை
 யறியாத பகரு வத்தே
 யாசைப பெருக்கைப் பெருக்கிக் கொடுத்தநா
 னறறே னலந்தே னென
 வென்புல மயங்கவே பித்கேற்றி விட்டா
 யிரங்கிபொரு வழி யாயினு
 மினடவெள மாகவந னுள்ளங் களிக்கவே
 யெனீநீ கலந்த னுண்டோ
 தனபருவ மலருக்கு மணமுண்டு வண்டுண்டு
 தணமுறை சனக்கு முண்டோ
 சமியனேற கிவவணந திருவுள மிரங்காத
 துனமையாற றனியி ருந்து
 துன்பமுறி னெங்கனே யழியாத நின்னனபா
 சுகமவந்து வாய்க்கு முரையாய்
 சுததநிர்க் குணமான பரதெய்வ மேபரஞ்
 சோதியே சுகவா ரியே.

(௨)

கிலலேனு மையவொரு காலத்தி லுருகுமென
 கன்னெஞ்ச முருக விலையே
 கருணைக் கிணங்காத வனமையையு நானமுகன
 கற்பிக்க வொருக டவுளோ
 வல்லான வகுத்ததே வாயக்கா லெனுமபெரு
 வழக்குக் கிழுகு முண்டோ

வானமாய் நின்றின்ப மழையா யிரங்கியெனை
 வாழ்விப்ப துன்ப ரங்காண்
 பொல்லாத சேயெனிற றுய்தளள னீதமோ
 புகலிடம் பிறிது முண்டோ
 பொய்வார்த்தை சொல்லிலோ திருவருட் கயலுமாய்ப்
 புன்மையே னுவ னந்தோ
 சொல்லான் முழக்கிலோ சுகமில்லை மௌனியாய்ச்
 சும்மா விருக்க வருனாய
 சுத்தநீர்க் குணமான பரதெயவ மேபரஞ்
 சோதியே சுகவா ரியே.

(௯)

என்பெலா நெகருடைய ரோமஞ் சிலிப்பவுட
 லினகமன தழலின் மெழுகா
 விடையறா துருகவரு மழைபோ லிரங்கியே
 யிருவிழிக ணீரி றைப் ப
 வன்பினுன மூச்சிதத வனபருக கங்ஙனே
 யமிாத சஞ்சீவி போல்வந்
 தானந்த மழைபொழிவை யுள்ளனபி லாதவெனை
 யார்க்காக வடிமை சொண்டாய
 புனபுலான மயிரதோ னரம்பெனபு மொய்ததிடு
 புலககுழி லருவ ருபபுப்
 பொய்யல்ல வேயிதனை மெய்யென்று நம்பியென்
 புத்தி செலுமோ பாழிலே
 துன்பமா யலைபகோ வுலகநடை யையவொரு
 சொற்பனத திலுமவேண டிலேன
 சுத்தநாக குணமான பரதெயவ மேபரஞ்
 சோதியே சுகவா ரியே.

(௧௦)

வெந்நீர் பொறுதெனுடல் காலின்முட் டைக்கவு
 வெடுகென் றசைததெ டுத்தால
 விழியிமைத தங்ஙனே தண்ணருளை காடுவேன்
 வேறென்றை யொருவர் கொலவி
 நகநேர மையோவென முகமவாடி நிறபதுவு
 மையின் னருள நியுமே
 யானாது மெததப பயந்தவனி யானென்னை
 யாண்டநீ கைவி டாதே
 யிந்நேர மென்றில யுடற்சுமைய தாகவு
 மெடுத்தா லிறக்க வென்றே

யெங்கெங்கு மொருதீர்வை யாயமுண் டாயினு
மிறைஞ்சுக ராதி யான
தொன்னீர்மை யானாக்கு மானுடம வகுத்தவரு
டுணையென்று நம்பு கின்றேன
சுத்தநாக் குணமான பாதெய்வ மேபாளு
சோதியே சுகவா ரியே.

(ஞ)

பற்றுவன வற்றிடுகி ராசையென் றெருபூமி
பற்றிப் பிடிக்கு மயோகப்
பாங்கிற் பிராணைய மென்னுமொரு பூமியிவை
பற்றின் மனமறு மென்னவே
கற்றையஞ் சடைமௌனி தானே கனிந்தகனி
கனிவிக்க வரத கனிபோற்
கண்டதிந் நெறியெனத் திருவுளக் கனிவிடுறாடு
கனிவாய் திறந்து மொன்றைப்
பெற்றவனு மலலேன பெறுதவனு மல்லேன்
பெருக்கத தவி - து ளறியே
பெண்ணீர்மை யெனனவிரு கண்ணீ ரிறைத்தூநான
பேய்போ லிருக்க வுலகஞ்
சுற்றிநகை செய்பவே யுலையவிட் டாயென்ற
சொல்லவினி வாயு முண்டோ
சுத்தநாக் குணமான பாதெய்வ மேபாளு
சோதியே சுகவா ரியே.

(சு)

அரும்பொனே முணியேயெ னன்பேயெ னன்பான
வறிவேயெ னறிவி லூறு
மானநத வெள்ளமே யெனறென்று பாடினே
ஹடினே ஹடி நாடி
விரும்பியே கூவினே னுலறினே னலறினே
மெய்சிலிர்ந்த திருகை கூப்பி
விண்மாரி யெனவெனிரு கணமாரி பெய்யவே
வேசற் றயர்கதே னியா
னிரும்புநோ நெஞ்சக்க களவனா ன்றஹமுனை
யிடைவிட்டு நின்ற துண்டோ
வென்றுநீ யன்றுநா னுன்னடிமை யல்லவோ
யாதேனு மறியா வெறுந்
தரும்பனே னென்னினுங் கைவிடுத னீதியோ
தொண்டரோடு கூட்டு கண்டாய்

சுததநிர்க் குணமான பரதெயவ மேபரஞ்
சோதியே சுகவா ரியே.

பாராதி யணடங்க ளத்தனையும வைககின்ற
பரவெளியி னுணமை காட்டிப்
பறறுமன வெளிகாட்டி மனவெளியி னிற்றேய்ந்த
பாலியேன் பரிசு காட்டித்
தாராள மாயநிறக நிசசிகதை காட்டிசு
சதாகால நிஷ்டை யெனவே
சகசநிலை காட்டினை சுகாதீத நிலயந
தனைகநாட்ட நாள செலலுமோ
காரார வெண்ணரு மனநதகோ டிகணினறு
காலூன்றி மழைபொழிதல் போற
கால்வீசி மினனிப படாநதுபர வெளியெலாந
கமமிபா னநத வெள்ளஞ்
சோராது பெழியவே கருணையின முழங்கியே
தொண்டரைக கூவு முகிலே
சுததநிரக குணமான பரதெயவ மேபரஞ்
சோதியே சுகவா ரியே.

பேதிதத சமயமோ வொன்றுசொன படியொன்று
பேசாது நுறவா சியே
பேசாத பெரிபோக ணிருவிநற பத்தினுற்
பேசார்கள பரம குருவாயப
போதிநகு முககணிநை நோமையாய்க் கைககொண்டு
போதிபப தாச சறிவிலே
போகருவர வறவினப நீக்க மற வசனமாப
போதிபப தெவரை யனே
சாதிதத சாசனமு மிபோகியாக ணமதென்று
சங்கிப்ப ராத லாலே
தன்னிலே தானு பயாநதுவிடு வோமெனத
தனியிருந திடினஙங னே
சோதிகக மனமாபை தனியேவி னுலடிமை
சுகமாவ தெப்படி சொலாய்
சுததநிரக குணமான பரதெயவ மேபரஞ்
சோதியே சுகவா ரியே.

அண்டமுடி தன்னிலோ பகிரண்ட மதனிலோ
வலரிமண் டலநடுவி லோ

வன்னடுவி லோவமிாத மதிநடுவி லோவனப
 ரகமுருகி மலர்க லீவித
 தெண்டமிட வருமூாததி நிலையிலோ திக்குத
 திகநதத்தி லோவெளியி லோ
 திகழ்விநது நாதநிலை தன்னிலோ வேதாநத
 சிததாநத நிலைதன்னி லோ
 கண்டபல பொருளிலோ காணுத நிலையெனக
 கண்டரு னியமதனி லோ
 காலமொரு மூனறிலோ பிறவிநிலை தன்னிலோ
 கருவிகர ணங்க ளோயநத
 தொண்டாக ளிடத்திலோ நீவீற றிருப்பது
 தொழுமபனேற் குளவு புகலாய
 சுத்தநிரக குணமான பரதெயவ மேபரஞ்
 சோதியே சுகவா ரியே

(௧௦)

எநதநாள கருணைக குறிததாரு நாளெனவு
 மெனனிதய மெனைவாட் மிதே
 யேதென்று சொல்லுவேன முன்னொடுபின மலைவறவு
 மிறறைவரை யாது பெற்றேன்
 பநதமா னதிலிட்ட மெழுகாகி யுள்ளம்
 பதைத்துப் பதைத்து ருகவோ
 பரமசுக மாவது பொறுப்பரிய துயரமாயப
 பலகாலு மூாசகிடப தோ
 சிந்தையா னதுமறிவை யென்னறிவி லறிவான
 தெய்வநீ யனறி யுளதோ
 தேகநிலை யல்லவே யுடைகப்பல கப்பலாயத
 திரையாழி யூடு செலுமோ
 சொநதமா யாண்டநீ யறியாகள் போலவே
 துன்பத்தி லாழததன் முறையோ
 சுத்தநிர்க் குணமான பரதெயவ மேபரஞ்
 சோதியே சுகவா ரியே.

(௧௧)

எநநாளு முடலிலே யுயிரா முனைப்போ
 லிருக்கவிலை யோமன தெனு
 மியானுமென் னட்பாம் பிராணனு மெமைச்சடம
 தெனறுனைச சிததென்று மே
 யநரா ளிலெவனோ பிரிததா னதைக்கேட்ட
 வன்றுமுத லினறு வரையு

மநியாய மாயெமை யடக்கிக் குறுக்கே
யடாநதரசு பண்ணி யெங்கன
மூன்றாக நீயெனன கோட்டைகொண் டாயென்று
மூடமன மிகவு மேச
மூண்டெரியு மனலிட்ட மெழுகா யுளங்கருகன
மூறைமையோ பதினா யிரகு
சொன்னாலு நின்னரு ளிரங்கவிலை யேயினிச
சுகமவருவ தெபபடி சொலாய்
சுததநிர்க் குணமான பரசெய்வ மேபரகு
சோதியே சுகவா ரியே.

(௧௨)

எங்குநிறைகின்ற பொருள்

அவனனறி யோரணுவு மசையாதெ னுமபெரிய
வாபததர்மொழி யொன்று கண்டா
லந்வாவ தேதுசில வறியாமை யேதிவை
யறிந்தாக ளறியா களார்
மெளனமொ டிருந்ததா ரென்போ லுடம்பெலாம்
வாயாய்ப் பிதற்று மவரா
மனதெனவு மொருமாயை யெங்கே யிருந்துவரும்
வனமையொ டிரக்க மெங்கே
புகனம் படைப்பதென காததவிய மெவ்விடம்
பூதபே தங்க ளெவிடம்
பொய்மெயித மகிதமேல வருநனமை தீமையொடு
பொறைபொரு மையுமெவ் விட
மெவாசிறிய ரெவாபெரிய ரெவருறவ ரெவாபகைஞா
யாதுமுனை யனறி யுண்டோ
விகபர மிரண்டினிலு முயிரினுக் குயிராகி
யெங்குநிறை கின்ற பொருளே.

(௧௩)

அன்னே யனையெனுஞ் சிலசமய நினனையே
யையாவை யாவென னவே
யலறிஞ் சிலசமய மல்லாது பேய்போல
வலறியே யொன்று மிலவாய்ப்
பின்னேது மறியாம லொன்றைவிட் டொன்றைப்
பிதற்றிஞ் சிலசமய மேற
பேசரிய வொளியென றும் வெளியென்று நாதாதி
பிறவுமே நிலப மென்றுந்

தன்னே ரிலாததோ ரணுவென்று மூவிதத
தனமையாவ கால மென்றுஞ்
சாற்றிடுஞ் சிலசமய மிவையாகி வேறதாய்ச்
சதாநூன வானநத மா
யென்னே யெனேகருணை விளைபாட் டிருநதவா
றெமமனோ புகல வெளிதோ
விகபர மிரணடினிலு முயிரினுக குயிராகி
யெங்குசிறை கின்ற பொருளே.

(௨)

வேதமுட னாகம புராணமிதி காசமுதல்
வேறுமுள கலைக ளெல்லா
மிககாக வத்துவித துவிதமாக கததையே
விரிவா வெடுதது ரைககு
மோதரிய துவிதமே யத்துவித ஞானத்தை
புணடுபணு ஞான மாகு
மூகமனு பவவசன மூனறுககு மொவ்வமீ
துபயவா திகள சமமத
மாதலி னெனககினிச சரியையா திகளபோது
மியதொன்று பாலிககநா
னதுவாத லாலுனை நானென்று பாலிககி
னத்துவித மாகக முறலா
மேதுபா வித்திடினு மதுவாகி வந்தருள்செ
யெநதைநீ குறையு முண்டோ
விகபர மிரணடினிலு முயிரினுக குயிராகி
யெங்குசிறை கின்ற பொருளே.

(௩)

சொல்லான திறசற்றும் வாராத பின்னையைத்
தொட்டில்வைத தாட்டி யாட்டித்
தொடையினைக கிளளலபோற சங்கற்ப மொன்றிற
றொடுகருந தொடுத்த ழிககும
பொல்லாத வாதனை யெனுஞ்சப்த பூமியிடை
போகதுதலை சுற்றி யாடும
புருஷனி லடங்காத பூவைபோற் றானே
புறம்போகது சஞ்ச ரிககுந
கல்லோ டிரும்புககு மிகவன்மை காட்டிடுங்
காணுது கேட்ட வெல்லாவ
கண்டதாக காட்டியே யணுவரச் சுருக்கிடுங்
கபடநா டகசா லமோ

வெல்லாமும் வலதிற்த மனமாயை யேழையா

மெனனா லடகக வசமோ

விகபர மிரண்டினிலு முயிரினுக் குயிராகி

யெங்குநிறை கினற பொருளே.

(ச)

கண்ணா நீர்மலகி யுள்ளநெக குருகாத

களளனே னுனாவு மோ

கைகுவித் தாடியும் பாடியும் விடாமலே

கணபனித் தாரை காட்டி

யண்ணு பரஞ்சோதி யப்பா வுனககடிமை

யானெனவு மேலெழுந்த

வன்பாகி நாடக நடித்ததோ குறைவில்லை

யகிலமுரு சிறிதறியு மேற

றண்ணு நின்னதரு ளறியாத தலலவே

சுறேனு மினிதி ரங்கிச

சாசுவத முத்தினிலே யீதென றுணாததியே

சகசநிலே தந்து வேறென

மெண்ணும லுள்ளபடி சுகமா யிருக்கவே

யேழையேற கருள்செய கண்டா

விகபர மிரண்டினிலு முயிரினுக் குயிராகி

யெங்குநிறை கினற பொருளே.

(ரு)

சுகமா னதுகோடி கூடுகின றுலுமொரு

கலவின்முன னெதிரிற்கு மோ

கர்மமா னதுகோடி முன்னேசெய் தாலுநின்

கருணைப பரவாக வருணை

தருமாய் நாடினரை வாதிக்க வல்லதோ

தமியனேற் கருட்டாக மோ

சற்றுநிலே யென்பதுவும் வெளியாச்சு வினையெலாளு

சங்கேத மாய்க் கூடியே

தேகமா னதைமிகவும் வாட்டுதே துன்பங்கள்

சேராமல யோக மாரகக

சித்தியோ வரவில்லை சகசநிஷ்டைக்குமென

சிந்தைக்கும் வெகுதூரநா

னேகமாய் நின்னோ டிருக்குநா னெநநா

ளிந்நாளின் முற்று றுதோ

விகபர மிரண்டினிலு முயிரினுக் குயிராகி

யெங்குநிறை கினற பொருளே.

(சு)

ஒருமைமன தாகியே யல்லலற நின்னருளி
 லொருவனுன வந்தி ருக்கி
 னுலகம பொறுததேநா மாயா விசிதரமென
 வோயுமோ விடமில்லையோ
 வருளுடைய நினைனபா சங்கைசெய் திடுவரோ
 வலதுகிரத தியகாதத ரா
 யகிலம் படைத்தெமமை யாளகின்ற போசில
 ரடாதெனப ரோவ கனற
 பெருமைபெறு பூரணங் குறையுமோ பூதங்கள்
 பேயக்கோல மாயவி தண்டை
 பேசுமோ வலதுதான பரிபாக காலம
 பிறக்கவில்லையோதொலலை யா
 மிருமைசெறி சடவினை பெதிராதுவாய பேசுமோ
 வேதுளவு சிறிது புகலா
 யிகபர மிரண்டினிலு முயிரினுக குயிராகி
 யெங்குநிறை கின்ற பொருளே

(எ)

நிலலாது தேகமெனு நினைவுண்டு தேகநிலை
 நின்றிடவு மெளலி யாகி
 நேரே யுபாயமொன றருளிணையை யோவிதனை
 நின்றனுட டிக்க வென்றற
 கல்லாத மனமோ வெடுங்கியுப ரதிபெறக்
 காணவில்லையாகை யாலே
 கையேற றுணுமபுசிப் பொவ்வாதெ நாளுமுன்
 காட்சியி லிருந்து டீண்டு
 வல்லாள ராயியம நியமாத்ரி மேற்கொண்ட
 மாதவாக கேவல செய்து
 மனதின் படிக்கெலாஞ் சித்திபெற லாஞானம
 வாயக்குமொரு மனுவெ னக்கிங்
 கில்லாமை யொன்றினையு மிலலாமை யாகவே
 யிப்போ திரங்கு கண்டா
 யிகபர மிரண்டினிலு முயிரினுக குயிராகி
 யெங்குநிறை கின்ற பொருளே.

(அ)

மரவுரி யுடுததுமலை வனநெற் கொறித்துமுதிர
 வனசருகு வாயில வநதால்
 வன்பசி தவிர்த்துமனல வெயிலாதி மழையால்
 வருந்தியும் மூலவ னலைச்

சிரமள வெழுப்பியு நீர்நிடை மூழ்கியுந்
 தேகநம தலல வென்று
 சிற்சுகவ பேகைகூயாய நினைனபா யோகஞ்
 செலுசகிஞ ரியாம பாவியேம
 விரவுமறு சுவையினெடு வேணடுவ புசித்தரையில்
 வேணடுவ வெலா முடித்து
 மேடைமா ளிகையாதி வீட்டினிடை வைகடே
 வேறெரு வருத்த மீவறி
 யிரவுபக லேழையாகள சையோக மாயினே
 மெப்படி பிழைப்ப துரையா
 யிகபர மிரண்டினிலு முயிரினுக குயிராகி
 யெங்குநிறை கினற பொருளே

(க)

முத்தனைய மூரலும் பவளவா யினசொலு
 முகத்திலகு பசுமஞ் சஞ்
 ஸார்சசிகக விரகசன் னாதமேற்ற விருகமுட
 முலயின்மணி மாலே நால
 வைத்தெமை மயக்கியிரு கணவலைப வீசிடே
 மாயா விலாச மோக
 வாரிதியி லாழ்த்திடும் பாழான சிற்றிடை
 மடநதையாகள சிற்றினப மோ
 புத்தமிராத போகம புசித்துவிழி யிமையாத
 பொன்னாடும் வந்த தெனறூற்
 போராட்ட மல்லவோ பேரினப முததியிப
 பூமியி லிருந்து காண
 வெத்தனை விகாதமவரு மென்றுசுகா சென்றதெறி
 யிவவுலக மறியா ததோ
 விகபர மிரண்டினிலு முயிரினுக குயிராகி
 யெங்குநிறை கினற பொருளே.

(க0)

உன்னிலையு மென்னிலையு மொருநிலை யெனக்கிடந்
 துளறிடு மவததை யாகி
 யுருவுதான காட்டாத வாணவமு மொளிகண்
 டொளிககின்ற விருளென்ன வே
 தன்னிலைமை காட்டா தொருங்கவிரு வினையினற
 ருவுசக துக்க வேலை
 தட்டழிய முற்றுமில் லாமாயை யதனூற்
 ரடித்தகில பேத மான

முன்னிலை யொழிந்திட வகண்டிதா காரமாய
 மூதறிவு மேலு திபப
 முன்பினொடு கீழ்மே னடுப்பக மென்னுமன
 முற்றமா னந்த நிறைவே
 யென்னிலைமை யாய்நிறக வியலபுகூ ரருள்வடிவ
 மெநகாளும வாழி வாழி
 யிகபர மிரண்டினிலு முயிரினுக குயிராகி
 யெங்குநிறை கினற பொருளே

(கக)

ச ச் சி தா ன ந் த சி வ ம்.

பாராதி ககனப் பரப்புமுன டோவென்ற
 படாவெளிய தாகி யெழுநாப்
 பரிதிமதி காணுச சுயஞ்சோதி யாயண்ட
 பகிரண்ட வுயிரெ வைககு
 ேராக வறிவா யகண்டமா யேகமாய
 நிததமாய நிரத்தொந்த மாய
 நிகக்குண விலாசமாய வாக்குமன மணுகாது
 நிர்மலா னந்த மயமாயப்
 பேராது நிறறிநீ சுமமா விருந்துதான
 பேரினப மெய்தி டாமற
 பேயமனதை யண்டியே தாயிலாப் பிள்ளைபோற
 பித்தாக வோமனதை நான
 சாராத படியறிவி னிருவிகற பாகுகமாரு
 சாசுவத நிஷ்டை யருளாய
 சாவபரி பூரண வகண்டதத் துவமான
 சச்சிதா னந்த சிவமே.

(க)

குடக்கொடு குணக்காதி திக்கினை யுழக்கூடு
 கொள்ளலபோ லைது பூதவ
 கூடுஞ் சுருங்கிலைச சாலேக மொன்பது
 குலாவுநடை மனையை நாறம
 வடக்கயிறு வெண்ணரம பாவெனபு தசையினுன
 மதவேள் விழா நடத்த
 வைக்கின்ற கைத்தேரை வெண்ணீர்செ நீர்கணீர்
 மலநீர்பு ணீரி றைக்கும்
 விடக்குத தருத்தியைக் கருமருந்துக் கூட்டை
 வெட்ட வெட்டத் தளிராகும்

வேட்கைமர முறுகின்ற சுடுகாட்டை முடிவிலே
 மெய்போ லிருந்து பொய்யான
 சடககைச் சடககெனச் சநமென்று சினமயந்
 காணுகி நிற்ப தெனறே
 சாவபரி பூரண வகண்டதத் துவமான்
 சச்சிதா னந்த சிவமே

(2)

பாகத்தினுற கவிதை பாடிப் படிக்கவோ
 பத்திரெறி மில்லை வேத
 பாராய னாப்பனுவன மூவாசெய் பணுவலது
 பகாவோ விசையு மில்லை
 போகத்தி லேசுநிது முயலவென றுற்றைக
 மொவவாதி ஓண வெறுத்தா
 லுயிரெறுத திடலொக்கு மல்லாது கிரியைக
 ஞபாயத்தி ஞாசெய்ய வோ
 மோகத்திலே சிறிது பொழியவிலை மெய்ஞ்ஞான
 மோனத்தி னிறக வென்றான
 முற்றது பரிபாக சத்திக ளனேகநின்
 மூதறிவி லேயெ முத்த
 தாகத்தி லேவாயக்கு மமிர நப் பரவாகமே
 தனனந் தனிப்பெ ருமையே
 சாவபரி பூரண வகண்டதத் துவமான்
 சச்சிதா னந்த சிவமே

(3)

இமையளவு போதையொரு கற்பகா லமபண்ணு
 மிவ்வுலக மெவ்வுலக மோ
 வெனெறண்ணம வருவிககு மாதாசிற றினபமோ
 வெனனிநமக மேரு வாக்கிச
 சுமையெடுமி னென்றுதான சுமமாடு மாயெமைச
 சுமையாளு மாககி நாளுந்
 தூடபுத்தி பண்ணியுள் நற்புத்தி யாவையுரு
 சூறையிட் டிந்தர சால
 மமைமவொரு கூத்ததுஞ் சமைந்தாடு மனமாணா
 யாமமம வெவல லெளிதோ
 வருளபெற்ற போக்கெலா மொளிபெற்று நிறகுமீ
 தருளோ வலாது மருளோ
 சமையுதிநி காணாத சாக்ஷி நீ சூக்தமமாத
 தீயினேற குளவு புகலாய்

சர்வபரி பூரண வகண்டதத துவமான
சச்சிதா னந்த சிவமே.

(ச)

இனியே தெமக்குன்றூன வருமோ வெனக்கருதி
யேங்குதே நெஞ்ச மையோ
வின்றைக் கிருந்தாரை நானாக கிருப்பரென
றெண்ணவோ திடமில லையே
யனியாய மாயிந்த வுடலைநா னென்றுவரு
மந்தகற காளாக வோ
வாடித திரிந்துநான கற்றதுங் கேட்டது
மவலமாயப் போதனை ரோ
கனியேனும வறியசெங் காயேனு முதிராசருகு
கந்தமூ லங்க ளேனுங்
கனலவாழை வந்தெய்தி னள்ளிப் புசித்துநீன
கணமூடி மௌனி யாகித்
தனியே யிருப்பதற கெண்ணினே னெண்ணமிது
சாமிந் யறியாத தோ
சர்வபரி பூரண வகண்டதத துவமான
சச்சிதா னந்த சிவமே

(ரு)

மததமத கரிமுகிற குலமெனை நின்றிலகு
வாயிலுடன மதியகடு தோய
மாடகூட சசிகர மொயததசந திராநத
மணிமேடை யுச்சி மீது
முத்தமிழ் முழக்கமுடன முத்தநகை யாகனோடு
முத்துமுத தாயக்கு லாவி
மோகத் திருந்துமென யோகத்தி னிலைநின்று
மூசசைப் பிடித்த தைத்துக்
கைத்தல நகப்படை விரித்தபுலி சிங்கமொடு
கரடிநுழை நூழை கொண்ட
கானமலை யுச்சியிற் குகையூ டிருந்துமென
கரதலா மலக மெனனச
சத்தமற மோனநில பெற்றவர்க ளுயவா காண
சனகாதி துணிவி தனரோ
சர்வபரி பூரண வகண்டதத துவமான
சச்சிதா னந்த சிவமே.

(சு)

கைத்தலம் விளங்குமொரு நெல்லியங் கனியெனக்
கண்டவே தாக மத்தின்

காட்சிபுரு ஷாரத்தமதின் மாட்சிபெறு முததியது

கருதி னனுமான மாத்ரி

யுத்திபல வாநிரு விகற்பமே லிலையா

லொன்றோ டிரண்டென னவோ

வுரையுமில் நீயுமில் நானுமில் யென்பது

முபாயநீ யுண்டு நானுந் ,

சித்தமுள னுனிலை யெனும்வசன நீயறிவை

தெரியார்க டெரிய வசமோ

செபபுகே வலநீதி யொப்புவமை யலலவே

சின்முத்தி ராகக மரபிற

சத்தமற வெனையாண்ட குருமெள்ளி கையினுற

றமியனேற குதவு பொருளே

சாவபரி பூரண வகண்டத்த துவமான

சச்சிதா னந்த சிவமே.

(எ)

காயாக மரமீது கலலேறு செலலுமோ

கடவுணீ யாங்க ளடியேங

காமபந தத்தினுற சன்மபந தம்பெறக

கற்பித்த துனன தருளே

வாயார வுண்டபோ வாழ்கதுவது நொந்தபோ

வைவதுவு மெங்க ளுலக

வாயபாடி நிறகநின வைதிக வொழுங்குநினை

வாழ்த்தினுற பெறு பேறுதா

னோயாது பெறுவரென முறையிட்ட தாற்பின்ன

ருளறுவது கரும மன்ற

முடயநெறி யீதெனனி னுசிதநெறி யெந்தநெறி

யுலகிலே பிழைபொ றுககுந

தாயான கருணையு முனகருண டெனககினிச

சஞ்சலங் கெடவருளசெய வாய

சாவபரி பூரண வகண்டத்த துவமான

சச்சிதா னந்த சிவமே

(அ)

இன்னம் பிறப்பதற் கிடமென்னி னிவவுடல

மிறவா திருப்ப மூலத

தெழுமங்கி யமீதொழுகு மதிமண டலத்திலுற

வெனனமமை குண்ட லினிபாற

பின்னம் பிறக்காது சேயென வளர்த்திடப்

பேயேனை நல்க வேண்டித்

பீறவாத நெறியெனக் குண்டெனனி னிமமையே

பேசுகாப் பூர தீப

மின்னும் படிக்ககண் டாகார வன்னைபால்

வினையேனை யொப்பு விதது

கீட்டுநெறி கூட்டிடுதன மிகவுநன றிவையன்றி

விவகார முண்டெனனி லோ

தன்னந தனிச்சிறிய னுற்றிலேன போற்றிவளா

சனமாகக முததி முதலே

சாவபரி பூரண வகண்டதத துவமான

சச்சிதா னந்த சிவமே.

(சு)

வேதாவை யிவவணம விதித்ததே தென்னினுன

வினைப்பகுதி யெனப னந்த

வினைபேச வறியாது நிறகவிவை மனதால

வினைந்ததான மனதை நாடிற்

போதமே நிற்குமற போதத்தை நாடினோ

போதமு நினுலவி ளககம

பொயயன்று தெய்வமறை யாவுமே நீயெனறு

போககுவர வறநி கழதது

மாதார வாதேய முழுதுநீ யாதலா

லகிலமீ தெனனை யாட்டி

யாடனகண டவனுநீ யாடுகின றவனுநீ

யருளுநீ மெளன ஞான

தாதாவு நீபெற்ற தாய்தகதை தானுநீ

தமருநீ யாவுநீ காண

சாவபரி பூரண வகண்டதத துவமான

சச்சிதா னந்த சிவமே.

(சு)

கொந்தவிழ் மலாசசோலை நனனீழல வைகினுவ

குளிரதீம் புனறகை யளளிக

கொளளுகினு மநீ நிரைத்தினை தாடினு

குளிரசந்த வாடை மடவார

வநதுலவு கினறதென முனறிலிடை யுலவவே

வசதிபெறு போதும் வெள்ளை

வட்டமதி பட்டப் பகற்போல நிலவுதர

மகிழ்போதும் வேலை யமுதம்

விந்தைபெற வறுசுவையில் வந்ததென வழுதுண்ணும்

வேலையினு மாலை கருதம்

வெள்ளிலை யடைக்காய் விரும்பிவேண் டியவண்ணம்
விளைபாடி விழிது யிலினுஞ்
சந்ததமு நினன்னுனை மறவா வரநதந்து
தமியேனை ரகைந் புரிவாய்
சாவபரி பூரண வகண்டதத் துவமான
சச்சிதா னந்த சிவமே.

(கக)

தே சோ ம யா ன ன் த ம்.

மருமலாச சோலைசெறி நன்னீழன மலையாதி
மன்னுமுனி வாககே வலாய்
மந்தரமா லிகைசொல்லு மியமநிய மாதியா
மாக்ககத்தி னின்று கொண்டு
கருமருவு காயத்தை நாமலம தாகவே
கமலா சனாதி சோததுக
காலைப் பிடித்தனலை யமமைருண டலியடிக
கலைமதியி னூடு தாககி
யுருகிவரு மமிரத்ததை யுண்டுண டிறங்காம
லுணாவான விழியை நாடி
யொன்றே டிரண்டெனச் சமரச சொருபசுக
முறறிடவென மனதின வண்ணந
திருவருண் முடிக்கவித தேகமொடு காண்பனே
தேடிய சத்தாகி யென
சித்தமிசை குடிக்கொண்ட வறிவான தெய்வமே
தேசோ மயானந்தமே.

(க)

இப்பிறவி யெனுமோ நிருடகடலின மூழ்கிரா
னென்னுமொரு மகர வாயப்பட்ட
முருவினை யெனுநதிரையி னெற்றுண்டு புற்புத
மெனக்கொங்கை வரிசை காட்டிந்
துப்பிதழ் மடைநசையா மயறசண்ட மாருதச
சுழலவந்து வந்த டிப்பச
சோராத வாசையாக கான்று வானதி
சுரந்ததென மேலு மாபபக
கைப்பரிசு காராபோ லறிவான வங்கமுங்
கைவிட்டு மதிம யங்கிக
கள்ளவங் கக்காலா வருவரென் றஞ்சியே
கண்ணருவி காட்டு மெளியேன்

செப்பரிய முத்தியாங் கரைசேர வுங்கருணை
செய்வையோ சததாகி யென
சித்தமிசை குடிகொண்ட வறிவான தெய்வமே
தேசோ மயானந் தமே.

(உ)

தந்தைதாய் தமாதார மகவென்னு மிவையெலாஞ்
சந்தையிற் கூட்ட மிதிலோ
சந்தேக மிலலைமணி மாடமா ளிகைமேடை
சதுரங்க சேனை யுடனே
வந்ததோர் வாழ்வுமோ நிரதரசா லக்கோலம்
வஞ்சனை பொறுமை லோபம்
வைத்தமன மாங்கிருமி சோநதமல பாண்டமோ
வாஞ்சனையி லாத கனவே
யெந்தநா ளுஞ்சரி யெனத்தோநது தோநதுமே
யிரவுபக விலலா விடத்
தேகமாய நின்றநின னருள்வெள்ள மீதிலே
யானெனப் தறவு மூழ்கிச
சிந்தைதான நெளியாது சுழலும்வகை யெனகொலோ
தேடரிய சததாகி யென்
சித்தமிசை குடிகொண்ட வறிவான தெய்வமே
தேசோ மயானந் தமே.

(ஈ)

ஆடாம லோயந திட்ட பம்பரம் போல்விசை
யடங்கி மனமவீழ நேரே
யறியாமை யாகினற் விருள்கல விருலொளியு
மலலா திருநத வெளிபோற்
கோடா தெனைக்கண் டெனக்குணிறை சாநதவெளி
கூடியின பாதித் முங்
கூடினே னேசரியை கிரியையின் முபனநுநெறி
கூடினே னேவல்ல னியா
னீடாக வேயாறு வீட்டினி னிரம்பியே
யிலகிவளா பிராண னென்னு
மிருகிதி யினைக்கட்டி யோகபர னாகாம
லேழைக குடுமப னுகித்
தேடா சழிக்கவொரு மதிவந்த தென்கொலோ
தேடரிய சததாகி யென
சித்தமிசை குடிகொண்ட வறிவான தெய்வமே
தேசோ மயானந் தமே.

(சு)

பாடாது பாடிப் படித்தளவில சமயமும்
 பஞ்சபடி சொல்ல னிவனைப்
 பார்மினோ பாமினோ வென்றுசபை கூடவும்
 பரமாதத மிதுவென்ன வே
 யாடாது மாடிநெஞ் சுருகிநெக காடவே
 யமலமே யேக மேயெம்
 மாதியே சோதியே யெங்குநிறை கடவுளே
 யரசே யெனக்கூவி நான
 வாடாது வாடிமென் முகவாட்ட முங்கண்டு
 வாடா வெனக்கருணை நீ
 வைத்திடா வண்ணமே சுககேத மாவிந்த
 வனமையை வளர்ப்பிதத தார்
 தேடாது தேடுவோர தேட்டறற தேட்டமே
 தேடரிய சததாகி யென
 சித்தமிசை குடிக்கொண்ட வறிவான தெய்வமே
 தேசோ மயானந் தமே,

(10)

பிறியாத தண்ணருட சிவஞானி யாயவநது
 பேசரிய வாசி யாலே
 பேரின்ப வுண்மையை யளித்தனையென் மனதறப
 பேரமப லகக டவுளா
 யறிவா யிருந்திடு நாதவொலி காட்டியே
 யமிரதப் பரவாக சித்தி
 யருளினை ய லாது திரு வமபலமு மாகியெனை
 யாண்டனைபி னெய்தி நெறியாயக
 குறிதா னனித்தனைநன மரவுரிகொ ளத்தணக
 கோலமா யசபா நலங்
 கூறினபின் மௌனியாயச சுமமா விருக்கநெறி
 கூட்டினை யெலாமி ருக்க
 சிறியேன மயங்கிமிக வறிவினமை யாவனோ
 தேடரிய சததாகி யென்
 சித்தமிசை குடிக்கொண்ட வறிவான தெய்வமே
 தேசோ மயானந் தமே

(11)

ஆர ரெனக்கென்ன போதிதது மென்னவென்
 னறிவினை மயக்க வசமோ
 வண்டனோ டியையெலாங் சுருப்புவறை போலவு
 மடுக்கடுக் காவ மைததுப்

பேராம னின்றபடி வெளியிலே மனவெளி
 பிறங்குவ தலாதொன் றினும்
 பின்னமுற மருவாது நனையத தாலினிப
 பேரினப முத்தி நிலையுந்
 தாராது தள்ளவும் போகாது னூலது
 தள்ளினும் போகே னியான
 மடையேது மில்லையாண டவனடிமை யென்னுமிரு
 தன்மையிலு மென் வழக்குத
 தீராது விடுவதிலை நடுவாண் கடவுளே
 தேடரிய சத்தாகி யென்
 சித்தமிசை குடிக்கொண்ட வறிவான தெய்வமே
 தேசோ மயானாதமே.

(எ)

கூந்துக மதக்கரியை வசமா நடத்தலாங்
 காடிவெம புலிவா யையுங்
 கட்டலா மொருசிறக முதுகினமேற் கொள்ளலாங்
 கட்செவி யெடுத்தாட் டலாம்
 வெந்தழலி னிரதம்வைத தைநதுவே நதிகையும்
 வேதிதது விறமுண் ணைவாந்
 வேறொருவா காணு மூலகத்து லாவலாந்
 விண்ணவரை யேவல் கொடலாந்
 சந்ததமு மிளமையொ டிருக்கலா மறொரு
 சரீரத்தி னுமபுகு தலாந்
 சலமே னடக்கலாங் கனன்மே விருக்கலாந்
 தனனிகரில் சித்தி பெறலாந்
 'சிந்தையை யடக்கியே சுமமா விருக்கின்ற
 திறமரிது சத்தாகி யென்
 சித்தமிசை குடிக்கொண்ட வறிவான தெய்வமே
 தேசோ மயானாதமே.

(அ)

எலலா மறிந்தவரு மேதுமறி யாதவரு
 மில்லையெனு மிவ்வு லகமீ
 தேதுமறி யாதவ னெனப்பெயா தரிததுமிக
 வேழைக்கு ளேழை யாகிக்
 கல்லாத வறிவிற் கடைபபட்ட நானன்று
 கையினு லுண்மை ஞானங்
 கற்பித்த நின்னாளி னுக்கென்ன கைம்மாறு
 காட்டுவேன் குற்றே வனு

னல்லார்த்த மேனியொடு குண்டிகட் பிறையெயிற்

ரூபாச வடிவ மான

வந்தகா நீயொரு பகட்டாற் பகட்டுவ

தடாதடா காச நம்பாற்

செலலா தடாவென்று பேசவா யதுதந்த

செலவமே சத்தாகி யென்

சித்தமிசை குடிகொண்ட வறிவான தெய்வமே

தேசோ மயானந தமே.

(சு)

மின்போலு மிடையொடியு மொடியுமென மொழிதலபோன்

மெனசிலம பொலிக ளாரப்ப

வீங்கிப் புடைத்துவிழு சுமையன்ன கொங்கைமட

மினனாகள பினனே வலா

லெனபோ லலைந்தவாகள் கற்றார்கள கல்லாக

ளிருவாகளி லொருவ ருண்டோ

வென்செயகே னமமமம வெனபாவ மென்கொடுமை

யேதென் நெடுதது மொழிவே

னன்பால் வியநதுருகி யடியற்ற மரமென்ன

வடியிலே வீழ்ந்து வீழ்ந்தெம்

மடிகளே யுமதடிமை யாங்கனெனு நால்வருக

கறமாத் பொருளு ரைப்பத

தெனபாலின முகமாகி வடவா லிருக்கின்ற

செலவமே சத்தாகி யென்

சித்தமிசை குடிகொண்ட வறிவான தெய்வமே

தேசோ மயானந தமே.

(க0)

புத்தமித போகமுங் கறபகந னீழலிற்

பொலிவுற விருககு மியலபும

பொன்னுலகி லயிரா வதத்தேறு வரிசையும்

பூமண்ட லாதிகக கமு

மத்தவெறி யினர்வேண்டு மாலென்று தள்ளவுமெ

மாறுமொரு சுட்டு மறவே

வைக்கின்ற வைப்பாளன் மெனனதே சிகனென்ன

வந்தநின் னருளவாழி காண

சுத்தபரி பூரண வகண்டமே யேகமே

சுருதிமுடி வான பொருளே

சொல்லரிய வுயிரினிடை யங்கங்கு நின்றநுன்

சுரநதுபொழி கருணை முகிலே

சித்திரிலை முத்திரிலை விளைகின்ற பூமியே
தேடரிய சத்தாகி யென
சித்தமிசை குடிகொண்ட வறிவான தெய்வமே
தேசோ மயானந் தமே.

(கக)

சிறுசுகோதயவிலாசம்.

காக மோடுகழு கலகை நாய்நரிகள
சுற்று சோறிடுது ருத்தியைக
காலி ரண்டெவ வாசல பெற்றுவளர்
காம வேண்டன சாலையை
மோக வாசைமுறி யிட்ட பெட்டியைமு
மலமி குந்தொழுகு கேணியை
மொய்தது வெங்கிருமி தத்து கும்பியை
முடங்க லாகிடை சரக்கிளை
மாக விரதரதனு மின்னை யொத்திலக
வேத மோதியகு லாலனா
வனைய வெயயதடி கார னுனயமன்
வந்த டிககுமொரு மடகலத்
தேக மாண்பொயை மெய்யெ னக்கருதி
யைய வையமிசை வாடவோ
தெரிவ தறகரிய பிரம மேயமல
சிறுசுகோதய விலாசமே.

(க)

குறிக ளோடுகுண மேது மின்றியன
லொழுக நினறிடு மிருமபனற்
கூட லினறியது வாயி ருந்தபடி
கொடிய வாணவ வறைக்குளே
யறிவ தேதுமற வறிவி லாமைமய
மாயி ருக்குமெனைய ருளரினா
லளவி லாததனு கரண மாதியை
யளித்த போதுனையறிநதுநான்
பிறிவி லாதவண நின்றி டாதபடி
பலநி றங்கவரு முமலமாய்ப்
பெரிய மாயையி லுநநி நின்னது
ப்ரசாத நல்லருண ஸ்ரந்திடுரு
சிறிய னேனுமுனை வந்த னைந்துசக
மாயி ருப்பதினி யென்றுகரண்

தெரிவ தற்கரிய பிரம மேயமல
சிற்சுகோதய விலாசமே.

(உ)

ஐந்து பூதமொரு கரண னீரென
வடங்க வந்தபெரு வானமே
யாதி யந்தநடு வேதமினறியரு
ளாய்நிறைந் திலகு சோதியே
தொந்த ருபமுடன் ஓப மாதிகுறி
குணமி றந்துவளா வஸ்துவே
துரிய மேதுரிய வுயிரி னுககுணாவு
தோன்ற நின்றருள் சுபாவமே
யெந்த நாளுநடு வாகி நினறொளிரு
மாதியே கருணை நீதியே
யெந்தை யேயென விடைநதிடைந் துருகு
மெளிய னேன்கவலை தீரவுஞ்
சிறதை யானதை யறிந்து நீயனருள்
செய்ய நானுமினி யுயவனே
தெரிவ தற்கரிய பிரம மேயமல
சிற்சுகோதய விலாசமே.

(க)

ஐவ ரென்றபுல வேடா கொட்டம
தடகை மார்க்கடவன முட்டியா
யடவி நின்றமலை யருகி னின்றுசரு
காதி தினறுபனி வெயிலினான்
மெய்வ ருந்துதவ மிலலைநற் சரியை
கிரியை யோகமெனு மூன்றதாய்
மேவுகின்றசவு பான நன்னெறி
விரும்ப வில்லையுல கதகிலே
பொயமு டங்குதொழில் யாத தற்குநல
சார திததொழி னடததிடும்
புத்தி பூகமறி வற்ற மூகமிவை
பொருளை னககருது மருன்னயான
செய்வ நல்லருள் படைத்த வனபரொடு
சேர வுககருணை கூர்வையோ
தெரிவ தற்கரிய பிரம மேயமல
சிற்சுகோதய விலாசமே.

(ச)

ஏக மானவரு வான நீயருளி
ஓல னேகவரு வாகியே

யெந்த நாள்கில கோடி சிவந்திசெய
 விசையு நாள்வரைய நாண்முத
 லாக நாளது வரைக்கு முன்னடிமை
 கூடவே சனன மானதோ
 வனந்த முண்டெல சனன மீதிதனு
 ளறிய வேண்டென வறியலா
 மோக மாதிதரு பாச மானதை
 யறிநது விட்டுனையு மெனையுமே
 முழுது ணர்ந்துபர மான வினபெவள
 மூழ்க வேண்டுமிது வினறியே
 தேக மேநழுவி நானுமோ நழுவி
 பின்னையுய்யுமவகை யுள்ளதோ
 தெரிவ தற்கரிய பிரம மேயமல
 சிறுசு கோதய விலாசமே.

(௫)

நியம லக்ஷணமு மியம லக்ஷணமு
 மாச னுதிவித பேதமு
 நெடிது ணாந்திதய பதம பீடமிசை
 நின்றி லகருமச பாநலத
 தியல நிந்துவளா மூல குண்டலியை
 யினிதி நைஞ்சியவ ளருளினு
 லெல்லையறறுவளா சோதி மூலவன
 லெவகண மோனமனு முறையிலே
 வயமி குருதுவரு மமிரத மண்டல
 மதிகு ளேமதியை வைத்துநான
 வாய்ம டுத்தமிரத வாரி யைப்பருகி
 மன்னு மாரமிர்த வடிவமாயச
 செயமி குருதுவரு சித்த யோகநிலை
 பெற்று ஞானநெறி யடைவனே
 தெரிவ தற்கரிய பிரம மேயமல
 சிறுசு கோதய விலாசமே.

(௬)

எறிதி ரைக்கடனி காதத செல்வமிக
 வல்ல லெனறெருவர் பின்செலா
 தில்லை யென்னுமுரை பேசி டாதுவகி
 லெவரு மாமென மதிககவே
 நெறியின் வைகிவனர் செல்வ மும்முதவி
 நோய்க ளற்றசு வாழ்க்கையாய்

நியம மாதிசில நின்னு ஞானநெறி
 நிஷ்டை கூடவுமெந நாளுமே
 யறிவி னினனுகுரு வாயு ணாததியது
 மன்றி மோனகுரு வாகியே
 யகில மீதுவர வந்த சீரருளை
 யைய வையவினி யெனசொலகேன
 சிறிய னேழைநம தடிமை யெனறுனது
 திருவு ளத்தினி லிருந்ததோ
 தெரிவ தற்கரிய பிரம மேயமல
 சிற்சுகோதய விலாசமே.

(எ)

எவ்வு யாததிரளு முலகி லென்னுயி
 ரெனககு ழைநதுருகி நனமையா
 யிதமு ரைப்பவென தெனற யாவையு
 மெடுத்தெ நிறதமத யானைபோற்
 கவ்வை யற்றநடை பயில வனபரடி
 கண்டதே வருளின வடிவமாக
 கண்ட யாவையு மகண்ட மென்னவிரு
 கைகுவித்து மலானாவியே
 பவவ வெணடிரை கொழித்த தண்டரளம்
 விழியு திரப்பமொழி குளறியே
 பாடி யாடியு ளுடைநது டைந்தெழுது
 பாவை யொத்தசைத வினறியே
 திவ்ய வனபுருவ மாகி யன்பரொடு
 மினப வீட்டினி லிருப்பனே
 தெரிவ தற்கரிய பிரம மேயமல
 சிற்சுகோதய விலாசமே.

(அ)

மத்தா பேயரொடு பாலா தனமையது
 மருவி யேதுரிய வடிவமாய
 மன்னு தேசமொடு கால மாதியை
 மறந்து நினனடிய ரடியிலே
 பத்தி யாயநெடிது நமபு மென்னையொரு
 மைய றந்தகில மாயையைப்
 பாரு பாரென நடத்த வந்ததென
 பாரதத் தினுமி துள்ளதோ
 சுதத நிததலியல பாகு மோவுனது
 விசுவ மாயைநடு வாகவே

சொல்ல வேண்டுமெவகை நல்ல காதிகதை

. சொல்லு மாயையினு மில்லையென

சித்த மிப்படி மயங்கு மோவருளை

நம்பி னோகன்பெறு பேறிதோ

தெரிவ தற்கரிய பிரம மேயமல

சிறுசு கோதய விலாசமே

(க)

பனமு கச்சமய நெறிப டைத்தவரு

மியாங்க ளேகடவு ளெனநிடும

பாத கத்தவரும் வாத தாககமிடு

படிந ருநதலை வணங்கிடத

தன்மு கத்திலுயிர வரவ னைக்குமெம

தரும் னுமபகடு மேயக்கியாயத

தனியி ருப்பவட நீழ லாடுவளா

சனக னாதிமுனி வோரகடஞ்

சொனம யகமது தீர வங்கைகொடு

மோன ஞானம துணர்த்தியே

சுத்த நித்தவரு ளியலப தாகவுள

சோம சேகரகிர பாலுவாய்த

தெனமு கத்தின முகமாயி ருநதகொலு

வெமமு கத்தினும வணங்குவேன்

நெரிவ தற்கரிய பிரம மேயமல

சிறுசு கோதய விலாசமே.

(க0)

ஆகாரபுவனம் சிதம்பரரகசியம்.

ஆகார புவனமினபா காரமாக

உங்ஙனே யொருமொழியா லகண்டா கார

யோகானு பூதிபெற்ற வன்ப ராவிக

குறுதுணையே யென்னளவு முகந்த நட்பே

வாகாரும் பழக்கிசைகின் கினிவா யென

மலர்ந்தமல ரிடைவாசம வயங்கு மாபோற

நேகாதி யுலகமெங்குங் கலந்து தானே

திகழனந்தா னநதயத தெய்வக் குனறே.

(க)

அனந்தபத வுயிர்கடொறு முயிரா யென்று

மானந்த நிலயாகி யளவைக் கெட்டாத

தனந்தனிச்சின் மாத்திரமாய்க் கீழ்மேல் காட்டாச

சதசத்தா யருட்கோயிற் றழைத்த தேவே

யினம்பிரிந்த மானபோனா னிடையா வண்ண

மின்பமுற வன்பாபகக விருத்தி வைத்துக

கணந்தருமா கனமேதண ணருளிற றுனே

கனிபவித்த வானந்தக கட்டிப் பேறே

(உ)

பேற்றேத்து மணுவெனவே யுதறித் தளளப

பேரினப மாகவந்த பெருக்கே பேசா

வீற்றேத்து மிடுநெறிககே யெனை வெனே

மேவெனற வரத்தேபாழ வெயய மாயைக

கூற்றேத்துங் கடந்தவெல்லச சேடமாகிக்

குறைவறநின் றிடுநிறைவே குலவா நின்ற

வாற்றேத்தும புகுவகடலபோற் சமயகோடி

யத்தனையுந் தொடரத்துபுகு மாதி நடபே.

(ங)

ஆதிபந்த மெனுமெழு வாயீற்ற ரோங்கி

யருமறையின் னமுங்காணு தரற்ற நாணு

பேதமதங் களுமலைய மலைபோல வாதப்

பெற்றி யரும்வாய் வாதப் பேயராகச்

சாதகமோ னத்திலென்ன வடவா னீழற

றண்ணருட்சந திரமௌலி தடககைக் கேற்க

வேதகசின மாததிரமா யெமம னோககும்

வெளியாக வந்தவொன்றே விமலவாழ்வே.

(ச)

விமலமுதற் குணமாகி னூற்றெட் டாதி

வேதமெடுத்த தெடுத்தாரைத்த விருத்திக கேற்க

வமையுமில்லக் கணவடிவா யதுவும் போதா

தப்பாலுக் கப்பாலா யருட்கண னுகிச்

சமமுமுடன கலப்புமலிழ் சலுமியாங் காணத்

தண்ணருடந் தெமைக்காக்குஞ் சாக்ஷிப் பேறே

யிமையளவு முபகார மல்லாவ் வேறென

றியக்காரிர்க் குணக்கடலா யிருந்த வொன்றே.

(இ)

ஒன்றாகிப் பலவாகிப் பலவாக் கண்ட

வொளியாகி வெளியாகி யுருவு மாகி

நன்றாகித் தீதாகி மற்று மாகி

நாசமுட னுற்பத்தி நண்ணு தாகி

யின்றாகி நாளையுமாய் மேலு மான

வெருதையே யெமமானே யென்றென ரேங்கிக

கன்றாகிக் சுற்றினர்க்குச் சேதா வாகிக்

கடிதினிலவந் தருள்கூருங் கருணை விண்ணே,

(ஈ)

அருள்பழுத்த பழச்சுவையே கரும்பே தேனே
யாரமாதே யெனகண்ணே யரிய வான
பொருளனைததுந் தருமபொருளே கருணை நீங்காப்
பூணமாய் நின்றவொன்றே புனித வாழவே
கருதரிய கருத்ததனுட் கருத்தாய மேவிக
காலமுநதே சமுமவகுத்துக கருவி யாதி
விரிவினையுங் கூட்டியுயித் திரளை யாடமு
விழுப்பொருளே யானசொல்லும் விண்ணப்பங் கேளே. (௭)

விண்ணவரிந் திரன்முதலோர நார தாதி
விளங்குசுப்த ரிஷிகள்கன வீணை வலலோ
ரெண்ணரிய சித்தாமனு வாதி வேந்த
ரிருக்காதி மறைமுனிவ ரெல்லா மிந்தக்
கண்கனஞா லமமதிகத தானே யுள்ளங்
கையினெலவிக கணிபோலக் காட்சி யாகத்
திண்ணியநல லறிவாலிச சமயத் தன்றே
செப்பரிய சித்திமுத்தி சோந்தா ரென்றும் (௮)

செப்பரிய சமயநெறி யெல்லாந் தன்றன
தெய்வமே தெய்வமெனுஞ் செயற்கை யான
வப்பரிசா ளருமத்தே பிடித்தா லிப்பா
லடுதத்தந்தூல கருமவிரித்தே யனுமா னாதி
யொப்பவிரித் துரைப்பரிந்நன பொயமெய் யென்ன
வொன்றிலையொன் றெனப்பார்ப்ப தொவ்வா தாககு
மிப்பரிசாளு சமயமுமா யல்ல வாகி
யாதுசம யமும்வணங்கு மியலபதாகி. (௯)

இயலபென்றந் திரியாம லியம மாதி
யெண்குணமுங் காட்டியனபா லின்ப மாகிப்
பயனருளப் பொருள்களபரி வாரமாகிப்
பண்புறவுஞ் செளபான பக்தங் காட்டி
மயலறமந் திரஞ்சினைச் சோதி டாதி
மற்றங்க னூலவணங்க மெளன மோலி
யயர்வறச்சென் னியிலவைத்து ராசாங் கத்தி
லமாநத்துவை திகசைவ மழகி தந்தோ. (௧௦)

அந்தோவீ ததிசயமிச சமயம் போலின்
றறிஞ்ரெல்லா நடுவறிய வணிமா வாதி
வந்தாடித் திரிபவர்க்கும் பேசா மோனம்
வைத்திருந்த மாதவர்க்கு மற்று மற்று

மிந்தராதி போகநலம பெற்ற பேர்க்கு

மிதுவன்றித தாயகமவே நிலலை யில்லை

சந்தான கற்பகம்போ லருளைக காட்டத

தககநெறி யிநநெறியே தானசன மார்க்கம்.

(கக)

சன்மார்க்க ஞானமதின் பொருளும் வீறு

சமயசங்கே தபபொருளுந் தானென் றாகப்

பனமார்க்க நெறியினிலுங் கண்ட திலலை

பகாவரிய திலலைமன்றுட் பார்த்த போதங்

கென்மார்க்க மிருககுதெல்லாம் வெளியே யென்ன

வெச்சமயத தவாகளும்வந் திறைஞ்சா நிறபா

கனமார்க்க நெஞ்சமுள வெனக்குந் தானே

கண்டவுட னானநதங் காண்ட லாகும்.

(கஉ)

காணடல்பெறப புறத்தினுள்ள படியே யுள்ளங்

காட்சிமெயநதால் சொலுமபதியாங் கடவுளேநீ

நீண்டநெடு மையுமகலக குறுக்குங் காட்டா

நிறைபரிபூரணவறிவாய் நித்த மாசி

வேணடுவீருப பொடுவெறுபபுச சமீபந் தூரம்

விலகலணு குதனமுதலாம் விவகா ரங்கன

பூண்டவள வைகணமனவாக் காதி யெல்லாம்

பொருந்தாம லகம்புறமும் புணாககை யாகி

(கங)

ஆகியசற காரியஞ் சததுக கேற்ற

வமலமாய நடுவாகி யனநத சத்தி

யோகமுறு மானநத மயம் தாகி

யுயிராகுயிரா யெநராளு மோங்கா நிற்ப

மோகவிருண மாயைவினை யுயிராகட் கெல்லா

மொயதத்தென்கொ லுபகார முயற்சி யாகப்

பாகமிக வருளவொரு சத்தி வநது

பதிநததென்கொ னெனனுமப பான்மை யென்கொல்.

(கச)

நானென்னு மோரகநதை யெவாக்கும் வநது

நலித்தவுடன சகமாயை நானு வாகித

தானவநது தொடருமித்தால் வளருந் துன்பச

சாகரத்தின் பெருமையெவா சாற்ற வல்லா

ருனென்று முடவெனறுங் கரண மென்று

முளளென்றும் புறமென்று மொழியா நினற

வானென்றுங் காலெனறுந் தீநீ ரென்று

மண்ணென்று மலையென்றும வனம் தெனறும்.

(கரு)

மலைமலையாங் காட்சிகண் காணுமை யாதி
 மறப்பென்று நினைப்பென்று மாயா வாரி
 யலையலையா யடிகருமினப் துன்ப மென்று
 மதைவிளைக்கும் வினைகளென்று மதனைத் தூக்கத்
 தலைபலவாரு சமயமென்றுந் செயவ மென்றுந்
 சாதகரென நுமமதற்குச் சாட்சி யாகக்
 கலிடலவா நெறியென்றுந் தூக்க மென்றுந்
 கடலுறுதுண் மணலெண்ணிக் காணும போதும்.

(கசு)

காணரிய வல்லலெல்லாந் தானே கட்டிக்
 கட்டாக விளையுமதைக் கட்டோ டேதான்
 வீணினிறகாப் பூர லீல படுத்திப் பட்ட
 விரதைமெனக் காணவொரு விவேகங் காட்ட
 ஞ்ஞறுதக்க மின்பதுன்பம் பேரு ராதி
 யொவ்விடவு மெனேப்போல வருவங் காட்டிக்
 கோணறவோரா மானகாட்டி மானை யீர்குங்
 கொளகைமென வருணமென குருவாய வந்து

(கசு)

வந்தெனுடல் பொருளாவி மூன்றுந் தனகை
 வசமெனவே யத்துவா மாகக் கேட்கிக்
 யைநதுபுல னைமபூதங் கரண மாதி
 யடுத்தகுண மததனையு மலலை யலலை
 யிறதவுட லறிவறியா மையு மலலை
 யாதொன்று பற்றினத் லியலபாய் நினறு
 பந்தமறும் பளிங்கனைப் சிதது நீயுன்
 பகருவங்கண் டறிவிக்கும் பானமை யேயயாம்.

(கசு)

அறிவாகி யானந்த மாயா யென்று
 மழிபாத நிலையாகி யாதின பாலும்
 பிரியாமற் றணைருளே கோயி லான
 பெரியபரம் பதியதனைப் பெறவே வேண்டி
 னெறியாகக் கூறுவாந் கே ளெந்த நாளு
 நிராகுண நிறகுளமவாயத்து நீடு வாழ்க்
 செறிவான வறியாமை யெல்லா நீங்க
 சிறுசுகம்பெற நிரிக் பந்தந் தூக்கெனறே.

(கசு)

பந்தமறு மெய்ஞ்ஞான மான மோனப்
 பண்பொன்றை யருளியநதப் பண்புகதேதான
 சிந்தையிலலை நானென்னும் பானமை யிலலை
 தேசமில்லை காலமில்லை திகரு மிலலை

தொந்தமில்லை நீக்கமில்லை பிரிவு மில்லை

சொல்லுமில்லை யிராபகலாந தோற்ற மில்லை
யந்தமில்லை யாகியில்லை நடுவு மில்லை

யகமுமில்லை புறமுமில்லை யனைத்து மில்லை.

(௨௦)

இல்லையிலலை யென்னினொன்று மிலலா தல்ல

வியலபாகி யென்றுமுள்ள வியறகை யாகிச

சொல்லரிய தனமையதா யான்று நென்னத

தோன்றுதெல் லாமவீழுங்குரு சொருப மாகி

யலையுண்ட பகலபோல வலிததை யெலலா

மடையவுண்டு தழையறவுன னறிவைத தானே

வெலலவுண்டிங் குன்னையுநதா னாகக் கொண்டு

வேதகமாய்ப் பேசாமை வினக்குந தானே

(௨௧)

தானான தன்மயமே யலலா லொன்றைத

தலைமெடுக்க வொட்டாது தலைபபட் டாங்கே

போனாலுங் காப்பூர தீபம் டோஸப

போயொளிபப சலலாது புலமவே றினறு

ஞானகா ரத்தினொடு ஞேய மூற

ஞாதுருவு நழுவாம னழுவி நிறகு

மானுலு மிதனபெருமை யெனாககா சொலலா

ரதுவானு லதுவாவ ரதுவே சொலலும்.

(௨௨)

அதுவென்ற லெதுவெனவொன றிக்குரு சுகை

யாதவின லதுவெனலு மறவே விடமி

மதுவுண்ட வலு டெனவுரு சனக் னுதி

மன்னவாகா சகாமுதலோர வாழ்ததா ரென்றும்

பதியிந்த நிலையெனவு மெனனை யாண்ட

படிகுக்குறி விகற்பத்தாற பரமா னந்த

கதிகண்டு கொள்ளவுகின் னருள்கு நிரதக

கதியன்றி யுறவுகேனமேற கருமம் பாசேன.

(௨௩)

பாராதி விண்ணைதது நீயாச சிந்தை

பரியமட லாவெழுதிப் பாரத்துப பாரத்து

வாராயோ வென்ப்ராண நாதா வெனபேன

வனைத்துவளைத தெனையா வைத்துக் கொண்டு

பூராய மாமேலொன றறியா வணணம்

புண்ணுளர் போனெஞ்சம் புலப்பி யுள்ளே

நீராள மாயுருகிக் கண்ணீர சோர

கெட்டியிர்த்து மெய்ம்மறந்தோர் நிலையாய் நிற்பேன்.

(௨௪)

ஆயுழி வாசியுனைப் பிரியா வண்ண
மணந்துசுகம் டெற்றவனப ரையோ வென்னத்
தீயகொலைச சட்டயத்துஞ் செலலச சிநகை
தெளிந்திடவுஞ் சமாதானஞ் செயவேன் வாழ்வான்
காயிலெபுன் சருகாதி யருந்தக் கானங்
கடனமலையெங் சேயெனவுங் கவலை யாவேன்
வாயிலகும்பம போற்கிடந்து புரளவேன வானின்
மதிகதிரை முன்னிலையா வைத்து நேரே.

(௨௫)

நேரேதா னிரவுபகல கோடா வண்ண
நிதசம்வர வுங்கனையிந நிலைக்கே வைசகா
ரா.ரையங் கவாபெருமை யென்னே யெனபே
னடிககின்ற காறநேநீ யாரா லேதான
பேராதே சமூலகின்றா யெனபேன வந்து
பெய்கின்ற முகிலகாளெம பெரு மா னும்போற்
றாள்ள மாக்கருணை பொழி, ச செயயுஞ்
சாதகமென னேகருதிச சாற்று மென்பேன்.

(௨௬)

கருதரிய விண்ணேநீ யெங்கு மாகிக
கலந்தனையே யுனமுடிவின் காட்சி யாக
வருபொருளெப படியிருக்குஞ் சொல்லா யெனடேன
மண்ணையுன் முடிவிலெது வயங்கு மாகிகே
அரியவறி வுடைச்சேட னீற்றி னுண்மை
சொல்லானே சொல்லெனடேன சுருதி யேநீ
யொருவரைப்போ லனைவருக்கு முண்மை யாமுன
ஊரையனரே வுன்முடிவை யுரைநீ யெனபேன்.

(௨௭)

உரையிறந்து பெருமைபெற்றுத் திரைககை நீட்டி
யொலிககின்ற கடலேய்வ வுலகஞ் சூழக்
கரையுமின்றி யுன்னைவைததா ரியாரே யெனபேன
காண்கததிற பைங்கிளிகாள கமல மேவும்
கரிசிறைவண டினங்காளோ திமங்கா தே
மாக்கமனரே நீங்களிது வரையி லேயும்
பெரியபரி பூரணமாம் பொருளைக் கண்டு
பேசியதுண டோவொருகாற் பேசு மென்பேன்.

(௨௮)

ஒருவனவன யானைகெடக் குடத்துட் செங்கை
யோடநிலபோ னுன்பேசையுபபோ டப்பை
மருவலிட்டுக் கற்பூர மதனிற் றீபம்
வயங்கலிட்டு மைக்கியமுன்னி வருந்தி நிற்பே

னருளுடைய பரமெனரோ வனறு தானே
யானுளனென் றம்மெனக்கே யாண வாதி
பெருகுவீனேக கட்டென்று மெனனாற கட்டிப்
பேசியதன ரேயருணூல பேசிற றனறே (௨௯)

அன்றுமுத லின்றைவரைச சனன கோடி
யடைந்தடைந்திவ கியாதனையா லழிந்த தல்லா
லின்றைவரை முததியினறே யெடுத்த கேச
மெப்போதோ தெரியாதே யிப்போ தேதான
யுன்றுமனக் கவலைகெடப் புலைநா யேனைத்
தொழும்புகொளச சீகாழித் துரைபே தூது
சென்றிடவே பொருளைவைத்த நாவ லோயருரு
சிவனப்பா வென்றவருட செலவத் தேவே. (௩௦)

தேவாதொழும் வாதலூத தேவே யெனபேன
நிருமூலத் தேவேயிச சகத்தோர முததிக
காவலுறச சிவவெனவாக ரூடனே வநக
வரசேசும மாவிருநதுன னருளைச் சாரப்
பூவுலகில வளரருணை கிரியே ம்றைறப்
புண்ணியாகா ளோவெ னடேன புரையொன் றில்லா
வோவியம்போ லசைவறவுந தானே நிற்பே
னோதரிய துயாகெடவே யுரைக்கு முன்னே. (௩௧)

ஓதரிய சுகாடோல வேனே னென்ன
வொருவரில போவெனவு முரைப்பேன ருனே
பேதம்பே தககெடவு மொருபே சாமை
பிறவாதோ வாலடியிற பெரிய மோன
நாதனொரு தரமூலகம் பாகக விசசை
நண்ணொ வென்றெனறே நானு வாகிக
காதன்மிகு மணியிழையா ரெனவா றிறேன
சருத்தநிறது புரப்பதுனமேற கடன்முக காலும (௩௨)

காலமொடு தேசவாதத் மான மாதி
கலந்துநின்ற நிலைவாழி கருணை வாழி
மாலறவுஞ் சைவமுதன மதங்க ளாகி
மதாதித் மானவருண மரபு வாழி
சாலமிகு மெளியேனில் வழக்குப் பேசத்
தயவுவைத்து வளர்த்தவருட் டன்மை வாழி
யாலடியிற பரமகுரு வாழி வாழி
யகண்டிதா காரவரு ளடியார் வாழி. (௩௩)

தேன் முகம்.

தேன்முகம் பிலிற்றும்பைநதாட் செய்யபவ கயத்தின்மேவு
நானமுகத் தேவேநினனா ஞாட்டிய வகிலமாயை
கான்முயற கொம்பேயெனகோ கானலம புனலேயெனகோ
வான்முக முளரியெனகோ மறநெனகோ விளம்பலவேணமே. (க)

வேண்டிவ படைத்தாயநுநதை விதிப்படி புரந்தானததைக
காண்டக வழித்தானமுகக் கடவுடா னினையவாறற
லாண்டவ நெவனெனென வறிகிலா தகிலநீயே
யீண்டிய வலலநீர வெமமனோக கியமபுகண்டாய். (உ)

கண்டன வலலவெனநே சுழிசுநிடு மிறு திககண்ணே
கொண்டது பரமானநச் கோதிலா முததியததாற
பண்டையிற படைப்புற அபபும பறந்தன மாயையோடே
வெண்டலை விழிகைகாலில விளங்கிட நின்றானயாவன. (ங)

விளங்கவெண னீறுபுசி விரிசடைக கவகைதாங்கித்
துளங்குநன னுத்தகண்டோல நச சமுலவளி நெடுமூசசாகக்
களங்கமி லுருவந்தானே ககனமாயப பொலியபபூமி
வளநததா னென்னவுள்ள மனநென மறையொன்றினறி (ச)

மறைமுழக் கொலிப்பததானே ராதமோ டபயககைகலை
முறைமையி னோங்கராத முரசெனக கறங்கவெங்குரு
குறைவிலா வண்ணிறைப் கோதிலா நடனஞ்செயவா
னிறையவ நென்னலாமியாருகு மிகயசம மதமீதலலால். (ஊ)

அல்லலார் தொழில்படைநதே படிக்கடி யுருவெடுத்தே
மலலனமா ஞாலங்காக்க வருபவா கடவு னென்னிற
நெல்லையாம பிறவிலேலை தொலைத்திடா திருணீங்காது
கலலது மாயைதானு நானென வந்துநிற்கும. (கூ)

நானென நிறகுஞான ஞானமன நந்தஞான
மோனமா யிருக்கவொட்டா மோனமின் ருக்கவேதான
நெனென ருசிககுமனபாற் சிதைகைந துருகும்வண்ணை
வானென நிறைந்தானநத மாகடல் வளைவதின்நே (௪)

இனநென விருப்போமென்னி நென்றுஞ்ஞு னியமாமுத்தி
கன்றொடு தீதுமனறி நாமுன்னே பெறுமவிதை
நின்றது பெத்தந்தானே நிரந்தா முத்தியெனனி
னென்றொரு வரைநான்கேட்க வுணர்வில்லை குருவியில்லை. (௫)

இல்லையென் றிடினிப்பூமி யிருந்தவா றிருப்போமெனனி
 னல்லவன் சாருவாக னுனசொலு நெறிககுவிணிற்
 ரொல்லையே னாகமாதி தொட்பபதேன் மயக்கமேதிவ
 கொலலைவந் திருமினென்ன வுறவுசெய் திடுவனந்தோ (க)

அந்தணர் நால்வர்காண வருட்குரு வாகிவந்த
 வெந்தையே யெலலாநதானென றியம்பின னெமைப்படைத்த
 தந்தைநீ யெமமைக்காக்குந் தலைவனே நுந்தையன்றே
 பந்தமில் சித்திமுதநி படைக்கநின் னருள்பாலிப்பாய (க௦)

பன் மாலை.

—(௧௦௧)—

பன்மாலேத்திரளி ருக்கத்தமையுணாந்தோ
 பாமாலேக்கேநீ தான்பகூழ்மென்று
 நன்மாலையாவெடுத்திச்சொன னூநலலோ
 நலமறிந்துகலலா தநா னுஞ்சொன்னே
 சொன்மாலேமாலையாக கண்ணீர்சோரத
 தொண்டனெனநா னுநது திததுநிற்பே
 னென்மாலையறிந்திடுகேவாவாவென்றே
 யெனைக்கலப்பாய் திருக்கருணைபெம்பிரானே (க)

ஈருணைமொழிசிநி தில்லேனீ தலிலலேன்
 கண்ணீரகம்பலையென றனகருததுக்கேறக
 வொருபொழு தும்பெற்றறியேனெனையா னு
 மொருவாவுன்னடிமைநா னொருததனுக்கோ
 விருவினையுமுககுண முங்காணநான கு
 மிடாசெயுமைம்புலனுங்காமா தியாறும்
 வரவரவுமேழைக்கோரெட்டதான
 மத்ததொடுமவந்தெ திர்த்ததவவடிவமன்றே. (உ)

வடிவனைததுந்தந்தவடிவிலலாச்சுத்த
 வான்பொருளையெளியனென்மனமாமாயைக்
 குடிகெடுக்கத்துசுங்கடிகுகொண்டமோன
 குருவேயென்றெய்வமேகோதிலாத
 படியெனக்கானந்தவெள்ளம்வந்துதேக்கும
 படியெனக்குன் றிருக்கருணைபற்றுமாறே
 யடியெடுத்தென்முடியிலின்னம்வைக்கவேண்டி
 மடிமுடியொன றில்லாதவகண்டவாழ்வே. (ங)

வாழ்வனை ததுமயக்கமெனத்தோந்தேனைநேர்ந்த
 வாறேநானபபாலோவழிபாராமற்
 றுழ்வுபெற்றிகிருந்தேனீதென்னமாயந்
 தடையுற்றானமேறகதியுந்தடையதாமே
 பூழ்வலியோவல்லதுனறனறிருக்கத்தோவிந்
 கொருதமியென்மேற்குறையோவுணாததாயின்னம்
 பாழுவதிப்படவெனக்குமுடியாதெல்லாம்
 படைத்தளித்ததுத்துடைக்கவல்லபரிசிஞனே

(சு)

நானானிகெனுமகநதையெனக்கெனவைத்தாய்
 நல்வினைதிவினையெனவேநடுவேநாட்டி.
 பூனருமுடறசுமையெனமீதேனைவைத்தாய்
 யுயிரெனவென்றனையொன்றாவுள்ளேனைவைத்தாய்
 யானுமையாய்கிலநிலிப்பேத
 மனைத்தினுள்ளுத்தானாகியநிலானந்த
 தேனாகிப்பாலாகிக்கனிபாயக்கன்னற
 செழுமபாகாபகந்தக்கண்டாய்ததிகழ்ந்தவொன்றே

(ஐ)

ஒன்றியொன்றிநின்றின்றுமெனையென்னை
 யுன்னியுன்னுமபொருள்வெனியுன்பாவுன்பா
 னினறதனைமைக்கிரங்குமவயிராக்கியனல்லே
 னிவாததிபவைவேணமெய்ததநிலனாகக்கே
 யென்றமென்றமிநெறியோருணமுமில்லே
 யிடுக்குவார்த்தகடபிளையேதோவோதோ
 கன்றமனத்துடனாடுதழைத்தருறப்போற
 கலவியுங்கேள்வியுமாக்ககலக்குற்றேனே

(அ)

உறறதுணையிலலாறபற்றுவேறென
 றுன்னேன்பனஞ்ஞலகத்தோடியாழக
 கறறதுங்கேட்டதமிதனுக்கேதவாகுந்
 கறறதுங்கேட்டதமுமையுந்நாணீத
 கற்றுணையெருட்டாயேயின்பமன
 காதாந்தபரம்பொருளேநாரணதி
 சுற்றமுமாய்நல்லனடர்த்தைமச்சேயாகத்த
 தொழுமபுகொள்ளுங்கனகனமேசாதிக்குனதே.

(எ)

ஞன்றதமுவுருவாபருவாய்ஞானக
 கொழுந்தாகியதுசமயக்கத்துமாடி
 நின்றயெமாயெனுந்திரைநீக்கி
 நின்றையாசரியவல்லார்கினைப்போர்நஞ்சு

மனரூகவின்பக்கூடத் தாடவல்ல

மணிமேயெனகண்ணைமாமருநதேநாலவர்க

கனரூலின்கீழிருநதுரோனஞான

மமைத்தகினமுத்திரைக்கடலேயமரரேறே.

(௮)

நிரையிலலாக்கடல்போலச்சலனந்தீரநது

தெளிநதுருகுமபொன்போலசசெகததையெல்லாங்

கரையவேகனிந்துருக்குமுக்கதிலேநீ

கனிந்தபரமானந்தக்கட்டியிருநாள

வரையிலேவரக்காடோனெனனறாகட்டி

வாரததைசொன்னுறசுகமவருமோவஞ்சனேனை

யிரையிலேயிருத்ததிருவிகற்பமான

வினபவிஷ்டைடொடுப்பதையாவெந்தநாளோ

(௯)

எந்தநாளானக்கடிமைபானநாளோ

வெநாளோகதிவருநாளெரியனேனற

கிந்தைநாளதுவரைக்கடியங்கிறறலலாற

தெளிந்ததுண்டோமெளனியாயத்தெளியவோசொற

றந்தநாணமுதலின்பக்காலசுறறலலாற

றடையறவானந்தவெள்ளந்தானேபொங்கி

வந்தநாளிலேமெத்தலிலந்தேனணனை

மறவாவினபத்தாலேவாட்குனதேறனே.

(௧௦)

நினைவொன்று.

ஞானிசரிடம்

———(௦)———

நினைவொன்று நினையாமனிற்கினகமென்பா

நிறகுமிடமேயருளாநிஷ்டையருளொட்டிந

தனையென்றுமறந்திருப்பவருளவடிவானதுமேற

றட்டியெழுந்திருக்குமின்பந்தனமயமேயதுவாம்

பினையென்றுமிலையந்தவினபமெனுநிலயம்

பெற்றறேபிறவாமைபெற்றாரமற்றந்தான

மனையென்றுமகவென்றுஞ்சுற்றமென்றுமசத்த

வாதனையா மாசையொழி மனனெருசொறகொண்டே.

(௧)

ஒருமொழியே பலமொழிகுமிடங்கொடுக்குமந்த

வொருமொழியே மலமொழிகு மொழிகுமென மொழிந்த

குருமொழியே மலையிலக்குமற்றைமொழி யெல்லாங்

கோடின்றி வட்டாடல் கொள்வதொக்குங் கண்டாய்

கருமொழியிங் குணக்கிலலை மொழிகுமொழி ருசிக்கக
 கருமபினைய சொற்கொடுணைக காட்டவுங்கண டனைமேற
 தருமொழியிங் குணக்கிலலை யுனனைவிட்டு நீங்காத
 தற்பரமா யானந்தப பொறப்பொதுவாய நிலலே. (உ)

நிலலாத வாககைநில யனறெனவே கடாடாய்
 நேயவருண மெயயனனே நிலபரகா ரிமகக
 கல்லாதே யேன்படித்தாய் கற்றதெல்ல மூடங்
 கற்றதெல்லா மூடமெனநே கண்டனையு மனறு
 சொல்லாலே பயனிலலை சொனமுடிவைசு தானே
 தொடாநதுபிடி மாககடம்போத டுட்டதுபற ருநில
 லெல்லாரு மறிநதிடவே வாயப்பலாநகாண டடிநீ
 யிராப்பகலில லாவிடமே பெய்செய்நெ றறிநதே (ங)

இடம்பொரு ளேவிலைகருதிசுறு மடம்பகா யெனவே
 யெங்கேநீ யகப்படா யிவநீநீ வாடா
 மடம்பெறுபாழ் கெஞ்சாலே டுளாநே ந்ராசை
 மணனிடமே யிடமநக மில் டிகபொருந்
 திடம்பெறவே நிரகினெல்லா வுயரமுடிக தேவல
 செயயமித்த நிலைநனனே டுளாநே டுள முனிவா
 கடம்பெறுமா மசயானே பெருவெநீ பாசக
 கட்டான நிகளபந்தக் கட்டவிழ் பாரே (ஈ)

பாராதி யண்டமெலாம டுளாநாந சலாநே பார
 பாரதனைபே முடிவிலி நறு டாரெறுதா னினற
 தாராலு மறிடாத சதசுநனே வதுவா
 யங்கிருநீ யெங்கிருந்து மதுவாவை கண்டாய்
 பூராய மாகவுநீ மறறொன்றை விரித்துப்
 புலம்பாதே சஞ்சலமாப் புகழியை நாட்டாநே
 யோராநே யொன்றையுநீ முனனிலவை யானே
 யுளளபடி முடியுமெலா முளளபடி காணே (ஐ)

உள்ளபடி யென்னவுநீ மறறொன்றைத் தொடாந்திட
 டுளங்கருத வேண்டாநிஷ களங்கமதி யாகிக
 கள்ளமனத துறவைவிட்டெல லாநதுறந்த துறவோ
 கறித்தத மொழிப்படியே கனகுல்பக லற்ற
 கெள்ளலெளிக கடன்மூழ்கி யினபமயப் பொருளாய்
 விரவியெடுத்த தெடுத்தெடுத்த வுள்ளவுவா யினறித
 கொள்ளைகொண்ட கண்ணீருங் கம்பலையு மாகிக
 கும்பிடடுசு சகம்பொயெனத தம்பிட்ட மடியே (ஊ)

அடிமுடிய நடுவுமற்ற பரவெளிமேற் கொண்டா
 லத்துவித வானநத சித்தமுண்டா நமது
 குடிமுழுதும் பிழைக்குபொரு குறையுமில்லை யெடுத்த
 கோலமெல்லா நன்றாகுங் குறைவுநிறை வறவே
 விடியமுத யமபோல வருளுதயம் பெற்றற
 வித்தகரோ நெகட்டி வினையாட லாகும்
 படிமுழுதும் விண்முழுதுந தந்தாலுங் களிப்பாப்
 பாலருட னுனமத்தா பிசாசாகுணம் வருமே. (எ)

வரும்போமென பனவுமின்றி மென்றமொரு படித்தாய
 வாளுதி தத்துவத்தை வளைந்தருந்தி வெளியா
 மிருமபோகல லோமரமோ வென்னுநெடுஞ்சைக் கன்னமே
 விட்டமெழு காவுருக்கு மினபவெள்ள மாங்கு
 கருமபோசீண டோசீனிச சருக்கரையோ தேனே
 கனிப்பிரதோ வெனருசிக்குங் கருதச்சிவந்தோ ருணாவா
 தருடபோநன மணங்காடெங் காமரசங் கன்னி
 யறிவாளோ வபக்குவாக்கோ வந்தலந்தான விளங்கும. (அ)

தானேயு மிவ்வுலக மொருமுசுவ மாகாத
 தன்மையினற படைத்தளிக் குந் தலைமையது வான
 கோளுக வொருமுதலிங் குண்டெனவும் யூகங்
 கூட்டியதுஞ் சகமுடிவிற் குலவுறுமெய்த் ஞான
 வாளுக வமமுதலே நிறகுநிலை நமமான்
 மதிப்பரிதா மென மோனம் வைத்ததுமுன யனமே
 யானுலு மனஞ்சடமென றமுங்காதே யுணமை
 யறிவித்த விடங்குருவா மருளில்தொன றிலையே. (ஆ)

பொன்னை மாதரை.

பொன்னை மாதரைப் பூமிபை நாடிடே
 னென்னை நாடிய வென்னுயிரா நாதனே
 யுன்னை நாடுவ னுன்னருட் டேவெளி
 தன்னை நாடுவன் றன்னந தனிபனே. (க)

தன்ன தென்றறா சாற்று வனவெலா
 நின்ன தென்றனை நினைந்ததே தந்தே
 னின்ன மென்னை யிடருநக் கூட்டினுற
 பின்னை யுய்கிலன் பேதைய னாவியே. (உ)

ஆவி யேயுனை யானறி வாய்நின்று
சேவியேன் களச சிதை திறைகொடேன்
பாவி யேனுள பானமைபைக் கண்டுநீ
கூவியா னெனை யாட்கொண்ட கோலமே. (௬)

கோல மினறிக குணமினறி நின்னருட
சீல மின்றிச் சிறியன பிழைப்பனே
வால முண்டு மமிராதுரு வாயவந்த
கால மெநதை கதிதிலை காண்பதே (௭)

காணுங் கண்ணிற கலந்தகண ணேயுனைச்
சேணும் பாருந் திரிபவா காண்பரோ
வாணும பெணனு மதுவெனு மபானையு ம
பூணுங் கோலம பொருந்தியு ணிறகவே (௮)

நிறகு நன்னிலை சி மகபபெற றாராருள
வாகக மனறி மனிதரனறே பையா
தூக்கு ணககடற் சோங்கனன பாவியேற்
கெற்கு ணங்கண டெனபெபா சொலவதே. (௯)

சொல்லையுன்னித துடித்தத லாலரு
ளெல்லையுனனி பெண்பங்கு வைத்திலேன
வல்லை நீயெனனை வாடுவென றிடாவிடிற
கல்லையாமிக ஈருமி நடககையே. (௧௦)

கையு மெய்யுங் கருத்தாக கிசையலே
யைய தந்ததற் கைய மினியுண்டோ
பொய்ய னேனசிறதைப் பொய்கெடப் பூரண
மெய்ய தாமின்ப மென்று வினைவதே. (௧௧)

என்று முன்னை யிதய வெளிககுளே
துன்ற வைத்தன னேயருட் சோதிநீ
நின்ற தன்மை நிலைககெனனை நேர்மையா
நன்று கீதற வைத்த நடுவதே (௧௨)

வைத்த தேகம் வருந்த வருந்திடும்
பித்த னானருள் பெற்றுந் திடமிலேன
சித்த மோன சிவசின்ம யானந்தம்
வைத்த வைய வருட்செம்மொற் சோதியே. (௧௩)

செம்பொன் மேனிச் செழுஞ்சுட ரேழுமு
வம்பனே னுனை வாழ்த்து மதியின்றி
யிம்பா வாழவினு கிசசைவைத தேன்மன
கம்பி வாவெனி னுனைனகொல் செய்வதே. (௧௧)

செய்யுளு செய்கையுளு சிந்திக்குஞ் சிந்தையு
மைய நினைனதென நெண்ணு மறிவின்றி
வெய்ய காம வெகுளி மயக்கமாம்
பொய யிலேசுழை நேனைனன புனமையே. (௧௨)

புனபுலா னரம பெனபுலப பொய்யுட
லனபா மாக்கு மருவரு பல்லவோ
வெனபெலா மணி மேயிறையேயுததர
முனபு மன்றிச சுடமொன்று மருவையே (௧௩)

இல்ல யுண்டென நெனப்பக நாயினுளு
சொல்ல வோவறிபுரு நொழுப்பன யான்
செல்ல வேறெருதுகூறி யேனெலாம
வல்ல நீயென வாழவிதக் வேண்டிமே. (௧௪)

வேண்டி நேருனை மெய்யனபாக் கேமனபு
புருட நானென புலமறி யாததோ
புருண்டை நீயுன னடியவ னுனைன்று
தூண்டிலே னன்றித தொண்டனைன சொல்வதே. (௧௫)

வினக்குளே யுமி நென்ன விருந்தநீ
மனக்கிலே சததை மாற்றல வழக்கன்றோ
கனத்த சீரருட் காட்சிய லாதொன்றை
நினைக்கவோ வறி யாதென்ற நெஞ்சமே. (௧௬)

நெஞ்சு கட்டினை நேசித்த மாக்ககண்டாக
சஞ்ச லென்ற வருளறிந் தேயையா
தஞ்ச மென்றுன சரணடைந்தே நெங்குஞ்
செஞ் செவேலின்ற சிற்சுக வாரியே. (௧௭)

வாரி யேழு மலையும் பிறவுந்தான்
சீரி தானநின் சின்மயத் தேயென்றா
லாரிலே யுள தாவித திரளதை
யோரிலே நெனை யாண்ட வொருவனே. (௧௮)

ஒருவ ரென்னுளத் துள்குக் குறிப்பறிந்
தருள்வ ரோவெனை யாளுடை யண்ணலே
மருள னேன்பட்ட வாதை விரிககிஞே
பெருகு நாளினிப் பேச விதியினறே (௧௯)

இன்று னக்கன் பிழைத்தில னுனென்றே
யன்று தொட்டெனை யாளர சேயென்று
நின்ற ரற்றிய நீலனைக கைவிட்டான்
மன்ற மெப்படி நின்னருள் வாழ்த்துமே. (௨௦)

வாழ்த்து நின்னருள வாரமகைத் தாலன்றிப்
பாழ்த்த சிந்தைப் பதகனு முயவனே
குழ்த்து நின்ற தொழுமபரை யானந்தத்
தாழ்த்து முகக ணருட்செமபொற் சோதியே. (௨௧)

சோதி யேசுட ரேசுசு மேதுனை
நீதி யேரிசு மேநிறை வேநிலை
யாதி பேயுனை யானடைந தேனகம
வாதி யாதருள் வாயருள வாணையே. (௨௨)

வாளைப் போல வளைந்துகொண் டானந்தத்
தேனைத் தந்தெனைச சோநது கலந்தமெய்ஞ்
ஞானத் தெய்வத்தை நாடுவ னுனெனு
மீனப் பாழ்கெட வென்று மிருப்பனே. (௨௩)

இரும்பைக் காந்த மிழுக்கின்ற வாறெனைத்
திரும்பிப் பாககவொட டாமற் திருவடி
கரும்பைத் தந்துகண ணீர்கம ப்லையெலா
மரும்பச் செயயென தனனையொப் பாமனே (௨௪)

அன்னை யப்பனென் னுவித் துணையெனுந்
தன்னை யொப்பற்ற சற்குரு வென்பதெ
னென்னைப் பூரண விற்ப வெளிகருளே
துன்ன வைத்த சுடவெனத் தக்கதே. (௨௫)

தக்க கேள்வியிற் சார்ந்ததற் பூமியின்
மிக்க தாக விளங்கு முதலொன்றே
பெய்த னுந்தொழ யாவையும் பூத்துக்காய்த்
தேரக்க நின்றுமெய்ந் நாய்நிறை வானதே. (௨௬)

ஆன மான சமயங்க ளாறுக்குந்
தான மாய்நின்று தன்மயங காட்டிய
ஞான பூரண நாதனை நாடியே
தின னேனின்பந் தேக்கித் திளைப்பனே. (௨௭)

தேக்கி யின்பந் திளைக்கத் திளைக்கவே
யாக்க மாயெனக் கானநத மாகியே
போக்கி னோடு வரவற்ற பூரணந
தாகி நின்றவா தனமய மாமதே. (௨௮)

அதுவென் றன்னு மதுவு மறநின்ற
முதிய ஞானிகண டோனப பொருளது
வெதுவென நெண்ணி யிறைஞ்சுவ னேழையேன
மதியு ணினறினப வாரி வழங்குமே. (௨௯)

வாரிக் கொண்டெனை வாய்மடுத தின்பமாயப்
பாரிற் கண்டவை யாவும் பருகினை
யோரிற் கண்டிடு மூமன கனவென
யாருக குஞ்சொல வாயில் பையனே. (௩௦)

ஐய மறற வதிவரு ணாகக்கலாந
கையி லாமல கக்கனி யாகிய
மெய்ய னேயிரத மேதினி மீதுழல
பொய்ய னேற்குப புகலிட மெகவனே. (௩௧)

எங்ங னேயுயய யானென தென்பதற்
றங்ங னேயுன னருண்மய மாகிலேன
றிவகள் பாதி திகழ்ப பணியணி
கவகை வராசடைக கண்ணுத லெநதையே. (௩௨)

கண்ணிற் காண்பதுன காட்சிகை யாற்றொழில்
பண்ணல் பூசை பகாவது மந்திரம்
மண்ணு டைத்தும் வழங்குயிர் யாவுமே
யண்ண லேநின் னருள்வடி வாகுமே (௩௩)

வடிவெ லாநின் வடிவென வாழ்த்திடாக்
கடிய னேனுமுன் காரணங் காண்பனே
நெடிய வானென வெங்கு நிறைந்தொளி
ரடிக ளேயுர சேயரு ளத்தனே. (௩௪)

அத்த னேயகண் டானந்த னேயருட்
சுதத னேயென வுனைத தொடர்ந்திலேன்
மதத னேனபெறு மாமல மாயவான்
கதத னேகலவி யாதது கற்கவே.

(௧௮)

கற்று மெனபலன் கற்றிடு னானமுறை
சொற்ற சொற்கள் சுகாரம்ப மோநெறி
நிற்றல் வேண்டு நிருவிகற் பச்சுகம
பெற்ற போபெறு பேசாப் பெருமையே.

(௧௯)

பெருமைக கேயிறு மாநது பிதறிய
கருமிக கைய கதியுமுண் டாகுகொலோ
வருமைச சீரனபாக கனனையொப் பாகவே
வருமப் பேரொளி யேயுனம னாதமே.

(௨௦)

உனம னிகரு னொளிர்பரஞ் சோதியாஞ்
சினம யப்பொரு ளேபழஞ் செலவமே
புனம வத்துப புழுவன பாவியேன
கன்ம னத்தைக கரைக்கக கடவதே.

(௨௧)

கரையி லின்பக கடலமு தேயிது
வரையி னுனுனை வநது கலந்திலே
னுரையி லாவினப முளளவா போலவித்
தரையி லேநடித் தேனென்ன தன்மையே.

(௨௨)

மையு லாம்விழி மாதாக டோதகப
பொயயி லாமும புலையினிப பூரைகாண
கையி லாமல கக்கனி போனறவென்
னைய னேயெனை யாளுடை யண்ணலே.

(௨௩)

அண்ண லேயுன் னடியவா போலருட்
கண்ணி னுனுனைக காணவும வாவெனப
பண்ணி னுலென பசுத்துவம் போயுயும
வண்ண மாக மனோலயம் வாய்க்குமே

(௨௪)

வியகருக கைகரு மெளன மெளனமென்
தேய்க்குஞ் சொற்கொண டிராப்பக லற்றிடா
காய்க்கு மின்பமுண் டோநல் லடியரைத்
தோய்க்கு மாநந்தத் துனென வென்னமே.

(௨௫)

தூய தான தூய வறிவெனாந்
தாயு நீயின்பத தந்தையு நீயெனாந்
சேய தாமிரதர சீவத திரளனரே
வாயும் பேரொளி யான வகண்டமே. (௪௩)

அகண்ட மென்ன வருமறை யாகமம
புகனற நினறன்மை போதத் தடநகுமோ
செகவக னெவகுந திரிநதுநன மோனததை
யுகநத பேருனை யொன்றுவ ரையனே. (௪௪)

ஐப னேயுனை யன்றி யொருதெயவக
கையி னொருமூ வுகரு தேனகண்டாய
பொயய னுகிலும் பொயயுரை யேனசுதத
மெயய னுமுனக கேவெளி யாகுமே (௪௫)

வெளியி னினற வெளிபாய விளங்கிய
வொளியி னினற வொளியாருன றனனைநான
றெளிவு தந்தகல லாவடித தேவென்று
களிபொ ருந்தவன் ரோகறற கலவியே (௪௬)

கல்லை யுற்ற கருத்தினா காரிற்றத
தல்லை யொத்த குழவின ராசையா
லைலை யற்ற மயலகொள வோவெழிற்
றிலை யிற்றிக முக்திருப் பாதனே. (௪௭)

திருவ ருட்டெய்வச செல்வி மலைமக
ளுருவி ருககினற மேனி யொருபரங்
குருவை முக்கனெங் கோவைப் பணிநெஞ்சே
கருவி ருககின்ற கனமயிங் கிலலையே. (௪௮)

கின்ம மேது கநெர கேதுமேற்
சென்ம மேதெனைத தீண்டக கடவதோ
வென்ம னோரத மெய்தும் படிக்கரு
ணன்மை கூாமுகக னாத னிருக்கவே. (௪௯)

நாத தேனென்ன தன்முக கட்பிரான்
வேத வேதியன் வெள்விடை யூ திமெய்ப்
போத மாய்மின்ற புண்ணியன் பூர்திருப்
பாத மேகதி மற்றிலை பாழ்நெஞ்சே. (௫௦)

மற்று னக்கு மயக்கமென் வனெனஞ்சே
கறறை வராசை - க ஈண்ணுத லோனருள்
பெற்ற பேரவ ரேபெரி யோரெலா
முற்று மோர்ந்தவா மூதுரை யரத்தமே. (௫௧)

உரையி றந்துளத் துள்ளி விகாரமாந
திரைக டந்தவர் தேடுமுக கட்பிரான்
பரைசி றைந்த பரபொங் னங்கனே
கரைக டந்தின்ப மாகக கலப்பனே. (௫௨)

கிலந்த முதலி கருகினுங் கேட்பினு
நிலங்க ளாதிபு ினெறமைப போவவே
யலந்து போயின மெனனு மருமறை
மலர்ந்த வாயமுககண மாணிக்கச சோதியே. (௫௩)

சோதி யாதெனைத தொண்டருட் கூட்டியே
போதி யாதெவெல லாமென்ப போதிகக
வாதி காலத்தி லுன்னடிக காந்தவ
மேது நானமுயன் நேனமுகக ணைந்தையே. (௫௪)

எந்த நாளைக்கு மீன்றரு டாமென
வந்த சீரருள் வாழ்கவென லுன்னுவேன
சிறைத நோக்கந தெறிந்து குறிப்பெலாந்
தந்து காகஞ் தயாமுகக ணுதியே (௫௫)

கண்ண கனறவிக காசினி யூடெங்கும
பெண்ணு டாண்முத லாமென் பிறவியை
யெண்ண வோவரி தேழை கதிபெறும்
வண்ண முக்கண் மணிவந்து காக்குமே. (௫௬)

காக்கு நினனருட் காட்சியல் லாலொரு
போக்கு மில்லையென் புத்திக கிலேசத்தை
நீக்கி யாளுகை நின்பர மன்பின
ராக்கமே முக்க ணுனந்த மூத்தியே. (௫௭)

ஆனந் தங்கதி யென்னவென ணுனந்த
மேறனுஞ் சொன்ன முறைபெற முக்கணெங்
கோனிக நீந்த குறிப்பத ணுவெறந்
நீனன் செய்கை திருவருட் செய்கையே. (௫௮)

கையி னுறஞ்ஞு தேததிக் கசுரதுள
மெயயி னுலுனைக காண விரும்பினே
னைய நேயர சேயரு னோயருட
டைய லோரபுறம் வாழ்சுக நாநனே. (௫௯)

சுகந்தின வாழ்வைச சதமென வெண்ணியே
மிசுத்த தீமை வினைய வினோக்கினறே
னகத்து ளாரமு தாமைய நினமுததிக
சுகத்தி னுனவந்து தோயவதெக காலமே. (௬௦)

கூரல மூன்றுங் கடநதொளி ராநின்ற
சீல மேநின் நிருவரு ளாலிந்தர
சால ம மிசசுகமென வெண்ணிநின்
கோல நாடுத லெனறு கொடியனே. (௬௧)

கொடிய வெவவினைக கூறறைத தூரந்திடு
மடிக ளாமபொரு ளேரினக கணபிநிறிப
படியி லேழைமை பற்றுகிள நேனவெறு
மிடியி னேனகதி மேவும விதியினறே (௬௨)

விதியை யுமவிதித தென்னை விதிததிட்ட
மதியை யுமவிதித தமமதி மாயையிற
பதிய வைத்த பசுபதி நின்னருட்
கதியை யெப்படிக் கண்டு களிப்பதே. (௬௩)

கண்ட கண்ணுக்குக காட்டுங் கதிரெனப்
பண்டு மினறுமென் பானின் றுணரத்திடு
மண்ட னேயுனக கோபதி னாயிரந்
தெண்ட னென்பொய்மமை தீர்த்திடல வேண்டுகே. (௬௪)

வேண்டி யாவு மிறந்து வெளியிடைத
தூண்டு வாரற்ற சோதிப் பிரானினபாற
பூண்ட வன்பாதம் பொறபணி வாயகருமே
லீண்டு சென்ம மெடுப்ப னனநதமே. (௬௫)

எடுத்த தேக மிறக்குமு னேயெனைக
கொடுத்தி நின்னையுங் கூடவுங் காண்பனே
வடுத்த பேரறி வாயறி யாமையைக
கெடுத்த வினபுக் கிளர்மணிக குன்றமே. (௬௬)

குன்றி டாத கொழுஞ்சுட ரேமணி
மன்று ளாடிய மாணிக்க மேயுனை
யன்றி யாத்துணை யாருற வாகதி
யென்று நீயெனக கினனருளசெய்வதே. (௬௭)

அருளெ லாந்திரண் டோவடி வாகிய
பொருளெ லாமவலல பொற்பொது நாதவென
மருளெ லாங்கெடுத்த தேயுள மனைலா
வருளெ லாமிரிந தெங்கொளித திட்டதே (௬௮)

ஏங்கு மெனனை யிகலுற வாட்டியே
பங்கஞ் செயத பழவினை பற்றற்றா
வங்க ணுவன னடியிணை யன்றியே
தங்க வேறிட முண்டோ சுகத்திலே. (௬௯)

உண்ட வாக்கனறி யுட்பசி யோயுமோ
கண்ட வாக்கனறிக காத லடங்குமோ
தொண்ட ருக்கெளி யானென்று தோன்றுவான
வண்ட யிழக்கிசை வாக மதிகக்கவே (௭௦)

மதியுங் கங்கையுங் கொன்றையு மததழும்
பொதியுஞ் சென்னிப புனிதநீன பொன்னமக
கதியை விட்டிநதக சாமதநிலாழ்ந்தவென
விதியை பெண்ணி விழிதுயி லாதனறே (௭௧)

அனறெ னசசொல வாடுமன வ டபுத
நனறெ னசசொல நண்ணிய நனைமலை
யொனறெ னசசொன வொண்பொரு னேயொளி
யினறெ னகருள வாயிரு ளைகவே. (௭௨)

இருவ ரேபுகழ்ந் தேததற் கினியரா
மொருவ ரே துணை யெனறுண ராய்கெருசே
வருவ ரேகொடுங் காலாகள வநதெதிரா
பொருவ ரேயவாக கெனகொல புகலவதே (௭௩)

டிகழுங் கல்லியும் போதமும் பொயயிலா
வகமும் வாயமையு மன்பு மளிததவே
சுகலி லாசத துணைப்பொரு டோற்றமாங்
ககன மேனியைக் கண்டன கண்களே. (௭௪)

கண்ணு ணின்ற வொளியைக கருத்தினை
விண்ணு ணின்று விளங்கிய மெய்யினை
யெண்ணி யெண்ணி யிரவும் பகலுமே
நண்ணு கின்றவர் நானறொழும் தெய்வமே. (௭௫)

தெய்வம் வேறுள தென்பவர் சித்தனை
வைவ ரென்பது நற்பர தற்பர
சைவ சிற்சிவ னேயுனைச சாராதவ
ருயவ ரென்பதும யானுணர்ந தேனுமறே. (௭௬)

உற்ற வேளைக குறுதுணை யாயிந்தச
சுற்ற மோநமைக காககுஞ் சொலாயநெஞ்சே
கற்றை வராசடைக் கண்ணுதல பாதமே
பற்ற தாயிற் பரசுகம பற்றுமே. (௭௭)

புற்ற லாமபொரு ளேபரம பற்றினு
ஹற்ற மாதவர்க் குணமையை நலகுமே
மற்றும வேறுள மாரககமெ லாமெடுத்த
தெற்று வாய்மன மேகதி யெய்தவே. (௭௮)

ஆ ர ண ம்.

ஆரணமாககத்தாகமவாசியற்புதமாயநடந்தருளுங் காரணமு
ணர்த்துவகையுரினமெய்யுங் கண்கணமுனறுதையவென் கண்ணே
பூரணவறிவிறகணமலமதஞ் சேபோற்றியிப்புகதியோடருந்து
தாரணி புள்ளமட்டுமேவணங்கத்தமியனேனவேணடிடத்தகுமே. (௧)

இடமொருமடவாளுலகனைககீநதிட்டெவ்வுலகதையுமின்றும்
தடமுறுமகில மடங்குநாளமமை தன்னையுமொழித்துவிண் ணென
வே, படருறுசோதிககருணையங்கடலே பாயிருப்புகிரிநகிடககக,
கடனதோரினைப்புமறப்பெனுநதிரையைக்கவந்நெனைவனர்ப்பதுன்
கடனே (௨)

விளம்பெறுஞான வாரிவாய்மதித்து மண்ணையும்விண்ணையுந்தெ
ரியா, தளம்பெறுநதரும்பொத தாலியோடாக்கை யானந்தமாகவே
யலநதேன், களம்பெறுவஞ்ச நெஞ்சினர்காணுக் காட்சியேசாகஷியே
யறிஞ், ருளம்பெறுந்துணையேபொதுவினினைககுமுண்மையேயுள்ள
வாறிதுவே. (௩)

உள்ளமேநீங்காவென்னை வாவாவென்றலப்பிலா வானந்தமா
ன, வெள்ளமேபொழியுங் கருணைவானமுகிலே வெப்பிலாததண்ண
ருள்விளக்கே, கள்ளமேதரகருந் துவெளிப்பரப்பே கருவெனக்கிட
ந்தபாழ்மாய்ப், பள்ளமேவீழா தெனைக்கரையேற்றிப் பாலிப்பதுன
னருட்பரமே. (ச)

பரம்பரமாகிப்பக்குமபழுததபழவடியார்க்கருள்முததச், சுர
ந்தினிதிரங்குநதானகற்பகமேசோதியேதொண்டனெனினினை, யிர
ந்துநெஞ்சுடைந்து கண்டியிலபொரும விருந்ததுமெனகணி விருட
டைக், கரந்துகிண்கண்ணாறுறையிலபெருவணடிககருதினெனகருத
திதுதானே. (சு)

கருத்திதுட்கருதநா யிருந்துநீயுணராததுங் காரணங்கண்டுசெயுமா
தான், வருத்தமற்றிருந்து சுகம்பெறுவண்ணம் வருந்தினென்மதியி
ன்மைதீர்ப்பா, சொருத்தராருளப்பா மீணாபவாயாவ ருலகவாபன
னெறியெனக்குப், பொருத்ததோ சொல்லாய் மெளனசற்கருவே
போற்றிநின்பொன்னடிப்போதே. (சு)

அடியெனும் துவமுருளெனும் துவமுநிந்திடினிகருணநிறவு
முடியெனும் துவமுபொருளெனும் மதுவுமொழிந்திடிற் சுகமனமாயைக்
குடிக்கெடவேண்டி மடனியற்றிநலகுணமெனப்பின்னகைகாட்டிப்
படியிசைமெளனியாகிநீயாளப்பாகியமென செயதேனபரனே. (எ)

என்செயலினறியாவுநின்செயலென நெண்ணுவேனெவ்வொ
ருகாலம், புன்செயனமாயை மயக்கினென்செயலாப் பொருகதுவே
னஃதொருகாலம், பின்செயலயாது நினைவினறிக்கிடப்பேன் பித்த
னென்னிலைபெறநின், நன்செயலாகமுடித்திடலவேனெஞ்சுகி
தானந்தசற்குருவே. (அ)

குருவுருவாகிமௌனியாய்மௌனக்கொள்கையையுணர்த்தினை யத
கருவுருவாவதெனக்கிலையிந்தக்காயமோபொய்யெனக்கண்ட [ஹ
திருவுருவானுபவநிலைபுஞ்சேருமோவாவலோமெத்த
வருவுருவாகியலலவாயச்சமயமளவிடாவா னநவடிவே. (க)

வடிவிலாவடிவாய் மனநினைவணுகா மார்க்கமாய் நீக்கருஞ்சுச
மாய், முடிவிலாவீட்டின்வாழ்க்கை வேண்டினர்க்குனமோனமல்
லாவலழியுண்டோ, படியிருளகலசின்மயம்பூததபசுகொம்பைய
டக்கியோகல்லா, லடியிலேயிருந்த வானந்தவரசே யன்பரைப்பரு
குமாரமுதே. (க0)

சொல்லற்கரிய.

சொல்லற்கரியபரப்பொருளேசுகவாரிதியேசுடர்க்கொழுந்தே
 செல்லற்கரியமயவிலெனவிடெனுகொளித்தாயா கெட்டேன்
 சுவலிற் பசியநாருரித்துக்கடுகிறபெரியகடலடைக்கு
 மல்லிறகரியவந்தகனாககாளாககினையோவறியேனே. (அ)

அறிவிந்கறிவுதாரகமென்றநிநேயநிவேடறியாமை
 நெறியிற்புகுதாதோபடித்தாயநின்றவியுநதெரியாது
 குறியறநகண்டாதிமயக்கோதிலமுதேநினைக்குறுகிப்
 பிறிவறநிருக்கவேண்டாவோபேயேறகினிநீபேசாயே (ஆ)

பேசாவனுபுகிபையடியேனபெற்றபபிழைக்கப்பேரருளாற
 நேசோமயந்தந்தினியொருகாறசுத்ததிருளுந்தீர்ப்பாயோ
 பாசாடவியைக்கடந்தவன்பாபற்றுமகண்டபபரப்பான
 வீசாபெய்துவினடமாமியிறைவாகுறையாவினனமுதே (இ)

இனபக்கடலிற்புகுந்திவொனிரவுமபகலுந்தோற்றம்
 லன்பிறகரைத்துக்கரைந்துருகியண்ணாவரசேயெனக்கூவிப்
 பின்புற்றமுஞ்சேமெனவிழிநீர்பெருக்கிப்பெருக்கிப்பித்தாகித்
 துன்பக்கடலவிட்டசலவேனோசொருபாநைதச்சுடாககொழுந்தே. (ஈ)

கொழுந்திசுழுவெண்பிறைச்சடிலக்கோவேமென்றிற்குத்தாடற
 கெழுந்தசுடரேயிமையவரையென்றாய்கண்ணுக்கினிபானே
 தொழந்தெயவமுநீருருவுநீதுணைந்தநைத்தாயுநீ
 யமுந்தம்பவநீநனமையுநீயாவியாககைநீதானே. (ஊ)

தானேயக்கண்டாகாரமயந்தன்னிலெழுந்துபொதுநடருசெய்
 வானேமாயப்பிறப்பறுப்பானவந்துனனடிக்கேகரங்கூப்பித்
 தேனையெண்ணைப்பருகவல்லதெனாரமுதேசிவலோக
 கோனையெனுஞ்சொன்னினதுசெவிகொள்ளாதெனேனோகூறாயே! (உ)

கூறாநின்றவிடாககவலைக்குடும்பக்கூத்தாட்டுளைந்துதிடு
 மாறாநின்றபாவியைநீவாவென்றழைத்தாலாகாதோ
 நீராமேனிமுககணுடைநிமலாவடியாராநினைவினிடை
 யாறும்ப்பெருகும்பெருகருணையரசேயெனையான்வானே. (ஐ)

வானேமுதலாம்பெரும்பூதம்வகுத்துப்புரந்துமாற்றவல்ல
 கோனையெண்ணைப்புரக்குநெறிகுறித்தாயிலையேகொடியேனைத்
 தானேபடைத்திகென்னபலன்றன்னைப்படைத்தாயுன்கருத்தை
 தானேதென்றிங்கறியேனென்பினைக்கண்டருள்வாயே. (ஐ)

தண்டார்கண்டகாட்சியுநீகாணூர்காணுக்களவனுநீ
பண்டாருயிரீயாகையுநீபலவாஞ்சமயப்பருதியுநீ
யெண்டோண்முக்கட்செமமேனியெநதாய்நினகேகெயெவ்வாறு
தொண்டாயப்பணிவரவாபணிநீசூட்டிககொளவதெவ்வாறே. (க)

சூட்டியெனதென்றிடுஞ்சுமையைச்சுமத்தியெனையுஞ்சுமையாளாக
கூட்டிப்பிடித்துவினைவழியேகூததாட்டினையேநினதருளால
வீட்டைககருதுப்போதுவெளியாமுலகவியப்பனைத்து
மேட்டுக்கடங்காச்சொப்பனம்போலெநதாயிருந்தெனெசொல்லேன.

வம்பனேன்

வம்பனேன்களளங்கண்டுமன்னருளவெள்ளராய
வம்பாபாலேவலசெய்யெனறுணாதகினையோகோவாறோ
தம்பிரானேநீசெய்சுதயவுகருங்கைமமாறுண்டோ
வெம்பிராணுய்கதேனுய்கதேனினியொன்றுவகுறைவிலேனே. (க)

சூறையிலாநிறைவாய்நூனக்கோதிலுநகருவெள்ளாத
சூறையிலேபடிநதுமூழ்கித்துளைந்துநான்றொருவாறுள
சூறையிலேயுணராதகிபொனவொண்கடாலைவாடநத
விறைவனையுனைப்பிரிந்திங்கிருக்கிலேனிருக்கிலேனே (உ)

இருநிலமாநிநாதமீறதாமியைகடநத
பெருசிலமாயனாயபேரொளிப்பிழம்பாயநின்றங்
கருதருமகண்டானந்தககடவுணினகாட்சிகாண
வருகெவன்றழைத்தாலனறிவாழ்வண்டோவஞ்சனேறசே. (ங)

வஞ்சனைபழுக்காறுகிவைத்திடுமபாண்டமான
நெஞ்சனைவலிதின்மேனமேனெகருநெகருநகப்பண்ணி
யஞ்சலிசெய்யுங்கையுமருவிநீர்வியுமாசுத
தஞ்சமென்றிரங்கிக்காக்கத்தற்பராபாமுனககே (ச)

உனக்குரானடித்தொண்டாகிடன்னடிக்கணபுசெய்ய
வெனக்குநீதோற்றியஞ்சேலென்னுநானெந்தநாளோ
மனக்கிலேசங்கடந் தமாதவர்க்கிரண்டற்குங்குந்
தனக்குறேரில்லாவொன்றேசச்சிதானந்தவாழ்வே. (ஐ)

வாழ்வெனவயங்கியெண்ணைவசஞ்செய்துமருட்டிம்பாழ்த்த
ஆழ்வினைப்பகுதிசெட்டிவகுண்ணையுங்கிட்டிவேனோ
தாழ்வெனுஞ்சமயகீங்கிததமையுணர்ந்தோர்கட்கெல்லாஞ்
சூழ்வெளிப்பொருளேமுகட்க்சோதியேயமரரேறே. (௬)

ஏறுவாம்பரியாவாடையிருங்கலையுரியாவென்று
நாறுநற்சாரதநீரூநஞ்சமேயமுதாககொண்ட
கூறருவகுணத்தோயுன்றன்குரைகழல்குறுகினிலலா
லாறுமோதாபசோபமகலுமோவல்லறானே. (௭)

தானமுந்தவமுமயோகததனமையு முணராவெனபான்
ஞானமுந்தெவிட்டாலினபநனமையுல்குவாயோ
பானலங்கவாரததிஞ்சொறபசுசினங்கினளோகாண
வானவாரிநைஞ்சமனறுளவயங்கியகடத்தினுனே. (௮)

நடத்தியிவ்வுலகையெல்லாநாதநீநிறைந்ததனமை
திடத்துடனறிந்தானகத்ததெள்ளமுதருநகிடாதே
விடத்திரனனைபகாமவேடகையிலமுநதிமாயைச்
சடத்தினைமெய்யெனநெண்ணித்தளரவோதனியனேனே. (௯)

தனிகளாபொருளேமாறுசகண்ணருங்கருணைபூதத
வினியசுறபசமேமுககணைநையேசினக்கன்பினறி
நனிபெருநகுடிலகாட்டுதபனவேறகரியகூந்தல
வனிதையாமயககிலாழ்துவருநதவோவமபனேனே. (௧௦)

சிவன்செயல்.

—(௦)—

சிவன்செயலாலேயா தும்பருமெனத்தேறேனாளு
மவந்தருநினைவையெல்லாமகற்றிலேனாசைகெள்ளங்
கவாந்துகொண்டிழுப்பவந்தக்கட்டிலேயகப்பட்டையோ
பவந்தனையீட்டியீட்டிப்பதைக்கின்றேன்பாவியேனே. (௧)

பாவியேனினியென்செய்கேன்பாமனைபணிந்துன்பாதஞ்
சேவியேன்விழிநீர்மல்கச்சிவசிவவென்றுதேம்பி
யாவியேநிறையவந்தவமுதமேயெண்ணென்ற்தோ
சாவியோஞ்சமயத்தாழ்ந்துசகத்திடைத்தவிக்கின்றேனே. (௨)

இடைந்திடைந்தேககிமெய்புளகிப்ப வெழுந்தெழுந்தையநின்
சரண, மடைநதன்னினிநீ கைவிடே லுனககே யபயமென்றஞ்சலி
செய்துன், ஞடைந்துடைந்தெழுதுசித்திரப்பாவையொத்தநானசை
வறநிறபத, தொடர்ந்தநீயெனையாடகொள்ளுநாளென்றோசோதியே
யாதிநாயகனே. (௩)

ஆதியாய்நவொ யந்தமாய்ப்பந்தம் யாவும்ற்றகம்புற நிறைந்த,
சோதியாயசுகமா யிருந்தவெம்பெருமான் றொண்டனென் சுகத்தி
லேயிருக்கப், போதியாவண்ணகைவிடன்முறையோபுன்மையே
னெனசெய்கேனமனமோ, வாதியாநின்றதனறியும்புலன்சேர்வாயி
லோதியினுகொடிதே. (௪)

வாயிலோரைநிறபுலனெனும்வேடா வந்தெனையீர்த்துவெய்
காமத, தீயிலேவெதுபயியுயிரொடுந தினனச்சிரகைதரைநதுருகிமெயம
மறநது, தாயிலாசசெய்போலலைநதலைப்பட்டேன்றாயினுகருணையா
மன்று, னுபகமாகியொளிரிவிடுமணியேநாதனெனவாரிதியே. (௫)

ஞினமேவடிவாயத தேடுவொதேடு நாட்டமே நாட்டத்துணி
றைநத, வானமேயெனகருவநதுவந்தோங்குமாககமேமருளாதாம
றியா, மோனமேமுதலேமுததிலவிததே முடிவிலாவின்பமேசெய்
யுந், தானமேதவமேநினனைநானினைநதேன றமியனெனறனைமறப்ப
தற்கே. (௬)

மறமலியுலகவாழ்க்கையேவேண்டும்வந்துநின்னன்பாதமபணியா
மறமதுகிடைக்கினன்றியானநதவற்புத்திடடையினிமித்தந
துறவதுவேண்டுமெளனியாயெனகருதனாயநல்லருடரினின்னம்
பிறவியும்வேண்டும்யானெனதிறக்கப்பெற்றவர்பெற்றிடும்பேறே. ( )

பெற்றவாபெற்றபெருந்தவககுன்றேபெருகியகருணைவாரிதியே
நற்றவத்துணையேயானநதக்கடலேஞாதுருஞானேயுங்க
ளற்றவர்க்கருதநட்டிடைக்கலப்பேயநேகமாய்நின்னடிக்கன்பு, கற்ற
துங்ககள்விகேட்டதுநின்னைக்கண்டிம்பொருட்டன்றோகாணே. ( )

அன்றநால்வருக்குமொளிரெறிகாட்டுமென்புடைச்சோதியேசெ
ம்பொன், மன்றுண்முககண்ணுந காளகண்டமுமாய்வயங்கியவான
மேயென்னுட், டென்றுகூரிருளைத்தூநகதிமெதியே துன்பமுயின்பமு
மரகி, நின்றவாதனையைக்கடந்தவாநினைவேநேசமேநின்பரம்யானே.

யானெனல்காணென்பூணிறைவிலயாதினுமிருந்தபேரொளிரீ
தானெனநிற்குஞ்சமததுறவென்னைதன்னவனாக்கவுந்தருங்காண்
வானெனவயங்கியொன்றிரண்டெனனா மார்க்கமாநெறிதந்துமாறாத்
'தேனெனருசித்துளன்பரைககலந்தசெலவமேசிறபரசிவமே. (௧௦)

தன்னை யொருவர்.

தன்னையொருவர்க்கறிவரிதாய்ததானேதானாயெனகுநிறைந்
துன்னறகரியபரவெளியாயுலவாவமுகாயொளிவிளக்கா
யெனனுடகலதாயானறிபாதிருந்தாயிறைவாவினியேனு
நினனைப்பெறுமாநெனக்கருளாநிலையைகொடுக்கநினையாயோ. (௧)

நினையுநினையுக்கட்டாதநெறிபெற்றணாநதநெறியாளா
வினையைககரைக்குமபரமவினப்பெள்ளப்பெருக்கேநினதருளால்
மனைவிபுதலவரனைபிதாமாடுவீடென்றிடுமயக்க
தனையும்நந்திசகுணைநவராததனைமைவருமோதமியேற்கே. (௨)

வருமபோமென்னுமிருநிலைமைமன்னாதொருதனைமைத்தாக்க
கரும்போதேனேழுககனியோவெனவென்னுட்கலந்துநலந
தரும்பேரின்பப்பொருளநிறைநனைநினைநுநெக்கருகே
னிரும்போகலலோமரமோவெனனிதயமியாதென்றறியேனே (௩)

அறியுந்தாமோநானுன்னையறிவுக்கறிவாய்நிறகையிறை
பறியுந்தாமோநீயெனனைப்பெமமானேபேரின்பமதாய்ச [றை
செறியுமபொருணீநினையனறிச்செறியாப்பொருண்பெறும்பேற
நெறிநின்றொழுக்கவிசாரிததானினக்கோவில்லையெனக்காமே. (௪)

எனதென்பதும்பொய்யானெனலபொய்யொல்லாயிறதவிடங்காட்டி
நினதென்பதும்பொய்நீயெனலபொயநிற்குநிலைக்கேநேசித்தேன
மனதென்பதமோவென்வசடாய்வாராதையநின்னருளோ
தனதென்பதுககுமிடங்காணென்றமியேனெவ்வாறுய்வேனே. (௫)

உய்யும்படிக்குன்றிருக்கருணை யொன்றைக்கொடுத்தா லுடையாய்
பொய்யுமவாவமுக்காறும்புடைபட்டோடுநன்னெறியா * [பாழ்ம்
மெய்யுமறிவுபெறும்பேறும்விளங்குமெனக்குன்னடியார்பாற்
செய்யுமபணியுந்நைகூடுஞ்சிந்தைத்துயருந்தீர்த்திடுமே. (௬)

சின்னத்தையுரென்றொருபாலிசின்னதுசின்னதுபோர்முயங்க
நினைக்கிடமாய்ச்சகவாழ்வையிலையென்றுணர்ந்தேநிற்கின்றே
னெந்தப்படியுன்னருள்வாய்க்குமெனக்கப்படியாயுள்செய்வாய்
பகதத்துயரற்றவர்க்கெளியபரமானதப்பழம்பொருளே. (௭)

பொருளைப்பூவைப்பூவையரைப்பொருளென்றெண்ணுமொரு
பாலி, யிருளைத்தூரகிடொளிநெறியையென்னுப்பதிப்பதென்று
கொலோ, தெருளத்தெருளவன்பா நெஞ்சநதித்தித்துருகத்தெவிட்
டாசு, வருளைப்பொழியுங்குணமுகிலேயறிவானந்ததாரமுதே. (௮)

ஆரவயிர்தம்விருமபினாகளறியவிடத்தையமிதாக்கும
பேரானந்தசித்தென்னுமபெரியோயாலிகுறிபோய்கேள்
காராகிரகவலையினடைக்கட்டுண்டிருந்தகளைகளெல்லா
முராலொருநடைகையுணவேறுண்டாலெனக்கிங்கொழிந்திடுமே. (௯)

எனக்கென்றிருந்தவுடலபொருளும்யானுநின்வென்றீந்தவண்ண
மனைத்துமிருந்துயிலதாக்கவருளாய்சிலலாதழிவழக்காய
மனத்துடபுகுந்தமயங்கவுமென்மதிகுருடகளங்கமவந்ததென்னே
தனக்கொன்றுவமையறநிறைந்ததனியேதன்னந்தனியுத்தே. (௧௦)

ஆசையெனும்.

சுப்பிரமணியசர்மா.

ஆசையெனுபொருள்காறறுபுலம்புக்குசெனவுமனதலையுங்கால
மோசமவருமிதனிலைகற்றதுவகேட்டதூதூரதுமுத்திககான, நேச
முநலவாசமும்போயப்புலனாயிறகொடுமைபற்றிநிற்பாரந்தே, தேசப
முத்தருளபழுத்தபராபரமேநிராசையின்றேதறையவமுண்டோ. (௧)

இரப்பானகொருவனவன் வேணடுவகேட்டருள்செயென
வேசறதேதான், புரப்பானதெருணடி யிருப்பதுபோலெங்குநிறை
பொருளேகளைய, மரப்பானமை நெஞ்சினனயான்வேணடுவகேட்
டிரங்கெனவேமெளனத்தோடந், தரப்பானமை யருணிறைவிருப்ப
துவோபராபரமேசகசரிட்டை. (௨)

சாட்டையிற்பம்பரசாலம்போலெலா
மாட்டுவானிறையெனவறிந்துநெஞ்சமே
தேட்டமொனற்றவருட்செயலினிறியேல்
வீட்டறந்துறவறமிரண்டிமேன்மையே, (௩)

தன்னெஞ்சநினைப்பொழியா தறிவிலிநான்ஞானமெனும் தன்மைபேச, வனெனஞ்சமகிழ்ந்தொரு சொல்லுரைத்தனையேயதனையுன்னியருகேனையா, வனெனஞ்சோவிரங்காதமரநெஞ்சோவிரப்புகொஞ்சோவைவரமான, கன்னெஞ்சோ வலதுமண்ணுங் கட்டிநெஞ்சோ வெனதுநெஞ்சங்கருதிற்றனே. (ச)

வாழிசோபனம்வாழிநல்லன்பாகள்
குழுவநதருடோற்றமுஞ்சோபன
மாழிபோலருளையன்மென்னதா
நேழையேன்பெறறவினபமுஞ்சோபனம். (ரு)

கொடுக்கின்றோர்களபாற்குறைவையா தியானெனுங்குதர்க்கம
விடுக்கின்றோர்களபாற்பிரிகிலா துள்ளனபுவிடாதே
யடுக்கின்றோர்களுக்கிரககிடுநதண்டமிழலங்க
ரெடுக்கின்றோர்களைச்சோதியாததுபாஞ்சோதி. (சு)

உலகமாயையிலே யெளியேன்றனை யுழலவிட்டனையேயுடையாயரு, எரிலகுபேரின்பவீட்டினிலென்னையுமிருத்திவைப்பதெக்காலஞ்சொலாயெழிற, நிலகவாணுதறபைந தொட்கண்ணிணைதேககநாடகஞ்செய்தடியாக்கெலா, மலகிலாவினைதொக்கத்துசங்கடம மப்பனையருளானந்தசோதியே. (எ)

முன்னிலைசுட்டொழுதியெனப்பல்காலநெஞ்சேநானமொழிந்தேனெனின், நன்னிலையைக் காட்டாதேயென்னை யொன்றாய்ச்சூட்டாதேசரணன்போந்த, வந்நிலையேநிலையநதநிலையிலேகித்திமுத்தியனைத்துந்தோன்று, நன்னிலையீதன்றியிலை சுகமென்றேசுகர்முதலோர்நாடினாரே. (அ)

அத்துவிதமபெறும்பேறென நறியாமலியானெனும்பே யகந்தையோடு, மத்தமதியினர்போலமனங்கிடப்பவின்னின்னடிவருந்துவேனோ, சுத்தபரிபூரணமாய்நின்மலமாயகண்டிதமாய்ச்சொருபானந்த, சத்திகணிகாதவணந்தன்மயமாயருளபழுத்துத் தழைத்தவொன்றே. (ஈ)

தந்தைதாயுநீயென்னுயிர்த்துணையுநீசஞ்சலமதுதிர்க்கவந்ததேசிகவடிவுநீயுனையலான்மற்றொருதுணைகானேனந்தமாதியுமனப்பருஞ்சோதியேயா தியேயடியார்த்தஞ்சிந்தைமேவியதாயுமானவெனனுஞ்சொகிரிப்பெருமானே. (ஊ)

காதிலோலையைவரைந்துமேற்குமிழையுங்கறுவிவேள்கருநீலப்
போதுபோன்றிடுகண்ணியாமயக்கிலெப்போதுமேதளராமன
மாதகாதலிபங்கனையபங்கனைமாடமாளிகைக்குழுநு
சேதுமேவியராமராயகனறனைசசிந்தைசெயமடநெஞ்சே. (௧௧)

அண்டமுமாயபிண்டமுமாயளவிலாத வாருயிருக்கோருயிராய
மாந்தாயானும், கண்டவரார் கேட்டவரானுன்னுனைக் காண்பதல்
லாலென்னநிவாற்காணப்போமோ, வண்டுளபமணிமார்பன்புதல்வ
ளேடுமனைவிபயாதிருகுடியிருந்துவணங்கிப்போற்றம, புண்டரிகபுர
ததின்னிஞதாநநுமௌனபோதாநதநடம்புரியுமபுனிதவாழவே. (௧௨)

பொறியிறசெலியைமபுலககளியைப்புறதிககவராற்புகுந்திழுத்து
மறுகிச்சுழலுமனக்குரங்குமாளவாளாவிருப்பேனே
வறிவுசுகறியாயபபூரணமாயகண்டானந்தமயமாகிப்
பிறிவறநிருக்துமபெருகருணைப்பெமமானேபெம்பெருமானே. (௧௩)

உரையுணர்விறந்துதமமையுணர்பவருணர்விலூடே
கரையிலாவினபவௌளங்காட்டிபுகிலேமாறும்
பரையெஹங்கிரணஞ்சூழந்தபாணுவே நினனைப்பற்றித்
திரையிலாரீர்போற்சித்தநதெளிவனோசிறியனேனே. (௧௪)

தேவலசகலமின்றிககிழொடுமேலாயெங்கு
மேவியவருளின்கண்ணாயமேவிடமேலாயின்பந்
தாவிடவினபாதித்ததனியிடையிருத்திவைத்த
தேவெனுமௌனிசெமபொறசேவடிசந்தைசெய்வாம். (௧௫)

நேற்றளாரினறுமாளாநின்றனரதனைககண்டும்
போற்றிலேனினனையநதோபோககினென்வீணைகால
மாற்றிலேனகண்டானந்தவண்ணலேயளவினமாயைச்
சேற்றிலேயினனமவீழ்ந்துதிளைக்கவோசிறியனேனே. (௧௬)

போதமென்பதேவினக்கொவ்வுமவித்தைபொயயிருளாந்
திதிலாவிளக்கெடுத்திருடேடவுருசிக்கா
தாதலாலறிவாய்நின்றவிடத்தறியாமை
யேதுமிழையெனநெம்பிரானசுருதியேயியமபும். (௧௭)

சுருதியேசிவாகமங்களையுங்களாற்சொல்லு
மொருதனிப்பொருளளவையீதென்னவாயுண்டோ
பொருதிரைக்கடனுண்மணலெண்ணினும்புகலக்
சுருதவெட்டிடாநிறைபொருளளவையார்காண்பார். (௧௮)

மின்னைப்போன் நனவகிலமென்றறிந்துமெய்ப்பொருளா
முன்னைப்போன் நறம்பரம்பொருளில்லையென்றோர்ந்து
பொன்னைப்போன் நரின்போதவகொண்டெனப்பணிபொருந்தா
வென்னைப்போன் றுளவேழைபரையவின்கெவரே, (கக)

தாயுந்தமதையுமெனக்குறவாவதுஞ்சாற்றி
ஞயுநீயுநின்னருளநின்னடியருமனறே
பேயனென்றிருவடியினைத்தாமரைபிடித்தே
ஞயனெனெனையாளுடைமுக்கணையகனே (உ0)

காந்தமதையெதிகாணிற் கருநாதுசெல்லுமந்தக காந்தத
தொனறு, தேயத்தவிடமெங்கே தானங்கேதான்சலிப்பறவு மிருக்கு
மாபோற், சாந்தபதப்பரம்பொருளே பற்றுபொருளிருக்குமத்தாற
சலிக்குஞ்சித்தம, வாயத்தபொருளில்லையென்ற பேசாமைநின்றநிலை
வாயக்குமனறே (உக)

பொற்புறுவகருத்தேயகமாய திறபொருத்தக்
கற்பினமகையைரெனவிழிகத்தவுபோறகவினச
சொற்பனத்தினுஞ்சோவினநியிருந்தநானசோந்த
நிற்பதற்குநதவினைவகதவாறெனகொனிமலா (உஉ)

வந்தவாறிந்தவினைவழியிதவெனமதிகத
தந்தவாறுண்டோவுள்ளுணாவிலையனித்ததமீயே
ஞெந்தவாறுகண்டிரங்கவுமிலைகற்றதாலா
லெந்தவாறினித்ததப்பராவய்குவேனேழை. (உ௩)

சொல்லாலும்பொருளாலுமனவையாலுத் தொடரவொண்ணு
வருணெறியைத்தொடர்ந்துநாடி, நல்லாகனவையகத்தே யிருக்க
வைத்தாய்நனனாநெஞ்சநனனலமுநனுருவேனே, வில்லாளியாயுல
கோடியிரயீன்றிட் டெண்ணரியயோகிறுக்கு மிவனெனென்னக.
கல்லாலின் கீழிருந்தசெக்கர்மேனிக கற்பகமே பராபரமே கைலை
வாழ்வே. (உ௪)

சாக்கிரமாறுதலினி லித்திரியம்பததுஞ் சத்தாதிவசனாதிவாயுப
த்தா, நீக்கமில்லத்தக்கரணம்புருடனோடுநின்றதுமுப்பாணந்துநிலவுந
கண்டத், தாக்கியசொற்பனமதனில வாயுபத்துமடுத்தன சத்தாதிவச
னாதிவாக, நோக்குகரணம்புருடனுடனேகூடதுவல்வாரிருபத்தைந்தா
துண்ணியோரே, (உ௫)

சூழுத்தியிதயந்தனிற் பிராணஞ்சிததஞ்சொல்லரியபுருடனுடன்
மூன்றதாகும், வழுத்தியநாபியிற்றுரியமபிராணனோமென்னுபுருட
னுங்கூடவயங்காரிற்று, மழுத்திடுமூலநதன்னிறறியாதீத மதனி
டையேபுருடனென்றியமருஞானம், பழுத்திடும்பகருவாறிவாவத
தையைநதிறபாங்குபெறக்கருவிற்றும்பரிசுதானே (௨௬)

இடத்தைக்காததிட்டசுவானென்புன்புலாலிழைச்சிச்
சுடத்தைக்காததிட்டநாயினேனுன்னபாதயங்கு
மடத்தைக்காததிட்டசேடததாலவிசேடமாயவாழ
விடத்தைக்காததிட்டகண்டதேதாயினெனுள்வேண்டும். (௨௭)

வாதனைப்பழக்கத்தினுனமனமந்தமனததா
லோதவந்திடுமுரையுரைப்படிதொழிலுளவா
மேதமமனமாயையென்றிடிநகண்டவெல்லா
மாதாஞ்செயாப்பொயயதற்கையமுண்டாரோ. (௨௮)

ஐயவாதனைப்பழக்கமேமனநினைவதுதான்
வையமீ தினிற் பரம்பரையாதினுமருவு
மெய்யினிளொளிர்பெரியவாசராவுறுவீளாகிப்
பொய்யதென்பதையொருவிமெய்யுணருதலபோதம். (௨௯)

சூலமிலாந்ருணங்குறியிலானகுறைவிலானகொடிதாம
புலமிலாந்ருணக்கெனனவோபற்றிலானபொருந்து
மிலமிலானமைநதாமனைவியிலலனெனவனவனசரு
சலமிலாந்முத்திதருமபரிசுவெனததருமே. (௩௦)

சூடததைமண்ணென்னலுடைந்தபோதோவிரதக்கருநச
சுடத்தைப்பொய்யெனலிறந்தபோதோசொலததருமம்
விடத்தைநல்லமிதாவுண்டுபொறபொதுவெளிககே
நடத்தைக்காட்டியெவவுயிரையுநடப்பிகருநலததோய (௩௧)

நானெனவுந்யெனவுமிருதனமைநாடாமனடுவேசுமடா
தானமருநிலையிதுவேசுத்தியஞ்சுத்தியமெனநீசமியனேறகு [னறி
மோனகுருவாகியுங்கைக்காட்டினையேதிருமபவுநான முளைததுததோ
மானதமார்க்கம்புரிந்திங்கிலைதேனேபரந்தேனேவஞ்சனேனே. (௩௨)

தின்மயஞ்சபாவஞ்சுதத்தனணருள்வடிவஞ்சாந்த
மின்மயமானவண்டவெளியுருவானபூத்தி
யென்மயமெனக்குககாட்டாதெனையபகரிக்கவந்த
சின்மயமகண்டாகாரந்தனிணுதிக்கமூரத்தம். (௩௩)

சிறற்றும் எனசிறற்றுவாளனேதெளிந்தான்
மற்றரும்பெனமலரெனப்பேரறிவாகிக்
கற்றறும்பியகௌவியான்மதித்திடக்கத்சசோ
முற்றறும்பிபமௌனியாய்ப்பரத்திடைமுனைப்பான். (௩௪)

மயக்குசிறதனைதெளிவெனவிருநெறிவகுப்பா
னயக்குமொனறன்பாலொன்றிலெயென்னவழககே
யியக்கமுற்றிடுமயக்கத்திறறெளிவுறவினிதாம்
பயக்கவல்லதோதெளிவுடையவாககெய்தல்பண்போ. (௩௫)

அருளவடிவேழுமூர்த்தமவைகளசோபானமென்றே
சுருதிகொல்லியவாறறலேதொழந்தெய்வமெல்லாமொன்றே
மருளெனக்கிலலைமுன்பினவருநெறிககிவ்வழககுத
தெருளின்முன்னிலையாமுன்னைசசோந்தியான்றெளிகின்றேனே. ( )

எததனைபிறப்போவெததனையிறப்போ வெளியனேறகிதுவரை
யமைத்த, தத்தனையெல்லா மறிந்தநீயறிவை யறிவிலியறிகிலேனந்
தோ, சித்தமுமவாக்குந்தேசமுநினைவே சென்முமுமினியெனாலாற்றா,
வைத்திடிவகெனனை நின்னடிக்குடியா மறைமுடியிருந்தவான்பொ
ருளே. (௩௬)

வான்பொருளாகி யெங்குநீயிருப்பவந் தெனைக்கொடுத்தநீயா
கா, தேன்பொருள்போலக் கிடக்கின்றேனமுன்னையிருவினைவாத
னையன்றே, தீனபொறுளானவமிாதமேகினைச் சிந்தையிற்பாவனை
செய்யு, நானபொருளானே னல்லனலலரசே நானிறத்திருப்பதநாட்
டம (௩௭)

நாட்டமூன்றடைய செநநிறமணியே நடுவறுநாயகவினக்கே,
கோட்டமில்குணத்தோக கௌரியநாககுணமே கோதிலாவமிாதமே
நின்னை, வாட்டமினெஞ்சுககிண்ணமாயசசேர்த்துவாய்மடுத்தருந்தி
னனாககே, பாட்டளிறறவமுண்டயாகத்துபோற்பற்றயந் திருப்பதெ
நகாளோ (௩௮)

என்னுடையுயிரே யென்னுளத்தறிவேயென்னுடையன்பெனு
நெறியாய், கன்னன்முக்கனிதென்கண்டமிாதென்னக்கலந்தெனைமே
விடசகருனை, மன்னியவுறவேயுன்னை நானபிரியாவண்ண மென்மன
மெனுநகருவி, தன்னதுவழியற்றென்னுழைக்கிடப்பத்தண்ணருள்
வரமதுவேணும். (௪௦)

எ ன க் கெ ன ச் செ ய் ல்.

எ னக் கெ னச் செயல் வேறிலையாவுமின்கொருநின்
றனக் கெ னத் தகுமுட் ல்டொருளா வியுந் தந்தேன்
மனத் தகத் துளவ முக்கெ லாமா ற்றியெ மபிரானீ
நினைத் ததெப் படியப் படியருளுதனீ தம். (க)

உ ளவநிந் தெ லா ரினச் செய லாமெ னவுணர்ந்தோர்க
கனவிலா னந் தமளித் தனை யறிவிலாப் புன்மைக்
களவுநாயினே நகிவ வணமமைத் தனைக் கருத்துத்
தளருந்த னமையி ககா ரொடும்புக லுவே னறக்கோய (உ)

எ ன்னைத் தாந் ன் னவண் ணமென் றறிகிலாவே னை
தன்னைத் தானறிந் திடவருள் புரிதியே றறக்கோய்
பினைத் தானின் றனருள பெறமா தவப் பெரியோ
ரினைத் தானிக ராரெ னவாழ்த்து வானெறியால. (ங)

ஏ தமினறித் தன்னடி யினைக் கனபு தானீட்டு
காதலன் பாக்குக் கதிலையீ தெனக் காட்டி
போதநித்திய புண ணியவெ ண்ணருமபு வன
நாதத் த்ரநா னெவ்வா றுய்கு லேனவிலாய (ச)

வே தமெத் தனையத் தனை சிரத்தினு மவிளங்கு ம
பாதநித் தியபரமபரிந் தரதரம
நாதத் த்ரபரிந் தரவடிவமாய் கடிக்கு
நீதநி க்குணநினை யனறியொ ன்றுநானினையேன. (ஊ)

நெறிகடா மபலபலவுமாயந் தந்நெறிக காஞ்
செறியுந் தெயவ முமபலபலவாகவுஞ்செ றிந்தா
லறியுந் தன்மையி ககா ருனையறிவினா லறிந்தோ
பறியுந் தன்மையில லாவகை கலக்கின் றபெரியோய். (ஈ)

பெரியவன் டங்க ளெத்தனையமைத் ததிற்பிறகு
முரியப ல்லுயிரெத் தனையமைத் ததற்குறுதி
வருவதெத் தனையமைத் தனையமைத் தருள்வளர்க்கு
மரியத் ததுவெனக் கிந்தவண் ணமே னமைத் ததாய். (எ)

கீணமதே னுநின் காரணத் தன்னையே கருத்தி
லுணருமா தவர்க்கா னந்தமுத் தலினையொ ன்றுங்
குணமி லாதபொய் வஞ்ச னுக்கெந் தைநிர்க்கு ணமா
மணமு லாமு லர்ப்பதந் தரினியா ருனை மறுப்புார். (ஐ)

கூன்னன் முக்கனிகண்டு தேன்சருக்காகலந்த
தென்னமுத்தியிறகலந்தவர்க்கின பமாயிருக்கு
நன்னலத்தநின்னற்புத்தணை டெனநம்பச
சொன்னவாக்கெனாலாகைமமா, பிலையென் சொல்வேன (௧௯)

திந்தையதமாமகவெனுமவையெலாஞ்சகத்திற்
பந்தமாமென்றேயருமறைவாயினுறபகாந்த
வெநதைநீயெனையினமவவல்லலிலிருத்திற
சிறதைதானறெளிந்தெவ்வணமுயவணஞ்செப்பாய். (௨௦)

துயயன்றண்ணருளவழினைபொறுமையாற்றவங்கு
மெய்யனென்றுணையையனையடைநசன்னமெத்த
மெய்யதுணையெழிவிலெனென்றதுறாகும
பொய்யனென்றெனைப்புறமவிடினெனசெய்வேன்புகலாய். (௨௧)

ஒன்றதாய்ப்பலவாயுயிர்த்திரட்டுகலாமுறுதி
யென்றதாயென்றமுள்ளதாயென்றிறுமிசைய
நின்றதாயநிலைநிறிபிமறிஞ்ஞெனெனஞ்ச
மன்றதாயினபவருக்கொடுநடித்திடினவாழ்வேன. (௨௨)

நீனியிருந்தருட்சகசமெப்பொருந்திடத்தமியேற்
கினியிரங்குதலகடனிதுசமயமென்னிதயக
கனிவுமபடியாயினதாதலாநகருணைப்
புனிதநீயறியாததொன்றுள்ளதோபுகலாய். (௨௩)

திருநதுசீரடித்தாமரைக்கனபுதானசெய்யப்
பொருந்தநாணலலபுண்ணியஞ்செய்யுநான்பொருந்தா
திருநதநாளவெகுதீவீனையிழைத்தநாளென்ற
லருந்தவாவுணைப்பொருநதுநாளெந்தநாளடிமை. (௨௪)

பின்னுமுன்னுமாயநடுவுமாயாவினுமபெரிய
தென்னுந்தன்மையாயெவ்வுயிர்த்திரையுயிரியக்கி
மன்னுநண்ணருள்வடிவமேயுனக்கனபுவைத்துந்
துன்னுமின்னலேன்யானெனுமகந்தையென் சொல்லாய். (௨௫)

பின்னையன்னபொய்வாழ்க்கையெநிலையெனமெய்யா
முன்னைநான்மறந்தெவ்வணமுய்வணமுரையாய்
முன்னைவல்வினைவேறமுடித்தென்றுமுடியாத்
தன்னைத்தனைநடியார்க்குநுன்புரிந்திடுந்தக்கோய். (௨௬)

எம்பராபரவெம்முயிததுணைவவென்றிறஞ்சு
மும்பரிமபர்க்குமுளக்கணைநடிகின்றயுனற
னம்பொன்மாமலாப்பததையேதுணையெனவடிமை
நம்பினேனிணிப்புரப்பதெக்காலமோநவிலாய். (௧௭)

பாடியாடின் நிராகிரின்பதமலா முடிமேற்
சூடிவாழ்ந்தனரமலநின்னடியாயான்றொழுமப
னாடியேயிரதவுலகததைமெய்யெனநம்பித
தேடினென்வெறுநதீமையேயெனனிசசெயவேன. (௧௮)

களவுவஞ்சனைகாமமென்றிவையெலாகாட்டு
மளவுமரையிங்காரெனக்கமைத்தனரையா
வுளவிலேயெனகஞளவாஅணாததினுன்னடிமை
வளருமாமதிபேரனமதிதளாயினறிவாழவேன. (௧௯)

வானநாயகவானவாநாயகவளவகூடா
னானநாயகநானமறைநாயகநலஞ்சோ
மோனநாயகநின்னடிககனபின்றிமுறறுச்
தினநாயகமவாடவோவெனசெயவேனசெப்பாய். (௨௦)

வதமறறவாககின்பமேபொழிகினறவிறையே
பாதக்கருங்கன்மனங்கோய்லாபபரித்து
சூதகத்தனயாதினுமரிசசைமேறேறோன்றும்
வாதனைக்கிடமாயினேனெவவணமலாழவேன. (௨௧)

தெளியொடகையோவறிகிலானறிவிலானகிந்து
மளியிலானிவனறிருவருட்கயலெனவறிந்தோ
வெளியனாககிணையென்செயவேனென்செய்வேனெல்லா
வொளியுமாய்நிறைவெளியுமாயாவுமாமுரவோய். (௨௨)

கண்ணினுணமணியென்னவேதொழுமனபாகருத்து
ண்ணுதின்றநின்னருனெனக்கெந்தராணனுரு
மண்ணுவின்னுநற்றளளனபுச்சமுமாறப்ப
பெண்ணுமாணுமாயல்லவாய்நிறகின்றபெரியோய். (௨௩)

சுகமெலாந்தனிபுரநதனைதகவுடைத்தக்கோ
சுகமெலாநிறைந்தானநதமாயினையளவின்
மகமெலாம்புரிந்தோரைவாழ்வித்தனைமாறு
விகமெலாமெனைப்பிறந்திடச்செய்ததேனெந்தாய். (௨௪)

ஏய்ந்தநலனருள்பெற்றவர்க்கேவலாயெளியேன்
வாய்ந்தபேரனபுவளர்க்கவகருணைநீவளப்பா
யாய்ந்தமாமறையெத்தனையத்தனையறிவாற
ரோய்ந்தபேர்கட்குத்தோன்றிலாததோன்றலாந்துயோய், (௨௫)

தக்கரின்னருட்கேளவியோசிறிதினறிததமியேன்
மிககதெயவமேநின்னினபவெள்ளத்திலவீழே
னெக்கரூயதந்தைமகவெனும்பாசககடடுடனே
துக்கவெள்ளத்திலாழ்கினறேனெனசெயவானறுணிகதேன். (௨௬)

பவமபுரிந்திடும்பாவியேறகருணிலபதியுத
தவஞ்செயுமபடிததயவுசெயதருளவதேதரும
மவமபுரிந்திடாக்கானந்தவமிதததைபளிக்க
நவங்கொடத்துவததிரையெழிகடலெனாநலத்தோய், (௨௭)

உறறுணாந்தெலாநீபலதிலையெனறுனையே
பறறுகின்றனரெநதைநன்னடியாயான்பாவி
முறறுமாயமாஞ்சகததையேமெயயெனமுதற
னறறிருந்திடத்தொழிலசெயவானறனைககராணென். (௨௮)

மண்டலத்தின்.

— 0 —

மண்டலத்தின் மிசையொருவனசெய்தவததை யகோவென
வுமவாரணதி, யண்டமவையடுகடுககாயநதரத்தி னிறுத்தாமவநான
மபோல, வெண்டருதலலகிலாண்டகோடியைததன்னருளவெளியிலி
லகவைததுக், கொண்டுநின்றவற்புத்ததை பெவராஹிசயிக்கககூ
டாவொன்றை, (௧)

ஒன்றிரண்டாய விவகரிகருமவிவகாரங்கடந்தேழாமயோகபூமி,
நின்றுதெளிந்தவாபேசா மெளனநியாயத்தை நிறைநிறைவைததனை
னை, யன்றியொருபொருளிலதா வெப்பொருட்குநதானமுதலாயசல
மாகி, யென்றுமுள்ளவினபததைத தண்ணென்றசாந்தபதவியறகை
தனனை (௨)

பதமூன்றுங்கடந்தவர்க்குமேலானஞான்பதப்பரிசுகாட்டிச
சதமாகிராலம்பசாகூதியதாயாமபததன்மையாகி
விதமிபாவுகடந்தவததையெனுமிருளைககிணடெழுநதுவிமலமாகி
மதமாறுகாணாதவானந்தசாகரத்தைமெளனவாழ்வை, (௩)

வாழ்வனைத்துத்ததவினப மாகடலைநல்லமிர்தை மணியைப பெண்ணைத், தாழ்வறவென்னுளத்திருந்தத்துவதையைத்துவிதசாரந்தனைச், சூழ்பெருப்பேரொளிப பொளிபரந்த பரவெளியையின்பசசுகத்தைமாறு, வேழுலகுங்கலந்தினறயராளையாயென்றுமாமி யற்கைதன்னை (ச)

தன்னையறிந்தவர்தம்மைததானாகசசெயதருளுஞ்சமத்தைலோக மின்னைநிகாததிடவழியாசசொருநானந்தசசுடரைவேதமாதி யென்னையறிவரிதெனனசசமயகோடிகளிடையவிடையறாத பொன்னைவிரித்திடுமமுலகததும்பருமிமபருமபரவுமுனிதமெய்யை.

பரவரியபரசிவமாயதுவெனலாயநானெனலாயபபாசசாலம விரவிசிறவ்சித்திரததையைகயபதத்தினிதிருந்தவிவேகந்தன்னை யிரவுபகனினைபபுமறபபெனுரொந்தமறியாகளியயமவேதச சிரமெனவாழபராடரத்தையானந்தகீங்காத்திநாகாசத்தை. (சு)

அத்துவிதவனுபவசை, மனந்தமறையின்னமினன மறியே மென்னு, நித்தியததைநிராமயத்தை நாககுணத்தைத் தன்னருளாநினைவுக்குள்ளே, வைத்தவைத்துபபாபவரைத்தானாகவெந்நாளும் வளர்த்துக்காக்குஞ், சித்தினைமூலவெளியைத்தனமயமாமானந்தத் செய்வந்தனை. (சு)

தன்னிலேதானாககினைத்துகனிந்தவிழ்த்துசகசமாதிதாகப், பொன்னிலேபணிபோலு மாயைதருமனமேயுன புரைகடாந்தா, மென்னினை யானபிழைப்பேனெனக்கினியா ருன்போலவா நிலையிலே, யுன்னிலோ திருவருளுக்கொப்பாவா யென்னுயிரக்கோருறவு மாவாய். (அ)

உறவுடலெயெடுத்தவிற பிரமாதிபேனுமுனையொழிந்துதள்ளற, கறவுமரிதரிதலை றேவிகபாமுமுனையனறியாவதுண்டோ, வறிதி லுன்னையசத்தென்னல உழக்கன உசத்தெனவும வாழத்துவேனென், சிறுமைகெடப பெருமையினினை செனமமதேயத்தினினி செல்லல வேணமெ. (க)

வேண்டியநானென்னோடு மபழகியநீமெனைப்பிரந்தவிசாரத்தாலே, மாண்கிடக்கினுமந்தவெல்லையையும் பூரணமாவணக்கஞ்செயவே, ணுண்டருருமெளனிதனாலயானெனதமறவனருணாவே னபூவிற, காண்டகவெண்சித்திமுத்தி யெனக்குண்டாமுனனுவென் கவலைதீவேன். (க0)

தீராதவென்சன்னவழக்கெல்லாந்தீருமிந்தச்சன்னத்தோடே
யாரேனுமறிவரியசீவன்முத்தியுண்டாகுமையவையோ
காரேனுங்கற்பகப்பூங்காவேனுமுனக்குவமைகாட்டப்போமோ
பாராதியாகவெழுமணடலத்தினின்மகிமைபகரலாமோ (கக)

பாயப்புலி.

—(308)—

பாயப்புலிமுனமான்கன்றைக்காட்டுமபடியில
மாயைப்பெருமபடைக்கேயிலககாவெனையைத்தனையோ
நீயெப்படியவகுத்தாலுநனேறினபெருங்கருணை
தாயொத்தடியாககருளச்சித்தானந்ததற்பரமே. (க)

தற்பரமாஞ்சிறபரமாகிமன்றத்தினிடித்து
நிறபரம்போருகனமாலபணிகீதரென்னெஞ்சகமாங்
சற்பரந்தாகுகரைத்திடவாறொத்தகாட்சிசலகும்
பொற்பரமாயெனவினைக்கருந்தாநைப்பொடிசெயத்தே (உ)

செய்யுநதவஞ்சற்றமில்லாதநானுன்றிருவடிக்கே
கொய்யுமபுதுமலரிட்டுமெய்யனபாகுழாததுடனே
கையுஞ்சிரமிசைக்கூப்பிநின்றாடிக்ககிந்தருகி
யுய்யுமபடிக்கருளசெயவதென்றேபுலியூரத்தனே. (க)

அத்தனைச்சிற்றம்பலவனையென்னுயிராகின்ற
சுத்தனைச்சுத்தவெளியானவனைச்சுக்கவழுவா
நித்தனைநித்தநிராதாரமாகியநின்மலனை
யெத்தனைநான்செலலுமோமனமேகண்டிறைஞ்சுத்தற்கே (ச)

கூண்டாருளத்தினிற்காலுன்றிப்பெய்யுங்கருணைமுதி
லண்டார்புரத்துக்குமன்பாவினைக்குமசுனிதனைக
கொண்டாடினாமுனங்கூத்தாமெத்ததன்நன்கோலமெல்லாம
விண்டாலமாவொன்றுங்காணுதுவெட்டவெறுவெளியே. (ரு)

வெளியானநீயென்மனவெளியூடுவிரவினையா
லொளியாருங்கண்னுமிரவியும்போனின்னலாவுவன்கா
ணளியாருங்கொன்றைச்சடையாடவம்புலியாடக்கங்கைத்
துளியாடமன்றுண்டமாடுமுக்கட்சுடர்க்கொழுத்தே. (சு)

தொழுந்தா துறைமலாககோதையர்மோகக்குரைகடலி
லழுந்தா தவண்ணநின்பாதப்புணைதந்தருளவதென்றோ
வெழுந்தாதாவுசெயெம்பெருமானென்றிறைஞ்சிவிண்ணோர்
தொழுந்தாதையேவெண்பொடிபூததமேனிசசுகப்பொருளே (௭)

ஈகமாகுஞானந்திருமேனியாகலலதொண்டாதங்க
ளகமேபொறகோயிலெனடகிழந்தோனறுளாடியகற
பகமேயுன்பொன்னடீழலகண்டாலன்றிப்பாவிநகந்தச
செகமாயையானவருங்கோடைநீங்குந்திறயிலேயே. (௮)

நீங்காதுயிருக்குயிராகிரின்றநினையறிந்தே
துங்காமற்றுங்கினலலாதேயெனக்குச்சகமுழுண்டோ
வோங்காரமாமைந்தெழுத்தாற்புவனதையுண்பிண்ணிப
பாங்கானடததுமபொருளேயகண்டபரசிவமே (௯)

சிவமாதிரான்முகககோவந்தமாமறைசெப்புகின்ற
நவமாயிலங்கியவொன்றேயிரண்டற்றன்மைடெரு
தவமேதருமைமபுலப்பொறிககேயெனன்றிவுபொலலா
பவமேவினைககவென்றோவெளிமானென்பபாயந்ததுவே. (௧௦)

ஆறொத்திலங்குசமயங்களாறுகருமாழ்கடலாய
வீறிப்ப்டரந்தபரமானவானந்தகௌளமொன்று
தேறித்தெளிந்தூரிலைபெற்றமாதவாசித்தத்திலே
யூறிப்பரந்தண்டகோடியெலலாநின்றலாவியதே. (௧௧)

நடக்கினுமோடினுநிறகினும்வேறொருநாட்டமின்றிக
கிடக்கினுஞ்செவ்விறுக்கினுநல்லருட்கேள்வியிலே
தொடக்குமென்னெஞ்சமனமற்றபூரணத்தொட்டிக்குளே
முடக்குவன்யானபரமானந்தரித்திரைமூடிடுமே. (௧௨)

எண்ணாதசண்ணியநெஞ்சேதுயரொழியென்னிரண்டு
கண்ணையுறங்குறங்கெனண்ணைமுக்கடகருணைபயிரான
றண்ணாகருணைமவுனத்தினுனமுத்திசாதிக்கலா
நண்ணாததொன்றிலையெலலாநலமுநமக்குளவே. (௧௩)

நானென்றொருமுதலுண்டென்றநான்றலைநாணவென்னுட
டானென்றொருமுதலபூரணமாகத்தலைப்பட்டொப்பி
லானந்தந்தந்தென்னநிவையெல்லாமுண்டவசநல்கி
மோனந்தனைவினைத்தாலினியாதுமொழிகுவதே. (௧௪)

தானந்தவஞ்சற்றுமில்லாதநானுண்மைதானறிந்து
மோனம்பொருளுனக்கணமடசசுறகுருமோனனுமாய்த
தினன்றனக்கிரங்கினையேயினிச்சிந்தைக்கென்று
மானந்தத்தானலலவோபரமேசசசிதானந்தமே. (௧௫)

எனக்கோசுதநதரமில்லையப்பாவெனக்கெய்ப்பிலவைப்பாய
மனக்கோதநதரமபரமபொருளையெண்ணைவாழ்வித்ததிட
நினக்கேபரநினனைநீங்காசபூரணநீளகருணை
தனக்கேபரமினிச்சுமமாலிருக்கததருமென்றுமே (௧௬)

இடம்பெறுவீடுமினனாசேய்சகமுமிருதிதியு
முடம்பைவிட்டாருயிர்போம்போதுகூடியுடனவருமோ
மடம்பெறுமாயைமனமேயினியிங்குவாமவனி
திடம்பெறுவைததமவுஞ்சகாயநதேரிந்துகொள்ளே. (௧௭)

நாற்றச்சடலதையொன்பதுவாசனடைமனையைச
சோற்றுப்பசையினைமுடமலபாண்டததோடக்கறையை
யாற்றுப்பெருக்கனனகன்மபெருக்கையடாகிருமிச்
சேறதைததுணையெனநராய்க்குமுண்டோகதிசோவதுவே. (௧௮)

பொயயாருலகநிலையல்லகானறபுனலெனவே
மெய்யாவறிந்தெனனவெனனாவிதனைவிடப்படுமோ
கையானமவுனநதேரிந்தேநல்லானிழற்கண்ணிருந்த
வையாவப்பாவென்னரசேமுககண்ணுடையாரமுதே. (௧௯)

ஆராவமுதெனமோனம்வகித்துக்கல்லானிழர்கீழ்ப்
பேராதுநால்வருடனவாழ்முககண்ணுடைப்பேரரசே
நீராயுருகவுள்ளனபுதந்தேசுகநிட்டையைநீ
தாராவிடினென்பெருமூச்சுத்தானத்தனஞ்சயனே. (௨௦)

வாயுண்டுவாழ்த்தமவுனஞ்செய்போதுமவுனவருட்
டாயுண்டிசேயென்னவெனனைப்புரக்கச்சதானந்தமா
நீயுண்டினனைசசரணபுகநானுண்டென்னெஞ்சமையா
தியுண்டிருந்தமெழுகலவோகதிசோவதற்கே. (௨௧)

கல்லாலெறிந்துக்கைவில்லாலடித்துக்கனிமதுரச்
சொல்லாற்றுதிததுநற்பச்சிலைதுவியுந்தொண்டரின
மெல்லாமபிழைத்தனரன்பற்றநானினியேதுசெய்வேன்
கொல்லாவிரதியர்நோரின்றமூக்கட்குருமணியே. (௨௨)

முன்னிலைச்சுட்டொழிநெஞ்சேநினபோதமுளைக்கிலையோ
பின்னிலைச்சனமமபிறகருவகண்டாயிந்தப்பேயத்தனமேன்
றன்னிலையேநிலலுதானேதனிச்சச்சிதானந்தமா
நன்னிலைவாயகருமெண்சித்தியுங்காணுநமதல்லவே. (௨௩)

சொல்லான்மவுனமவுனமெனறேசொல்லிச்சொல்லிக்கொண்ட
தல்லான்மனமறப்பூரணநிட்டையிலாழ்ததுண்டோ,
கல்லாதமூடனினியெனசெய்வேன்சுகறகாரணமாம்
வல்லானனாமவுனசதானந்தமாகடலே. (௨௪)

ஆரணமாகமெல்லாமுரைத்தவருண்மவுன
காரணமூலங்கல்லாலழக்கேயுண்டுகாணப்பெற்றும்
பாரணங்கோடுசுழனெஞ்சமாகியபாதரச
மாரணமாயவிடுமெண்சித்திமுத்தியுமவாய்ததிமே, (௨௫)

சித்தமவுனிவடபான்மவுனிநந்திபகுண்ட
சுத்தமவுனியெனுமூவருக்குந்தொழுமபுசெயது
சுத்தமவுனமுதனமூன்றுமெளனமுநநாணபடைத்தே
னித்தமவுனமல்லாலறியேனமறநிடைகடளே, (௨௬)

கண்டேனினசுருளவ்வுருளாயநின்றுகாண்பதெல்லா
முண்டேயதுவுநினசாக்கினேணுவடடாதவின்ப
மொண்டேயருந்தியிளைப்பாறினேனலமுத்திபெற்றுக்
கொண்டேனடராரமேயெனக்கேதுருகுறவிவலையே. (௨௭)

மேற்கொண்டவாயுவுங்கீழ்ப்பட்டமூலத்துவெந்தழிலைச்
சூற்கொண்டமேகமெனவூமைநின்றுசொரிவதையென
னற்கண்டதனமவுனோபதேசியளிக்கையினிப்
பாற்கண்டுகொண்டனனமேலையமிாதம்பருகுவனே. (௨௮)

சொல்லாற்றொடாபொருளாற்றொடராப்பரஞ்சோதிரின்னை
வல்லாளாகண்டவழிகணடிவேனசுகமார்க்கத்திலுஞ்
செல்லாதென்சுகதைநடுவேகிடந்ததுதிகைத்ததுவிமயி
யல்லானதுமபகலானதுமவாய்விட்டரற்றுவனே. (௨௯)

அறியாதவெனையறிவாயுநீயென்றகம்புறமும்
பறியாதறிவித்தபேரறிவாஞ்சுத்தபேரொளியோ
குறியாதவானந்தக்கோவோவமுதருள்குண்டலியோ
சிறியேன்படுந்துயர்கண்டுகல்லாணிழற்சேர்த்ததுவே. (௩௦)

எல்லாமுதவுமுனையொன்றிற் பாவனையேனுஞ்செய்து
புலவாயினுமொருபசுசிலையாயினும் போட்டி னைறஞ்சி
நிலவேனலயோகநெறியுஞ்செயேனருணீதியொன்றுங்
கல்லேனெவ்வாறுபரமேபரகதிகாண்பதுவே. (௩௪)

ஒவ்வாறுநெறிநதிடவிலையென்னுள்ளதெதாருவவெனக்
கெனறுந்தெரிந்தவியைவகேளிரவுமபகலுங்
குன்றுங்குழியுமவனமுமீலபுகுகுரைகடலு
மன்றுமனையுமனமாதித்ததுவமாயயுமே. (௩௫)

பழுதுண்டுபாவையர்மோகவிகாரபரவையிடை
விழுதின்றபாவிக்குநதன்றாடபுணைபவியநதளித்தான
றொழுதின்றவனபருளவகளிகூரத்துலகுகுமன்று
ளொழுதின்றவானநக்கூததெனனகண்மணியெனனப்பனே (௩௬)

அழுக்காரதநெஞ்சுடையேனுகையாநினனருளவழங்கி
லிழுககாருமென்றெண்ணியோவிரங்காதவியலபுசுண்டாய
முழுக்காதலாகிவிழிசீபெருக்கியமுததரெனுங்
குழுக்காணநின்றதடமாநெதிலலைகொழுஞ்சுடரே (௩௭)

ஆலம்படைத்தவிழியாரகண்மாலகொண்டவாசெயிந்தர
சாலம்படைத்துத்தளாந்தனையெயென்றுநதண்ணருளகூட
கோலம்படைத்துக்கல்லாலழககீழவைகுவகோவுக்கன்பாங்
காலம்படைக்கத்தவம்படையாதென்கொலகனெனஞ்சமே. (௩௮)

சும்மரவிருக்கச்சுக்குசுக்கமென்றுசுருதியெல்லா
மம்மாரிரந்தரஞ்சொல்லவுங்கெட்டிமறிவினறியே
பெம்மானமவுனிமொழிபையுந்தபபியெனபேசைமபால
வெம்மாயக்காட்டிலலைநதெனநதோவெனவிதிவசமே. (௩௯)

தினமேசெலச்செலவாழநாளுநீவகச்செகத்திருளசொற்
பனமேயெனவெளிகண்டேயிருக்கவும்பாசபந்த
வினமேதுனையென்றிருநதோநமனவரினென்செய்குலோ
மனமேநம்போலவுண்டோசுத்தமூடரிவ்வையகத்தே. (௪௦)

கூடலெத்தினமலையெத்தினையத்தனைகண்மமதற்
குடலெத்தினையத்தனைகடனுண்மணலொக்குமிந்தச்
சுடலத்தைநானவிடுமுன்னேபுனைவகதுசாரவிருட்
படலத்தைமாற்றப்பட்டாதோநினைந்தபராபரமே. (௪௧)

நினையுநினைவுநினையன்றியிலைநினைத்திடுங்கால்
வினையென்றொருமுதனினையல்லாதுவினைவதுண்டோ
தனையுநதெளிந்தனனைச்சாராதோகளுள்ளசெந்தாமரையா
மனையுமபொனமன்றமுநின்றடுஞ்சோதிமணிவிளக்கே (௩௯)

உள்ளதையுமிங்கெனையுநினையினிலொடபுவித்துநு
களளததைசெய்யுமவினையாலவருதக்கணக்குமுண்டோ
பள்ளத்திலவீழுமபுனலபோற்படிந்தனபரமவின்ப
வெள்ளத்தின்முழகினாகக்கெயளிதாந்திலலைத்தக்கனே. (௪0)

கள்ளமபொருந்தும்டநெஞ்சமேகொடுங்காலாவதா
லுள்ளன்பவாகடகுண்டோவிலையேயுலகினறவனனை
வள்ளம்பொருந்தும்லரடிகாணமனருநிமிஸப
வெள்ளசெம்பாத்தப்பிணையையலாறகதிவேறிலையே (௪௧)

தன்மயமானசபாவத்தினமொளத்தலைப்படுங்கான
மின்மயமானசகமயாதுரைத்தெனவெளியிலுயத்த
சின்மயமுத்திரைக்கையெமையாகத்தெளிந்தநெஞ்சே
நின்மயமெனமயமெல்லாநிறைந்ததிராமயமே. (௪௨)

ஆயங்கலையுஞ்சுருதியுங்காண்டங்கரியவுனைச
தோயுமபடிக்குக்கருணையையசுகவான்பொருளே
தாயுபதிதாவுந்தமருவஞ்ஞாந்தனிமுதலு
நீயுமபரையுமென்றேயணாந்தலிநுதிச்சயமே (௪௩)

அல்லுமபகலுமுனக்கேயபயம்பயமென்ற
சொல்லுஞ்சொலினந்தெளிந்ததனனேருத்திடபார்கண்மனக
கல்லங்கரைக்குமவனுவனதுகருணையென்புற
செவலும்பொழுதலலவோசெல்லவேனநக்சிறக்கத்தே. (௪௪)

எல்லாஞ்சிவனசெயலென்றறிந்ததல்லாநினனருளே
யலலாற்புகலிடமவேறுமுண்டோவழுவெநிலையா
நில்லாயுனனாறறமியேயுக்குக்கதியுண்டிநீணிலத்திற
புலலாமயக்கத்திலாழந்தாவதென்னபுகனெஞ்சமே. (௪௫)

ஞானியேயொளியினுணர்வேயுணர்வினுக்கைப்பொங்குவ
களியேகளிக்ருவகருத்தேசருத்தைக்கவளங்கொண்ட
வெளியேவெளியினவினைசுகமேசகாவிழுகண்ட
தெளியேன்றெளிந்தவரைப்போற்றிடேனென்னசெய்குவனே. (௪௬)

மறக்கின்றதன் னையிற் றத்தலொப்பா குமனமதொன்றிற்
பிறக்கின்றதன்மைபிறத்தலொப்பா குமிப்பேய்ப்பிறவி
யிறக்கின்றவெல்லககளவிலையேயிந்தசசனமவல்ல
ஹககினறநாளுநதநாளபரமேநின்றொழும்பணுககே. (௭௭)

காட்டியவந்தக்கரணமுமாயை யிககாயமென்று
குட்டியகோலநாளுவியகததுதையிதனு
ண்டியநானனககெனரோழிவறநாணிவறநைக்
கட்டினின்றூட்டியையேபரமேநல்லகததிதுவே. (௭௮)

பொலலாதாமாககடமனமேயெனைப்போலதத
வெல்லாதறையுமபறறிககொண்டனையெனனைநின்மயமா
நில்லயருள்வெளிநீரானிற் பேனருணிட்டையொரு
சொல்லாதபதிநதுபரிபூரணனந்தந்தோய்குவனே. (௭௯)

வாராய்நெஞ்சேயுநனநுனமாரககம்யாவையும்வைத்துக்கட்டிங்
காராயடிககடிசுற்றுக்கினரூயுன்னவலமதிங்
கோராயிரமபுத்திசொன்னாளுமோகிலையோகெடுவாய
பாராயுனைக்கொல்லுவேன்வெல்லுவேனருட்பாங்குகொண்டே. (௮௦)

மாதத்திலேயொருதிங்கருண்டாகிமடிவதைநின்
பேரத்திலேசநறும்வைத்திலையேவெறும்புன்மைநெஞ்சே
வேரத்திலேதாக்கவாதத்திலேவிளங்காதுவிருது
நாதத்திலேயடங்காதநதவானபொருளுடிகொன்னே (௮௧)

என்குமவியாபித்தணர்வாமுனககென்னிதயததுனே
தவருநதுபரநெரியாதவண்ணநதடைசெயததா
ரங்ககருமுநதுனருருகுமனபாளாககணைகடநது
பொங்குககருணைககடலேசமபூரணபோதததனே. (௮௨)

வைவகமாதாசுததையுமபொன்னையுமாயைமல
மெய்ப்பையுமெய்யென்றுநின்னடியாாதவிவேகத்தையு
மையமில்வீட்டையுமெய்யாதுலையுமபொய்யதாகவெண்ணுப்
பொய்யாதநகட்பைவிடுவதெனரோபரிபூரணமே (௮௩)

அளியுறகனியொத்தருவினையானெந்தயாவுறுவேன்
நெளியும்படிக்கிப்பரிபாககாலமுஞ்சித்திக்குமோ
வெளியுங்கருணையுமாறாதவின்பமுமோருருவாய்
வெளிவந்தடியாகளிககநின்றும்வீழும்பொருனே. (௮௪)

அடையாபுரஞ்செற்றதேவேநின்பொன்னடிக்கன்புசற்றும்
பண்டயாதவெனைபபடைத்திந்தப்பாரிற்படாந்தவினைத்
தடையாறறையிடடுகெஞ்சம்புணணுகததளரவைததா
யுடையாயுடையபடியன்றியானசெய்ததொன்றிலையே. (௫௫)

ஆடும்கதவகுந்திரிகையுமபோலவலைநலைநது
காடுககரையுந்திரிவதல்லாவினகருணைவநது
கூடும்படிக்குததவமுபலாதகொடியரெமன
நேடும்பொழுதெனனசெய்வாரபரானதசிறசுடரே. (௫௬)

சுற்றும்பலபலகேள்விகளகேட்டுகதவகெனவே
சுற்றும்தொழிலகதறுசகிறறின்பதனூடுசுழலினெனனா
குற்றவகுறைநதுகுணமேலிடுமனபாகூட்டததையே
முற்றநதுணையெனநம்புகண்டாயசுததமுடகெஞ்சே. (௫௭)

நீயெனநானெனவேறிலையெனநினையெருளத
தாயெனமோனகுருவாகிவநதுததித்தடிமைச
சேயெனககாததனையோடுநின்றிருவருளுக
கேயெனசெய்யுறகைமறாறுளதொசுததவேழையனே. (௫௮)

ஆததிரமவந்தவாபோலையாராலோகிட
காததிரதந்தெனனையெனனைப்பாலுவசருணைவைத்திம்
மாததிரமமுன்னினறுணாததினையெவனாவினான
சாததிரஞ்சொனபடியியமாதியஞ்சாதிப்பனே. (௫௯)

உடல்பொய்யுறவு.

நேரிசைவென்பா.

உடல்பொய்யுறவாயினுணமையுறவாகத்
கடவாரார்தண்ணருளேகண்டாய்—திடமுடனே
யுற்றப்பார்மோனனெருசொல்லேயுணமைநன்றாப்
பற்றிப்பார்மற்றவெல்லாம்பாழ். (௬)

பாராதியுதமெல்லாம்பார்க்குந்காலப்பரததின்
சீராகநிற்குத்திறங்கண்டாய்—நேராக
நிற்குத்திருவருளினெஞ்சேயானிற்பதல்லாத்
தற்குநெறியாதினிமேற்காண், (௭)

மெய்யான தன்மைவிளங்கினுல்யார்க்கேனும
பொய்யான தன்மைபொருதுமோ—வையாயே
மன்னுநீராசையினமவந்ததலவவுன் னடிமை
யெனனுநிலையெய்துமாறென.

(௩)

அறிபாமைமேலிட்டறிவினநிறகுந
குறியேற்கறிவெனறகோலம—வறிதேயா
நீயுணாததநானுணருநேசத்தாலோவறிவென
றேபெனக்கொநாமமிட்டே.

(௪)

ஏதுக்குச்சுமமாவிருமனமேயெனறுனக்குப
போதிதவுணமைவெககேபோகவிட்டாய்—வாதுக்கு
வந்தெதிராததமலலரைப்போலவாதாடினயேயுன
புந்தியெனனபோதமெனனபோ

(௫)

சுகமனைத்தும்பொய்யெனவேதானுணாததாற்றுக
சுகமனைத்தும்பொய்யனறேசோரா—திகபரததும்
விட்டுப்பிரியாதமேலானவததுவிதக
கட்டுக்குளாவதெனறேகாண்.

(௬)

கறகண்டோதேதேனிரசமோபாலோவென
சொறகண்டாதேதெனநானசொலலுவேன்—விதகண்ட
னானமதிகாணமவுனிமவுனததளிதத
தானமதினூறுமமிாதம்

(௭)

கேட்டலுடனசுந்திததல்கேடிலாமெய்ததெளிவால
வாட்டமறாவுற்பவநோய்மாறுமோ—நாட்டமுற்று
மெய்யானநிட்டையினமேவினாகட்கனறேதான
பொய்யாமபிறப்பிறப்புபோம.

(௮)

மாயாசகததைமதியாதாமன்முதலா
பேயானதததுவத்திலையதுவரோ—பேயானு
பூதிசிலைநிற்கப்பொருந்துவாகளன்னவந்த
நீதியையேயோர்மனமேநீ.

(௯)

இகமுழுதுமபொய்யெனவேயெய்ந்துணர்ந்தாலாங்கே
மிகவளவந்தவருண்மெய்யே—யகநெகிழப
பரீரொருசொற்படியேயனுபவத்தைச்
சேரீரதுவேதிறம்.

(10)

ஆரணங்களாகமங்கள் யாவுமேயானந்த
பூரணமேயணமைப்பொருளுன்னுங்—காரணத்தை
யோராயோவுள்ளுள்ளேயுற்றுணர்ந்தவ்வுண்மையினைப்
பாராயோடுஞ்சேபகா.

(கக)

நேராயமமௌநிலைநிலவால்வாய்பேசி
யாராயலைததீநீராகெடுவீ—தேரீ
திரையுநதிரையுநதிசசென்னியினைநாவாறு
கரையுநகரையுநக்கல.

(௪௨)

அபபமனமேயகிலவாழகத்தையுஞ்
சொற்பனங்கண்டாயுணமைசொன்னேனா—சுறப்பனையொன
நிலலாவிடத்தேபெனைச்சுமமாவைத்திருக்க
கலலாயதீதானோகவி.

(௪௩)

நுதுந்திருவருளினிசைசாமெனநெனநெப
போதுமபொருதகூமுனிதாபாற—நீதுநெறி
செலலுமோசெலலாதேசெல்லமிடமிபமலாப
சொலலுமோவேதததொளி

(௪௪)

கலலேறுஞ்சிலலேறுககடடியேறுமமோலச
சொலலேறப்பாழ்த்தசுதளைச்செவிகொள—டலலேறு
நெஞ்செனநெறகவைத்தாய்தியோதற்பரமே
வஞ்சனல்வேனீயேமதி.

(௪௫)

அபபொருளுமானமாவுமாரணநூலசொன்னபடி
தப்பிலாசசித்தொன்றஞ்சாதியினை—லெப்படியுந
தேரிற்றுவிதஞ்சிவாகமமேசொலலுநிடடை
யாருமிடத்தததுவிதமா.

(௪௬)

வேதமுதலாய்விளங்குஞ்சிவவடிவாம
போதநிலையிறபொருநதாம—லேதமிரு
மோகாதியல்லலிலேழுக்கினைபெருஞ்சேயித
தேகாதிமெய்யோதெளி.

(௪௭)

நோக்கற்கரிதானநுண்ணியவான்மோனநிலை
தாற்கற்குபாயஞ்சமைத்தபிரான்—காககுமுயி
ரத்தனைக்குறாணடிமையாதலினால்யானெனதென
நித்தனைக்குட்பேசவிடமில்.

(௪௮)

ஒன்றுமறசில்லென்றுணர்த்தியநம்மோனருந்
தன்றுணைத்தாணீழீழிதாமவாழ்க—வென்றெனறே
திக்கனைத்துகைகருவிககுஞ்சினமயராதனமையர்க்கே
கைக்குவருமினபககனி.

(௧௯)

மனததா லும்வாக்காலுமன்னவொண்ணாமோன
வினததாரேகல்லவினத்தார்—கனததபுகழ்
கொண்டவருமனனவரேகூற்றரியமுத்திறநி
கண்டவருமன்னவரேகாண்.

(௨௦)

கண்ணொளியேமோனககருமபேகவிலையறப்
பண்ணொளிககுமுள்ளொளியாமபானமையினை—நண்ணிடவுன்
சித்தமிரககிலதெனசித்தத்தெளியாவே
றித்தனைகருமாதரவுமில்.

(௨௧)

அறியாமைசாரினதுவாயறிவா
நெறியானபோததுவாயிற்குங்—குறியாற்
சதசததருளுணாததததாணுணராதினற
விதமுற்றறிவெனுமபோமெய

(௨௨)

குருலிககசங்கமமாககொண்டதிருமேனி
கருவொன்றுமேனிமடபாறகாட்டா—தருளென்று
கண்டவாககேயானந்தங்கண்டுகொளலாமலது
கொண்டவாககிவகெனனகிடைக்கும்.

(௨௩)

பலியினதருடையான்பூசப்படையான
பலியிரதமெலலாமபரிப்பான—மலிபுனலசோ
பொன்முடியான்முககட்புனிதனசரணபுகுந்தோக
கெனமுடியாதேதுமுளதே.

(௨௪)

சொல்லுககடங்காசசுதபொருளைநாமெனவே
யல்லும்கலுமரற்றவதென—னலலகிவ
ஞானமயம்பெற்றோகணுமில்லையென்பரந்தோ
மோனமயமானமுறை.

(௨௫)

ஐயாவருணகிரியப்பாவுணைப்போல
மெய்யாகவோர்சொல்விளம்பினர்யார்—வையதத்தோர்
சாற்றிதென்றேசற்றார்தன்னையாய்முக்கணெந்தை
நாற்றிசைக்குகைகாட்டினான்.

(௨௬)

கா தற்றுப்போனமுறிகட்டிவைத்தாலாவதுண்டோ
தீதற்காயமுமச்செய்கையே—போதமாய்
நிற்பரல்லாலிச்சகத்தினாரர்கணேரிடினுந்
தறபரமாக்கண்டிருப்பார்தாம.

(௨௭)

வெள்ளங்குலாவுசடைவெள்ளக்கருணையினுன்
கள்ளங்குலாவுவஞ்சக்கள்ளனே—னுள்ளத்தி
லில்லனென்றலன்னவனறனெனகுமவியாபகததா
னலலனென்றுஞ்சொல்லவழக்காம.

(௨௮)

தத்துவப்பேயோடேதலையடித்துக்கொள்ளாமல்
வைத்தவருணமோனவள்ளலையே—நித்தமன்பு
பூணக்கருதுநெஞ்சுபோற்றக்கரமெழுமபுங்
காணத்துடிகுமிருகண.

(௨௯)

தொல்லைவினைக்கிடாய்ச்சுழல்கின்றநானொருவ
னெல்லையிலாநின்கருணையெய்துவனே—வல்லவன
மோனகுருவேழுமுதினையுந்நானுணர்ந்த
நானகுருவேநவில

(௩௦)

மூன்றுகண்ணாழத்தொழிலாழமும்முதலாழவுலகுந்
தோன்றக்கருணைபொழிதோன்றலே—யீன்றவனனை
தனைப்போலன்புதழைத்தோயொருதெய்வ
முனைப்போலுண்டோவுரை

(௩௧)

நேசிககுஞ்சிந்தைநினைவுக்குளுன்னைவைத்துப்
பூசிககுந்தானிறைந்துபூரணமா—யோசித்து
நின்றதலலானமோனாநிருவிகற்பநிடடைநிலை
யென்றுவருமோவறிபேனே.

(௩௨)

அறிவிலறியாமையற்றவாயநின்று
பிரிவறவானந்தமயம்பெற்றுக்—சூறியவிழ்த்தா
லன்றைக்குடலவேண்டேனையாவ்வாகைகையையே
பென்றைக்குமவேணடுவனேயான.

(௩௩)

உடலைப்பழித்திங்குணவுக்கொடாமல்
விடவிடவேநாடுவரோமெய்யைப்—படபடென
வேணடுவேனிந்தவுடன்மெய்யுணராப்பொய்யன
னுண்டநீதானேயறி,

(௩௪)

அழியாயோவென்னையுநீயாண்டநீசுத்த
வெறியாய்மயங்கவுமென்விட்டாய்—நெறிமயங்கி
குன்றஞ்செடியுங்குறுகுமோவையாவே
கன்றுகெட்டாற்றாயருகேகாண்.

(௩௫)

ஏதுக்குடற்சுமைகொண்டேனிருந்தேனையனே
யாதிக்கமோனவருட்டாயே—சோதியா
மன்னநிருவிகற்பவானநதிட்டையிலே
பின்னமறநில்லாதபின்.

(௩௬)

பின்னுமுடற்சுமையாபபேசும்வழக்கதனா
லென்னபலனாமுறநிருந்தோமே—யன்னதனா
லானநதநதானேதானாகுமெமமையனே
யேனிரதததுனபமினி

(௩௭)

துன்பக்கடலிற்றுளநததெல்லாநதீரந்ததே
யின்பக்கடலிலிருமெனன—வன்பிற
கரைந்துகரைநதுருகிககண்ணருவிகாட்ட
விரைநதுவருமானதமே

(௩௮)

கரைநதுகரைநதுருகிககண்ணீராறாக
விரைநதேநிருவிகற்பமெயத—நிரந்தரமு
கின்னையேசுநதிகககீகொடுததாயமோனா
னென்னேமுமுதுங்கொடுததேனே.

(௩௯)

அல்லும்பகலும்பேரனபுடனேதானிருந்தாற
கலலுமுருகாதோகனனெஞ்சே—பொலலாத
தப்புலழியேநினைந்தாயசநததமுநீயிறந்த
வெப்பிலேயானநதமே.

(௪0)

கொடுததேனையென்னையென—தவடனியைப
மடுத்தேனேநீழிவாழ்ந்தே—யடுததேனே
பெற்றேனேபெற்றுப்பிழைத்தேனேசன்மவல்ல
லிற்றேனேயேழையடியேன.

(௪௧)

பெற்றோம்பிறவாமைபேசாமையாயிருக்க
கற்றோமெனவுரைக்கக்காரியமேன்—சற்றேனு
நீக்கறறவின்பநிலைபொருநதியேசற்று
வாக்கற்றுற்பேசுமோவாய்.

(௪௨)

கூர் லன்றையுதைத்தான் காமன்றையெறித்தான்
பாலன்பசிககிரங்கிப்பாற்கடலை—ஞாலமெச்சப்
பின்னே நடக்கவிட்டானபேரருளைநாடாதாக
கென்னே நடக்கையினி.

(௪௩)

விண்ணருவிமேன்மேல்விளங்குவபோலேயிரண்டு
கண்ணருவிவெள்ளமொடுகைகூப்பித்—தண்ணிராத்
வெள்ளமேயானநதவெற்பேயெனத்தொழுவுவோ
ருள்ளமேஞானவொளி.

(௪௪)

பிள்ளைமதிச்செஞ்சடையானபேசாபபெருமையினுள்
களவிலுழம்புகொன்றைககண்ணியா—னுள்ளபடி
கல்லாலினகீழிருநதுகற்பித்தாரோவசன
மெல்லாருமீடேறவே.

(௪௫)

புலனைநதுநதானேடொரமயங்கிச்சிறதை
யலமந்துழலுமடிமை—நலமிருந்த
சித்தானமோனசிவனேநினைசேவடிக்கே
பித்தானாலுண்டோபிறப்பு.

(௪௬)

நிறைகுடந்தானீர்கொளுமோநிச்சயமாமோன
முறையுணர்நதாயானசமுயலவாரா—பிறையணிந்த
மிக்ககயிலாயமலைவிததகனேவேதியனே
செக்கரணிமேனியனேசெப்பு.

(௪௭)

துங்கமமுமானுடையாய்குலப்படையுடையாய்
துங்களணிசெஞ்சடையாய்சேவுடையாய்—மங்கையொரு
பாலுடையாய்செங்கட்பணியாயென்சென்னியினமேற்
காலுடையாயநீயெகதி.

(௪௮)

இனியகருணைமுகிலெம்பிரான்மூக்கட்
கனியமிர்தவாரியின்பககட்டி—தனிமுதல்வ
னித்தன்பரமனிமலன்றைவாய்நிறைந்த
சுத்தனமககென்றநதுணை.

(௪௯)

நீதியாய்க்கல்லாலினீழலின்கீழேயிருந்து
போதியாவுண்மையெல்லாம்போதித்தா—னேதில்
சனகாதியாயதவதேதார்க்குஞான
நினகரஞமொனசிவன்.

(௫௦)

தேகச்செயறனுஞ்சிந்தையுடனேகுழையில
யோகநிலைஞானிகளுக்கொப்புவதோ—மோகநிலை
யல்லலிலேவாழ்வாரோவபனேநீயற்ற
வெவலையிலேசும்மாவிரு. (இக)

சும்மாவிருக்கச்சுகமுதயமாகுமே
யிமமாயாயோகமினியேனடா—தமமறிவின்
சுட்டாலையாகுமோசொல்லவேண்டாங்கன்ம
நிட்டாசிறுபிள்ளாய்நீ. (இஉ)

நீயறறவநிலையேநிட்டையதின்யிலையோ
வாயறறவனெமயங்காதே—போயற
றிருநதாலுநீபோகாயென்றுமுன்னாயசுமமா
வருந்தாதேயின்பமுண்டிவா. (இஈ)

வாவாவெனறினபமவாவழைக்குங்கண்ணீரோ
டாவாவெனறையமுதவபபனே—நீவாடா
வெல்லாநமக்கெனவேயீநதனையேயீநதபடி
நில்லாயதுவேநிலை. (இச)

நிலலாபபொருளைநினையாதேநினையுள்ளோ
சொலலாபபொருட்டிரளைசொலலாதே—கல்லாத
சிறதைகுழைத்துசுகஞ்சேரகஞ்ஞவருளால்
வந்தகழிநல்லவழி. (இசி)

வழியிதென்றுமல்லாவழியிதென்றுஞ்சொல்விற
பழிபழியாநல்லருளாற்பார்த்தோர்—மொழியுனக்கே
யேற்றிருக்கச்சொன்னவனறையெனகும்பெருவெளியாம்
பார்த்தவிடமெல்லாநீபார். (இசு)

பாரனைத்துமபொய்யெனவேபட்டினத்துப்பிள்ளையப்போ
லாருந்துறக்கையரிதரிது—நெரே
மனத்துறவுமப்படியேமாணவிவற்றி
லுனக்கிசைந்தவாறென்றேயோர். (இஊ)

ஓராமலையொருகாலுன்முமலுன்னொளியைப்
பாராமலுள்ளபடிபார்த்திருந்தால்—வாராதோ
பத்துத்திசையுமபரந்தெழுந்தாணந்தவெள்ளந்
தத்திக்கரைபுரண்டுதான். (இஐ)

நீ னுனதன்மைவந்துதாக்கினுவ்விடத்தே
வாளுதிமாயைவழங்காதோ—ஞாளுகே
ஞன்னுள்ளேதோன்றாவுறவாகிரின்றதென
வென்னுள்ளேயெனறுமிரு.

(௫௯)

என்னையுன்னையின்னதிதுவென்னுமனிற்ருநிலை
தன்னையருளெனறதருணத்தி—லனனைபெற்ற
பின்னைக்குஞ்சொல்லாதபெற்றிகண்டாயையனே
யுள்ளத்தினுள்ளேயுணர்.

(௬௦)

சொன்னவாதாநிட்டைதொகுத்திராநிட்டையிலே
மன்னினவர்போதியாராமொளனன்—றனனுன்
விருப்பாககைகாட்டிமிககவடநீழ
விருப்பானிருவிகற்பத்தே.

(௬௧)

இரதநிருவிகற்பத்தெநதையிருக்கநிட்டை
சிறதைநீதேறாய்செகமனைததும—வந்ததொடர்ப்
பாடுகெடவன்றோவோபாததிரததுககாடலல்லா
லாடுவதேனாடுமவன்.

(௬௨)

அவனேபரமுமவனேருருவு
மவனேயகிலமனைதது—மவனேதா
மானவரேசொனனுவரேருருவெனக்கு
நானவனாயிற்ப்தெநதநான.

(௬௩)

நாளவங்கனபோகாமனாடோறுநதமையே
யாளவந்தாநாளினகீழாட்புகுந்தாய்—மீனவுன்னைக்
காட்டாமநிறகுங்கருத்தரிந்தானெஞ்சேயுன
னாட்டானையமில்லையால்.

(௬௪)

யான்றானெனலறவேயின்பநிட்டையென்றருனைக்
கோன்றானுரைத்தமொழிகொள்ளாயோ—தோன்றி
யிழக்கடித்தாய்கெஞ்சேநீயெனகலைகளசோ
வழுக்கடிக்கும்வண்ணாபோலாய.

(௬௫)

எவகுஞ்சிவமேயிரண்டற்றுநிற்கினெஞ்சே
தங்குஞ்சுகநீசலியாதே—யங்கிங்கென்
றெண்ணுதேபாழிலிறந்துயிறத்தழலப்
பண்ணுதேயானுன்பரம்.

(௬௬)

மெய்யைப்பொய்யென்றிடவுமெய்யணையப்பொய்நெஞ்சே
பொய்யைத்தான்மெய்யெனவுமபோகுமோ—வையமறத
தன்மயத்தைமெய்யெனவேசாநதனையேலானந்த
மென்மயமுநின்மயமுமே.

(௬௭)

பூங்காவனநிழலுமபுத்தமுதுஞ்சாநதபதம்
வாங்காதவானந்தமாமழையு—நீங்காவாளு
சொல்லிநநதுமாண்டவாபோற்றாமென்னபூயியின
னிலையெனநின்றவிடம்.

(௬௮)

இடம்வானநல்லபொருளினபெனக்கேவ
லடங்காக்கருவியனைத்து—முடனுதவ
மநதாரதாருவெனவநதுமடினகுரு
தந்தானோசொற்கொண்டுதான

(௬௯)

தானைதவனூனஞ்சாநறறியசித்திமுத்தி
யானவைபெய்வலநதாமேயாகுமே—மோனகுரு
சொன்னவொருசொல்லாநசுகமாயிருமனமே
யின்னமயக்கமுனக்கேன

(௭௦)

உன்னையுடலையுறபொருளைத்தானெனவே
யென்னையடிமைக்கிருத்தினுன—சொன்னவொரு
சொல்லைநறவாமறேருடநதானெஞ்சேடினன
விலைபிறப்பதெனக்கே.

(௭௧)

எனக்குமுனக்குமுறவிலையெனத்தொந்து
நினைக்கவரிதானவினடநிட்டை—தனைக்கொடுத்தே
யாசான்மவுனியளித்தானெஞ்சேயுனையோ
காசாமதியேனனகாண.

(௭௨)

ஆனந்தமோனகுருவாமெனவேயென்னறிவின்
மோனந்தனக்கிசையமுறறியதாற—நேனுந்து
சொல்லெல்லாமோனநதொழிலாதுயுமோன
மெலலாநன்மோனவடிவே.

(௭௩)

எல்லாமேமோனநிறைவெய்துதலாலெவ்விடத்து
நல்லார்கண்மோனநிலைநாடினா—பொல்லாத
நானெனவிக்கொன்றைக்கிவேமுனைக்கவிட்டிகு
கேனைந்தென்மோனகுருவே.

(௭௪)

மோனகுருவளித்தமோனமேயானந்த

ஞானவருளும் துநானுமது—வாஞ்ஞி

நின்றநிலையும் துநெஞ்சப்பிறப்புமது

வென்றநிறதேனானந்தமே.

(எரு)

அறிந்தவறிவெல்லாமறிவன்றியிலலை

மறிந்தமனமற்றமவுனஞ்—செறிந்திடவே

மாட்டிஞானந்தநாட்டிற்சுடிவாழ்ககை

கூட்டிஞானமோனகுரு.

(எசு)

குருவாகித்தண்ணருளாககூறுமுன்னேமோன

வுருநீடியிபொருளுமொக்த—தருதியென

வாகிகினையேவேறுமுண்மைவைத்திடவுங்கேட்டிடவு

மீங்கொருவருண்டோவினி.

(எஎ)

இனியகருப்பு வட்டையெனனாவிவிட்டா

னனியிரதமாறுதுநானு—தனியிருக்கப

பெற்றிலேன்மோனமபிறந்தவனேமோனமல்லாற

கற்றிலேனேதுங்கதி

(எஉ)

வதுகஞ்சுமமாலிருநீபெனவுணாதத

குதுக்கோதோனருத்தணையாகிப—போதித்தது

நின்றதற்கோவென்னையாநீக்கிப்பிரியாமற

கொனதற்கோபேசாக்குறி.

(எசு)

குறியுங்குணமுமறக்கூடாதகூட்டத

தறிவறிவாயநின்றவிடவாகுகே—பிறிவறவுரு

சும்மாலிருத்திச்சுக்கவகொடுத்தமோனநின்பாற

கைம்மாறுநாடுமுறிதலகாண.

(உ0)

நூனருனெனுமயக்கணனுங்காலெனனாண

வான்ருனெனநிறையமாட்டாயநீ—பூனருமல

வைத்தமவுனத்தாலேமாயைமனமிந்நது

தய்த்தவிடுஞானசுகம்.

(அக)

ஞானநெறிக்கேற்றகுருண்ணரியசித்திமுத்தி

தானந்தருமதழைத்தகுரு—மாணமொடு

தாயெனவுமவந்தென்னைத்தந்தகுருவெனசிகதை

கோயிலெனவாழுவகுரு.

(அஉ)

சிததுஞ்சடமுஞ்சிவதைவிடவிலையென்ற
 நித்தன்பாமருருகேசததாற்—சுத்தநிலை
 பெற்றோமேநெஞ்சேபெரும்பிறவிசாராமத
 கறறோமேமோனக்கரு.

(அக)

ஏசுற்றவந்நிலை.

கொச்சகககலிப்பா.

ஏசுற்றவந்நிலையெனதைபரிபூரணமாய்

மாசுற்றவானதவாரிவழங்கிடுமே

பூசுறசுழல்போலுலகநெறிவாதனையாற்

பாசததுட்செலலாதேபல்காலுப பாழ்நெஞ்சே

(க)

பாழாகியண்டப்பரப்பையெல்லாமவாயமதெது

மாழாழியினபததநூதபபடியாயோ

தாழாயோவெந்தையருட்டாட்கீழ்நெஞ்சேயனபபோல

வாழாதுவாழ்தழியாவண்ணமிருப்பாய்

(உ)

ருப்பாயிருந்திடப்பேரின்பவெனிககேசவர்க்கு

ருருப்பாவையெல்லாமதருப்புகிடைத்திடமோ

வருட்பாய்நமக்காகவாநெறிவாதனனடிககீழ்

மருட்போயோலிருக்கவாதலாயவஞ்சநெஞ்சே

(ங)

வஞ்சமேயுண்டையுளவாதனையானியிலைந்து

கொஞ்சமுற்றாயுனைக்குறையெல்லவாயுமுண்டோ

வஞ்சலஞ்சலென்றிரங்குமானதமாகடற்கீழ்

நெஞ்சமேயென்போலநீயமுதவாராயோ

(ச)

வாராவரவாய்வடநிழற்கீழ்வீற்றிருந்த

பூராயநம்மைப்புலப்படுத்தவேண்டியனறோ

வோராயோநெஞ்சேயுருகாயோவுற்றிருந்து

பாராயோவவ்வுருவைப்பாக்கநிறைவாயவிடுமே.

(ஊ)

வாயாதோவினபவென்னவந்துன்வழியாகப்

பாயாதோநாணம்பயிராய்ப்பிழையேனோ

வோயாமலுன்னியுருகுநெஞ்சேயந்நிலைககே

தாயானமோனனருஞ்சநதிககவந்திடுமே.

(கூ)

வந்தவரவைமறந்துலகாய்வாழ்ந்துகன்ம
பந்தமுறவுண்ணைப்படிப்பிகககதறவாயா
ரிந்தமதியேனுனககிகென்மதிகேளென்னுலே
சந்ததநெஞ்சேபரத்திற்சாரினிபமுண்டாமே (எ)

இன்பமயமாயுலகமெல்லாமபிழைப்பதற்குன்
னன்புநிலையென்பாரதுவுநினையன்றியுண்டோ
வுனபுலத்தையோரினருட்கொப்பாவாய்நெஞ்சேநீ
தெனபுலத்தாகோடிருநதுசெயபூசைகொண்டருளே. (அ)

அருளேடியாராலயமாவானந்தமாயிருந்த
பொருளோடியானிருக்கப்போயொளித்தநெஞ்சேநீ
மருடாமுயறகோடோவானமலரோபேயத்தேரோ
விருடரீயுறைநதநெவ்விடமோகாணேனே. (க)

எவ்விடத்துமபூரணமாமெனதைபிரானறண்ணருளே
யவவிடத்தேயுண்ணெநெஞ்சேயாராயிறகண்டிலனே
யவ்விடத்துமாயிலேமான்டனையோவவ்விடமுரு
செவவிடமேநீயுஞ்சென்னமறவாழியவே. (க0)

காடுங்கரையும்.

காடுங்கரையுமனககுரங்குதாலவிட்டோடவதன்பிறகே
யோடுநதொழிலாற்பயனுளதோவொன்றாய்ப்பலவாவுயிராகுயிரா
யாடுங்கருணைப்பரஞ்சோதியருளைப்பெறுதற்கனபுநிலை
தேம்பருவமிதுகண்டாசேரவாருஞ்செகத்திரே. (க)

சைவசமயமேசமயஞ்சமயாஜீதப்பழம்பொருளைக்
கைவந்திடவேமன்றுளவெளிகாட்டுமிநதக்கருததைவிட்டுப்
பொய்வந்துழைஞ்சமயநெறிபுகுதவேண்டாமுத்திதருந்
தெய்வசபையைக்காண்பதற்குச்சேரவாருஞ்செகத்திரே (உ)

காகமுறவுகலந்துண்ணககண்டிரகண்டாகாரசிவ
போகமெனும்பேரினபவெள்ளம்பொங்கித்ததும்பிப்பூரணமா
யேகவுருவாய்க்கிடகருதையோவின்புற்றிடநாமினியெதெத
தேகம்விழுமுன்புசிப்பதற்குச்சேரவாருஞ்செகத்திரே. (ங)

எ டி த் த தே க ம்.

கட்டளைக்கவிப்பா.

எடித்ததேகம்பொருளாவிழன்றுநீயெனக்கொன்றில்லையென்
மோனநன்னெறி, கொடுத்தபோதுகொடுத்ததன்றோபினுனகுளநிநா
னென்றுகூத்தாடமாயையை, விடுத்தவாறுநகண்ணீரோடுகம்பலை
விலகுமாறுமென்வேட்கைபரவாகததைத், தடுத்தவாறும்புகலாய்சீர
கிரித்தாயுமானதயாபரமூத்தியே. (க)

நேராயும்வெநகலிப்பேயுநதொடரின்னாலிற்சொன்னமுறை
யியமாதிநான், ரேயும்வண்ணமெனக்காகுகுநகாவலுந்தொழும்பு
கொள்ளுஞ்சுவாமியுநீகண்டா, யோயுஞ்சனமமினியஞ்சலஞ்செலன்
நலகங்கண்டுதொழுவோருருவிலே, தாயுநதநதையுமாநோய்சீரகிரித
தாயுமானதயாபரமூத்தியே. (உ)

மு க மெ லா ம்.

முகமெலாங்கணீர்முததரும்பிடச்செவகைமுகிழப்ப
வகமெலாங்குழைந்தானந்தமாகநல்லறிஞ
நிகமெலாந்தவமிழைக்கின்றாரெனசெய்கோவேழை
சகமெலாம்பெறநல்லருளுதரமாசசமைந்தோய. (க)

தி ட மு ற வே.

கொச்சகக்கவிப்பா.

திடமுறவேநின்னருளைச்சேர்த்தெனனைக்காததாளக்
கடனுனக்கெனநெண்ணினினைககைகுவித்தோனானலனோ
வடைவுகெட்டபாழ்மாயையாழியிலேயின்னமலலற
படமுடியாதெனனாவிப்பற்றேபராபரமே. (க)

ஆராமைகண்டிங்குட்குருவாய்நீயொருகால்
வாராயோவந்துவருத்தமெல்லாந்தீராயோ
பூராயமாகவருட்பூரணத்திலண்டமுதற்
பாராதிவைத்தபதியேபராபரமே. (உ)

விரிழாதவாழவுனைவந்தடைந்தோரெல்லாரு
மாழாழியென்னவருளாராழக்காற்றீரு
நீட்டமாயெனவுலகமேசுமினிரானொருவன்
பூழாக்காவாறுமுகம்பராரீபராபரமே. (ஊ)

உன்னத்தினுள்ளேயொளித்தென்னையாட்டுகின்ற

கள்ளக்கருணையையானகாணுந்தரமாமோ

வெள்ளத்தைமாற்றிவிடக்குணபார்ந்தஞ்சும்

பள்ளத்தின்மீன்போறபடித்தேனபராபரமே.

(ச)

வாவிக்கமலமலர்வணடாய்ததுவண்டுதுவண்

டாவிக்குநின்றவுனக்கனபுவைத்தாக்கஞ்சலென்பாய் :

பூவிற்குமவான்கடையிறபுலவிறபோபோலவொன்றைப்

பாவிக்கமாட்டேன்பதியேபராபரமே.

(சு)

வின்னாறுவெற்பினவிழுந்தாவகெனமாபிற

கண்ணாறுபாய்சசிடமெனகாதலவெள்ளங்கண்டிலையோ

தண்ணாறுசாந்தபத்ததறபரமேநல்வேதப்

பண்ணாறுமினப்பதியேபராபரமே.

(சு)

கூடியநின்றீரடியாகூட்டமென்றோவாய்க்குமென

வாடியவென்னெஞ்சமுகவாட்டமுநீகண்டிலையோ

டேடியநின்றீரணுத்திககனைத்துகைக்குவித்துப்

பாடியநான்கண்டாய்பதியேபராபரமே.

(எ)

நெஞ்சத்தினூடேநினைவாய்நினைவூடு

மஞ்சலெனவாழுமெனசாவித்தனைநீயே

சஞ்சலமாற்றினையினிமேற்றாய்குபசாரமபுகன்று

பஞ்சரிககநாறாபதியேபராபரமே.

(அ)

புத்திரெநியாகவுணைப்போற்றிப்பலகாலு

முத்திரெறிவேண்டாதமூடனாகுகெடுவேன்

சித்திரெறிகென்கடவேனசீரடியாககேவல்செயும

பத்திரெறிககேனுமுகம்பாராபராபரமே.

(ஆ)

கண்டறினோட்டேட்டறியேனகாட்டுநினைவையிசயங்

கொண்டறியேனமுததுகுறிக்குநதரமுமுண்டோ

[ம

தொண்டறியாப்பேதைமையேன்சொல்வேனின் நென்மையெலலா

பண்டறிவாய்நீயேபகராய்பராபரமே.

(அ)

த ன் னே .

—(0)—

கொச்சகக்கவிப்பா.

தின்னையறியத்தனதருளாற்றனுணர்த்து
மனனைப்பொருளெனவேவாழாமற்பாழ்நெஞ்சே
பொனனைப்புலியைமடப்பூவையரைமெய்யெனவே
யென்னைக்கவர்ந்திழுத்திட்டென்னபலன்கண்டாயே.

(க)

ஆ க் கு வை வ.

—(8*8)—

ஆககுவைமாயையாவுநொடியினிலவற்றைமாள்
நீக்குவைநீக்கமில்லாநினைப்பொடுமறப்புமாறறிப்
போககொடுவரவுமினறிப்புனிதநலலருளானந்தந்
தாககவுஞ்செயவாயன்றோசசசிதானந்தவாழ்வே.

(க)

க ற் பு று சி ந் தை .

கறப்புறுசின்தைமாதாகணவரையனறிவேறே
ரிறபுறத்தவரைநாடாயாகருமினபவாழ்வுந்
தறபொறியாகருநல்லவநினனல்தொடையவம
பொறபுறக்கருதோங்கண்டாய்பூரணனந்தவாழ்வே.

(உ)

முருந்தினநகையாபாரமுலைமுகந்தழுவ்செவ்வாய
விருந்தமிடெனவருந்திவெறியாட்டுக்காளாயநாரு
மிருந்தலோகாயதப்பேரினத்தனயிருந்தவேழை
பொருந்தவுகத்திமேலுண்டோபூரணனந்தவாழ்வே.

(உ)

தீதெலாமொன்றாடவனமைசெறிந்திருட்படலமபோதத
தாத+சுதைபெற்றபதகனுனபாதீழ
வாதாவடையவுள்ளன்பருளிலையாயின்மற்றியார்
போதனைசெய்யவல்லார்பூரணனந்தவாழ்வே.

(ஈ)

நாதனைநாதாதீதநண்பனைவொயநின்ற
நீதனைக்கலந்துநிற்கநெஞ்சமேநீவாவென்றால்
வாதனைபெருக்கியென்னைவசஞ்செய்துமனந்துன்மார்க்க
போதனைசெய்தனன்றோபூரணனந்தவாழ்வே.

(ஈ)

எண்ணியவெண்ணமெல்லாமிறப்புமேற்பிறப்புக்காசை
பண்ணியெனன்றிவையெல்லாமபாழாககியேனைப்பாழாகருந்
திண்ணிபவினைபைக்கொன்றுசிறியனையுய்யகொண்டாற்
புண்ணியரினக்கேயனறேபூரணானதவாழ்வே.

(இ)

பத்திரீபத்திககானபலனுநீபலவாசசொல்லுஞ்
சித்திரீசித்தாசித்தித்திறமுநீதிறமாமோன
முத்திரீமுத்திககானமுதலுநீமுதனமையான
புத்திரீயெனக்கொன்றுண்டோபூரணானதவாழ்வே.

(ஈ)

தாயினுமினியரினனைச்சரணெனவடைந்தநாயேன்
பேயினுங்கடையனாகிடபிதற்றுதலசெயதன்னறே
தீயிடைமெழுகாயநொந்தேனறெளிவிலேனவீணைகாலம்
போயினதாறறகிலவேன்பூரணானதவாழ்வே.

(எ)

மலைவளர்காதலி.

பதியுண்டு நிதியுண்டு புத்திராகண மித்திராகள
பககமுண்டெக்காலமும்
பவிசுண்டு தவிசுண்டு திட்டாந்த மாகயம
படரெணுந் திரிரமணுகாக
கதியுண்டு ஞானமாங் கதிருண்டு சதிருண்டு
காயசித் திகளுமுண்டு
கறையுண்ட கண்டாபா லமமைநின் றுள்ளிற்
கருத்தொன்று முண்டாகுமே
னதியுண்ட கடலெனச சமயத்தை யுண்டபர
ஞானவா னந்தவொளியே
நாதாந்த ஞாபமே வேதாந்த மோனமே
நானெனு மகந்தைதிராதென
மதியுண்ட மதியான மதிவதன வலலியே
மதுகு தனன்றங்கையே
வரைரா சனுக்கிருகண மணிபா யுதித்தமலை
வளர்கா தலிப்பெணுமையே.

(ஐ)

தெட்டிலே வலியமட மாதர்வாய் வெட்டிலே
சிற்றிளையி லேநடையிலே
சேலொத்த விழியிலே பாடுணத்த மொழியிலே
சிறுபிறை துதற்கீற்றிலே

டொட்டிலே யவாகட்டு பட்டிலே புனைகந்த
 பொடியிலே யடியிலேமேற்
 பூரித்த முலையிலே நிறகின்ற நிலையிலே
 புந்திதனை துழைவலிட்டு
 நெட்டிலே யலையாம லறிவிலே பொறையிலே
 நினனடியா கூட்டத்திலே
 நிலைபெற்ற உன்பிலே மலைவற்ற மெய்ஞ்ஞான
 னேயத்தி லேடினிருதாண
 மட்டிலே மனதுசெல நினதருளு மருளவையோ
 வளமருவு தேவையரசே
 வரைரா சனுககிருகண மணிபா யுதித்தமலை
 வளாகா தலிபபெணுமையே

(உ)

பூசமுத லாகவே நாதபரி யந்தமும்
 பொய்யென நெனைக்காட்டியென
 போதத்தி னநிவாகி யடியீறு மிலலாத
 போதபூ ரணவெளிக்கு
 னேதமுத சிலலென றுபாயமா லைத்தூர்னை
 வெலவாட்செய் வலலசித்தா
 மின்பவரு வையத்தநத வண்ணைய் வண்ணையே
 மெளியேன மறந்தது வுரு
 வேதமுத லானல லாக மத தன்மையை
 விளக்கு தட் கண்ணிலாககு
 மிக்கநின் மகிமையைக் கேளாத செவிடர்க்கும்
 வீறுவா தமபுகலுமவாய
 வாதனோ யாளாககு மெட்டாத முகசுணை—
 மாமருந் துக்கமிாதமே
 வரைரா சனுககிருகண மணிபா யுதித்தமலை
 வளாகா தலிபபெணுமையே

(ங)

மீடியிட்ட வாழ்க்கையா லுப்பிட்ட கலமெனவ
 மெய்யெலா முளளுடைந்து
 வீழிட்ட செல்வாதந தலைவாயில வாசமாய்
 வேதனைக ளுறவேதனுந்
 துடியிட்ட வெவவினையை யேவினான் பாவிரான
 ரொடரிட்ட தொழில்களெல்லாந்
 துண்டிட்ட சாண்குமபி யின்பொருட்டாயதுன்
 ரொண்டர்பணி செய்வதென்றே

வடியிட்ட செந்தமிழி நருமையிட் டாரூரி
 வரிவையேரா பரவைவாயி
 மமமட்டு மடியிட்டி நடைநடந் தருளடிக
 ளடியீது முடியீதென
 வடியிட்ட மறைபேசு பச்சிளங் கிள்ளையே
 வளமருவு தேவையரசே
 வரைரா சனுககிருசண் மணியா யுதித்தமலை
 வளாகா தலிடபெணுமையே.

(௪)

பூரணி புராசனி சுமங்கலை சுதந்தரி
 புராநககிசுரி யமபகியெழிற
 புங்கவ் விளங்குகிவ சங்கரி சகஸ்ரதள
 புரப்பமிசை வீற்றிருக்கு
 நாரணி மனத்தித நாயகிக்குணத்தித
 நாதாநத சத்திபெனறுன
 னாமமே யுச்சரித திடுமடிபா நாமமே
 நானுச சரிக்கவசமோ
 வாரணி சடைககடவு ளாரணி யெனப்புசுழ
 வகிலாண்ட கோடியீனற
 வனையே ப்னையுங் கனனியென மறைபேசு
 மானந்த ரூபமயிலே
 வாரணியு மிருகொவகை மாதர்மகிழ் கவகைப்புசுழ்
 வளமருவு தேவையரசே
 வரைரா சனுககிருசண் மணியா யுதித்தமலை
 வளாகா தலிபபெணுமையே

(௫)

டாகமோ பெறவுளைப பாடவறி யேனமல
 பரிபாகம வரவுமனத்திற
 பண்புமோ சற்றமலை நியமமோ செப்திடப்
 டாவியேன பாபரூப
 தேகமோ திடமிலலை ஞானமோ கனவிலுரு
 சிந்தியேன் பேரினபமோ
 சேரவென றுறகள்ள மனதுமோ மெத்தவுரு
 சிந்திக்கு தெனசெயகுவேன்
 மோகமோ மதமோ குரோதமோ லோபமோ
 மூற்றுமாற் சரியமோதான
 முறியிட்டு டேனைக்கொள்ளு நிதியமோ தேடவெனின்
 மூசவரி வணகிபோல

மாகமோ டவும்வல்ல நெனையாள வல்லையோ
வளமருவு தேவையரசே
வரைரா சனுகிருகண மணியா யுதித்தமலை
வளாகா தலிப்பெணுமையே.

(௬)

'தூளேறு தூசிபோல் வினையேறு மெய்யெனுங்
தொக்கினுட் சிக்கிராளுரு
சுழலேறு காற்றினிடை யழலேறு பஞ்செனச்
சூறையிட் டறிவையெல்லா
நாளேற நாளேற வாராதிக மெனுங்கூற்றி
னட்பேற வுளளுடைந்து
நயனங்க ளற்றதோ ரூரேறு போலவே
நானிலந தனில்லையவோ
வேளேறு தந்தியைக கனதந்தி யுடன்வென்று
விரையேறு மாலேசூடி
விண்ணேறு மேகங்க ளெற்பேறி மறைவுற
வெருட்டிய சுருங்குநதலாய
வாளேறு கண்ணியே விடையேறு மெம்பிரான
மனதுக கிசைந்தமயிலே
வரைரா சனுகிருகண மணியா யுதித்தமலை
வளாகா தலிப்பெணுமையே.

(௭)

பூதமொடு பழகிவள ரிந்திரிய மாமபேயகள்
புந்திமுத லானபேய்கள
போராடு கோபாகி ராக்ஷசப் பேய்களென
போதத்தை பூடழித்து
வேதனை வளாததிடச சதூவேத வஞ்சன்
விதிததானிவ வல்லலெல்லாம
வீழும் புடிகுணது மௌனமந் தராதிகய
விததையை விபந்தருள்வையோ
நாதவடி வாகிய மஹாமநதர ரூபியே
நாதாந்த வெட்டவெளியே
நதசமய மானபயிர் தழைவரு மேகபே
ஞானவா னந்தமயிலே
வாதமிடு பரசமயம் யாவுக்கு முணாவரிய
மகிமைபெறு பெரியபொருளே
வரைரா சனுகிருகண மணியா யுதித்தமலை
வளாகா தலிப்பெணுமையே.

(௮)

அகிலாண்டநாயகி சந்தவிருத்தம்.

வட்ட மிட்டொளிர் பிராண வாயுவெனு
 நிகள மோடுகம னஞ்செயு
 மனமெ னுமெபரிம மதத யானையென
 வசம டககிடினமு மண்டலத
 திட்ட முற்றவள ராச யோகமிறன
 யோக மெனதறிஞா புகழவே
 யேழை யேனுலகி னீடு வாழ்வனினி
 யிககி தாகுமனு மானமோ
 பட்ட வாத்தனா பராவு சகரதர
 பாய மானசுப யோகமும
 பார காவிய கவிசுவ நானமறை
 பாரப ணஞ்செயமதி யூரமு
 மட்ட சித்தியுந லனப ருக்கருள
 விருது கடடியபொ னன்னமே
 யண்ட கோடிபுகழ காவை வாழுமகி
 லாண்ட நாயகியெ னமமையே.

(க)

பெரிபநாபகி விருத்தம்.

கிறறைப் பிடிததுமட கரகத தடைததபடி
 கனமப புனற்குளுறுக
 கடைகெட்ட நவவாயில டெற்றபசு மடகலக
 காயத்து னெனையிருத்திச
 சோறறைச சுமத்திநீ பருகித்து வைககத
 துருசுதிக்குண மதுவென்னவே
 துள்ளித் துடித்தென்ன பேறுபெற தேனருட
 டோயநீ பாயசசலசெய்து
 காற்றைப் பதித்ததென ஞானமாம பயிரதனை
 நாட்டிட புலப்பட்டியு
 நமனான தீடபூடு மணுகா மன முன்னின்று
 நாடுகிவ போகமான
 சூற்றைப் பகுந்தருளி யெனையாள வல்லையோ
 பெரியவகி லாண்டகோடி
 பெற்றநாயகி பெரிய கபிலைமா நகாமருவு
 பெரியகா கதையமமையே.

(க)

த ந் த தா ய்.

—:❖:—

நீ உதைதாய்மகவுமனைவாழ்க்கையாக்கை
சகமனைத்துமெனனியருடழைத்தபோதே
யித்திரசாலவகனவுகானனீரா
யிருந்ததுவேயிவவியறகையென்னையென்னே (அ)

வெண்ணைநாணகொடுக்கவொருப்பட்டகால
மய்யாதிருந்தெனெனவைபோயெனெனனைநீவகா
வனனைபோலருளபொழியுகருணைவாரி
யானநகடபெருமுகிலேயரசெசெல்லாய, (உ)

அரசேநிறநிருக்கருணையலலாசொன்றை
யறிமாதசிறியேனானதனைமுதலிக
சரைசேருமபுகருளருபணைமைக்கூட்டுக
வைபரிசுமேகண்டபரிசுயாகருசதுடகணடேன், (ஈ)

கண்ணேலீங்கெனனையுமெனநயையும்காசக
சருணையுதினநனைடநானகண்டெனசனடென
விண்டெனெனநெறியுபுநபாதசுள்ளிலெண்டா
விணை—துன்னெருட்குளிடின்விபபபாலன்றே (ஊ)

ஒவெனநசசுவெளியென்றேநிறநிற
குயிரையெலலாயவாமெனனவுவடடாவீன்பத
தேவெனநநீகலநதுகலநதுமுதலி
சொந்தநேயேறகுறைவாமோசெகவிலாசம, (ஐ)

செகததையெலலாமணுவளவுஞ்சிதருவண்ணஞ்
சேதததணுவிலவைப்பைபணுநதிரளையெலலா
மகததுவமாப்பிரமாலடமாகசெய்யும்
உல்லவாரீநினைந்தவாதேயெல்லாம, (ஐ)

சொல்லாலேவாய்துடிப்பதலலானெஞ்சந்
துடித்திருசணீரருவிசொரியத்தேய்பீக்
கல்லாலேயிருந்தெஞ்சுங்கல்லான்முககட்
கணியெடுக்கருகிடவுங்காண்பேனகொல்லோ, (எ)

—————

பெற்றவட்கே.

பெற்றவட்கேதெரியுமந்தவருத்தம்பிள்ளை
பெருபேதையறிவானோபேரானந்த
முற்றவாக்கேகண்ணீரீகமடலையுண்டாரு
முருதவரேகன்னெஞ்சமுடையவராவார். (க)

ஆவாவென்றழுதுதொழுங் கையராசி
யப்பனையானந்தவடிகளீ
வாவாவென்றவாக்கருளுங்கருணைபெருப
வன்னெஞ்சாக்கிரவஞ்செவ்வாறுநீயே (உ)

நீயேயிங்கெளரியேற்குந்தாகமோக
நினைந்துநீனறுணாந்ததிகழ்ச்சதலாலே
பேயேற்குந்தனக்கெனவோரனபுமுண்டோ
பெயமானேயின்னமனபுபெருகப்பராய். (ஈ)

பாராயோவென்றுபரமெல்லானமயா
பகருமுன்னேதெரியாதோபாயியேனமுன
வாராயோவினனமொருகாலானு
மலாக்காலெனசென்றிமிசைவைத்திடாயோ. (சு)

வைத்திதிவகாலெட்டிடித்துக்கண்ணினமாபில
வைத்தினைத்துக்கொண்டிகையாலவளைத்துக்கட்டிசு
சித்தமிசைப்புக்கவிருத்திப்பிடித்துக்கொண்டி
தியக்கமறவின்பசகஞ்சோவதென்றோ. (ஐ)

சேராமறசிறிந்ததைப்பிரித்தெந்நாளுந்
திருவடிப்பேரினத்துடனேசேராவண்ண
மாராககானலந்தேனரசேவீதா
ன்றித்திருநுமாயையிலேனமுத்தவைவத்தாய். (கூ)

வைத்தபொருளுடலாலிழுந்துநினைகை
வசமெனவேயானகொடுக்கவாகுகொண்டி
சித்தமிசைப்புக்குத்துதானமெய்யோபொய்யோ
சிதியேற்கிடுகுளவனாயாப்புகையாவண்ணம். (ஏ)

நிகையாதோவெந்நாளுமபேரானந்தத்
தென்னமுதமுதவாமற்றிவிலகாட்டி
வகையாகவலக்கழித்தாயுண்டுத்து
வாழ்த்தேனாளிரண்டுகொன்மாடுபோலே. (ஈ)

மாமெககள் சிறிதையாரெமபொருடை
வைத்தகனதனமேடைமாடகூடம்
வீமெனபாறெறடாசசியோலிடைவிடாமன
மிககத்திவீடென்றேவிளங்கலவேணமம். (க)

விளங்கவெனகருளளுள்ளேவிளங்காநின்ற
வேதகமேபோதகமேலிமலவாழ்வே
களவசரகிதப்பொருளையெண்ணைக் வகாக
கண்ணுதலேநாதாநதக்காட்சிப்பேறே. (க0)

நாதமேநாதாநதவெளியேசுத்த
ஞாதுருவேஞானமேஞாயமேநல
வேதமேவேதமுடிவானமோன
வீத்தேயிகெண்ணையினிவிட்டிடாதே. (கக)

க ல் ல ல ி ன் .

கல்லாலினீழறனிலொருநாலவாகருங்
கடவுணியுணர்த்துவதுவகைகாட்டென்ற
சொல்லாலேசொல்லப்படுமோசொல்லுதனமை
துருமுப்புற்றிக்கடலகடகருததுணிபேயன்றே. (க)

அன்றேவாமோவெனவுஞ்சமயகோடி
யத்தனையுமெவவவேறுபாற்றநேரே
நின்றையேநினைப்பெறுமாறெவவாருநகே
நினைஞளகொண்டறிவதல்லாநெறிவேறுண்டோ. (உ)

நெறிபார்க்கினின்றையென்றிலவேறே
நிலகீதிககாலவாஹியலாத
சுறியாதுமிலையெனருவவாங்காவேறே
கோதையொருகூறுடையாய்கூறய்கூறாய். (ஈ)

கூறாயவைப்புதச்சமையைத்தாங்கிக்
குணமிலாமனமெனும்பேய்கருவகின்பினனே
மாறாதவலையுடன்சுழலவெண்ணை
வைத்தனையேபரமேநின்மகிமைநன்றே. (ஊ)

நன்றெனவுந்தீதெனவுமெனகுகிருண்டோ
நாளுகியிருந்தரியாயஞ்சற்றே
யின்றெனகருவெளியாளுலெலலாடவல
வினையாநின்னடிபருடனிருநதுவாழ்வேன்.

(தி)

வாழ்வெனவுந்தாழ்வெனவுமிரண்டாப்பேசும்
வையகத்தாக்கற்பனையாமயக்கமான
பாழ்வலையைக்கிழித்துதறிச்செயலபோய்வாழப்
பரமேனின்னாநதப்பாராவையெககே.

(சு)

எகேயெங்கேயருளென்றெமையிரந்தா
னேழையிவெனவுமெண்ணியிசைக்கரு
மகேயெங்கேயெளிய் தெனனையாண்ட
வாரமுதேயுனைக்காண்பானலநதுபோனேன்.

(எ)

பொனநாட்கிரங்குவதேதொழிலாவினந
பொருந்துளாகதனையும்போக்கினென
ஞானநாயகனெனினமேனனான
நாட்டமுற்றவாழ்ந்திருக்குநாளென்றாளோ.

(அ)

நாட்டபட்டகமலமன்னவியதயது
நறந்தேனதுனாராகநா மார்க்க
வாடபட்டகாயமிந்தக்காயமென
வனகூற்றமுயிபிடிக்கவருமநீதி.

(க)

நீதியெங்கேதறையெங்கேமண்விண்ணெங்கே
நித்திராமவாகளெங்கேநறிதப்பாத
சாதியெங்கேயொழுககமெங்கேயாங்களெங்கே
தற்பரநீபின்னுமொன்றைச்சமைப்பதானால்.

(ஈ)

ஆனலம்யானெனதினகற்றமெல்ல
யதுபோதுமதுதிதானலலவென்று
பொனலம்யானபோவனல்லானமோனப்
புண்ணியனேவேறுமொருபொருளைநாடேன்.

(க)

பொருளெநின்பூணமேலிட்டகாலம்
போக்குவரவுண்டோதற்போதமுண்டோ
விருடானுண்டோவலலாவ்வுளிதானுண்டோ
வின்புணடோதுன்பமுண்டோயாமதருண்டோ.

(உ)

உண்டோ நீபடைத்தவியிரத்திரனிலென்போ
 லொருபாவிதேகாதிபுலகம்பொய்யாக
 கண்டேயுமௌளவுததுறவுமினறிக
 காசினிகுளுலெதவரார்காடடாயதேவே.

(46)

தேவரெல்லாந்தொழ்சசிவந்தசெநநாணமுக்கட
 செககருமபேமொழிக்குமொழித்திதப்பாக
 முவாசொலுந்தமிழ்கேட்குந்நிருசசெவிக்கே
 மூடனேனபுலம்பியசொனமுறமுமோதன

(47)

முறமுமோவெனக்கினியானந்தவாழவு
 மூதறிவுக்கினியாயசெழுநரித்தாளிற
 பறமுமோசறமுமிலையைமோவையோ
 பாவிபடுவகடகலககப்பாத்திலாயோ,

(48)

பார்த்தனவெல்லாமழியுமதனாந்நடம்ப
 பார்த்தேபாரத்திருக்கப்பரமேமோன
 மூத்திவடிவாயுணாததுவகைக்காட்டுலமை
 முறறிமெனதலலவினேமுடிவதெனறே.

(49)

எனறோநீயனறளமயாமெனபதெனறே
 விதுசிறகவெல்லாந்தாமிலையெனறே
 பொன்றிடச்செயவல்லவையெனமபடைக்கும
 பொறபுடையாமென்னினதுபொருத்திடாதே

(50)

பொருத்துசகமனைத்தினையும்பொய்பொய்பென்று
 புகன்றபடிமெய்பனறேபோதருபத
 திருத்தபடிமென்றிருபதனறேபனறே
 வெம்பெருமான்யாந்நவையெய்தாககாலம்.

(51)

தாலமேகாலமொருமுன்றுங்காட்டுவ

காரணமேகாரணகாரியங்கள்ளிலந்
 கோலமெயனைவாகாவென்றுகூலிக்

குறைவறநின்னருங்கொடுத்திறகுறைவோசொல்லாய,

(52)

சொல்லாயத்தியெல்லாங்கடந்திறின்ற
 சொருபானந்தச்சுடரேதொண்டனெனைக
 கல்லாகப்படைத்தாழ்வெந்தந்தனறே
 கரணமுடனுறுவகலக்கமாட்டேன்.

(53)

கலங்காதநெஞ்சுடையஞானதீரர்
கடவுளுனேககாணவேகாயமாதி
புலங்காணாநானொருவனஞானமபேசிப்
பொய்க்கூடுகாததெனெபுதுமைகண்டாய். (உக)

கண்டிலையோயான்படுமபாடெல்லாமுன்று
கண்ணிருந்தநதெரியாகோசுகிதுள்ளனடார்
தொண்டரடித்தொண்டனனேருகருணைவகாசு
சுததபரிபூரணமாஞ்சோதிநாதா. (உஉ)

சோதியாயிருப்பிழைபைசுகுறையாடுந்
னுவெளியேயெய்தெகாடாநதுதொடாநதெககாஹம்
வாதியாநின்றவினைப்பகைகைபவென்ற
வாழவேயிவகுனைப்பிரிதமயவகுகின்றேறா (உங)

மயக்குறுமெனமனமனுபபபாநைகாட்டி
வல்வினைபைப்பறிதசனேயேவாழவேநானென
செய்ககடவேனசெயலெல்லாநனசேயென்ற
செங்கைக்குவிப்பேனலலாநசெயலவேறிலகா. (உச)

வேறபடுஞ்சமயமெல்லாந்ருதுபார்க்கின
விளவகுபரம்பொருளேநின்வினையாட்டெல்லான்
மாறுபடுகருததிலைமூடிவினமோன
வாரிதியின்தித்திரளபோலவயவகிறறமமா. (உ௪)

அம்மாவீதிசயநதானனளேவனளே
வகண்டநிலைபாகுகியெனையறிவாமலண்ணாரு
சுமமாலேயிருக்கவைத்தாயையாவாங்கே
சுமயமாயிருப்பதல்லாநசெயலவானெனே. (உ௫)

என்னேநான்பிறந்துழலவந்தவாறிங்
கெனக்கெனவோசெயலிலையேயேழையேனடன
முன்னேசெய்வினையெனவுப்பினனேவநது
மூளும்வினையெனவுமவரமுறையேனெதாய (உ௬)

தாயானதன்னருகாகிரம்பவைத்தது
தமியேனைப்புரவாமறறளளிதசுளளிக
பேயானதெனசெயலையாவேகதேசம
பூணத்துக்குண்டோதானபுகலல்வேண்டும். (உ௭)

புகலரியநின்வினையாட்டென்னையெந்தாய்

புனமையறிவுடையவென்னைப்பொருளாபபண்ணி
யிகலவினாகுமலமாயைசன்மத்துடே

யிடருறவுஞ்செய்தனையேயிரக்கமீதோ.

(௨௯)

இரக்கமொடுபொறையீதலறிவாசார

மிலலேனானலலோராகளீட்டங்கண்டாற

கரகருமியலபுடைமேனபாழநெஞ்சமெந்தாய்

கருந்தாதோவலலுருக்கோகரியகலலோ.

(௩௦)

ப ரா ப ர க் க ண் ணி .

சீராரூந்தெய்வத்திருவருளாமபூமிமுதற

பாராதிபாண்டபதியேபராபரமே.

(௧)

கண்ணாக்கண்டோர்கருப்பொருள்காணாமலருள்

விண்ணாடிருந்தவின்பவெறபேபராபரமே.

(௨)

சிந்தித்தவெல்லாமெனசிறதையறிந்தேயுதவ

வந்தகருணைமழையேபராபரமே.

(௩)

அராவமுதேயரசேயானந்தவெள்ளப்

பேராறேமோனப்பெருக்கேபராபரமே.

(௪)

ஆறிவாரெனனவனநதமறையோலமிநிம

பேறிவேயின்பப்பெருக்கேபராபரமே

(௫)

உடையிறந்தவனபருளத்தோங்கொளியாயோங்கிக

கடையிறந்தவின்பக்கடலேபராபரமே.

(௬)

எத்திககுந்தானகிபெனனிதயந்தேயுறித

தித்திககுமானந்ததினேபராபரமே

(௭)

திக்கொடுகீழேமலுந்திருவருளாமபொறபறிந்தோ

டைக்குள்வளாகெலலிக்கனியேபராபரமே.

(௮)

நததேபவளமேமொய்த்தபசுமபொறகடரூ

சித்தேயென்னுள்ளத்தெளிவேபராபரமே.

(௯)

கண்ணைகருத்தேயெனகற்பகமேகண்ணிறைந்த

விண்ணையானந்தவிப்பேபராபரமே

(௧௦)

வாக்காய்மனதாய்மனவாக்கிறதவர்பாற்
ருககாதேதாகருந்தனியேபராபரமே. (௧௧)

பார்த்தவீடமெல்லாம்பரவெளியாய்த்தோன்றவொரு
வாரததைசொல்லவந்தமனுவேபராபரமே. (௧௨)

வானந்தமணணினந்தம்வைத்துவைத்துப்பார்ககவெனக
கானந்தந்தவரசேபராபரமே. (௧௩)

அன்பைப்பெருககியெனதாருயிரைக்காக்கவந்த
வீன்பைப்பெருக்கேயிறையேபராபரமே. (௧௪)

வானமெல்லாங்கொண்டமவுன்மணிப்பெட்டகத்துக்
கானபணியான்வணியேபராபரமே. (௧௫)

ஒடுமிருந்தியுமொன்றாகககண்டவாக
ஓடுமொருளானந்தபேபராபரமே (௧௬)

சித்தநினைவுஞ்செய்யுஞ்செயலுநீயெனவா
முத்தமர்கட்கானவறவேபராபரமே. (௧௭)

போதாந்தப்புண்ணியாகளபோற்றிசயபோற்றியெனும்
வேதாந்தவீட்டிலவிளக்கேபராபரமே (௧௮)

முத்தாந்தவீதிமுளறிதொழும்பருக்கே
சித்தாந்தவீதிவருந்தேவேபராபரமே (௧௯)

ஈனந்தருமுடலமென்னதியானென்பதற்
வானந்தமவேண்டியுலந்தேனபராபரமே. (௨௦)

என்புருகிநெஞ்சமின்கிசுக்கரைந்துகரைந
தன்புருவாயநிற்கவலந்தேனபராபரமே (௨௧)

ஈத்தவறியாயசுகையொருநதினல்லாலென
சித்தந்தெளியாதென்செயவேனபராபரமே. (௨௨)

ஈமாறவனுபூதிவாயக்கினலலாலெனமயக்கந
தெனதெனசெய்வேனசிவமேபராபரமே. (௨௩)

தாமதநிந்தினபரிட்டைதாராயேலாக்கெடுவேன
நேகம்விழுந்திடினெனசெயவேனபராபரமே. (௨௪)

அப்பாவென்னெப்பிழ்வைப்பேயாற்றகிலெனபோற்றியெனறு
செய்யுவதல்லாலேதென்செய்வேன்பராபரமே. (௨௫)

உற்றறியுமென்னறிவுமுட்கருவிபோற்சவிமாண
டறறுமின்பந்தந்திலையையாபராபரமே. (௨௬)

சொல்லாலடங்காச்சுக்கடவில்வாய்மடுக்கி
னல்லாலென்றாகமுமோபராபரமே. (௨௭)

பாராயோவென்னைமுதம்பார்த்தொருகாலென்கவலை
தீராதோவாய்திறந்துசெப்பாய்பராபரமே. (௨௮)

ஓயாதோவென்கவலையுள்ளையானந்தவெள்ளம்
பாயாதோவையாபகராய்பராபரமே. (௨௯)

ஓகோவுனைப்பிரிந்தாருள்ளகனலிலவைத்த
பாகோமெழுக்கோபகராய்பராபரமே (௩௦)

கூடாதவறிவத்தனையுங்கொள்கொடுத்தனனருனைப
பாடாதவனானெனைமுதம்பாராய்பராபரமே, (௩௧)

கடலமுதேதேனையென்கண்ணைகவலைப
படமுடியாதென்னைமுதம்பாராநீடராபரமே, (௩௨)

உள்ளமறிவாயுழப்பறிவாயநானேழ
தள்ளிவிடினமெத்ததவிப்பேனபராபரமே. (௩௩)

கன்றினுக்குச்சேதாசுனிந்திரங்கலபோலவென்க
கென்றிரங்குவாயகருணையெந்தாய்பராபரமே, (௩௪)

எண்ணாகவெண்ணமெலாமெண்ணியெண்ணியழைநெஞ்சம்
புண்ணாகச்செயத்தினிப்போதும்பராபரமே. (௩௫)

ஆழித்தரும்பெனவேயங்குமிங்குமுன்னடிமை
பாழிற்றிறிவதெனப்பாவம்பராபரமே (௩௬)

கற்றவறிவாலுனைநான்கண்டவலபோற்கூத்தாடி
குற்றமெனநென்னெஞ்சேகொடுக்குமபராபரமே. (௩௭)

ஐயோவுனைக்காணபாணைகொண்டதத்தனையும
பொய்யோவெளியாப்புக்கலாய்பராபரமே. (௩௮)

துன்பகண்ணீரிற்றுளாதேற்குன்னானந்த
வ்ன்பககண்ணீர்வருவதெநநான்பராபரமே (௩௯)

வஞ்சனையுமபொய்யுமுள்ளவைத்தமுக்காராயுளறு
வெஞ்சனுககுமுண்டோநெறிதாண்டராபரமே. (௪௦)

பாசம்போய்நின்றவற்போற்பாராட்டியானுலு
மோசம்போனேனமுறையோபராபரமே (௪௧)

நன்றறியென்றீதறியெனென்றுகின்றவனா
நென்றறியெனெனையுயன்றேனபராபரமே. (௪௨)

இன்றுபுதிதன்றையெளியேன்படுந்துயர்
மொன்றுமறியாயோவுனாயடராபரமே. (௪௬)

எத்தனைதான்சன்மமெடுத்தத்தனைநானபட்டதுயர்
ரத்தனையுநீயறிந்ததன்றோபராபரமே. (௪௭)

இந்தநாட்சற்றுமிரங்கிலேபெறகாலனவரு
மந்தநாட்காககவலலாராகாணபராபரமே. (௪௮)

உற்றுற்றுநாடியுளமருண்டபாவியைநீ
சற்றிரங்கியாளத்தகாதோபராபரமே. (௪௯)

எள்ளளவுநினைவிடவில்லாவெனைமயக்கிற்
றளளுதலாலென்னபலனசாற்றாய்பராபரமே (௫௦)

பாடிப்படித்துலகிப்பாராட்டிநிற்பதற்கோ
தேடியெனையடிமைசோததாய்பராபரமே. (௫௧)

சொன்னதைசசொலவதல்லாற்சொல்லறவெனசொல்லித்திக
கெனனதுதைசசொலவேனெளியேன்பராபரமே (௫௨)

சொல்லுமபொருளுமறுசசும்மாவிருப்பதற்கே
யல்லுமபகலுமெனக்காசைபராபரமே. (௫௩)

நேசநிருவிகற்பநிடடையல்லாலுன்னடிமைக
காசையுண்டோநீயறிபாசனநேபராபரமே (௫௪)

துச்செனனவேண்டாமித்தொல்லுலகிலல்லலகண்டா
லசசமிகவுடையேனையாபராபரமே. (௫௫)

கண்ணாவாரேனுமுனைக்கைதவிபாராயினந்த
மண்ணாவாரநட்பைத்தியேனபராபரமே. (௫௬)

தொல்லாவிரதங்குலயபெல்லாமோங்க
வெல்லார்க்குஞ்சொல்லுவதெனனிசைபராபரமே. (௫௭)

எத்தாற்பிழைப்பேனெவெநதையெநின்னருட்கே
பித்தானேனமெத்தவுகானபேதைபராபரமே (௫௮)

வாயினுறபேசாமவுனததைவைத்திருந்தந்
தாயிலாபோனாறறளாந்தெனபராபரமே. (௫௯)

அன்னையிலாச்சேயபோலலககணுறநேன்கண்ணை
வென்னகத்திற்குய்போலிருக்கும்பராபரமே. (௬௦)

உற்றுநினைக்கிறயருமுள்ளுள்ளேசெநதியாய்ப்
பற்றுகொந்தென்னெழுதம்பாரநீபராபரமே. (௬௧)

பொய்யனிவனென்றுமௌளப்போதிப்பார்சொற்கேட்டுக
கைவிடவுமவேண்டாமெனக்ண்ணேபராபரமே. (௫௯)

எண்ணமறிந்தேயிலைபறிந்தேயேழையுய்யும்
உண்ணநதிருக்கருணைவையாய்பராபரமே. (௬௦)

நாட்டாதேயென்னையொன்றினுட்டியிதமகிதங்
காட்டாதேயெல்லாநீகண்டாய்பராபரமே (௬௧)

உன்னையினைநதுவனிறைவினுள்ளேயுலாவுமென்னே
யனனையயிற்றின்னமடைக்காதேபராபரமே. (௬௨)

பரமுனக்கென்றெண்ணுமபழக்கமே'மாறா
வரமெனக்குதநதருளெனவாழ்வேபராபரமே. (௬௩)

வந்தித்தூநின்னைமறவாககடனாக
சிறுக்கிநின்னதருளசெயயாய்பராபரமே (௬௪)

எவ்வுயிருமென்னுயிர்போலெண்ணியிரங்கவுநின்
றெய்வவருட்கருணைசெயயாய்பராபரமே. (௬௫)

வெட்டவெளிப்பேதைதயன்யான்வேறுகபடொன்றறியேன
சிட்டருடனசேரனநதந்தெனடனபராபரமே. (௬௬)

இரவுபகலறறவிடத்தேகாந்தயோகம்
வரவுநதிருக்கருணைவையாய்பராபரமே. (௬௭)

மடல்காட்டிசிறுநைமயங்காமனின்றுசக்க
கால்காட்டிலாவகாதேகண்டாய்பராபரமே. (௬௮)

எப்பொருளுநீயெனவேயெண்ணிகான்றேனருத
வைப்பையழிபாநிலையாவையாபராபரமே. (௬௯)

சுமமாவிருப்பதுவேசுட்டறறபூணமென
றெமமாலறிதற்கெளிதோபராபரமே. (௭௦)

முன்னொடுபின்பகசமுடியடிநாபபண்ணைநின்
றனனொடுநானிற்ப்தெனரோசாற்றாய்பராபரமே (௭௧)

மெவவண்ணநதீரநதமவுனிசொன்னதெவ்வண்ண
மவ்வண்ணநிட்டையருளாய்பராபரமே. (௭௨)

விததன்றியாதுமவினைவதுண்டோரின்னருளாஞ்
சிததன்றியாகருண்டோசெப்பாய்பராபரமே. (௭௩)

ஆங்காரமற்றுன்னறிவானவன்பருக்கே
துங்கரதனாகமதுதுககும்பராபரமே. (௭௪)

சிந்தையவிழ்ந்தவிழ்ந்துசின்மயமானின்னடிககே
வந்தவர்க்கேயின்பரிவைவாய்க்குமபராபரமே (௭௫)

சொல்லாடாவுமரைப்போற்சொல்லிற்ந்துநீயாகி
னல்லாலெனககுமுததியாமோபராபரமே, (௭௬)

பேசசாகாமோமைபிறவா முளைத்தெனறற
காசசாசசுமேறபயனுடைமோபராபரமே, (௭௭)

கெட்டியென்றுன்னபாமலகெட்டயாதோபூரணமாந
தொட்டிலுக்குடசேய்போற்றயினறாபராபரமே, (௭௮)

காட்டவருளிருக்ககாணாசிருணமலத்து
நாட்டமெனக்குவரன்னேரபராபரமே, (௭௯)

எத்தனமைக்குறறம்யற்றிடினுததாயடொறுக்கு
மத்தனமைமின்னருளுமனேரபராபரமே, (௮௦)

எத்தனைபோதோநதாலுமெனனாலேயின்பமுண்டோ
சித்துருவேயின்பசசிவமேபராபரமே, (௮௧)

மண்ணெடுகிணகாட்டிமறைந துமறைபாவருளைக
கண்ணெடுகண்ணுவென்றுகாண்பேனபராபரமே, (௮௨)

பஞ்சரித்தநின்னைப்பலகாலிராசுதெலலா
மஞ்சலெனுமபொருட்டேயனேரபராபரமே, (௮௩)

எங்கெங்கேபாசுதாலுமெவவுபிராகுமவவயிரா
யங்கங்கிருப்பதுமனேரபராபரமே (௮௪)

அனைத்துமாய்நின்றபேயானவேறேரினை
நினைக்குநாறெங்கேசிகழத்தாயபராபரமே, (௮௫)

நினைபோத்ததாலேரினைபடிமறப்புமென்று
லெனைபோதமெங்கேயியம்பாயபராபரமே, (௮௬)

ஒனைநினைநதொன்னறமறத்தோடுமனமெல்லாநீ
யென்றிறதாலெங்கேயியங்குமபராபரமே, (௮௭)

தொழுந்திலவயிரமெனக்கோதறவுள்ளனபி
லமுநதுமவாகக்கேசுமுண்டாகும்பராபரமே, (௮௮)

பற்றும்பயிர்க்குப்படாக்கொழுந்துபோற்பருவம்
பெற்றவாக்கேரின்னருடான்பேறும்பராபரமே, (௮௯)

யோகியர்க்கேனாமொழுங்காம்பேரன்பான
தாசியரும்யோசுமுன்னேசார்த்தோர்பராபரமே, (௯௦)

அல்லம்பகலுமறிவாகிநின்றவாககே
சொல்லுமொருளுஞ்சுமைகாண்பராபரமே (கக)

எச்சிலென்றுபூவையிகழ்ந்தோர்க்குண்போற்றம்
பச்சிலையுநகின் ளப்படுமோபராபரமே. (கக2)

அந்தக்கரணமடங்கததுறப்பதுவே
யெந்தததுறவினுநனமெந்ததாய்பராபரமே. (கக3)

தனனையறிந்தாற்றலைவனமேற்பற்றலது
பினனையொருபற்றுமுண்டோபேசாய்பராபரமே (கக4)

அன்பாதகநாநதுகண்ணீராறுகண்டபுண்ணியருக
குன்பாலவரவழிதானுண்டோபராபரமே. (கக5)

தனனையறிந்தருளேதாரகமாநிற்பதுவே
புனனையறிதற்குபாயம்பராபரமே. (கக6)

கற்றகலையானிலைதானகாணுமோகாணபடுதல்லா
மற்றவிடத்தெவெளியாமனேரூபராபரமே (கக7)

கண்மூடிககணவிழித்துககாணபுண்ணிடோநின்னருளாம
விண்மூடினெல்லாமவெளியாமபராபரமே. (கக8)

தேரேநினதருளென்னெஞ்சைககவரினொன்றும்
பாரேனசுகமுமபடைபேபனபராபரமே. (கக9)

வான்காணவேணமுனமலையெறவொகருமுனை
நான்காணப்பாவனைசெயநாட்டமபராபரமே (கக10)

வாதனைவிடனைனருளினமன்னிலலாலவேறுமொரு
சாதனைதானுண்டோநீசாற்றாய்பராபரமே. (கக11)

பாரகமுமவிண்ணகமுமபற்றுகநிற்பதருட்
டாரகததைப்பற்றியனனே சாற்றாய்பராபரமே. (கக12)

விளக்குநதகளியையும்வேறெனனாநினனைத
துளக்கமறச்சீவனென்றுசொலவாராபராபரமே. (கக13)

பாராதிரீயாப்பகார்தாலகமெனவு
மாராயுஞ்சீவனுநீயாங்காணபராபரமே. (கக14)

பொய்யைப்பொய்யென்றறியும்போதத்துக்காதரவுன்
மெய்யருளேயன்றோவினமபாய்பராபரமே. (கக15)

வருவான்வந்தேனெனல்போன்மன்னியழியுஞ்சுகத்தைத்
தெரிவாகவில்லையென்றதீரம்பராபரமே. (கக16)

மா'யாசகமிலையேன்மறநெனக்கோர்பற்றமிழை
நீயேநானெனறுவந்துநிற்பேன்பராபரமே. (௧௦௭)

வானுதிநீயெனவேவைத்த மறையெனையுநீ
தானாகசொல்லாதோசாற்றியபராபரமே. (௧௦௮)

வெள்ளக்கருணை மதேவழமாநின்னருட்கென
களளக்கருந்தேகவளம்பராபரமே (௧௦௯)

வண்டாயததுவண்டுமவுன்மறைணே உற
கொண்டாககோலினபங்கொடுப்பாயபராபரமே (௧௧௦)

மரையமுதலாமவினைநீமன்னனுயிரீமன்னுயிர்தோந
தாயுழறிவானதுநீயனரோடராபரமே (௧௧௧)

என்னறிவுமயானுமெனெதன்பதுவுமாமிகை
ணின்னவையேயனரோடுகிழ்த்தாயபராபரமே (௧௧௨)

பாரிறியாதண்டபரபபநிமாதுனபெருமை
யாரறிகாரநாரோடுவழிவேன்பராபரமே. (௧௧௩)

அண்டமனைத்திலுமாயப்பாலுக்கபாலு
கொண்டநினையாரழித்துகொள்வாரபராபரமே (௧௧௪)

ஒப்புபாறொன்றிறியொலிபுதாமோனவட்டக
கப்பலுக்காமகொண்டொருநீகண்டாயபராபரமே. (௧௧௫)

என்போலெளிமவருமெங்கெங்குமபாரசூலு
முன்பேலவலிமவருமுண்டோபராபரமே. (௧௧௬)

பார்க்கினண்டபிண்டபரபபனைசதுநிசெயலே
யார்க்குஞ்சயலிலையையாபராபரமே. (௧௧௭)

ஒன்றேறபலவேயுருவேயருவேயோ
வென்றேயழைப்பதனையெனரோபராபரமே. (௧௧௮)

செப்புவதெல்லாஞ்செபநானசிறிபடதெல்லாநின்
னொப்பிறியானமெனவோநதேனடராபரமே. (௧௧௯)

ஆநிருந்தென்னார்போயெனராமுதாநின்னருளின்
சீநிருத்தாலுயவேன்சிவமேபராபரமே. (௧௨௦)

வஞ்சகமன்வாதனைகுகுமவன்பிறவிலேதனைகரு
மஞ்சியுனையடைந்தேனையாபராபரமே. (௧௨௧)

எந்தப்பழியுன்னிதமிழுந்ததெமக்
கந்தப்பழிவருவதன்றோபராபரமே. (௧௨௨)

எந்தெந்தநாளுமேனைப்பிரியாதென்னுயிராயச்
சிகதைகுடிக்கொண்டெருட்டேவேபராபரமே. (கஉக)

அஞ்சலஞ்சலென்றடிமைககப்போதைக்கப்போதே
நெஞ்சிலுணாததுநிறைவேபராபரமே. (கஉச)

எனையுன்றன்கைகளிசதாரயாவரெனையானகொடுத்துப்
பினையுன்றறபெற்றநலம்பேசேனபராபரமே. (கஉடு)

வாய்பேசாவுமையெனவைநகநென்றேமேவுனத
தாயாகவந்தருளைத்தநதாயபராபரமே (கஉசு)

தனைததநதென்னைத்ததிததாண்டநினகருணை
கெனனைக்கொண்டெனனபலனைத்தாயபராபரமே. (கஉஎ)

மறாககண்டாககாகமறலிபட்டபாட்டையுன்னிப
பார்க்கினன்பாக்கெனனையங்காண்பராபரமே. (கஉஅ)

சுட்டியுணராமறறியநிலையாவெளியில்
விட்டநினையாடுவையுபயன்பராபரமே. (கஉக)

சூடுதொன்றுமின்றியென்னைசதநமாவிருக்கவைத்தா
ய்தொனறும்போதாதோவினடம்பராபரமே. (கஉ0)

வொயொன்றும்கேசாமுனியாயவந்தாண்ட
தேயொன்றும்கேசாமுனியைவினப்பராபரமே. (கஉக)

என்றமிருந்தபடிக்கெனையெனக்களித்த
சொன்றும்கேசாமுனியைவினப்பராபரமே (கஉஉ)

எனடிசைக்கீழ்மேலானவெல்லாமபெருவெளியாக
கண்டவிடத்தெனையுநானகண்டேனபராபரமே. (கஉக)

பித்தனையேதுமமறியாப்பேதையனையாண்டவுனக
கெத்தனைதானெற்றண்டனிடுவேனபராபரமே (கஉச)

தாயாகாபததாடனமுந்தண்ணீருந்தநதருளு
நேயவுனையாரேநினையாரபராபரமே. (கஉடு)

விரிதமனமொடுங்குமவேளையினாகப்
பந்தவருளவாழிபதியேபராபரமே. (கஉசு)

சிகதனைபோய்நானெனல்போய்த்தேக்கவின்பமாமழையை
வந்தபொழிந்தனைநீவாழிபராபரமே. (கஉஎ)

தந்தேனையோவசனந்தந்தபடிக்கின்பமுமாய்
வந்தேனையென்றனைநீவாழிபராபரமே. (கஉஅ)

மண்ணும்விண்ணும்வந்துவணங்காவோநின்னருளேக்
கண்ணுறவுட்கண்டவரைக்கண்டாற்பராபரமே. (க௩க)

என்றுங்கருணைபெற்றவிற்பதபோதனாசொல
சென்றசென்றதிககனைததுஞ்செல்லுமபராபரமே. (க௪௦)

ஆடுவதுமபாடுவதுமானந்தமாகநின்னைத
தேடுவதுநின்னடியாசெய்கைபராபரமே (க௪௧)

பொங்கியநின்நண்ணுளேபுட்கலமாபபெற்றவாகட
கெங்கெழுந்தென்றாயிறியம்பாயபராபரமே. (க௪௨)

பாலரோடுபேயாபிததாபானமையெனநிற்பதுவே
சீலமிகுஞானியாதஞ்செய்கைபராபரமே. (க௪௩)

உண்டுதெதுபூண்டிங்குலகத்தாரபோற்றியிடு
தொண்டாவிளையாட்டேசுகங்காணபராபரமே (க௪௪)

கங்குலபகலற்றதிருக்காட்சியாகன்கண்டவழி
யெங்குமொருவழியேயெந்தாய்பராபரமே (க௪௫)

காயநிலையலவென்றுகாண்பாருறங்குவரோ
துயவருடபற்றாததொடாவாபராபரமே (க௪௬)

அப்புழுபுழம்போன்றவயிகயபராணந்தாதமக
கொப்புலமைசொல்லவுமவாயுண்டோபராபரமே. (க௪௭)

சித்தந்தெளிந்தகிவமானோரெல்லோர்க்கு
கொத்தடிமையானகுடிரானபராபரமே (க௪௮)

தம்முயிர்போலவையிருந்தானென்றுதண்ணருளகூ
செம்மையருக்கேவென்றுசெயவேணபராபரமே. (க௪௯)

விண்ணுக்குமவிண்ணுகிமேவுமுனக்கியானபூசை
பண்ணிநிறகுமாறுபகராயபராபரமே. (க௫௦)

நெஞ்சுக்கமேகோயினினைவேசுக்கத்தம்பே
மஞ்சனநீர்பூசைகொள்ளவாராயபராபரமே. (க௫௧)

கெட்டவழிபாணவபேய்கீழாகமேலான
சிட்டருணைப்பூசைசெய்வாபராபரமே. (க௫௨)

காலபிடித்தமூலக்கனிலைதிமணடலத்சின்
மேலெழுப்பிறேகமவிழுமோபராபரமே. (க௫௩)

பஞ்சசுத்திசெய்துநின்னைப்பாவித்துப்பூசைசெய்தால
வஞ்சியஞானம்விளங்குமபராபரமே. (க௫௪)

அன்பர்பணிசெய்யவெனையாளாக்கிவிட்டுவிட்டா
லினபநிலைநானேவந்தெய்துமபராபரமே. (கருடு)

முராதந்தலநதீரத்தமுறையாற்றொடங்கினாக்கோ
வார்ததைசொலச்சுமருவமவாய்க்கும்பராபரமே (கருசு)

விருபஞ்சரியைமுதனமெயஞ்ஞானநான்கு
பருமபுமலாகாய்கனிபோலனரோபராபரமே. (கருள)

தானந்தவாதருமஞ்சததமுஞ்செய்வாசிவ
ஞானந்தனையணையநலலோரபராபரமே, (கருஅ)

சொன்னதைசொலவித்துயக்கின்றவாணவப்பேய்க்
கின்னவருவத்தெநாளெந்தாய்பராபரமே. (கருக)

இனரோவிருவினைவந்தேறியதுநானென்றோ
வனமேவினைந்தனரோவாற்றேன்பராபரமே (கசு0)

எண்ணமுந்தானின்னைவிடவிலையென்றாலபானமுனமே
பண்ணவினையேதுபகராயபராபரமே (கசுக)

எனையின்னதென்றறியாவைழைசுகுமாக்கெடுவன
முனைவினைகூடனமுறையோபராபரமே. (கசுஉ)

அறியாதானசெயவினைபையையாநீகூட்டுங்
குறியேதெனக்குளவுகூடும்பராபரமே. (கசுக)

எனனைக்கெடுக்கவீசைந்தவிருவினைநோய்
கனனைக்கெடுக்கத்தகாரோபராபரமே. (கசுக)

வல்லமையேகாட்டுகின்றமாமாயநானொருவ
னிலையெனினெங்கேயிருக்குமபராபரமே. (கசுரு)

முக்குணத்தாலெல்லாமுனைக்கப்பிரகிருதிக
கிகுணத்தைநலகிபதாரெந்தாய்பராபரமே. (கசுசு)

ஆற்றப்படாததுதனபமையெனனொலென்மனது
சேற்றப்படாதினியெனசெயவேன்பராபரமே. (கசுஐ)

பூராயமாய்மனைதப்போகசுவறியாமலையோ
யாராயலைந்தேனரசேபராபரமே (கசுஅ)

சினமிறக்கக்கற்றுவஞ்சித்தியெல்லாமபெற்றுவ
மனமிறக்கக்கலலாககுவாயேனபராபரமே (கசுக)

வாதுக்குவந்தெதிர்த்தமல்லரைப்போற்பாழ்த்தமன
மேதுக்குக்கூத்தாமிதெந்தாய்பராபரமே, (கசு0)

சூதாமிகார்போற்றுவண்டிவண்மெனம்
வாதாடினென்னபுலவைய்கும்பராபரமே. (௧௪௧)

கொள்ளித்தேளசொட்டிகு சிககினறபேயககுரங்காயக்
கள்ளமனந்துள்ளுவதெனகண்டாயபராபரமே. (௧௪௨)

வந்ததையும்போனதையும்வைத்துவைத்துப்பாத்திருந்தாற
சினதையிதமகிதஞ்சே நம்பராபரமே. (௧௪௩)

ஏறுமயிரப்பாமுணாவிறதலிடயங்கணெருப்
பாறெனவுநனறவறிறதேன்பராபரமே. (௧௪௪)

பொறியழியேயேழைபொறியாயுழுவதுநின்
னறிவின்விதிததவிதியாமோபராபரமே. (௧௪௫)

பாசசாலககெல்லாம்பறறுவிடஞானவைவாள்
வீசநா லெநகாளவீளம்பாயபராபரமே. (௧௪௬)

எந்தவுடலேனுமெடுத்தவுடனல்லதென்று
சிறந்தசெயவநத்திறஞ்செப்பாயபராபரமே. (௧௪௭)

பொயயெல்லாமொன்றப்பொருத்திவைத்தபொய்யுடலை
மெய்யெனானமெய்யாய்விடுமோபராபரமே. (௧௪௮)

மின்னனையபொய்யுடலைமெய்யென்றுநம்பியையோ
நின்னைமறக்ககெறியோபராபரமே (௧௪௯)

நித்தியமொன்றிலலாதீர்க்குமிழிபோன்றவடற
கித்தனைதானுனபழ்மனடோடுவெனேபராபரமே. (௧௫௦)

தேகமிறுமென்றுசுடர்தேயபுவதெனனித்திராயி
ஹாகமறிந்தாற்பயநதானுண்டோபராபரமே. (௧௫௧)

ஏதைசசுமையாவெடுபாரெடுத்தவுடற்
சேதமுறின்யாதுபின்னேசெலஹம்பராபரமே (௧௫௨)

தோறபாவைநாலாட்சுமையாகுஞ்சிவஞானறிங்
கார்ப்பாலெதெதெவராலேபராபரமே. (௧௫௩)

ஞாலத்தமெய்யெனவேநம்பிநபபிநாளுடென்றன்
காலதைப்போக்கிபெனனகண்டேனபராபரமே. (௧௫௪)

பொய்யுலகவாழ்க்கைப்புலைச்சேரிவாதனைந்
மெய்யருளின்மூழ்கின்விடுவகான்பராபரமே. (௧௫௫)

நூலேணிவிண்ணே நூறுதூற்றப்பரித்திவைப்டார்
போலேகருவிறன்னூற்போதம்பராபரமே. (௧௫௬)

சின்னஞ்சிறியார்கள்செய்தமணற்சோறறையொக்கு
மன்னுங்கலைஞானமாக்கம்பராபரமே. (க௮௭)

வாசகஞானததாலவருமோசுகம்பாழ்த்த
பூசலென்றுபோமோபுகலாயபராபரமே. (க௮௮)

கேட்டதையேசொல்லுகிளிபேரலவிண்ணருளி
ஞாட்டமின்றிவாய்பேசனன்றோபராபரமே (க௮௯)

வெளியாயருளிலவிரவுமனபாதேக
மொளியாயபிறங்கியமுண்டோடராபரமே. (க௯௦)

காலமொருமுன்றுங்கருத்திலுணர்தாலுமதை
ஞாலத்தனக்குறையாரலலோராபராபரமே. (க௯௧)

தொல்லாவிரதமொன்றுகொண்டவரேலலோராமற
தல்லாதாயாரோவறியேனபராபரமே. (க௯௨)

இல்லாதகாரியத்தையிசசிததுசசிதைவழி
செல்லாமைநல்லோதிதற்காணபராபரமே (க௯௩)

வதுவதுமேதொழிந்ததுமென்றியானெனஞாகள
பொதிலைகண்டபுலத்தோராபராபரமே. (க௯௪)

ஆயிரஞ்சொன்னலுமறியாதவஞ்சகஞ்சப
பேயரொடுகூடிற்றிழைகாணபராபரமே (க௯௫)

மாயமயக்கொழிந்தாமற்றொன்றைநாடுவபோ
நேயவருணிலயின்றிபராபராபரமே. (க௯௬)

நித்தினாயிறசெத்தபிணநேருமுடற்கிசசைவையாச
சுததாகனேலலதுறவோராபராபரமே. (க௯௭)

எந்நெஞ்சமேனுமிரங்குமேநின்னருட்கு
சன்னெஞ்சருமுளரோகாட்டாயபராபரமே (க௯௮)

மந்தவரிவாகியின்பமவாயாதிருந்தலைந்தாற
சிறைதமயங்காதோவெனசெயவேனபராபரமே. (க௯௯)

தேடினெனறிக்கனைத்துந்தெண்டனிட்டேனசிறைநைந்து
வாடினெனெனமயக்கமாற்றாயபராபரமே. (௨௦௦)

மடிமையெனுமொன்றைமறுத்தனன்றோவெனனை
யடிமைகொளல்வேண்டுமரசேபராபரமே. (௨௦௧)

காலாயநதிரவின்பகாற்பயமெனொழுந்த
மாலைவளாததனையேவாழிபராபரமே. (௨௦௨)

நீர்ப்புற்புதமாய்நினைவருட்கேநின்றழியப்
பார்ப்பதல்லால்வேறுமொனறைப்பாரேன்பராபரமே. (௨௦௩)

நீர்க்குமிழிபோலெனநினைவுவெளிபாய்க்கரையப்
பார்க்குமிடமெல்லாமெனபாவைபராபரமே. (௨௦௪)

ஆடியோய்ப்பம்பரம்போலாசையுடனெங்குமுனைத்
தேடியோய்க்குநெனெனசெய்வேனபராபரமே. (௨௦௫)

வேதாநதஞ்சிததாந்தமவேறெனனாகணகளிகு
நாதாநதமோனநலமேபராபரமே (௨௦௬)

ஆனந்தமானநினையன்றியொன்றையுள்ளுத
மோனநதமியேறகுமுததிபராபரமே. (௨௦௭)

ஏதுக்குமுன்னேவிடவிலையெனறலென்கருத்தைச்
சேர்த்திகவேண்டாநானசொன்னேன்பராபரமே. (௨௦௮)

முத்தியிலுந் தேகமிசைமுவிக்கமாஞ்சித்திபெற்றே
சேரத்தனைபேரெனறுரைப்பதெநாயபராபரமே. (௨௦௯)

நீயனநிநாநாநினைவாரெனெஞ்சுக்கமார்
தாயன்றிசுஞ்ஞமுண்டோசாறறுயபராபரமே. (௨௧௦)

அங்கமேநினவடிவமானசுக்கூடப்பிடநீ
யெங்குமேனெனென்றதென்னேபராபரமே (௨௧௧)

தொள்ளாவெள்ளதகண்ணருணமேறகொண்டிசுத்திததார்த்திமுத்தா
ற், கள்ளமனக்கப்பலெங்கேகாணுமபராபரமே (௨௧௨)

எக்கலையுங்கறறுணாநதோமென்றவாக்குஞ்சுமதஞ்சொல்
வக்கணையாலினபமவருமோபராபரமே. (௨௧௩)

கல்லெறியப்பாசிகலைநுநனனீர்காணுநல்லோர்
சொல்லுணரினநுநமவநதுதோனறும்பராபரமே. (௨௧௪)

நின்னையுணாநதோகடமைநிந்தித்தபேயறிநு
ரென்னத்திபெறுவாரெநாயபராபரமே. (௨௧௫)

என்னதிபானென்னலற்றேரேவகிருந்துபாக்கினுநின்
சன்னிதியாநீபெரியசாமிபராபரமே. (௨௧௬)

சோற்றுத்துருத்திசுகைமசுமப்பக்கணபிதுங்கக்
காற்றைறப்பிடித்தலைந்தேனகண்டாய்பராபரமே (௨௧௭)

உள்ளபடியொன்றையுனாககினவாக்குளாற்றவாயக
கள்ளமின்றியான்பாயககளிப்பேன்பராபரமே. (௨௧௮)

- ஆடுத்தவியல்பாகவொன்றையான்பகர்வதல்லாற்
றொடுத்ததொன்றையானவேண்டிச்சொல்லென்பராபரமே. (உகக)
- உள்ளமறிபாதொருவொன்றையுன்னிப்பேசிலையோ
துள்ளியினங்கன்றயததுடிப்பேனபராபரமே. (உஉ௦)
- எல்லாருமினபுற்றிருக்கநினைப்பதுவே
யலலாமல்வேறொன்றறியேன்பராபரமே. (உஉக)
- முன்னுண்மெய்ஞ்ஞானமுனிவாதவமீட்டுதல்போ
லிநகாளிற்காணவெனக்கிசசைபராபரமே (உஉஉ)
- கனமமெனபதெலலாககரிசறவேமெய்ஞ்ஞான
தனமநிலைசாரததனபாதனமைபராபரமே. (உஉ௩)
- கனமெயிலாதென்னறிவினகண்ணுடேகாட்சிபெற
மணடியபேரொளிரீவாழிபராபரமே. (உஉ௪)
- நாணுனதன்மையென்றநாடாமனுடவினப
வானுகினைநனைவாழிபராபரமே (உஉ௫)
- அகத்தாடணுவணுவாயண்டமெலலாந்தானாய
மகத்தாகிநின்றனைவாழிபராபரமே (உஉ௬)
- நாரகமாவகாப்பவறைககண்ணுமென்கண்ணே
வாரமவைத்துக்காதனைவாழிபராபரமே. (உஉ௭)
- புரந்தோதநதேசமெனபாபூமியைப்போராடி
யிரந்தோருந்தமமதெனபாரென்னேபராபரமே (உஉ௮)
- முராததியெல்லம்வாழியெங்கண்மோனகுருவாழியருள
வாசதையென்றமவாழியன்பாவாழிபராபரமே (உஉ௯)
- சொல்லும்பொருளுந்தொடராவருணிறல்ற்
செல்லம்படிக்கருணீசெயதாய்பராபரமே (உ௩௦)
- இறைவரைக்குள்ளாகவெண்ணரியசித்திமுத்தி
பெற்றவாகளெத்தனைபோபேசாய்பராபரமே. (உ௩௧)
- நாடுகருநிசானுட்டியபாளயமு
மீடுசெயுமோமுடிவிலெநதாயபராபரமே. (உ௩௨)
- தேடுந்திரவியமுஞ்சோதமணிப்பெட்டகமுங்
கூடவருநதுண்போகூறுப்பராபரமே. (உ௩௩)
- தேடாததேடினரேசெங்கைத்துலாககோல்போல்
வாடாசசமநிலையிலவாழுவாராபராபரமே. (உ௩௪)

நீராய்க்கசின்தருகிறெட்டியிததுநின்றேனைப்
பாராததெனனோபகராயபராபரமே. (௨௩௫)

உள்ளபொருளாவிடிடன்மூன்றுமனறேதான்
கொள்ளுகொண்டரீயெனகுறைதீர்பராபரமே. (௨௩௬)

ஆழ்தாயேயிவவுலகிலல்லெலலாந்தீர்த்தருளால்
வாழ்தாயேயெனறனைவாழிபராபரமே. (௨௩௭)

தாராவருளையெலலாததெனையுநினனருளில
வாராயோவெனறனைவாழிபராபரமே (௨௩௮)

ஆசையுன்மீதல்லாலருளறியவேறுமொன்றிற்
பாசமவையேனினகருணைப்பாங்காறபராபரமே. (௨௩௯)

ஆதியநதீருருவாயாண்டதலலானினையெனநிப
போதனையுமுண்டோபுகலாயபராபரமே. (௨௪௦)

தானாகவநதுதித்தாண்டெனையின்ப
வானாகசெயதவின்பவானேபராபரமே (௨௪௧)

பறறறிருகருநெறிபற்றிற்கடனமலையுஞ்
சுற்றினைக்குமனஞ்சொன்னேனபராபரமே. (௨௪௨)

படிப்பறிகேள்வியற்றுப்பற்றறுசுகினைதத்
துடிப்பறறாககனரோசுகவகாணபராபரமே. (௨௪௩)

சுத்தாகிநினரோசடங்குளிலிங்கமென
வைததாருமுண்டேயெனவாழ்வேபராபரமே. (௨௪௪)

சித்தநிருவிகற்பஞ்சோந்தாருடற்றீபம்
வைததகாப்பூரம்போலவயங்குமபராபரமே. (௨௪௫)

ஆதிகாலததிலெனையாண்டனையெயிப்பானீ
போதிமெனினெனுகேநானபோவேனபராபரமே. (௨௪௬)

நாவழுததுஞ்சொனமலரோநாளுதிகுமபொனமலரோ
தேவையுனககினனதெனறுசெப்பாயபராபரமே (௨௪௭)

கன்னறநம்பாகாய்கருபபுவட்டாய்ககற்கண்டா
யின்னமுதாயெனனுளிருந்தாயபராபரமே. (௨௪௮)

சிற்பரமேதறபரமேதெய்வசுகருகிசொன்ன
வறபுதமேயனபேயறிவேபராபரமே. (௨௪௯)

அறிவிப்பானீயென்றலைமபுலனகடநதந்
நெறிநிற்பார்யாரேநிகழ்த்தாயபராபரமே. (௨௫௦)

அந்தக்கரணமெனுமாகாதபேய்களெனை
வந்துபிடித்தாட்டவழக்கோபராபரமே. (௨௫௪)

ஐவரொடுங்கூடாமலநதரங்கசேவைதந்த
தெய்வவறிவேசிவமேபராபரமே. (௨௫௨)

அருளாகிநின்றசுகமாகாமலேயோ
விருளாகிநிற்கவியலபோபராபரமே (௨௫௩)

அன்பரெலலாமினபமருநதிடவுமயானொருவன்
முன்புறுதன்னரோசொலலாய்பராபரமே. (௨௫௪)

சந்ததமுநின்கருணைசாற்றுவதல்லால்வேறு
சிறதையறியேனுனசிததமபராபரமே. (௨௫௫)

நானானைகருளறுநாட்டததரலெனைவிட்டுப்
போனாலுமுனைவிட்டுப்போகேனபராபரமே. (௨௫௬)

இக்காயம்பொய்யெனரோரிட்டத்துணக்கபயம்
புகாதாருண்டோபுகலாயபராபரமே. (௨௫௭)

தானாதலபூரணமேசாருமிடமுண்டியிரும்
வானாதியுமொழுங்காய்மன்னுமபராபரமே. (௨௫௮)

உன்னுமனங்கர்ப்பூரவண்டைபோலேகரைய
மின்னுமானநதவிளக்கேபராபரமே. (௨௫௯)

நாட்பட்டலைநதநகெலலாகதீரவுனக்
காட்பட்டிந்துன்பமெனக்காமோபராபரமே. (௨௬௦)

பாவிபடுங்கணசலக்கம்பாசதுமிரங்காதிருநதா
லரவிககுறுதுணையானாயபராபரமே. (௨௬௧)

நின்னிறைவேதாரகமாய்நின்றசுகமெய்தாம
லென்னிறைவேபாவித்தேனென்னேபராபரமே. (௨௬௨)

நின்னைச்சரண்புகுந்தானைக்காகல்வேண்டுமெலலா
லென்னைப்புறமவிடுதலென்னேபராபரமே. (௨௬௩)

பாராததுன்பமெலலாய்வந்துனாததானினசெவியி
லேராதவாரேதியம்பாய்பராபரமே. (௨௬௪)

விஞ்சுபுலப்பாடனைததும்வீறுதன்பளுசெய்யவந்த
வஞ்சுபுலவேடருகமுமாற்றேன்பராபரமே. (௨௬௫)

கன்னக்கரியநிற்காமாதிராசுசப்பேய்ச்
சென்னையிலக்காகவைத்ததென்னேபராபரமே. (௨௬௬)

சித்திரெறிகேட்டல்செநமயக்கஞ்சென்மமற
முத்திரெறிகேட்டன்முறைகாண்பராபரமே. (௨௬௭)

சிந்தைசிறையச்சிறையாதவானந்த
மெந்தவகையாலேவந்தெய்தும்பராபரமே. (௨௬௮)

கூர்த்தவறிவாலறிபககூடாதெனக்குரவன்
மோததபடிதானேதிரிந்தேனபராபரமே. (௨௬௯)

பத்தரநுநதுபராபர சுகமயானநுநத
வெத்தனைநாள்செல்லுமியம்பாய்பராபரமே. (௨௭௦)

திரத்திறைமரவுசேராமலிவ்வுலகிற்
பாரததனம்பேசலபண்போபராபரமே. (௨௭௧)

இந்தவெளியினையுண்டேப்பயிட்டுநிறுவாத்
தந்தவெளிக்கேவெளியாய்சாராதேனபராபரமே. (௨௭௨)

உணாததுமுனைநாடாதுணாத்வையேநாடி
யினககுறுமெனனேழைமைதானெனனேபராபரமே. (௨௭௩)

உண்டிபோலினறமுலகைத்திரமென்வுட்
கொண்டிநானபெற்றபலனகூறாய்பராபரமே (௨௭௪)

உள்ளபடியாதுமெனவுற்றுணாதேனககணமே
கள்ளமனம்போனவழிகானேனபராபரமே (௨௭௫)

சித்தமவுனஞ்செயல்வாககெலாமவுனஞ்
சுத்தமவுனமென்பாற்றேன்நிற்பராபரமே. (௨௭௬)

எண்ணிலபலகோடியுயிரெத்தனையோவத்தனைககுங்
கண்ணிறகலந்தவருட்கண்ணேபராபரமே. (௨௭௭)

எனக்கினியாருன்போலுமில்லையென்றால்பாணு
முனக்கினியானாவுனவேனபராபரமே. (௨௭௮)

அண்டபிண்டங்கானேனகமுடிபுறமுமொன்றாக்
கண்டவெனனேநீகலந்தகாலம்பராபரமே. (௨௭௯)

எத்தனையோகோடியெடுத்தெடுத்ததுச்சொன்னுலுஞ்
சித்தமிரங்கிலையென்செய்வேன்பராபரமே. (௨௮௦)

அன்றந்தகால்வருக்குமற்புதமாரீயுரைத்த
தொன்றந்தவார்த்தையெனக்குண்டோபராபரமே. (௨௮௧)

அப்பெனன்றமன்னையென்றமாரியெனன்றம்முனையே
செப்புவதுமுன்னிலையின்சீர்காண்பராபரமே. (௨௮௨)

கடடுகனமும்மத்தக்காலர்வருமபோதெதிர்த்து
வெட்டுதளமோவிளம்பாயபராபரமே. (௨௮௩)

பேசாதமோனநிலைபெற்றன்றோநினனருளாம
வாசாமகோசரந்தானவாயகருமபராபரமே. (௨௮௪)

கற்றலுவகேட்டாலுங்காயமழிபாதசித்தி
பெற்றலுமின்பமுண்டோபேசாயபராபரமே (௨௮௫)

கண்டவடிவெல்லாங்கனாககின்றவருசனம்போ
லண்டமெல்லாநினனருளேமன்றோபராபரமே (௨௮௬)

தின்செயலாலொன்றமிலைதானென்றானுலபாவி
நின்செயலாயநிலலாநினைவேன்பராபரமே (௨௮௭)

கொலைகளவுட்காமங்கோபமவிட்டாலன்றோ
மலையிலக்காநினனருடானவாய்க்கும்பராபரமே. (௨௮௮)

தன்னையறியாதுசுகந்தானுமிருந்துவிட்டா
லுன்னையறியவருளுண்டோபராபரமே (௨௮௯)

ஒன்றிரண்டென்றுனனாவுணர்வுகொடுத்தளபழ
யென்றுமெனனைவையாயிறையேபராபரமே. (௨௯௦)

கருதுமடியார்களுங்காணவெளியாகுந்
தரியநிறைவானசுகமேபராபரமே. (௨௯௧)

பொய்குவித்தகருஞ்சனருட்பொற்பரிந்துதிக்கனைத்து
கைகுவித்துநிற்பதெதக்காலம்பராபரமே. (௨௯௨)

அததுவிதமானவயிகபவனுபவமே
சுததநிலையநிலையாசொல்லாராபராபரமே. (௨௯௩)

வைத்தசுவரலம்பிணமணபோமோமாயையினோக்
கெததனைபோதித்துமெனனாமெந்தாயபராபரமே. (௨௯௪)

பூட்டறறுத்தேசமற்றுபபோகுமுன்னேநின்னருளைக்
காட்டத்தகாதோவெனகண்ணேபராபரமே. (௨௯௫)

சொல்லிற்பதாகளைந்துசொனமுடிவுகாணுதார்
வெல்லிற்பதாபோலநிறபராபராபரமே. (௨௯௬)

அழுக்காற்றுகருஞ்சமமுங்கியபுன்மாக்க
ளீழுக்காற்றுவிற்பவலமெய்தார்பராபரமே. (௨௯௭)

தேகாதிபொய்யெனவேதேர்த்தவுபசார்தருக்கு
மோகாதிபுண்டோமொழியாய்பராபரமே. (௨௯௮)

சா தனையெல்லா மவிழ்த்தற்போதங்காட்டாதோ
போ தனைநீர்க்குவதெப்போதோபராபரமே. (௨௧௯)

ஒன்றுமறியாவிருளாமுள்ளமபடைத்தவெனக்
கெனலுகதிவருவெதநதாய்பராபரமே (௩௦௦)

சித்திகருந்தோறுமென்னுடசிறக்காமாயுறவாதிப்
புத்திகருணினறவருடபொற்பேபராபரமே (௩௦௧)

என்றுமடைந்தோகடகிரங்காரகுறிப்பயோசுதுங்
கனறையுதைகாலிகதைகாணபராபரமே (௩௦௨)

குறறங்குறையகருணமேவிடவருளே
யுறறவளோயாவிசகுறவாயபராபரமே. (௩௦௩)

ஒருநாயாலவாயகருமுண்ணைமகிகாரனைதனாலகோடிப
பேருநாயாற்பேசிலென்னபேருமபராபரமே. (௩௦௪)

சொல்லுஞ்சமயவெறிச்சுறறுக்குளேசுழலு
மல்லலொழிவதெனறகையாபராபரமே. (௩௦௫)

பிடித்ததையேஸ்தாபிசுமபேராணவசதை
யடித்துத்துரத்தவல்லாராகாணபராபரமே. (௩௦௬)

நேசத்தாலினினைநினைசுருநினைவுடையா
சாசைக்கடலிலமூந்தாபராபரமே (௩௦௭)

களளாதுகட்டிணவுகாரியமோநானொருசொற
கொளளாததோஷமனறோகூறாயபராபரமே. (௩௦௮)

சென்றவிடமெல்லாநகிருவருளேதாரகமா
நின்றவாக்கேயானந்தநிட்டைபராபரமே. (௩௦௯)

நீட்சிசுறுகலிலலாநிதயசுகாரமபசக
சாட்சியாமுனைவைவந்துசாந்தேனபராபரமே (௩௧௦)

வானுசித்ததுவமாய்மனனிநின்றகாரணநீ
நானாகிறபதெதநாளோபராபரமே (௩௧௧)

காட்டத்திலவசிடையவந்தாலென்னவுன்னு
நாட்டத்தினூடுவந்தநடபேபராபரமே. (௩௧௨)

நித்தினாயாயத்தானேநினைவயாநதானித்ததித்தஞ்
செத்தபிழைப்பானதெவகளசெயகைபராபரமே. (௩௧௩)

இன்பநிட்டையெய்தாமல்யாதெனினுஞ்சென்றுமனை
துன்புறுதல்வன்பிரவித்துக்கமபராபரமே. (௩௧௪)

பொய்யகலமெய்யானபோதிலைகண்டோர்க்கோ
ரையமிலையயமிலையயாபராபரமே. (௩௧௫)

மத்திரத்தையுன்னிமயகநாதனககினியோர்
தந்திரத்தைவைகசத்தகாநோபராபரமே. (௩௧௬)

விணகருணைபூத்தெனனரோவியுயிர்க்குயிராயத்
தணகருணைதோனறவருடாயநீபராபரமே. (௩௧௭)

தனமயமாயநின்றநிதானேதானாகினின்ற
னினமயமாமெல்லாநிகழுமபராபரமே. (௩௧௮)

ஏங்கியிடையுநஞ்சவேழைபநீவாவெனறே
பாககுபெறசெயவதுனேமறபாரமபராபரமே. (௩௧௯)

ஆண்டநினைநீங்காவடிமைகளயாமாணவத்தைப்
பூண்டதெனனகனமமபுகலாய்பராபரமே. (௩௨௦)

எங்கணுநீயென்றாலிருத்தபடியெய்தாம்
லங்குமிங்குமெனறிலையலமோபராபரமே. (௩௨௧)

கற்குமதுவுண்டுகளித்ததலலானினனருளி
ன்றிர்குமதுதந்ததுண்டோநீதானபராபரமே. (௩௨௨)

அண்டபகிரண்டமறியாதநினைவடிவைக
கண்டவரைககண்டாறகதியாம்பராபரமே. (௩௨௩)

கலககமுறநெஞ்சைககலககிதநிருமபத
துலககுபவனீயிலையாசொல்லாயபராபரமே. (௩௨௪)

சிறதையுமெனபோலசெயலற்றடங்கிவிட்டால்
வந்ததெலாநினைசெயலாவாழவேனபராபரமே. (௩௨௫)

பத்தமெலாந்திரப்பரஞ்சோகிரீகுருவாய்
வத்தவடிவைமறவேனபராபரமே. (௩௨௬)

தானந்தமானசகசநிருவிகற்ப
வானந்தரிட்டையருளையாபராபரமே. (௩௨௭)

அல்லலெல்லாந்தீரவெனக்கானந்தமாகவொரு
சொல்லெமன்பாலைவைத்ததையென்சொல்வேன்பராபரமே. (௩௨௮)

சிறதையுமெனபோலசெயலற்றடங்கிவிட்டால்
வந்ததெலாநினைசெயலாவாழவேனபராபரமே. (௩௨௯)

மைகாட்டுமாயைமயக்கமறநீகுருவாய்த்
கைகாட்டவுங்கனவுகண்டேனபராபரமே. (௩௩௦)

மரீல்வைத்தசின்மையக்கறவென்சென்னியிசைச்
கால்வைக்கவுக்கனவுகண்டேன்பராபரமே.

(௩௩௧)

மண்ணுனமாயையெல்லாமாண்டுவெளியாகவிரு
கண்ணுரவுக்கனவுகண்டேன்பராபரமே.

(௩௩௨)

மண்ணீரமையாலேமயங்கரதுன்கையாலென்
கண்ணீரதுடைக்கவுநானகண்டேன்பராபரமே.

(௩௩௩)

உள்ளதுணராவுணர்விலிமாபாவியென்றோ
மெள்ளமெள்ளககைநெகிழ்விட்டாயபராபரமே

(௩௩௪)

எல்லாநின்துசெயலெனெறெண்ணுமெண்ணமுநீ
யல்லாலெனகருளதோவையாபராபரமே.

(௩௩௫)

பந்தமயக்கிருகப்பற்றொழிந்தேனென்றுளறு
மிந்தமயக்கமெனக்கேன்பராபரமே.

(௩௩௬)

காட்சியெல்லாங்கண்ணைவிடககண்டதுண்டோயாதினுக்கு
மாட்சியுனதருளேயன்றோபராபரமே.

(௩௩௭)

எட்டுத்திசையுமொருயினபமாய்நின்றவுன்னை
விட்டுப்பிரியவிட்டமவேரோபராபரமே.

(௩௩௮)

பிறியாதுயிர்க்குயிராயப்பின்னமறவோகஞ்ஞ
செறிவேயறிவேசிவமேபராபரமே.

(௩௩௯)

ஏதேதுசொன்னுமெள்ளளவுநீயிரங்கரசு
குதேதெனக்குளவுசொல்லாய்பராபரமே.

(௩௪௦)

கற்பனையாப்பாடுகினறென்கண்ணீருங்கமபலையஞ்
சொற்பனததுங்கானெனெனசொலவேன்பராபரமே.

(௩௪௧)

வென்பொன்றுநீங்காமனதிறப்பமாறப்பே
ரன்பொன்றும்போதுமெனக்கையாபராபரமே.

(௩௪௨)

ஏதுநதெரியாவெளியேனைவாவெனநின்
டோதநிலகாட்டிற்பொருதோடராபரமே.

(௩௪௩)

ஓசாமலெல்லாமொழிந்தேற்குன்றெய்க்கரு
டாராதிருக்கத்தகுமோபராபரமே.

(௩௪௪)

மோனந்தருளுனமூட்டியெனககுஉட்டா
வானந்தவாமுககையருளாயபராபரமே.

(௩௪௫)

வாமுகங்கண்டெனனைவாடாமலேகாதத
நீடுந்தருணைநிறைவேபராபரமே.

(௩௪௬)

புத்தியினுனின்னடியைப்போற்றுகின்றமெய்யடியா
சித்தையிறப்போனிறியானம்பராபரமே. (௩௪௪)

உனக்குவமையாக்கருணையுள்ளவரும்வன்மை
கெனக்குவமையானவருமில்லபராபரமே. (௩௪௫)

திரயிருதும்பிள்ளைதளந்தாற்போலெவ்விடத்து
நீயிருந்துநான் தளந்துகின்றேனபராபரமே (௩௪௬)

வாயாற்கிணறுகெட்டவாதேபோலவாயபேசிப்
பேயானாக்கினபமுண்டோபேசாய்பராபரமே. (௩௪௭)

பாவமென்றாலே துமபயமினிச்செய்யவிரத
சீவனுக்காரபோதந்தெரித்தாராபராபரமே. (௩௪௮)

இன்பநிருவிகற்பமினதேதாவன் றெனிலோ
அன்பம்பொறுப்பரிதுசொன்னேனபராபரமே. (௩௪௯)

கற்குநிலைற்றாகருவியவிழாதருளாய
நிறகுநிலைற்பதுவேந்தமபராபரமே. (௩௫௦)

காச்சச்சடாவிடம்பொறகட்டிபோனின்மலமாய்ப்
பேச்சறவரேபிறவாராபராபரமே. (௩௫௧)

பற்றொழிந்ததுசிறைதப்பதைப்பொழிந்ததுதானேதா
னற்றிருப்பதென்றைக்கமைடபாயபராபரமே. (௩௫௨)

உருவெளிதான்வாதவூருத்தமாககலலாலினமுங்
ருருவழிகின்றாககுமுண்டோகூறாய்பராபரமே. (௩௫௩)

தேகமியாதேனுயொருசித்திபெறச்சீவன்முத்தி
பாகுநெறிநல்லநெறியையாபராபரமே. (௩௫௪)

உலகநெறிபோறசடலமோயவுயிரமுத்தி
யிலகுமெனவந்தவியலபோபராபரமே (௩௫௫)

பரமாப்பரவெளியாப்பாரபதலானமற்றெவாக்கு
திரமேதுமில்லநன்றதேநாதேனபராபரமே. (௩௫௬)

தேடுவேனின்னருளேத்தேடுமுன்னெய்ய்தினை
மாடுவேனான் தமாவேன்பராபரமே. (௩௫௭)

உள்ளக்குழையவுட்குழையவுள்ளிருந்த
கள்ளக்குழையவென்றுகாண்பேன்பராபரமே. (௩௫௮)

புட்டப்பகல்போலப்பாழ்த்தசிற்தமாளினெல்லாம்
வெட்டவெளியாகவிளங்குப்பராபரமே. (௩௫௯)

பார்க்கின னுப்போற்கிடந்தபாழ்ஞ்சிதைமாளினென்னை
யார்க்குச்சரியிடலாமையாபராபரமே. (௩௬௩)

பாட்டுக்கோவன்பினுக்கோபததிககோவனபாதங்க
ணீட்டுக்கெல்லாவகுறுகிநினுயபராபரமே (௩௬௪);

முத்தாந்தவிதேமுளைகருநிலமாயெழுந்த
சித்தாந்தமாக்கச்சிறப்பேபராபரமே, (௩௬௫)

உன்னுவெளியாயுறங்காதபேருணாவா
யென்னுவிகளுளையிருந்தாயபராபரமே (௩௬௬)

தத்துவமெல்லாமகனறதன்மையாகுசசினமயமா
நிததமுத்தசுத்தநிறைவேபராபரமே. (௩௬௭)

உள்ளககொதிப்பகலவுள்ளுள்ளேயானந்த
வெள்ளமலாகருணைவேணமெபராபரமே. (௩௬௮)

எனனைப்புரப்பதருளினகடனாமென்கடனா
நினனிதபணிபறவேநிறைகபராபரமே (௩௬௯)

தானேயாநன்னிலையைத்தந்தவருளானந்த
வானேமனாஜீதவாழ்வேபராபரமே. (௩௭௦)

மண்ணுதிபூதமெல்லாமவைத்திருந்சநின்னிறைவைக
கண்ணுரக்கணமிகளிதேசனபராபரமே (௩௭௧)

அறியாமையீதென்றறிவித்தவன்றேதான
பறியாவருணிலையும்பெற்றேனபராபரமே, (௩௭௨)

தீதெனவுநனநெனவுநதேர்ந்தானான்றோந்தபடி
யேதுநடக்கவொட்டாதென்னேபராபரமே. (௩௭௩)

கண்டவறிவகண்டாகாரமெனமெய்பறிவிற
கொண்டவாககேழுத்திகொடுபாயபராபரமே. (௩௭௪)

நூகவல்வினைநானென்னுமலின்பசகம்
பெறும்படிக்கடிமைபெற்றேன்பராபரமே. (௩௭௫)

பெற்றாருணுதிபேசாதமோனநிலை
கற்றாருணைப்பிநியாகண்டாய்பராபரமே (௩௭௬)

நீயேநானெனநிலினைபுறநப்புறந்த
தாயேயநிலையவருடந்தாயபராபரமே. (௩௭௭)

சஞ்சலமற்றெலலாந்தானென்றுணர்ந்தேனென்
னஞ்சலியுங்கொள்ளாயரசேபராபரமே, (௩௭௮)

பூதமுதனாதவரைபொய்யென்றமெய்யரெல்லாங்
காதலித்தவினபக்கடலேபராபரமே. (௩௭௯)

வாக்குமனமொன்றுபட்டவார்ததைபல்லாடெவ்வேறாய்ப்
போக்குடையவாரததைபொருந்தேன்பராபரமே. (௩௮௦)

வன்மையின்றியெல்லாமதித்துணர்வாய்க்காடுகெடுவேன்
றன்மையொன்றுநதோயததடையோபராபரமே. (௩௮௧)

பத்தர்சித்தர்வாழிபரிபக்குவர்களவாழிசெவகேரல்
வைத்தவாகள்வாழிருநவாழிபராபரமே. (௩௮௨)

கலலாதேனாறுங்கதறுணாந்தமெய்யடியார்
சொல்லாலேநினைத்தொடாநதேனபராபரமே. (௩௮௩)

சொல்லிற் ப்பசசற்குருவாய்ததோனறிசசுககொடுதத
நல்லுரைக்கெகொததடிமைநாண்காண்பராபரமே. (௩௮௪)

முத்திகுவிததானமோனக்கருமபுவழி
தித்தித்திடவினைத்தேனேபராபரமே. (௩௮௫)

நித்திரையும்பாழ்த்தநினைவுமற்றுநிறபதுவோ
சுததவருணிலைநீசொல்லாய்பராபரமே. (௩௮௬)

மண்ணுமறிகடலுமறறுளவுமெலலாமுன
கண்ணிலிருக்கவுநான்கண்டேனபராபரமே (௩௮௭)

பூட்டிவைத்துவஞ்சப்பொறிவழியேயென்றனை
யாட்க்கின்றதேதோவறியேனபராபரமே. (௩௮௮)

பொய்யுணாவாயிச்சப்புழுக்கூட்டைக்காததிருந்தே
னுய்யுமவகையுமுளதோபராபரமே. (௩௮௯)

பைங்கிளி க்கண்ணி.

அத்தமுடனாகியனவாமலென்னறிவிற்
சுந்தரவான்சோதிதுலங்குமோபைகிளியே. (௧)

அகமேவுமண்ணலுக்கென்னல்லெல்லாஞ்சொல்லிச்
சுகமானநீபோய்ச்சுககொடுவாபைகிளியே. (௨)

ஆவிகுளாவியெனுமற்புதனார்சிறக்கந்தான்
பாவிக்குவகிட்டுமோசொல்லாய்நீபைங்கிளியே. (௩)

ஆரும்படியாமலெனையந்தரங்கமாகவந்து
சேரும்படியிறைகஞ்செப்பிவாபைங்கிளியே. (௪)

- ஆறனகண்ணீர்க்கென்னங்கபங்கமானதையுங்
கூறாதெனனோகுதலைமொழிபபைங்கிளியே. (௫)
- இன்பருளவாடையமுககேழமெமக்கண்ணலசுத்த
வம்பரமாமாடையளிப்பானோபைங்கிளியே. (௬)
- உன்னாமலொன்றிசண்டென்றோராமல்வீட்டுநெறி
சொன்னுன்வரவுங்வகைசொல்லாயநீபைங்கிளியே. (௭)
- ஊருமிலாரபேருமிலாருற்றூர்பெற்றாருடனே
யாருமிலாரெனனையறிவாரோபைங்கிளியே. (௮)
- ஊரைப்பாராமலெனகருள்ளகததுநாயகனா
சீரைப்பார்த்தாரகருணைசெயவாரோபைங்கிளியே. (௯)
- எனறுவிடியுமிறைவாவோவென்றென்று
நின்றநிலையெல்லாநிச்சுத்தாயநீபைங்கிளியே. (௧௦)
- எந்தமடலூடுமெழுதாவிதைவடிவைச்
சிற்தைமடலாவெழுதிசசோபபேனோபைங்கிளியே. (௧௧)
- கண்ணுண்மணிபோலின்பகாட்டியெனைப்பிரிந்த
திண்ணியருமினனம்வநதுசேரவாரோபைங்கிளியே. (௧௨)
- ஏடார்மலாகுடேனெம்பெருமான்பொன்னடியாம
வாடாமலர்முடிகருவாய்க்குமோபைங்கிளியே. (௧௩)
- கலலேன்மலனானகனித்தவன்பேபூசையென்ற
நல்லோரொபொல்லாவெனையுநாடுவாரோபைங்கிளியே (௧௪)
- கண்டதனைக்கண்டகலக்கந்தவினொனவே
விண்டபெருமானையுநான்மேவுவனோபைங்கிளியே. (௧௫)
- காணாதகாட்சிகருத்துவந்துகாணாமல்
வீணுள்கழித்துமெலிவேனோபைங்கிளியே (௧௬)
- காந்தமிரும்பைக்கவர்ந்திழுத்தாலென்னவருள
வேந்தனெமையிழுத்துமேவுவனோபைங்கிளியே, (௧௭)
- காதலால்வாடினதுங்கண்டனையெமமிறைவர்
போதரவாயின்பம்புசிப்பேனோபைங்கிளியே. (௧௮)
- கிட்டிகுகொண்டன்பருண்மைகேளாப்பலவழிகொள்
பட்டிக்குமின்பமுண்டோசொல்லாயநீபைங்கிளியே. (௧௯)
- கிட்டேராய்நெஞ்சிற்கிளர்வார்தழுவவென்றா
னெட்டேராவரவாரேசமென்னோபைங்கிளியே. (௨௦)

- கூறுங்குணமுமில்லாக்கொள்கையினொன்கவலை
யாறும்படிக்குமணைவாரோபைங்கிளியே, (௨௧)
- சின்னஞ்சிறியேன்றன்சிந்தைகவர்ந்தாரிறைவர்
தன்னந்தனியேதவிப்பேனோபைங்கிளியே, (௨௨)
- சின்தைமருளைத்தெளிவித்தெனையாள
வந்தருநாதனருள்வாய்க்குமோபைங்கிளியே, (௨௩)
- சொல்லிநந்துநின்றசுகரூபப்பெயமான
யல்லுமபுகலுமணைவேனோபைங்கிளியே, (௨௪)
- தற்போதத்தாலேதலைகீழ்தாகவைய
னற்போதவின்புவுரகாட்செலுமோபைங்கிளியே, (௨௫)
- தின்னையறியுந்தருணந்தனிற்றலைவ
ரென்னையணையாதவண்ணமென்கொளித்தார்பைங்கிளியே, (௨௬)
- தாங்கரியமையெல்லாந்தநம்தனைவிட்டின்னருளாம
பாகுகிபைச்சோநதாரிறைககுபபண்போசொல்பைங்கிளியே, (௨௭)
- தோவியதோமார்க்கடமாந்தனமைவிட்டேயண்ணலீடத
தோவியம்போனிதகினைனையுள்குவரோபைங்கிளியே (௨௮)
- தீராக்கருவழக்கைததிராவையிட்டகென்னையினிப்
பாரோறாதாண்டாணப்பற்றுவுனோபைங்கிளியே, (௨௯)
- தூங்கிவிழித்தென்னபலன்றாங்காமற்றாகுகிறதும்
பாங்குகண்டாலன்றோபலன்காண்பேன்பைங்கிளியே, (௩௦)
- தொல்லைகவலைதொலைத்துததொலையாத
வெல்லையிலாவினபமயமெய்துவனோபைங்கிளியே, (௩௧)
- நின்னெஞ்சத்தன்பொல்லாநாதரைச்சேர்ந்தின்பணைந்தார்
வன்னெஞ்சத்தாலேநான்வாழ்விழந்தேன்பைங்கிளியே, (௩௨)
- நானேகருதினவாநாடார்சும்மாவிருந்தாற்
றானையணைவரவர்தன்மையெனனோபைங்கிளியே, (௩௩)
- நீர்க்குமிழிபோன்றவுடனிற்கையிலேசாகுவதஞ்
சோக்கவறியாமற்றிகைப்பேனோபைங்கிளியே, (௩௪)
- நெஞ்சகத்தில்வாழ்வாரினைக்கின்வேறென்றணையார்
வஞ்சகத்தாரல்லரவர்மார்க்கமென்னோபைங்கிளியே, (௩௫)
- பன்முத்திரைச்சமயம்பாழ்படக்கல்லாலடிவாழ்
சின்முத்திரையரசைச்சேர்வேனோபைங்கிளியே, (௩௬)

பச்சைசுண்டநாட்டிற் பறக்குமுனைப்போற்பறந்தே
னிச்சையெல்லாமண்ணற்கியம்பிவாபைங்கிளியே. (௧௭)

பாசபத்தஞ்செய்ததுன்பம்பாராமலம்மிறைவ
ராசைதரதுன்பமதற்காற்றேனாபைங்கிளியே. (௩௮)

பாராசையற்றிறையைப்பற்றறநானபற்றிநிற
பூராயமெல்லாம்புகன்றுவாபைங்கிளியே. (௩௯)

பேதைப்பருவத்தேபின்றொடாந்தெனபக்குவமுனா
சோதித்தவண்ணல்வந்துதோய்வாரோபைங்கிளியே. (௪௦)

பைப்பயிரைநாடுமின்போற்பாபூததைங்கொடிசோ
செம்பயிரைநாடித்தினைத்தேனாபைங்கிளியே. (௪௧)

பொய்க்கூடுகொண்டபுலம்புவனோவெய்மிறைவா
மெய்க்கூடுசென்றுவிளம்பிவாபைங்கிளியே. (௪௨)

பொய்ப்பணிவேண்டேனைப்பொருட்படுத்தியண்ணலென்பான
மெய்ப்பணியுநத்தொருகானமேவுவனோபைங்கிளியே. (௪௩)

மண்ணுறங்கும்விண்ணுறங்கும்நுளவெலாமுறங்குங்
கண்ணுறங்கேனெய்மிறைவாகாதலாறபைங்கிளியே. (௪௪)

மட்டுப்படாதமயக்கமெலலாந்தீரவென்னை
வெட்டவெளிவீட்டிலண்ணனமேவுவனோபைங்கிளியே. (௪௫)

பாலவளர்த்ததெனவைவளர்த்திறைவாபனெறியாம
பாலவளர்த்திலவிட்டபாவமென்னோபைங்கிளியே. (௪௬)

மெய்யினோயமாற்றவுத்தமெத்தவுண்டெம்மண்ணறநத
மையனோபதீரக்கமருந்துமுண்டோபைங்கிளியே. (௪௭)

மேவுபஞ்சவண்ணமுற்றாய்விண்கிறையாலலலுற்றாய்
பாவிபஞ்சவண்ணமபகாந்துவாபைங்கிளியே. (௪௮)

வாய்த்திறவாவண்ணமெனவைத்தாண்டாக்கென்றுரை
நீத்திறவாச்சொல்லிசிமாகாணபைங்கிளியே. (௪௯)

வாட்டப்படாதமவுனவினபங்கையாலே
காட்டிக்கொடுத்தானைக்காண்பேனோபைங்கிளியே. (௫௦)

வாராவாகவந்தருளுமோனருக்கென்
டேராசையெல்லாம்போய்ப்பேசிவாபைங்கிளியே. (௫௧)

விண்ணவர்தம்பாலமுதம்வேப்பங்காயாகவென்பாற்
பண்ணியதெம்மண்ணன்மயல்பார்த்தாயோபைங்கிளியே. (௫௨)

விண்ணுள்வளியடங்கிவேற்றத்தென்னெருட்
கண்ணுளடங்கிடவுங்காண்பேனோபைங்கிளியே. (நிக)

விண்ணார்நிலவுதவழ்மேடையிலெல்லாருமுற
மண்ணுனவீட்டிலென்னைவைத்ததெனனோபைங்கிளியே. (நிச)

உள்ளத்தினுள்ளேயொளித்திருந்தென்கள்ளமெல்லாம்
வள்ளலறிந்தாலெனக்குவாயுமுண்டோபைங்கிளியே. (நிநி)

ஆகத்தநீக்குமுன்னையாலித்துணைவரைநான
ருகத்தின்வண்ணநதமுவுகனோபைங்கிளியே. (நிசு)

தானேசபாவநதலைபபடநின்றான்ஞான
வானுனவரும்வருவாரோபைங்கிளியே. (நிஎ)

கள்ளதலைவரவாகைகாட்டிப்பேசாம
வள்ளத்திலவநதவுபாயமெனனோபைங்கிளியே. (நிஅ)

எந்நாட்கண்ணி.

தெய்வ வணக்கம்.

நீபூததவேணிநிலவெறிபபமன்றாடு
காபூததகண்டனையான்காணுநாளெநாளோ. (க)

பொன்றாருமனறுணமணிப்புவைவழிவண்செற்று
மென்றாருதினலமிச்சிபபதெநாளோ. (உ)

நீக்கிமலககட்டறுத்துநேரேவெளியிலெம்மைத்
துக்கிவைககுந்தாளேதொழுதிடுநாளெநாளோ. (ங)

கருமுககாட்டாமலென்றுகர்ப்பூரம்வீசு
திருமுகமேநோக்கித்திருக்கறுப்பதெநாளோ. (ச)

வெஞ்சேனெனும்வழியார்வேட்கைநஞ்சுக்கஞ்சினரை
யஞ்சேலெனுகைககபயமென்பதெநாளோ. (நி)

ஆறுசமயத்தமதுவதுவாய்நினறிலகரும்
வீறுபரைதிருததாண்மேவுநாளெநாளோ. (சு)

பச்சைநிறமாய்ச்சிவந்தபாகங்கலந்துலகை
யிச்சையுடனீன்றாணையாங்காண்பதெநாளோ. (எ)

ஆதியந்தங்காட்டாதகண்டிதமாய்நின்றணர்த்தம்
போதவடிவானடியைப்போற்றுநாளெநாளோ. (அ)

சுங்கைநிலவுசடைக்காட்டானைத்தந்தையெனும்
புககெவணைகோட்டானைபதமபுநதிவைப்பதெந்நாளோ. (௯)

அஞ்சமுநங்காட்டாமலாறுமுநங்காட்டவந்த
செஞ்சரணச்சேவடியைசசிரதைவைப்பதெந்நாளோ. (௧௦)

நீநதையிருகாணித்துத்தம்பிரான்றானசேர்ந்த
வெநதையிருதாளிணைக்கேயினபுறுவதெந்நாளோ. (௧௧)

குருமாபின்வணக்கம்.

துய்யகரமலராற்சொல்லாமற்சொன்னவுண்மை
யையனைக்கல்லாலரசையாமனைவதெந்நாளோ (௧)

சிரதையினுக்கெட்டாதசிறசுகதைக்காட்டவல்ல
நந்தியடிகழீழ்க்குடியாய்நாமனைவதெந்நாளோ. (௨)

எநதைசன்றகுமாருதிபெமையாடகொளவான
வந்ததவத்தினனரவாழததுநாளெந்நாளோ. (௩)

பொயகண்டார்காணுபுனிதமெனுமதுவித
மெய்கண்டநாதனருணமேவுநாளெந்நாளோ. (௪)

பாதிவிருதத்தநாலிப்பாவிருததமாகவுண்மை
சாதித்தார்பொன்னடியைத்தானபணிவதெந்நாளோ. (௫)

சிறறமபலமன்னுஞ்சின்மயராதில்லைநாக்
கொற்றங்குடிமுதலைககூறுநாளெந்நாளோ (௬)

சூறைவிலருணஞானமுதல்கொற்றங்குடியடிக
ணறைமலர்த்தாடகனபுபெற்றநாமிருப்பதெந்நாளோ. (௭)

நாளவங்கள்போகாமன்னெறிபைக்காட்டியெமை
யாளவந்தகோலங்கட்கன்புவைப்பதெந்நாளோ. (௮)

என்னநிவையுள்ளடக்கியெனபோலவருமவுனி
தன்னறிவுகளுளேநானசாருநாளெந்நாளோ. (௯)

ஆறுளொன்றைநாடினதற்காறுமுண்டாமென்றெமக்குக்
கூறுமவுனியருளகூடுநாளெந்நாளோ. (௧௦)

நில்லாமனின்றருளேநேரேபாரென்றவொரு
சொல்லானமவுனியருடோற்றுநாளெந்நாளோ. (௧௧)

வைவிதிமராஞ்சைவமவுனிமவுனத்தளித்த
மெய்திகழ்தென்னல்லல்லியுநாளெந்நாளோ. (௧௨)

வார்க்குமனமற்றமவுனிமவுனத்தருளே
தாக்கவுமென்னல்லலெல்லாநதட்டழிவதெந்நாளோ. (௧௩)

அடியார்வணக்கம்.

வெம்பந்தந்தீர்த்துலகான்வேந்தன்றிருளுன
சம்பந்தனையருளாற்சாருநாளெந்நாளோ. (௧)

ஏரின்கிவபோகமிங்கிவற்கேயென்னவுழ
வாரங்கொள்செங்கையாதாவாரம்வைப்பதெந்நாளோ. (௨)

பித்தரிறையென்றறிந்துபேதைபாற்றாதனுப்பு
வித்தமிழ்ச்சமாததாமெய்புநீழ்வதெந்நாளோ (௩)

போதவூர்நாடறியப்புத்தர்தமைவாநில்வென்ற
காதவூரையனன்பைவாஞ்சிப்பதெந்நாளோ. (௪)

ஒட்டென்பறின்றியுலகைத்துறந்தசெலவப
பட்டினதராபத்கிரிபண்புணர்வதெந்நாளோ (௫)

கண்டதுபொய்யென்றகண்டாதாரகிவெய்யெனவே
விண்டசிவவாக்கியாதாணமேவுநாளெந்நாளோ. (௬)

சககரவர்த்திதவராசயோகியெனு
மிககதிருமூலனருண்டேவுநாளெந்நாளோ (௭)

கந்தரனுபுகிபெற்றுக்கந்தரனுபுகிசொன்ன
வெந்தையருனாடியிருக்குநாளெந்நாளோ. (௮)

எண்ணியசித்தரிமையோர்முதலான
பண்ணவர்களபததாருள்பாலிப்பதெந்நாளோ (௯)

யாக்கையைப்பழித்தல.

காகிலமுநீருஞ்சொரிமலமுநாறுமுடற
புகுமுலுமவாஞ்சையினிப்போதுமெனபதெந்நாளோ. (௧)

நீர்ககுமிழ்ப்புணமைத்துநின்றனருநிலலாமெய
பார்ககுமிடத்திதன்மேற்பறறுவதெந்நாளோ. (௨)

காக்கைநரிசெந்நாய்கழுக்கொருநாள்கூடியுண்டு
தேகஞ்விருந்தாழுடலைச்சீயெனபதெந்நாளோ. (௩)

செங்கிருமியாதிசெனித்தசென்மயூரியினை
யிகெகனுடலென்னுமிழக்கொழிவதெந்நாளோ. (௪)

தீத்துவர்தொண்ணூற்றறுவர்தாமாய்வாழிநாட்டைப்
பித்தனென்னுமிபதற்றொழிவதெந்நாளோ. (௫)

ஊடுனன்றிநாதனுணர்த்துமைதவிட்டறிவே
ஊடுனன்றபாவிதலைநாணுநாளெந்நாளோ. (௬)

வேலையிலாவேதன்விதித்தவித்தரசாலவுடன்
மாலையிபாரமயக்கொழிவதெந்நாளோ. (எ)

ஆத்திநீனைக்கினரோசிகமாமிவ்வுடலில
வாழ்ந்துபெறம்பேற்றைமதிசுருநாளெந்நாளோ. (அ)

மும்மலச்சேரானமுழுக்குடபிபாகமெனு
மிமலகாயத்துளிசுச்சிவைப்பதெந்நாளோ. (க)

நாற்றமிக்ககாட்டுநவவாயிலபெற்றபசுரு
சோற்றத்தருத்திசுமையென்பதெந்நாளோ. (க0)

உருவிருப்பவுள்ளோதானாறுமலக்கேணி
யருவருப்புவாழ்க்கைபைககண்டஞ்சுநாளெந்நாளோ. (கக)

மாதரைப்பழித்தல்.

மெய்வீசுநாற்றமெல்லாமிக்கமஞ்சளானமறைத்துப்
பொய்வீசும்வாயாபுலையொழிவதெந்நாளோ (க)

திண்ணியநெஞ்சைப்பறவைசிக்கக்குழற்காட்டி
கண்ணிவைப்போமாயங்கடக்குநாளெந்நாளோ. (உ)

கண்டுமொழிபேசினங்கண்டுகொண்டுகவிலையாக
கொண்டிவிமொனாபொய்க்குதொழிவதெந்நாளோ (ஈ)

காமனைவாவென்றிருண்டகணவிலையைவீசுமினனா
நாமமறத்தருளைநண்ணுநாளெந்நாளோ (ஐ)

கண்களிலவெண்பூளைகரப்பகருமையிட்ட
பெண்கண்மயறப்பிபிழைக்குநாளெந்நாளோ (இ)

வீகித்தளர்நதுவிழுமுலையாமேலவீழ்ந்து
துங்குமதன்சோமபைத்துடைக்குநாளெந்நாளோ. (ஊ)

கீசசிருக்குங்கொங்கைநருமிருக்குமினமாற்றம்
வைசசிருக்குமாதாமயக்கொழிவதெந்நாளோ. (எ)

பச்சென்றகொங்கைப்பசப்பியர்பாழானமய
ணச்சென்றிறத்தருளைநண்ணுநாளெந்நாளோ. (அ)

உந்திச்சுழியாலுளத்தைச்சுழித்தகன
தந்தித்தனத்தார்தமைமறப்பதெந்நாளோ. (ஈ)

நீட்டுவைத்தசேலப்பூங்கொய்சகத்திற்சித்தையெல்லாங்
கட்டிவைக்குமாயமினனாகட்டழிவதெந்நாளோ. (க0)

ஆழாழியென்னவளவுபடாவங்கநஞ்சப்
பாழானமாதற்பயற்பற்றொழிவதெந்நாளோ. (கக)

தூயபனித்திங்கள்சுவெகெனப்ரிததெற்று
மாயமடவார்மயக்கொழிவதெநநாளோ. (௧௨)

ஏழைக்குறுமபுசெயுமேநதிழையார்மோகமெனும்
பாழைக்கடநதுபயிராவதெநநாளோ. (௧௩)

விண்ணொழிஞளறிவேட்கைமதுமொண்தெரு
தொண்டியாகளகட்கடையிற்சுற்றொழிவதெநநாளோ. (௧௪)

மெயயிறசுவயிறககமேவுமினபம்போனமாதா
பொய்யிலினபினதென்றுபொருநதாளொநாளோ. (௧௫)

தத்துவமுறைமை.

ஐம்பூதத்தாலேயலகழிந்ததேசோஷமற
வெம்பூதநாதனருளெய்துநாளொநாளோ. (௧)

சுததமுதலாமபுலனிற்சஞ்சரித்தசுளவரெனும்
பித்தாபயந்தீநதுபிழைக்குநாளொநாளோ. (௨)

நாளும்பொறிவழியைநாடாதவண்ணமெமை
பள்ளும்பொறியாலருள்வருவதெநநாளோ. (௩)

வாககாதுயானகன்மமாயைதம்பாலவீண்காலம்
போககாமலுண்மைபொருநதுநாளொநாளோ. (௪)

மனமானவானரகைமமாலையாகாம
லெனையாளடிகளடியெய்துநாளொநாளோ. (௫)

வேட்டைப்புலப்புலயாமேவாதவண்ணமனக
காட்டைத்திருத்திககரைகாண்பதெநநாளோ. (௬)

உந்துபிறப்பிறப்பையற்றவிடாதெநதையருள்
வநதுபிறக்கமனமிறப்பதெநநாளோ. (௭)

புத்தியெனுந்துச்சிப்பொறியரவின்வாய்ததேரை
யொத்துவிடாதெநதையருளோகருநாளொநாளோ. (௮)

ஆவகாரமென்னுமதயானைவாயிற்கரும்பா
பேவகாமலெநதையருளெய்துநாளொநாளோ. (௯)

சித்தமெனும்பெளவத்திரைக்கடலிலவாழ்துரும்பாய்
நித்தமலையாதருளினிறகுநாளொநாளோ. (௧௦)

வித்தியாதத்துவங்களேழுமவெருண்டோடச்
சுத்தபரபோகத்தைத்துயக்குநாளொநாளோ. (௧௧)

சுததவிறதையேமுதலாததேதான்றுமோகாந்துவகைத்
தத்துவத்தைநீங்கியருஞ்சாருநாளொநாளோ. (௧௨)

பொல்லாதகாமப்புலைத்தொழிலிலென்னறிவு
செல்லாமனன்னெறியிறசேருநாளெந்நாளோ. (கக)

அடிகளடிகீழ்க்குடியாய் வாழா வண்ணை
குடிகெடிகுமபாழ்மடிமைக்கூற்றொழிவதெந்நாளோ. (கச)

ஆனபுறக்கருவியாறுபததும்ற்றளவும்
போனவழியுங்கூடப்பினமுளைப்பதெந்நாளோ. (கரு)

அந்தகனுக்கெங்குமிருளானவாறாவறிவில
வந்தவிருளவேலைவாடியுநாளெந்நாளோ. (கசு)

புன்மலததைச்சோந்துமலபோதம்பொருந்துதலபோய்
நின்மலத்தைச்சோந்துமலநீங்குநாளெந்நாளோ. (கஎ)

கண்டகண்டிந்தேறாககலக்கமெல்லாந்தீர்வண்ணம்
பண்டைவினைவேரைப்பறிகுநாளெந்நாளோ (கஅ)

பைங்கூழ்வினைதான்படுசொவியாகவெமக்
கெங்கோன்கிரணவெயிலெய்துநாளெந்நாளோ. (கக)

குறிததவிதமா தியாற்கூட்டுவினையெல்லாம்
வறுததவிததாமவண்ணமுருளவந்திடுநாளெந்நாளோ, (உ௦)

சஞ்சிதமேயாதிசரககானமுச்சேரும்
வெந்தபொரியாகவருணமேவுநாளெந்நாளோ. (உ௧)

தேகமுதனன்காதிரண்டொன்றாய்நின்றிலகு
மோகமிசுமாயைமுடியுநாளெந்நாளோ. (உ௨)

சத்தமுதலாத்தழைத்திங்கெமக்குணர்த்துஞ்
சுத்தமாமாயைதொடக்கறுவதெந்நாளோ (உ௩)

எம்மைவினையையிறையெயம்பாற்காட்டாத
வடமைதுரோதையகலுநாளெந்நாளோ. (உ௪)

நித்திரையாய்வந்துரினைவழிகுங்கேவலமாஞ்
சத்துருவைவெல்லுஞ்சமாததறிவதெந்நாளோ. (உ௫)

சன்னபின்னலானசகலமெனுங்குப்பையிடை
முன்னவன்ஞானக்கலைமூட்டுநாளெந்நாளோ. (உ௬)

மாயாவிகாரமலமொழிசுத்தாவததை
தேயாவருளைத்தொடருநாளெந்நாளோ. (உ௭)

தன்னுண்மை.

உடம்பறியுமென்னுமந்தவழுவெல்லாந்தீரத
திடம்பெறவேடெம்மைத்தெரிசிப்பதெந்நாளோ. (உ)

செம்மையறிவாலறிந்துதேகாதிக்குள்ளிசைந்த
யெம்மைப்புலப்படவேயாமறிவதெநநாளோ. (உ)

தீத்துவமம்பாழ்த்தசடவுருவைத்தான்சுமந்த
சித்துருவாமெமமைத்தெரிசிப்பதெநநாளோ. (ங)

பஞ்சப்பொறியையுயிரென்னுமந்தப்பஞ்சமறச்
செஞ்சுவெயெம்மைத்தெரிசிப்பதெநநாளோ. (ச)

அந்தக்கரணமுயிராமென்றவந்தநங்க
சிறதைககணத்திலெம்மைத்தேராதறிவதெநநாளோ. (ரு)

மூக்குணத்தைச்சீவனென்னுமூடத்தைவிட்டருளா
லககணமேயெம்மையறிந்துகொளவதெநநாளோ. (சு)

காலையுயிரென்னுங்கலாதிக்கள்சொற்கேளாமற்
சீலமூடனெம்மைத்தெளிந்துகொளவதெநநாளோ. (ஏ)

வானகெடுத்ததுத்தேமதிசேகடாபோலவெமை
நான்கெடுத்ததேடாமனைகறிவதெநநாளோ. (அ)

அருளியலபு.

நீனந்தருநாடிதுநமக்குவேண்டாமென்
ருனந்தநாட்டிலவதரிப்பதெநநாளோ. (க)

பொய்க்காட்சியானபுவனத்தைவிட்டருளா
மெய்க்காட்சியாமபுவனமேவுநாளெநநாளோ (உ)

அதிசுந்தர்காட்டாமலம்பரம்போலேநிறைந்த
திதிலருட்கடனைச்சேருநாளெநநாளோ. (ங)

எட்டுத்திசைக்கீழ்மேலெஞ்சுமடெருகிவரும்
வெட்டவெளிவிண்ணுற்றினமெய்தோய்வதெநநாளோ. (ச)

சூதானமென்றுசுருதியெல்லாமோலமிடு
மீதானமானவெற்பைமேவுநாளெநநாளோ. (ரு)

வெந்துவெடிக்கின்றசிறதைவெப்பகலத்தண்ணருளாய்
வந்துபொழிகின்றமழைகாண்பதெநநாளோ. (சு)

சூரியர்கள்சந்திரர்கடோன்றாச்சொய்ஞ்சோதிப்
பூரணதேயத்திற்பொருந்துநாளெநநாளோ. (எ)

கன்றுமனவெப்பக்கலக்கமெலாந்தீரவருட்
டெனறல்வந்துவீசுவெளிசேருநாளெநநாளோ. (அ)

கூட்டுநமன்செங்கோல்தடாவடிக்குங்கோலாக
வெட்டவெளிப்பொருளைமேவுநாளெநநாளோ (ஊ)

- சீரலக்கபாடத்தடைதீரவெம்பெருமா
ஞோலக்கமண்டபத்துளோடுநாளெந்நாளோ. (க0)
- விண்ணவன்றொன்றும்விரிநிலாமண்டபத்திற்
மண்ணீருநதிததளர்வொழிவதெநநாளோ. (க1)
- வெய்யபுவிபார்த்துவிழித்திருந்தவலலறத
துய்யவருளிற்றுயிலுநாளெநநாளோ. (க2)
- வெய்யபிறவிவெயில்வெப்பமெலாவிட்டகல
வையனடிநீழலணையுநாளெநநாளோ. (க3)
- வாழைப்பிறவிவளைகடலைநீந்தவையன
பாதப்புணையினையெப்பற்றுநாளெநநாளோ. (க4)
- நனமில்லாமெய்ப்பொருளையிமமையிலேகாணவெளி
ஞானமெனுமஞ்சனததைநானபெறுவதெநநாளோ. (க5)
- எல்லாமிறந்தவிடத்தெநதைசிறைவாம்வடிவைப
புல்லாமற்புல்லிப்புணருநாளெநநாளோ. (க6)
- சுடத்துளாயிர்போலெமகருத்தானுயிராய்ஞான
நடத்துமுறைகண்பெணிகா மவிடுவதெநநாளோ. (க7)
- எககணுமாந்துன்பவிருட்கடலைவிட்டருளா
மிகககரையேறிவெளிப்படுவதெநநாளோ. (க8)
- பொருளியலபு.
- தைவிளக்கின்பின்னேபோய்க்காணபாபோன்மெய்ஞ்ஞான
மெய்விளக்கின்பின்னேபோயமெயகாணபதெநநாளோ. (க)
- கேடில்பசுபாசமெலலாககீழ்ப்படவுநதானேமே
லாடுஞ்சுகப்பொருளுககன்புறுவதெநநாளோ. (உ)
- ஆணவத்தைநீக்கியறிவுடையவகையாக
காணவத்தைககப்பாலைககாணுநாளெந்நாளோ. (ங)
- நீக்கப்பிரியாநினைக்கமறக்ககடடாப்
போக்குவரவற்றபொருளணைவதெநநாளோ. (ச)
- அண்டருக்குமெய்ப்பிலவைப்பாமாரமுதையென்னகத்திற்
கண்டுகொண்டின்றுகளிக்குநாளெநநாளோ. (ந)
- காட்டுந்திருவருளேகண்ணுக்ககண்டிபா
வீட்டின்பமெய்ப்பொருளைமவுநாளெநநாளோ. (சு)
- நாளானதன்மைநமுவியேயெவ்வயிர்க்குவ
தாளானவுண்ணைமதினைச்சாருநாளெநநாளோ. (ஏ)

சிந்தைமறந்துதிருவருளாய்நிற்பவர்பால்
வந்தபொருளெம்மையுந்தான்வாழ்விப்பதெந்நாளோ. (அ)

எள்ளுக்குளெண்ணெய்போலெங்கும்வியாபகமா
யுள்ளவொன்றையுள்ளபடியோருநாளெந்நாளோ. (க)

அருவருவமெல்லாமகனறதுவாயான
பொருளெமககுவந்துபுலப்படுவதெந்நாளோ. (க௦)

ஆரணமுதகாணவகண்டிதாகாரபரி
பூரணமவந்தெமமைப்பொருத்துநாளெந்நாளோ. (க௧)

சுத்தொடுகித்தாகித்தயங்கியவானந்தபரி
சுத்தவகண்டசிவந்தோனறுநாளெந்நாளோ. (க௨)

எமகெவகுமபாரததாலுமின்புருவாய்நீக்கமின்றித்
தவகுமதன்பொருளைச்சாருநாளெந்நாளோ (க௩)

அடிமுடிகாட்டாதசுத்தவம்பரமாஞ்சோதி
கடுவெளிவந்தெனனைக்கலசுருநாளெந்நாளோ. (க௪)

ஒன்றையுநகாட்டாவுளத்திருநீசஞ்ஞையிடநி
நின்றபரஞ்சோதியுடனிறகுநாளெந்நாளோ. (க௫)

எநதசசமயமிசைந்துமறிவூடறிவாய்
வந்தபொருளெபொருளாவாஞ்சிப்பதெந்நாளோ. (க௬)

எவ்வாறிகுறறுணாந்தாயாவாவாதமக்கே
யவவாராய்நின்றபொருட்கனபுவைப்பதெந்நாளோ (க௭)

பெண்ணுணலியெனவுமபேசாமலென்னறிவின
கண்ணாடேநின்றவொன்றைக்காணுநாளெந்நாளோ. (க௮)

நினைப்புமறப்புமறநின்றபரஞ்சோதி
தனைப்புலமாவென்னறிவிறசந்திப்பதெந்நாளோ (க௯)

ஆனந்தவியல்ட்டு.

பேச்சுமூச்சில்லாதபேரினபவெள்ளமுற்று
நீச்சுநிலகாணுமனிற்சுநாளெந்நாளோ. (௧)

சித்தந்தெளிந்தோதெளிவிறறெளிவான
சுத்தசுக்கடலுட்டோயுநாளெந்நாளோ. (௨)

சிறிநின்பமுண்டேசுதையவனந்தங்கடலபோன
முறறின்பவெள்ளமெமைமூடுநாளெந்நாளோ. (௩)

எல்லையிலபேரின்பமயமெப்படியென்றோதமக்குச்
சொல்லறியாவுமர்போறசொல்லுநாளெந்நாளோ. (௪)

அண்டரண்ட்கோடியனைத்துமுகாதவெள்ளை
கொண்டதெனப்பேரினப்புகுநாளெநநாளோ. (௫)

ஆதிமந்தமிலாதவாசியநாதியெனுநு
சோதியினபதனூடேதுளையுநாளெநநாளோ. (௬)

சாலோகமாதிசவுக்கிபமுமவிட்டநம்பான
மேலானனானவினபமேவுநாளெநநாளோ. (௭)

தீர்பரதகினுள்ளேயுஞ்சாலோகமாதியெனும
பொறப்பறிதானந்தம்பொருநதுநாளெநநாளோ. (௮)

உள்ளத்தினுள்ளேதானாறுஞ்சிவானந
வெள்ளத்துநேந்தவிடாயதீரவெநநாளோ (௯)

கன்னலுடனமுககனியுநகநகனடுஞ்சீனியமாய்
மன்னுமினபவாரமுதைமாயம்பிடபெதநநாளோ. (௧௦)

மணனூழிழன்றமயக்கமெல்லாநதீரநரிடவும
விண்ணாடெழுநதசுநமேவுநாளெநநாளோ. (௧௧)

கநனறசலம்போனறட்டிழைப்பொய்தீர
வானமுதவாவிமருநாளெநநாளோ. (௧௨)

தீவகருமபென்றாவினியாதினாவினியிப்பனபோற
பாகுஞ்ஞடபேரினபமபடைசுருநாளெநநாளோ (௧௩)

புண்ணியபாவங்குநொருநதொய்யனடரெல்லா
நண்ணியபேரினபசுகாமனைவெநநாளோ. (௧௪)

அன்புநிலைமை.

தீரகரவிகண்டசரோருநம்போலெனெரிநய
மிக்கவருளகனடுவிக்கிப்பபெநநாளோ. (௧)

வநனமுகில்கண்டாரபூடகிழிபோலவையன
ஞானநடக்ககண்டிநடிக்குநாளெநநாளோ. (௨)

சநதிநனைநாடுஞ்சகோரபகிழிபோலநிலவில்
வநதபரஞ்சோதியையாமவாருசிப்பபெநநாளோ. (௩)

ருததீரமெயப்பற்றுகத்துக்குண்டலிப்பாமபொன்றாட்டு
சித்தநையெனகண்ணாற்றெறிசிப்பபெநநாளோ. (௪)

அததரததேரினாடுமானநதக்கூத்கணுநகெண்
சுநதைதிறைகொடுத்திச்சேவிப்பபெநநாளோ. (௫)

கள்ளனிலவெனன்றுமெளளககைவிடுவ்வுரியமோ
வள்ளலெயென்றுவருந்துநாளெநநாளோ (௬)

விண்ணாடர்காணவீமலாபரஞ்சோதி

யணனாவாவெவன் தரற்றுநாளெந்நாளோ. (௭)

ஏதேதுசெய்தாலுமென்பணிபோய்நின்பணியா

மாதேவாவென்றுவருந்துநாளெந்நாளோ. (௮)

பண்டுகாணேனன்பழம்பொருளேயின் றுமுனைக்

கண்டுகாணேனெனவுகைகூவிப்பதெந்நாளோ. (௯)

பொங்கேதமானபுழுக்கமெல்லாந்தீரவீன்ப

மெனகேயெக்கேயென்றிவகுநாளெந்நாளோ. (௧0)

கூடலின்மடைகண்டதுபோற்கண்ணீராறாக

வுடல்வெதும்பிமூசசிததுருகுநாளெந்நாளோ. (௧௧)

புலர்ந்தேன்முகஞ்சருகாய்ப்போனேனிற்காண

வலந்தேனென்றேங்கியமூங்குநாளெந்நாளோ. (௧௨)

புண்ணீமையாளாபுலம்புமாபோற்புலம்பிக

கண்ணீருங்கமபலிபுங்காட்டுகாளெந்நாளோ. (௧௩)

போற்றெனென்றாலுமென்னைபுந் திசெய்யும்வேதனைக் கிங்

காற்றெனென்றேனென தரற்றுநாளெந்நாளோ. (௧௪)

பொய்ம்முடங்குமபூமிசிலபொட்டலுதற்புங்கமலன்

வைம்முடங்கநான்சனைக்கட்டலுவதெந்நாளோ. (௧௫)

கிற்குணத்தைதுழைநறுவணக்காரர்கள்கைகோவாழ

னற்குணத்தூரிகைகோததுகான்றிரிவதெந்நாளோ. (௧௬)

துட்டனைமாமாயைச்சமுனீர்கியந்தரமே

லிட்டனையோவென்றுவியக்குநாளெந்நாளோ. (௧௭)

அன்பர்நெறி.

அ) த்துவாவெல்லாமடங்கச்சோதித்தபடி,

சித்தருவாய்நின்றோர்தெளிவறிவதெந்நாளோ. (௧)

மழச்சற்றுச்சிந்தையற்றியற்றமூதறிவாய்ப்

பேச்சற்றோர்பெற்றவொண்ணைப்பெற்றிறாளெந்நாளோ. (௨)

கோட்டாலையானகுணமிந்தநிற்குணத்தோர்

தேட்டாலேதெறிபொருச்சேருநாளெந்நாளோ. (௩)

கேடுத்தேபசத்துவத்தைக்கேடிலாவாணந்த

மடுத்தோரெத்தபொருட்டார்வம்வைப்பதெந்நாளோ. (௪)

கற்கண்டாலோடுஇன்றகாக்கைபொற்பொய்ம்மாயச்

சொற்கண்டாலோடுமன்புத்தோய்வறிவதெந்நாளோ. (௫)

மெய்த்தகுலங்கல்விபுனைவேடமெல்லாமோடவிட்ட
சித்தரொன்றுஞ்சேராச்செயலறிவதெநநாளோ. (க)

குறற்சம்மயக்குறும்படர்ந்துதற்போத
மறறவாகட்கறறபொருட்கனபுவைப்பதெநநாளோ. (எ)

திர்க்கமிட்டுப்பாழாஞ்சமயக்குதாக்கமவிட்டு
நிர்க்குமவாகண்டவழிநோபெறுவதெநநாளோ. (அ)

வீறியவேதாநதமுதனமிகககாலாந்தவரை
யாறுமுணார்தோறுணாவுக்கனபுவைப்பதெநநாளோ. (க)

கண்டவிடமெல்லாங்கடவுண்மயமென்றறிநது
கொண்டநெஞ்சாநேயநெஞ்சிறகொண்டிருப்பதெநநாளோ. (க0)

பாகியவகள்ளெல்லாமமுததுமனம்பமுததோ
நோக்குந்திருக்கூததைநோக்குநாளெநநாளோ. (கக)

எவவுயிருந்தன்னுயிர்போலெண்ணுந்தபோதனாக
செவவறிவைநாடிமிகச்சிந்தைவைப்பதெநநாளோ. (கஉ)

அறிஞரை.

இருநிலையுத்தியாகியென்றதிருப்பாட்டின
பெருநிலையககண்டணைந்துபேச்சுறுவதெநநாளோ. (க)

அறறவாகட்கறறசிவனமென்றவதுவித
முறறமொழிகண்டருளினமூத்குநாளெநநாளோ. (உ)

தானெனனைமுன்படைத்தானென்றதகவுரையை
நானெனனாவுண்மைபெற்றநாமுணாவதெநநாளோ. (ங)

என்னுடையதோழனுமாயென்றதிருப்பாட்டி
ன்னென்றியைக்கண்டிரிமைநாஞ்செய்வதெநநாளோ. (ச)

ஆருடனேசேருமறிவென்றவவவுரையை
தேருமபடிக்கருடானசேருநாளெநநாளோ. (ஞ)

உன்னிலுன்னுமென்றவறுமொழியாலென்னிதயங்
தன்னிலுன்னினன்றியைச்சாருநாளெநநாளோ. (கூ)

நினைப்பறவேதானினைகதெனன்றிலைநாடி
யனைத்துமாமப்பொருளிலாமூநாளெநநாளோ. (வ)

சென்றசென்றேறயணுவாய்தசேய்த்துதேயநதொன்றாகி
நின்றவிடமென்றகெறிநிற்குநாளெநநாளோ. (அ)

ஆதியந்தமில்லாவரியபாஞ்சோதி
கீதமொழிகண்டுவாயநிற்குநாளெநநாளோ. (க)

பிறிதொனநிலாசையின்றிபபெற்றிருந்தேனென்ற
நெறியுடையான்சொல்லினிலைநிறகுநாளெநாளோ. (௧௦)

திரையற்றநீர்போற்றெளியவெனத்தோந்த
வுரைபறியுற்றவகொடுங்குநாளெநாளோ. (௧௧)

அறியாவறிவிலவழித்தேருவென்ற
நெறியாமுறையுணராதூநிறகுநாளெநாளோ (௧௨)

எனக்குணீயென்றுமியறகையாபயின்னு
முனக்குணுனென்றவறுதிகொளவதெநாளோ. (௧௩)

அறிவையறிவதுவையாசூட்பொருளுளை
றுறுதிகொன்னவுண்மையினையொருநாளெநாளோ. (௧௪)

நிறகுலே.

பண்ணினிசைபோலபடமனபானின்றதிற
னெண்ணியருளாகியிருக்குநாளெநாளோ, (௧)

அறிவோடறியாமையற்றறிவினூடே
குறியிலறிவுவந்துகூடுநாளெநாளோ. (௨)

சொல்லாணமனத்தாற்றெடராசசம்பூரணத்தி
னில்லாநிலையாயிலேநிற்பதெநாளோ (௩)

செங்கதூரினமுனமதியந்தேசடங்கிநின்றிடல்போ
லங்கண்ணுதாளிலடங்குநாளெநாளோ. (௪)

வானூட்டங்குமவளிபோலவினபுருவாங்
கோனூட்டங்குங்குறிபவறிவதெநாளோ. (௫)

செப்பரியதன்கருணைசசிற்சுக்குபூரணத்தி
லப்பினிடைபுப்பாயணையுநாளெநாளோ (௬)

தூயவறிவானசுகருபிசோதிதனபாற
றியினிரும்பெனத்தகிசுமுநாளெநாளோ. (௭)

தீதனையாககாப்பூரீபெனநானகண்ட
சோதியுடனொன்றித்தூரிசறுவதெநாளோ. (௮)

ஆராரூங்காணுதவற்புகற்றொற்பபுககீழ்
நீரார்நிழலபோனிலாவுநாளெநாளோ. (௯)

எட்டத்தொலயாதவெந்தபிரானசநிதியிற
பட்டப்பசலவிளக்காய்ப்பண்புறுவதெநாளோ. (௧௦)

கருப்புலட்டைவாய்மெததுககண்டார்நாப்போல
வீர்ப்புலட்டாவின்புருவைமேவுநாளெநாளோ. (௧௧)

துச்சப்பலுஞ்சுழலாமற்றண்ணாளா
வச்சிக்க தூப்படிக்கெ மாவ்வுகாளெநாளோ. (௧௨)

இமமாவிலத்திலிருந் ரபடியேயிருநது
சுமமாவருளைத்தொடருநாளெநாளோ. (௧௩)

தானவனுநதனை மெய்ய்திசுரண்டமெனவண்டமெங்கு
ஞானமதயானைநடத்துநாளெநாளோ (௧௪)

இன்றிரண்டுமில்லநுவாபொன்றிரண்டுமுள்ளதுவாய்
நின்றசமத்துநிலவேபெறுவதெநாளோ. (௧௫)

பாசமகலாமற்பதிறசுவவாமன
மாசிலசமத்துமுத்திராய்குநாளெநாளோ. (௧௬)

சிறற்றிவுமௌளசசிகைசுநசெமமானபேற்றிவை
யற்றறியாவண்ணமறிந்தோங்குநாளெநாளோ (௧௭)

தீநதிரசதைநதிரததைசசாரினைவாயமறிவென
நெதையுணாவெவழுவாவெய்துநாளெநாளோ. (௧௮)

பேடாகுவுரவற்றெவ்ளிர்போனிரைநதபோட்டில
நீக்கமறசகூடிநினைப்பறுவதெநாளோ (௧௯)

காணடாணுகாடவெதுங்காட்சியுமாயநின்றவந
வீண்பாவமபோயதுவாயமேவநாளெநாளோ (௨௦)

வாடாநோனுவாயமாயசேபெங்கசோவை
நாடாநோநாடிநலம்பெறுவதெநாளோ. (௨௧)

அடலைபேகாட்டிபெமதாடலொழிச்சாண்டாளன்பொற
முடலைபெற்றுகுடித்தழைக்குநாளெநாளோ (௨௨)

மேடலொடுகிழிலலாதவிததுனாசமுமுடனே
பாலொடுநீபோறகலநதுபண்புறுவதெநாளோ. (௨௩)

அறியாதநிதெமைபாளணணலைநாமாக்க
குறியாதவண்ணங்குறிச்சுநாளெநாளோ. (௨௪)

ஓராமனமநதிரமுமுன்னுமனம்பரனைப
பாராமற்பாத்தாடமுக்குநாளெநாளோ. (௨௫)

உன்னபற்றுமெனனோநெறுபற்றும்பூரணன்பால
வானபற்றுங்கண்ணோனமருவுநாளெநாளோ. (௨௬)

அண்ணடான்மவுனியாரிததவறிவாலறிவைத
துண்ணடாமற்றாணடிததுலங்குநாளெநாளோ. (௨௭)

அண்ணவத்தோடத்துவிதமானபடிமெய்ஞ்ஞானத்
தாணுவிலோடத்துவிதஞ்சாருநாளொளநாளோ. (௨௮)

நிலைபிரிந்தோருநதற்குபாயம்.

கனமெறிசுட்பிற்கடுகெனெறநாளா
நனைமதருளானெறிநாமணைவதெநாளோ. (௨௯)

ஞானநெறிதானேநமூலிஹமுடபதது
ளானமுத்திரலகுமெனவன்புறுவதெநாளோ. (௩௦)

பனமாரகமனபலவடிபட்டேனுமொரு
சொனமாரககண்கண்டுதுலங்குநாளொளநாளோ. (௩௧)

அத்துவிதமென்றவநரிபசுசொறநண்ணிரந்து
சுத்தசிவத்தைதெரிநாளொளநாளோ. (௩௨)

கேட்டனமுதனுனகாலேகேடிலாநாறபதமும
வாட்டமறவெமக்குவாய்க்குநாளொளநாளோ. (௩௩)

என்னதிபானென்பதறவெவவிடமுமெனஞ்சான
சனனிதிபாககண்டுபிடடைசாதிப்பதெநாளோ. (௩௪)

நாடபிரமமெனருனமிவேயொன்றுண்டாமா
றேப்பியெல்லாமொன்றாயத்திசுநாளொளநாளோ. (௩௫)

முச்சகமேயாதிமுழுதுமநண்டாகார
சசசிதானந்தசிவநாமென்பதெநாளோ. (௩௬)

எவவடிவம்பூரணமாமெநதையுருவென்றிசைகத
வவவடிவக்குளையடங்குநாளொளநாளோ. (௩௭)

சிறித்ததெல்லாஞ்சிவபூரணமாக
வந்தித்துவாழத்திவணங்குநாளொளநாளோ. (௩௮)

நாங்கியபாவிண்ணுதிதானேஞானாககினிபா
யோங்குமியோகவுணாவற்றிநாளொளநாளோ. (௩௯)

ஆசனமூத்தங்கனறவகண்டாகாரசிவ
பூசைசெயவாசைப்பொருநதுநாளொளநாளோ. (௪௦)

அஞ்செழுத்தினுண்மையதுவானவப்பொருளை
நெஞ்சமுத்தியொன்றாகிநிறகுநாளொளநாளோ. (௪௧)

அவவயிரடோலெவவயிருமானபிரான்றன்னடிமை
யெவ்வயிருமென்றபணியாஞ்செயவதெநாளோ. (௪௨)

தேசிகர்கோனாநிறன்மவுனிந்தமக்கு
வாசிகொடுக்கமகிழ்நாளொளநாளோ. (௪௩)

சூருவிக்கச்சங்கமமாக்கொண்டதிருமேனி
யருண்மயமெனதன்புறநருளபெறுவதெனராளோ. (௧௬)

காண்பேடுவெண்கண்ணி.

சிந்திக்குநதோறுநதெவிட்டாவமுதேயென
புந்திக்குந்தான்பொருந்திடவுங்காண்பேடு. (௧)

நேவலத்தினுனசிடநதகீழ்ப்படாதினபெருட
காவலன்பாலொன்றிககலத்திடவுங்காண்பேடு. (௨)

துரியங்கடததெவானறேதுவெளிபாயநின்ற
பெரியசிறைவேயுணரானபெற்றிடவுங்காண்பேடு. (௩)

மீததறவன்பாடுஞ்சேமாறுதபெட்டசமாத
தேசுறதமாமணிநின்றேசினையுங்காண்பேடு. (௪)

மீபாவிக்காரமலமகலவெகதைபிரா
னேமானுபூதிநிலபெறவுங்காண்பேடு. (௫)

பொய்யுலகும்பொய்பறவுபொய்யுடலும்பொய்மெனவே
மெய்பசினமெய்யெனவேமெய்யுடனேகாண்பேடு. (௬)

வாலறறபட்டமெனமாயாமனப்படலங்
காலறறவீழவுமுக்கண்ணுநடையகாண்பேடு. (௭)

உளஞபுறமபுமொருபடிததாயநின்றசுகங்
கொளளும்படிக்கினைறகீட்டடிடவுங்காண்பேடு. (௮)

காட்டுகின்றமுக்கடதருமபேகனிமேயென
னூட்டமெலலாநதீர்வுனதாடலையுங்காண்பேடு. (௯)

துங்காமற்றாவகிச்சகப்பெறுமானினனினைவி
னீங்காமணிமருகிலபெறவுங்காண்பேடு. (௧௦)

வாதவூராளிதனைவான்சுருணைபாலவிமுக்கும
போதவூரேறேசினபொன்னடியுங்காண்பேடு. (௧௧)

சாட்டையிலாபபமபாமபோலாடுஞ்சாடசால
நாட்டமறவெகதைசுததஞுனவெளிகாண்பேடு. (௧௨)

மன்றும்வாழ்வேமரசுதஞ்சோமாணிக்கக
குன்றேறின்றூட்கீழ்க்குடிபெறவுங்காண்பேடு. (௧௩)

பொய்யென்றறிந்துமெமைப்போகவொட்டாதையவீந்த
வையக்கனமயக்கமாற்றிடவுங்காண்பேடு. (௧௪)

- தொழிநுடவல்லதயாநுவேநினையுணர்ந்த
தீயினமொழுக்கொத்தாருகுஞ்சிதைவெரங்காண்பேனோ (கடு)
- எனசெயினுமொழிநுமெனவினறவாகேழையனயா
நினசெயலென்முதலுநீனவுவரங்காண்பேனோ. (கசு)
- எள்ளததனையுமிரகமிடாகவனபாவி
யள்ளததமெநதையுலாவிடவயகாண்பேனோ (கௌ)
- வஞ்சகததயகாலபாமகவலவீனையேனுகெடுவே
னெஞ்சகததிலையேனோபெறவுங்காண்பேனோ. (கசி)
- தொலையுபிறவிததயாபெடவுமெநதையிரான
மலலறகருணைமழவகிடவுங்காண்பேனோ (கக)
- வாளாருககண்ணாமயற்கடலிலாழந்தேனசிற
ருளாகவெதையருளசெயவுங்காண்பேனோ. (கஃ)
- பஞ்சாயப்பறககுநெஞ்சப்பாலைபெருகியையா
வஞ்சாதேயெனநினனருளசெயவுங்காண்பேனோ. (கௌ)
- அநிகறங்காபிலடந்தழன்முதலாய
வாடுமெனையமாநீவாவெனவுங்காண்பேனோ. (கௌ)
- சிட்டாககெளிபசுகனையோவினையேன
மட்டறறவாசையககதவுங்காண்பேனோ. (கௌ)
- உண்ணினதுணரத்தமுலபலிடவொளிறினை
றண்ணெனறசாந்தவருளசாந்தவுங்காண்பேனோ. (கௌ)
- இங்கிருந்தொடுககவனஞ்ஞாவுகோன்றினை
கூடுமபழக்கிறைகீகடபிடவுங்காண்பேனோ (கௌ)
- வாககானமனததானமதிபபியாபெனனருளோ
நேககாமகீகாங்கிறகுநண்ணியவகாண்பேனோ. (கௌ)
- இவவுடபபேருமனையெநதாயகெளின்னருளா
பவவுடமபுகுளவோபவசரிக்ககாண்பேனோ (கௌ)
- நீதகமொயான்றாடநிரஞ்சனமாய்நிரககுணமாநு
சதகவெளிநீவெரியாயததோனறிடவுங்காண்பேனோ (கௌ)
- கண்ணிதைந்தமோனகருத்தேதெயனகணநீனையென
ஊண்ணிதைந்தமாயையொழிந்திடவுங்காண்பேனோ (கௌ)
- அத்தாவிடலாவாள்ளாவானந்த
சித்தாவெனகருணருளசெயதிடவுங்காண்பேனோ. (கௌ)
- வீணையிறந்திறந்தவேசறறேனசையறக்
காணநிறைநினசருணபெறக்காண்பேனோ. (கௌ)

சட்டையொத்தவீவவுடைதந்நுமுன்னேநானசகச
நிட்டையபபெறையாநிருவிகறபககாணபேனே. (௩௨)

எல்லாதெரியுமிறவாடுவன்னலலெல்லாரு
சொல்லாமுன்தானெருகுததிரகககாணபேனே. (௩௩)

அண்டபகிரண்டமனைத்துமொருபடிததாக
கண்டவாடககண்டதிருக்காடசெய்யங்காணபேனே. (௩௪)

ஊனிருந்தகாயமுடனிருப்பவெதைந்பால
வாணிருத்தெனனவுநானவந்நிருக்ககாணபேனே. (௩௫)

தினையதசனையுநதெளிவறியாப்பவியே
வினைவிதபரமபொருளேபெறவுந்காணபேனே. (௩௬)

துன்பமெனுந்திட்டனைத்துஞ்ஞறையிடையாவே
யின்பவெளளமவந்நிகைகெதாபபடவகாணபேனே. (௩௭)

ஆகாதோவென்கண்ணி.

கல்லாதெருசககரைந்நுருகவெதெதாயிறம
வல்லாயநினனிளமவழககினுலாகாதோ. (௪)

என்னையிமவெனககறிவாயிளந்நுலின
றனையறிந்நினபந்நுசாரவைத்தாலாகாதோ. (௫)

பொயமமயமேபானபுரைந்நெருதையினப
மெயமமயமவந்நெனைவீழுவகவைத்தாலாகாதோ. (௬)

மட்டில்லாசசிறசுமாமவாழவேந்நினினபமயரு
சுட்டாபோலமந்நுந்நிதேதகவைத்தாலாகாதோ. (௭)

அததானிபொற்றளடிகேயனுநினமும
பிததாககியினபமபெருகவைத்தாலாகாதோ. (௮)

மெல்லியலாமோகவிழற்கிறைப்பேனையாநின
னெல்லையிலானதந்நமிசசித்தலாகாதோ. (௯)

சுட்டழகாயெண்ணுமனஞ்ஞறையிடானந்தமயக
கட்டழகானினைக்கலககவைத்தாலாகாதோ. (௧௦)

சோதியேநதாச்சுக்கவடிவெதுவெளியே
யாதியேநினையறியவைத்தாலாகாதோ. (௧௧)

நேர்சஞ்சிறிதுமிலேனின்மலேனநினனடிகே
வாசஞ்செயவிரநகிவாடுவெனறலாகாதோ. (௧௨)

எனனறிவுக்குள்ளேயிருந்ததுபோலையாவே
நினனறிவுணின்னுடனயானிந்தவைத்தாலாகுகிதோ. (க0)

ஆதிப்பிரானென்னலலிநுளகலச
சோதிபரகாசமயந்தோனறுவித்தாலாகாதோ, (கக)

ஆரச்சுழற்சுவலாழாமலாநின
னேசப்புணைததாணிமுத்தினலாகாதோ, (கஉ)

பாசனிகளங்கொல்லும்பஞ்சாகசசெஞ்செவே
யீசுவேனைவாவென்றிரங்கினலாகாதோ. (க்ரு)

இயாவுள்ளன்பாயுருகியாயவிட்டரற்றிச்
சேயாகியெனைதநினனைச்சேரவைததாலாகாதோ. (சுபு)

ஆகியாழ்வார்வாயகண்டித மாய்சின நபரஞ
சோதிநீயெனனைதெதாழ் மபென்ன லுலகாதோ. (கடு)

விண்ணூரகக் கண்டவிழிபோற்பரஞ்சோதி
கண்ணாரநினைவிதைமலககாணவைத்தாலாகாதே. (கசு)

சேராமற்சோந்நுநின்றுசினமயனேநினமயததைப்
பாராமற்பாரேனீபுகழ்வைததாலாகாதோ, (கல)

கிணற்றுப்போலவெலலாககாடும் திருவருளே
யுண்ணுமையயாவருகவைத்தாலாகாதோ. (கவி)

மூலவிருளாகவாங்கமுதறிவுசோனறவருட்
கேரலம் வெளிபாகவெந்தைகூடுவிததாலாகாதோ. (கக)

சாற்றறியவின்பவெள்ளநாக்குமதினீழ்முககி
 ஓர்ந்முதமெனவதிவணமைசொனனாக்காதோ. (20)

ஸெ நயுகுவித்திராணடுண்ணருவிபெயயவரு
 னாயரினாட்கீழேயடிமைமின்றலாகாதோ. (உச)

இல்லை யோ வென் கண்ணி.

ஏதுங் தெரியாதென மனததவ ஸலிருளை
நாதநீக்கவொரு ஞானவினக கிஸ்ஸையா. (க)

பணியற்றுதினறுபதைப்பறவென்கண்ணுண்
மணியொத்தசோதியின்பவாரியெனக்கிலலையோ. (உ)

௭ மமாலநிவததவெயபெருமான்யாதயின்நிச
சும்மாலிருக்கவொருஞ்சுத்திரந்தாலில்லையோ, (ந)

நா ப்க்குங் கடையானே னுதாநின் னின்பமயம
வாய்க்குபடியினியோர் மந திரந்தாநிலையோ.

(ச)

ஊனாகநிர்குமுணர்வைமறநதையாநீ
தானாகநிற்சுவொருநந திரந்தாநிலையோ.

(ரு)

அல்லுட்பகலுமகண்டவடிவேயுனைநான்
புலவம்படிமெனக்கோபேர்தனைதானிலையோ.

(சு)

வேண்டாவோவென்கண்ணி.

கிண்டவடிவெல்லாநினகாட்சியெனநேசைகுவித்தப
பணமினறுநின்மவென்னைப்பாத்திரங்கவேண்டாவோ.

(க)

விராதனையோடாமினப்பாமபுமாயவொரு
போதனைததையாபுலப்பித்தவேண்டாவோ.

(உ)

நினையறியத்தனியறிவாய்நின்றருளு
நினையறிந்தெனநறிவைநீங்கிநிறக்கவேண்டாவோ.

(ங)

அனககுறையாவகண்டிதானநதமெனும்
வெள்ளமெனகையாவெளிப்பித்தவேண்டாவோ.

(ச)

அண்டனையண்டரமுதேயென்றாயிரே
தொண்டனேறகின்பநதொகுத்திரங்கவேண்டாவோ.

(ரு)

பாராதேநின்றபதையாதேசம்மாதான்
வாராயெனவும்வழிகாட்டவேண்டாவோ.

(சு)

நல்லறிவேயென்கண்ணி.

எண்ணிறந்தமேன்மைபடைத்தெவ்விராக்குமவ்விராய்க்
கண்ணிறந்தசோதியைநாங்காணவாநல்லறிவே.

(க)

சித்தானநாமென்சடத்தைநாமெனவென்றஞ்
சத்தானவுண்மைதனைச்சாரவாநல்லறிவே.

(உ)

அவகுமிங்குமெங்குரிநையற்புகனூர்பொற்பறிந்து
பயசயத்துவ்வண்டாயப்பயன்பெறவாநல்லறிவே.

(ங)

கான்நசோமென்னவிக்க்காசினிவாழ்வத்தையுந்
தோன்றவருள்வெளியிறொன்றவாநல்லறிவே.

(ச)

பல்வகைக்கண்ணி.

என்னரசேகேட்டிலையாவென்செயலோவேதுமிலை
தன்னரசுநாடாகித்தத்துவங்குத்தாடியதே.

(ச)

பண்டொருகாணின் பரம்பழக்கமுண்டோ வெந்தைநினைக்
கண்டொருகாறபோற்றக்கருததுங்கருதியதே. (உ)

கண்டனவேகாணு மனறிககாணுவோகாணுவென
கொண்டறிவேனெந்தைநினைக்கூடுவகுறிப்பினையே. (ங)

கவலாழியிலவளாகற்பகமேயென்னளவே
பொலலாவினைக்குப்பொருததந்தானசொல்லாயே. (ச)

தீப்பிதமொன்றினறியதுதானாகநிறகவுண்மை
செப்பியதுமலலாலெனசென்னிப்படுத்தேட்டனையே. (இ)

ஈசானநெஞ்சனிகனவஞ்சனென்றேவாய்நிறத்து
பேசாமவுனம்பெருமான்படைத்ததுவே. (ஈ)

கற்பதெல்லாங்கற்பேறமுககண்ணுடையயின்பணியாய
நிற்பதுகற்பனென்றேநினைக்கற்பமாவதுவே. (எ)

முன்னளவிலகனமமுமன்றனிகனென்றே
வென்னளவிலெந்தாயிரங்காதிருத்ததுவே. (அ)

நெஞ்சகடவெருகிநீளக்கூடவெண்ணுமின்ற
வஞ்சகனுககின்பமெந்தாய்வாய்குறாமெறவகாரே. (ஊ)

பள்ளகடோறுமபரந்தபுன்லபோலுவி
ஒள்ளமந்தாய்லடையாபெனசெயவேனே. (க0)

முன்னினைக்கப்பினமறைகருடவிருளாகெடுவே
வென்னினைக்கவெனமறக்கவெந்தெட்டுமனே. (க1)

வல்லாளமோனின்வானசுருணைபெனவிடத்தே
யிலலாதேடோனுவெனவண்ணமுயவேனே. (க2)

வாக்குமனமுமவுனமுற்கெந்தைநினை
கோக்குமவுனமிந்ததூலறிவிவண்டாமோ. (க3)

ஒன்றாயப்பலகாயுலகமெங்குந்நானேயாய
நின்றாயபாவெனநீநிறந்தகொள்தாமோ. (க4)

ஆவித்துணையெருடருத்தேயென்றனை
கூவியழைத்தினபவகொடுத்தாற்குறைவாமோ. (க5)

எத்தனையோசின்வியோட்டெந்தாய்கேளில்வனவென்
றத்தனையுமெனனூலறியுத்தாமாமோ. (க6)

தேடுவார்தேடுஞ்சிவனையோடுநிறுத்தாள
கூடுவார்பட்டதுயாகூற்றிக்கொள்தாமோ. (க7)

பற்றினதைப்பற்றுமெந்தாய்ப்பற்றுவிடாற்கேவலத்தி
ஊறறுவிடுநெஞ்சமுனையொன்றிற்பதெப்படியோ. (கஅ)

ஒப்பிலாவொன்றேநினனுண்மையொன்றுக்காட்டாமற்
பொயப்புவினையெய்ப்போறபுதுககிவைத்தென்னேயோ. (கக)

காலால்வழிதடவுங்காலத்தேகண்முனைத்தாற்
போலேயெனதறிவிற்போந்தறிவாயநிலலாயோ. (உ௦)

தின்னரசநாடாஞ்சடசாலபூமிமிசை
யெனனரசேயெனனையிறையாகநாட்டினையோ. (உ௧)

திங்களமுதாநினநிருவாககைவிட்டரசே
பொங்குவீடமனையபொய்துரூப்புலம்புவனோ. (உ௨)

உன்னவன்னவெனையெடுத்துள்வீழுங்குநினனிறைவை
யின்னமின்னகாணுமலெந்தாய்சுழலவேனோ. (உ௩)

ஆராவமுதனையவானந்தவாரியென்பாற
ராாமலையாந்தளளிவிடவந்ததெனனோ. (உ௪)

நி ன் ற நி லே .

நின்றநிலையேநிலையாவததானந்த
நிலைதானேநிருவிகற்பநிலையுமாகி
யெனறுமழியாதவின்பவெள்ளந்தேக்கி
யிருக்கவெனைத்தொடாநதுதொடாநதிமுககுடந்தோ. (க)

இருக்காதிமறைமுடிவுஞ்சிவாகமாத்
யிதயமுங்கைகாட்டெனவேயிதயத்தளளே
யொருக்காலேயுணர்ந்தவாகட்டெக்ககாலுந்தா
னொழியாதவின்பவெள்ளமுலவாநிறகும. (உ)

கற்றதுகேட்டதுந்தானேயேதுக்காகக்
கடபடமெனறுருட்டுதற்கோகலலாமெலமான
குற்றமறகைகாட்டுங்கருததைக்ககண்டு
குணங்குறியறநின்பநிட்டைகூடவன்றோ. (ங)

பாடுகின்றபனுவல்.

பாடுகின்றபனுவலோர்க், டேடுகின்றசெல்வமே
நாடுகின்றஞானமன்றி, லாடுகின்றவழகனே. (க)

அத்தனென்றநின்னையே, பத்திசெய்தபனுவலாற்
பித்தனின்றுபேசுவே, வைத்ததென்னவாமே. (உ)

சினையன்புசேரவே, நைந்துநின்றனைநாடினேன்
வந்துவந்துளின்பமே, தந்திரங்குதானுவே. (௩)

அண்டரண்டம்பாவுநீ, கொண்டுநின்றகோலமே
தொண்டாகண்டுசொரிகணீ, கண்டநெஞ்சுகரையுமே. (௪)

அன்னைபோலவருண்மிகுத்து, மன்னுளுனவரதனே
யென்னையெனக்களித்த, நின்னைடானுரினவனே. (௫)

ஆனந்தக்களிப்பு.

சங்கர சங்கர சம்பு - சிவ - சங்கர சங்கர சங்கர சங்கர சம்பு.

ஆதிபநாதிபுமாகி - எனக - கானந்தமாயறிவாய்நின்றிலகஞ்,
சோதிமவுளிபாய்ததோனறி - அவன் - சொல்லாதவார்த்தையைச
சொன்னொண்டிதோழி. சங்கர (௬)

ரெனனசெல்லெதென்றுசொலவேன் - எனனைச - சூதாயத
தனிககவேசம்மாவிருத்தி, முன்னிலையேதுமில்லாதே - சுக - முற
தசெய்தேயெனைப்பற்றிக்கொண்டாண்டி சங்கர (௭)

பற்றியபற்றறுளளே - தனைப் - பற்றச்சொன்னொன்பற்றிப்பா
ததலிடத்தே, பெற்றதைதேயெதெனதுசொலவேன் - சமூக - பேசா
தகாரியம்பெச்சொன ரோழி சங்கர (௮)

பேசாவிடம்பைகளைபேசிச - சத்தப - பேயங்கமாயிப்பித்தறிதறி
ரித்தேன, ஆகாபிசாசைத்தூத்தி - ஐய - அடியினைக்கீழேபடக்கிக
கொண்டாண்டி. சங்கர (௯)

அடக்கிப்புலனைப்பிரித்தே - அவ - னாகிபமேனியிலனைபவளா
ததேன, மடக்கிக்கொண்டானெனைத்தனனுட் - சமூக - வாய்ப்
சாவண்ணமாபுஞ்செய்தாண்டி. சங்கர (௧௦)

மரபைக்கெடுத்தனனெகட்டேன் - இத்தை - வாய்விட்டுச்சொ
லவிடினவாழ்வுனககிலை, கரவபுருஷனுமல்லன் - எனனைச - கா
கஞ்நிலைமைக கடவுளகாணமினனே. சங்கர (௧௧)

கடலினமடைவிண்டதென்ன - இரு - கண்ணுமானந்தக்கண்
னீசொரிய, உடலும்புனகிதமாக - என - துள்ளமுருகவுபாயஞ்செ
ய்தாண்டி. சங்கர (௧௨)

உள்ளதுமில்லதுமாய்முன் - உற்ற - வுணர்வதுவாயுள்ளுளக
ண்டதெல்லார், தன்னெனச்சொல்லியென்னையன் - என்னைத் - தா
துக்கிக்கொண்டசமர்த்தைப்பார்த்தோழி. சங்கர (௧௩)

பாராதிபூதநீயல்ல - உன்னிப - பாரிந்திரியங்கரணநீயல்ல, யா
ராயுணரவு நீயெனறான் - ஐய - னன்பாயுரைத்த சொல்லானந்தந்
தொழி. சங்கர (க)

அன்பருக்கன்பானமெய்யன - ஐய - னுனந்தமோனனருட்குரு
நாதன், தன்பாசஞ்சென்னியிலவைத்தான - என்னைத் - தானறிந்தே
ண்மனநானிரந்தேனே. சங்கர (க௦)

இறப்புமபிறப்புப்பொருந்த - எனக் - கெவ்வணம்வந்ததென்றெ
ண்ணிபான்பாக்கின, மறப்புநீனைப்புமாயநின்ற - உஞ்ச - மாயாம
னத்தாலவளாந்ததுதொழி சங்கர (க௧)

மனதேகலலாவெனக்கனறே - தெயவ - மெளனகுருவாகிவந்
துகைகாட்டி, எனதாமபணிபறமாரறி - அவ - னினனருளவெள்ள
த்திருத்திவைத்தாண்டி சங்கர (க௨)

அருளாவெளையுமபாரெனறான் - அத்தை - யறியாதேசுட்டி
யெனன்றிவாலேபாத்தேன், இருளானபொருள்கண்டதல்லாம - க
ண்ட - வெனறையுங்கண்டல வென்னேடிதொழி. சங்கர (க௩)

என்னையுத்தனையுமேற - உள்ளத் - தென்னாசுவண்ணமிர
ண்டறநிற்கச், சொன்னதுமொவொருசொல்லே - அந்தச் - சொல
லாலவினாத சுகந்தையென்சொல்வேன சங்கர (க௪)

வினையுஞ்சிவானசுபூமி - அந்த - வெட்டவெளிகண்ணித் துட்
டவிருளாக, களைபகக்களைத்துபின்பாத்தேன - ஐயன - களைபனறி
வேறென்றுவகண்டிலனறேழி சங்கர (க௫)

கண்டார்நகைப்புபிரவாழ்கை - இரு - கண்காணநீங்கவுங்கண
டோநதுயிரான், கொண்டார்போறபோனலுமபோகும் - இதிற - ரு
ணமேதுநலமேதுகூறாய்ந்தொழி சங்கர (க௬)

நிலமேதுமறிபாத்தவெனனைச - சுத்த - நாதாந்தமோனடாகாட்ட
ந்தந்தேசஞ், சலமேதுமில்லாமலெல்லாம் - வல்லா - னுளாவென்ற
லேமிதுதாகுகுனறேழி. சங்கர (க௭)

தாக்குநல்லானந்தசோதி - அணு - தன்னிற்சிறியவெனையதனை
ருளாந், போக்குவாவற்றிருக்குஞ் - சுத்த - பூரணமாக்கினுன புது
மைகாணமின்னே. சங்கர (க௮)

ஆக்கியளித்ததுத்துடைக்குச் - தொழி - லத்தனைவைத்துமெள
ளத்தனையேனுந், தாக்கறவிற்குஞ்சமாததன - உள்ள - சாக்கியயசசி
ந்நிக்கத்தக்கதுதொழி. சங்கர (க௯)

சிந்தைபிறந்ததுமாங்கே - அந்தச் - சிந்தையிறந்துதெளிந்ததுமா
ங்கே, எந்தநிலைகளுமாங்கே - கண்ட - யான்ருனிரண்டறிநுந்தது
மாங்கே. சங்கர (௨௦)

ஆவகென்றுமிககென்றுமுண்டோ - சச்சி - தானந்தசோதிய
கண்டவடிவாய, ஓவகிநிறைந்ததுகண்டாற் - பின்ன - ரொனறென
றிரண்டென்றுரைத்திடலாமோ. சங்கர (௨௧)

என்றுமுழியுமிககாயம் - இத்தை - யேதுக்குமெய்யென்றிருத்தி
ருவகீர், ஒன்றுமறிபாதநீரோ - யம - னேலைவந்தாற்சொல்லவததர
முண்டோ. சங்கர (௨௨)

உண்டோநமைப்போலவஞ்சர் - மல - மூறித்ததும்புமுடலைமெ
ய்யென்று, கொண்டோபிழைப்பதிவகையோ - அருட் - கோலத்தை
மெய்யென்றுகொள்ளவேண்டாவோ. சங்கர (௨௩)

வேண்டாவிருப்பும்வெறுப்பும் - ஆந்த - வில்லவகத்தாலேவீளை
யுஞ்சன்னம், ஆண்டானுரைத்தபடியே - சற்று - மசையாதிருந்து
கொள்ளறிவாகிநெஞ்சே. சங்கர (௨௪)

அறிவாருமில்லையோவையோ - எண்ணை - யாரொன்றறியாதவக
கதேசத்திவ், வறிதேகாமத்திவிறகிகி - உன்ன - வான்பொருடோற்
கவோவந்தேனன்றோழி. சங்கர (௨௫)

வந்தவரவைமறந்து - மிகக்-மாதர்பொன்பூமிமயக்கத்திலாமும்,
இந்தமயக்கையறுக்க - எனக் - கெகதைமெய்ஞ்ஞானவெழிவாள
கொடுத்தான். சங்கர (௨௬)

வாளாருவகண்ணிபாமோகம் - யம - வாதைக்கனலைவளாககு
மெய்யென்றே, வேளானவனுமெய்விட்டான் - என்னின் - மிககோ
துறக்கைவதியன்றோதோழி. சங்கர (௨௭)

விதிக்கும்பிரபஞ்சமெல்லாரு - சுத்த - வெயின்மஞ்சளென்ன
வேவேதாகமங்கள், மதிக்குமதனைமதியார் - அவர் - மார்க்கநதுன
மார்க்கஞ்சன்மாராககமோமானே. சங்கர (௨௮)

துன்மார்க்கமாதாமயக்கம் - மனத் - தூயர்க்குப்பற்றுதுசொன
னேனசனகன, தனமாககநீதிதிட்டாநதம் - அவன் - னுனந்தமான
சதானந்தனன்றோ. சங்கர (௨௯)

அன்றென்றுமாமென்றுமுண்டோ - உனக் - காணந்தம்வேண்
டினறிவாகிச்சுறறே, தினுறறெறியுமெனவே - முஹ - நீதியெம்
மாதிகழ்த்ததினன்றோழி. சங்கர (௩௦)

சங்கர சங்கர சம்பு - சிவ - சங்கர சங்கர சங்கர சம்பு.

அ க வ ல்.

திருவருண்ஞானஞ்சிறந்தருள்கொழிக்குங்
 குருவடிவானகுறைவிலாநிறைவே
 நின்றவொன்றேநினைமலவடிவே
 குன்றூபப்பொருளேகுணப்பெருங்கடலே
 யாதியுமந்தமுமானந்தமயமாஞ்
 சோதியேசத்தேதொலைவிலாமுதலே
 சீமலிதெய்வத்திருவருளதஞா
 பாமுதலணடப்பரப்பெலாநிறுவி
 யண்டசமுதலாமெண்டருநாலவகை
 யேழுபிறவியிற்றாழாதோங்கு
 மனந்தயோனியினினைமபெறமலக
 வணுமுதலசலமானவாகையுங்
 கணமுதலளவிற்கற்பகாலமுங்
 கனமப்பகுதித்தொனமைக்கீடா
 வுமைப்பொழுதேனுந்தமக்கெனவறிவிலா
 வேழையுயிரத்திரளவாழ்வமைத்தனை
 யெவ்வுடலெடுத்தாரவவுடலவாழ்க்கை
 யினபமெனவேவதுன்பமிலையெனப்
 பிரியாவண்ணமுரிமையின்வளாகக்
 வாதரவாகக்காதலுமமைத்திட்
 தேகமின்றியேதேகநானென
 வறிவுபோலநியாமையியக்கிக்
 காலமுங்கனமமுங்கட்டுங்காட்டியே
 மேலுநரகமுமேதகுசுவாககமும
 மாலறவகுத்தனையேலுமவண்ண
 மமையாக்காதலிற்சமயகோடி
 யறமப்பொருளாதிதிறம்படுநிலையிற்
 குருவாயுணாததியொருவாபோலனைவருந்
 தத்தநிலையேமுத்திமுடிவென
 வாததர்க்கமும்போதநூலகளு
 நிறைவிற்காட்டியேகுறைவினநிவயங்க
 வங்கங்குகின்றனையெங்குமாகிச
 சமயாதித்தன்மையாகி
 யிமையோராமுதலியயாவருமுனிவருந்

தம்மைக்கொடுத்தீட்டெம்மையாளென
வே? ந்றிருக்கமாசற்றஞான
நலமுநகாட்டினைஞானமில்லற்கு
நிலையுநகாட்டுதனின்னருட்கடனே.

வ ண் ண ம் .

அருவென் பனவுமன்றி யுருவென் பனவுமன்றி
யகமும் புரமுமன்றி முறைபிறழாது
குறியுந் குணமுமன்றி நிறைவுந் குறைவுமன்றி
மறையொன் றெனவிளைய விமலமதாதி

அசலம் பெறவுயர்ந்து விபுலம் பெறவுளாந்து
சபலஞ் சபலமென்று எறிவினாகாண
ஞானவெளியிடை மேவுமுயிராய்—

(ஊ)

அனலொன் றிடவெறிந்து புகைமண டிவெதன்று
புனலொன் றிடவமிழந்து மடிவிலதாதை
சருவும பொழுதுபாநது சலனம் டிவெதன்று
சமர்கொண் டழிவதன்றொ ரியலபினதாகும்

அவென் பதுவுமன்றி யவனென் பதுவுமன்றி
யதுவென் பதுவுமன்றி யெழிலகொடுலாவு
மாருதிலபறி யாதடடியே—

(உ)

இருளென் பதுவுமன்றி பொளியென் பதுவுமன்றி
பெவையுந் தனுளடங்க வொருமுதலாகு
முனதென் பதுவுமன்றி யிலதென் பதுவுமன்றி
யுலகந் தொழுவிருந்த வயன்முதலோர்கள்

எவருந் சுவிலகொண்டு சமயங் களில்விழுந்து
சுழலும் பொழுதிரங்கி யருள்செயுமாறு
கூறரியசக மாயையறவே—

(உஊ)

எனதென் பதையிகழ்ந்த வறிவின் றிரளினின்று
மறிவொன் றெனவினங்கு முபயமதாக
வறியுந் தாமு'மன்று பிறியுந் தாமுமன்று
வசரஞ் சரமிரண்டி னொருபடியாகி

எதுசந் ததநிறைந்த தெதுசந் தநையிறந்த
தெதுமங் களசுபங்கொள் சுகவடிவாகும்
யாதுபசமதை நாடியறிநீ

(து)

பருவங் குலவுகின்ற மடமங் ஞையாதோடககு
கபடந தனிலவிழுநது கெடுநினைவாகி
வலையின் புடைமறிந்த மரிபென் தவசமுணி
வசனந் திரமுமின்றி யவரிதழுறல

பருகுந் தொழிலிணங்கி யிரவும் பசலுமினசொல்
பகரும் படிதுணிந்து குழலழகாக
மாலைவகைபல குடியுடனே—

(நனு)

பதுமந் தனையிசைந்த முலையென தையுநருது
வரிவண டெனவழன்று கலிலெனவாடுரு
சிறுகிண கிண்சிலமபு புனைதண்டைகணமுழங்கு
மொலிநன நெனமகிழ்ந்து செவிகொள நாகி

பசுபஞ் சளின்வியத்த மணமுந் திட முகநது
பவமிஞ் சிடவிறைஞ்சி வரிசையினாடு
காலினமிசைமுடி ருடிமயலாய—

( )

பருளும தெருளு மவநது கதியென் பதைமறநது
மதனன சலத்பொங்க விரணமதான
வளிபுண டனைவனைநது விரலகொண நிறவனைந்து
சுரதஞ் சுகமிசென்று பரவசமாகி

பருவுந் தொழினமிருநது தினமுந் தினமுமவிஞ்சி
வளரும பிறைகுறைந்த படிமதிசோர
வானமசென மேனிதிரையாய—

(னு)

வயதும படவெழுநது பிணியுந் திமிதிமென்று
வரவுஞ் செயலழிநது ளிருமலுமாகி
யனமுஞ் செலுதலினறி விழியுஞ் சடாகளினறு
முகமுங் களைகளினறு சரிமெனநாடி

பனையின் புறவிருந்த வினமுங் குலைகுலைந்து
கலகஞ் செயலிருண்ட யமனவரும்வேளை
மேதுதுணைபழி காரமனமே.

(க)

ஆக பாடல் ௧, சருட.

தாயுமானசுவாமிகள் பாடல்

முற்றுப்பெற்றது.

தாயுமானசுவாமிகளுடைய மாணக்கராகிய அருளையரென்பவர்

அந்தச்சுவாமிகளைத்ததிசெய்த

அருள்வாக்கியவகவல்.

திருவளர் கருணைச் சிவானந்த பூரண
மொருவரு மறிபா வொருதனிச சிதது
நவந்தரு பேதமாய் நாடக நடிததுற
பவந்தனை நீக்கிப் பரிததருள் பராபரங்
கண்ணுவ கருததுங் கதிரொளிபோல
நண்ணிட வெனக்கு நலகிய நனமை
யொன்றாய்ப் பலவா யொப்பிலா மோனக்
குன்றய நிறைந்த குணப்பெருங் குன்ற
மண்ணையும் புனலையும் வளியையுங் கனலையும்
விண்ணையும் டடைதத வித்திலா வித்துப்
பந்த மனைததையும் பாழ்பட நூறியென்
சிறதை யுட்புகுந்த செழுஞ்சுடாச சோதி
விள்ளொன ஞானம் விளங்கிய மேலோ
கொளனைகொண நெண்க குறைவிலா நிறைவு
தாட்டா மரைமலாத தாணினைப் பவாக்குக்
காட்டா விற்பங் காட்டிய கதிரிலை
வாக்கான மனததான மதித்திட வரிதென
நோக்கா திருக்க நோக்கிய நோக்க
மாதியா யறிவா யகண்டமா யகண்ட
சோதியாய் விரிந்து தூலங்கிய தோற்றம்
பரவெளி தன்னிற் பதிந்த வென்னுளத்தின
விரவி விரவி மேற்கொளும் வெள்ளஞ்
சுட்டுக் கடங்காச சோதி யடியார
மட்டுக் கடங்கும் வான்பெருங் கருணை
யெலலைக் கடங்கா வேகப்பெருவெளி
தில்லைப் பொதுவிற றிருடத தெய்வம்
வாதஞ் செருதையை வரிசையாய் விழுவும்
போதஞ் மேவுகர்ப் பூர விளக்குச்
சுகரை யகண்டத துவெளியெல்லாந்
திசுழவே காட்டுஞ் சினம்ய் சாட்சி
செழுந்தமிழ்ப்பரைச் சிவலிங்க மாகி

விழுங்கிய ஞான விததக வேழ
 மெழிறரு பட்டினத திறை வரையென்று
 மழிவிலா விலிங்க மாககிய வநாதி
 சாந்த பூமி தண்ணருள் வெள்ள
 மாந்த நீழ லசையாக ககனட
 பரவுவார நெஞ்சிற பரவிய மாட்சி
 யிரவுபக லறற வேகாந்தக காட்சி
 யாட்சிபோ லிருக்கு மகிலை தனகருச
 சாட்சியா யிருக்குந தாரகத தனிமுத
 லாணும பெண்ணு மலியுமல லாததோர
 தாணுவாய் நினற சததாந தனிச்சுட
 ரெள்ளு மெண்ணெயு மெப்படி யப்படி
 யுள்ளும் புறமபு முலாவிப வொருபொரு
 ளளவிலா மதந்தொரு மவரவர் பொருள்ளென
 வுளநிறை திருக்கு மொருபொறபணதி
 துள்ளு மனபபேய துடிககத தறிக்கக
 கொள்ளு மோனவாள கொடுத்திதி மரசு
 பெரிய பேறு பேசாப பெருமை
 யரிய வுரிமை யளவிலா வளவு
 தூரிய நிறைவு தோனரு உதீதம
 விரியுநல லனபு விளைத்திடும விளைவு
 தீராப பிணிபாரு செனன மறுக்க
 வாரா வரவாய உததசஞ் சீவி
 யாலக கருமபுபா கமுச்சு கட்டினீள்
 சோலைக கனிபலாச் சுளைகத லிககனி
 பாங்குறு மாங்கனி பாறேன சருக்கரை
 யோங்குகற கண்டிசோத தொனருக கூட்டி
 யருந்திய ரசமென வறிஞா சமாதியிற
 பொருந்திய வினபம பொழிசிற் சுகோதய
 மெங்கணு நிறைந்த வியலபினை யெனகருச்
 செங்கையால் விளங்கத தெரித்தமெயத தேசிகன்
 றனனையறி விததுத் தற்பர மாகி
 யென்னுளத திருந்தரு ளேக நாயக
 னடிமுடி யில்லா வருப்பொரு டனககு
 மூடியடி யிதுவென மொழிந்திடு முதலவன
 மெய்யலான மற்றவை மெய்யல வெஷ்வாம

பொய்யென வறியெனப் புன்னகை புரிந்தோ
 னருளும் பொருளு மபேதமா யிருந்து
 மிருதிற னெண்ணு மிடலுமுண் டென்றோ
 னருளுனக் குண்டே வருளும் வெளிப்படும
 பொருண்மயந் தானே பொருத்துமென் றுரைத்தோன்
 சத்தசத திரண்டு தன்மையுந் தானே
 யொத்தலாற சதசத துனக்கென வுரைத்தோ
 னுணவ மறாவிடி னருளுறு தெனனக
 காணரு நேர்மையாற காணவே யுரைத்தோன்
 சென்மமுள ளளவுந் தீரா தீழுதகும்
 கன்மம் விடாசெனக காட்டிய உள்ள
 லுளதில தெனவு முறுதலான மாயை
 வளமில் செனவும் வருசதினி துணைத்தோ
 னில்லறத திருந்து மிதய மடக்கிய
 வல்லவன் றானே மகாயோகி பெனறோன்
 றுறவறத திருந்துஞ் சூழ்மனக குரங்கொன்
 றறவகை யறியா னருளுனி டென்றோ
 னிறவா மனநதா லிறக்க வுணர்த்திப
 பிறவா வரதரும் பேரறி வாள்
 னததன தருளா லனைததையு மியக்குரு
 சுததமா மாயையின் றோறறமென றுரைத்தோ
 னிருணமல மகல விசைசததி லழுசதும்
 பொருளுருட் டிரோதைப பொற்பெண்ப புகனறோன்
 வீறு சிவமுதல விளம்பிய படியே
 யாறும காதியென தறிஞருந் குரைப்போன்
 கொலலா விரதங் குவலபத தோக
 ளெல்லாம பெறுமிசென் றியம்பிய தயாநிதி
 தருமமுந் தானமுந் தவமும புரிபவர்க
 ளுரிமையா யவரோ நிறவு கலப்பவன்
 றனனுயிர் போலத தரணியின் டருவிய
 மன்னுயி ரனைத்தையும் வனாததிடும் வேந்தன்
 களவுவஞ் சனைகள்செய் கருமிந் டமக்குந்
 தெளிவுவந் துறவருள் செய்திடுந் திறத்தோன்
 றுன் பெறும் பேறு சகமெலாம் பெறவே
 வான்பெருந் கருணை வழங்கிய மாரி
 த்ஞ்சமென் றனுடந்த தாபநர் தம்மை

யஞ்சலென் றாளு மறிஞர் சிகாமணி
 சீவ கோடிகளுஞ் சித்த கோடிகளும்
 யாவரும் புகழ யாவையு முணர்ந்தோன
 யானென தென்கு விற்றவ னெம பெருமான்
 றானவ னாகிய தலைவனெங் கோமா
 னருண கிரியார்க காறு முடினசொலும்
 பொருணல மல்லது பொருளென மதியான்
 பூத முதலாப் பொலிந்திடு நாத
 பேதமுங் கடந்த பெருந்தகை மூத்தி
 மூலா தார முதலா யுள்ள
 மேலா தாரமும் வெறுவெளி கண்டவன
 மண்டல மூன்றிலு மனனிப வருவிதுங்
 கண்டவை யத்திலுங் கடவுள் ய நின்றேன
 பகர்சம யந்தொறும் பரமே யிருந்து
 சுகந்தம் புரியந் தொழிலெனச் சொன்னோன்
 பேத வபேத பேதா பேத
 போத யிதுவெனப் புதுன்றிம புண்ணிய
 னதுநா னெனவே யாற்றிடு மனுடவரு
 சதுர்வே தாந்தித் தனமையென றுதைத்தோ
 னல்லும் பகலு மறிவா னோக்குச
 சொல்லும் பொருளுஞ் சமையெனச் சொன்னோன்
 சுதனே குருவாரு சுவாமிந் யுறகெனி .
 னதிகமெயு ஞான மலலேவா வென்றோ
 னேசயோ கத்தது நிருபரெல லா டொழு
 மிராசயோ கத்திறை யிராச யோகத்தான
 பொறுமை தெளிவு புனித காசார
 மறுவிலா வண்மை வார மியற்கை
 தண்ணம் சாந்தந் தயங்கிய கீர்த்தி
 யெண்ணெண் கலையி லிணையிலாக கலவி
 நல்ல விரகக் கநிலை சத்திப்
 மிலை யெனனும் லெவாகருந் தருங்கொடை
 நற்குண னெல்லா நண்ணிய பெருந்தகை
 சிற்குண வாரி திருவருட் செலவன்
 சுரமே லெடுத்தக் கருத்துற வணங்கிப்
 பரமே யுனக்குப் பரமெனப் பகாந்தோ
 னுலடி மேவு மரசின யடுத்தே

சீலமெய்ஞ் ஞானந் தெளிந்தன னெனவுஞ்
 சித்த மெளனி திடசித்த மாக
 வைத்த நிலையின் வளர்ந்தன னெனவு
 மூலன் மரபின் முளைத்த மெளனிதன்
 பாலன் யானெனவும் பரிவொடும பகாந்தேரன்
 வடமொழி யியற்கையின் மகிமையை யுணர்ந்து
 திடமுற முப்பொருட் டிறததையுந் தெளிநது
 கண்டமு தெனனக் களிரச மெனனத
 தண்ட மிழ்மாரி தன்னைப பொழிநது
 சித்தியு முததியுஞ் சிறந்தருள கொழிககு
 நித்திய நிரஞ்சன நிராலம்ப நிறைவைப்
 பாடியு நாடியும பணிநதெழுந் தன்பா
 லாடியு மறற்றியு மகன்குழை வெய்தியு
 முடலங் குழைய வுரோமஞ் சிவிரப்ப
 படபடென றுள்ளம் பதைத்ததுப் பதைத்ததுப்
 பாகுறு நெட்டுயிப் பாகிப் பரதவித
 தேங்கி யேங்கி யிரங்கி யிரங்கி
 யோய்ந்த பம்பரம்போ லொடுங்கியே சிறிது
 மேய்ந்த விழிக ளிமைப்பது மின்றிச
 சோரநது சோரநது துவண்டு துவண்டுமெய
 யாரநத வனபோ டவசமுற் றடிக்கடி
 யண்ணடுக் குறவே யுருகியே சற்றத
 தண்ணமா மொழியுந் தழுதழுத் திடவே
 யுள்ளும் புறமபு மொருமித துருகி
 வெள்ள நீர்போல விழ்நீர் பெருக்கிக்
 கன்று பசுவைக் கருதிக் கதறிச
 சென்றுசென றேடித திகைப்பது போல
 வென்புநெக் குடைய விருகரங் குவித்துப்
 புன்புலாவு யாக்கை பொருநதா தினிமென
 வுணர்ந்துணர் தனபா யுவகைமேற் கொண்டினிச
 சுணம்பிரி யேனெனக் கருதியே குறித்துத்
 திருவுரு வெல்லாந் திருநீ றிலங்க
 விருகர நளின மியன்முடி குவித்துப்
 பூரண சந்திரன் போலொளி காட்டுங்
 காரண வதனங் கவின்குற வெயர்வுற
 வினநிலா லெனவே யிலங்கிய சிறுநகை

தளதள வென்னத் தயங்கி யெழில்பெற
வித்தன்மை யெல்லா மிசைந்து மிவனருட்
சித்தெனச் சிவகதி தேர்ந்தவ ருரைப்பப்
பாத்திர மாடப் பரிவுட னாடிச்
சாததிரவ காட்டித் தயவுசெய் தருளும்
வல்லவ னெனவே மன்னுயிரக காக
வெல்லையி லன்ப னிவனென விளங்கி
யீன வுலகத் தியறகைபொய் யென்றே
ஞானதூன் மெய்யென நவினறினி திரங்கிக
கேவல சகலங் கீழ்ப்பட மேலாய்
மேவருளு சதத மெய்யினை நலக
வருளே யுருவுகொண டவனியில வந்த
பொருளே யிவனெனப் பொலிநதிமடு புனிதன்
சைவரு சிவனுடன சம்பந்த மெனபது
மெய்வளா ஞானம் விளக்குமென நிசைத்தோன்
கதிர்விழி யொளியுறக கலத்தல சித்தாரத
விதிமுறை யாமென விளம்பிய மேலோன
முடிவினி லாகம முறைமையி னுணமையை
யடியரைக குறித்துரைத் தருளிய வண்ணல்
சிதம்பர நோமை திறமா வுரைத்திறை
பதம்பர வெனப்பகா பரமமெய்ஞ் ஞானி
முத்திபஞ் சாக்கர முறைமையி லயிககியஞ்
சத்திய மிதுவெனச் சார்ந்தவர்க் குரைத்தோ
னஞ்செழுத துள்ளே யனைத்தையுங் காட்டியென
னெஞ்சழுத தியகுரு நீதி மாதவ
னெல்லா நிறைந்த விறைவன் செயடுலனக்
கல்லா வெனக்குங் கருணைசெய் கடவுள
குருவரு ளாலே கூடுவ தல்லாற
நிருவரு ஞ்ருசெனத் தெரிந்திட வுரைத்தோன்
குருவரு வருளெனக் கொண்டபின் குறையாப்
பொருண்மய மாமெனப் புண்ணிடு போத
னெந்த மூர்த்தி களையு மெழிற்குரு வடிவெனச்
சிறையிற் றியக்கறத் தோந்தவர்க் குரைத்தோன்
சதாசிவ மென்றபேர் தான்படைத் ததுதா
னெதாவதே பொருளென் றெடுத்தெழுத் துரைத்தோன்
தல்லாணை கன்னல் கவர்ந்திடச் செய்தவ

னேல்லாம் வல்லசித தெம்மிறை யென்றே
 னெவ்வுயிர் தோறு மிறைமே வியதிறஞ்
 செவ்விய பிறமபடி செப்பிடு மென்றே
 னெவ்வண மெவரெவ ரிசைத்தன ரவரவாக
 சவ்வண மாவனெம் மானென வறைநதோ
 னொருபா ணனுக்கே யொருசிவ னுட்படிந்
 வரும்பி யார்திறம் வழுததொணு தென்றேன்
 சிவ னடியாரைச் சிவனெனக் காண்பவ
 னெவனவன் சிவனே யென்றெடுத னுரைத்தோன்
 விருப்பு வெறுப்பினை வேறப் பறித்துக்
 கருப்புகா தென்னைக் காததருன் செய்தோ
 னிருசொல் லுரையா தியானின்ப மெய்த
 வெரிசொல் லுரைத்த வுயர்குண பூதர
 னத்துவா மாக்க மாறையு மசற்றித்
 தத்துவா தீதத் தன்மையைத் தந்தோன்
 றிருமகண் டருவிய திகழவள மறைசையில்
 வருமுணா வானன் மருளிலா மனத்தா
 னெண்ணிய வெண்ணமெல் லாந்தெரிந் தெனக்குத்
 தண்ணருள் செய்தவன் றுயு மானவ
 னொருமொழி பகர்ந்த வுதவியா லவன்ற
 னிருபத மூப்போ திறைஞ்சிவாழ்த் துவனே.

அருள்வாக்கியவகவல் முற்றுப் பெற்றது.

V. B. SUBRAHMANYASARMA
 TAMIL-PANDIT.

விராயகர் தோத்திரத்திரட்டு	...	0-2	0-6
ஸ்தலமுறைத் தேவாரம் (தித்)	...	6-0	8-0
ஹே (தின)	.	5-0	8-0
பண்முறைத்தேவாரம்	..	3-8	8-0
நல்லாப்பிள்ளை பாரதம் செய்யுள் 2-வாலம்	...	9-0	15-0
ஸ்ரீமகாபாரத வசனம் 4-வாலம்	...	5-8	14-0
கந்தபுராணச் செய்யுள்	..	7-0	14-0
கந்தபுராண வசனம் படத்துடன் உபதேசகாணடம் செய்யுள் உள்பட 2-வாலம்	}...	5-0	13-0
கந்தபுராண வசனம் படத்துடன்	...	2-8	8-0
உபதேசகாணடம் செய்யுள் 4,384	..	2-0	4-0
கம்பராமாயணம் செய்யுள் 7-காணடம்.	..	6-0	14-0
திருவிளையாடல்புராணம் படத்துடன் வசனம்	...	2-8	6-0
தாயுமானசுவாமிசன திருப்பாடற்றிரட்டு உரையுடன்	...	3-4	6-0
திருக்குறள் பரிமேலழகா உரை	...	4-0	8-0
ஹே உரையும், தெளிபொருள் விளக்கமும்	...	3-8	8-0
தமிழ் பேரகராதி (தித்)	...	4-3	8-0
ஹே (தின)	...	3-8	7-0
வைணவபத்தவிஜயமவசனம்	..	2-8	6-0
சிவதாமோததிரம் மூலமும் உரையும்	...	1-8	5-0
காசிரகசியம் உரையுடன்	...	3-0	4-0
விவேகசிந்தாமணி வசனம் சகல சாஸ்திரங்களை யும் விளக்கப்பட்டிருக்கின்றது	}...	2-0	4-0
அசுவசாஸ்திரம் மாட்டுவாகிடம்	...	2-0	2-0
ஐந்திலக்கணதொனாலவிளக்கம் மூலமும் உரையும்	...	1-8	3-0
சித்தியார் சுபகூடம் ஞானப்பிரகாசா உரை	...	1-4	2-0
மாரககண்டேயா புராணவசனம் 24-அத்தியாயம் வரையில்	}...	1-4	2-0
காசிடான்மியம் தலயாத்திரைப் பொதுவிதி	...	0-8	1-0
ஒருபா உண்மைஉபதேசம் உரை இது பதிபசு பாசம் எனலும் மூப்பொருளை எளிதில் விளக்கும் சைவசித்தாந்த நூல்	}...	0-8	1-0
சுவஞானபோதச்சிற்றுவரை	...	0-8	1-0
தக்ஷிணகைலாசபுராணம்	...	0-8	1-0
கைவல்ய மூலமும் உரையும்	...	0-6	1-0
திருப்போரூர் சந்திரிமுறை	...	0-5	1-0
திருத்தணிகை சந்திரிமுறை	...	0-4	1-0

சர்வசாட்சிமாலை கடவுள் அந்தாதி	...	0—4	1—0
பஞ்சதந்திரப்பாடற்கதை	...	0—4	1—0
சைவதூஷணடிகாரம்	...	0—4	1—0
திருமயிலாப்பூர் தலபுராணச்சுருகம்	...	0—3	0—6
சிவசிவவெண்பா சோமேசர்வெண்பா	...	0—2	0—6
ஒளவைக்குறள்	...	0—2	0—6
பட்டிகாசப்புலவர் கலம்பகம்	...	0—2	0—6
ஆறபட்டளிசுரசதகம்	...	0—2	0—6
சூமபோசதகம்	...	0—2	0—6
மணவாளநாராயணசதகம்	...	0—2	0—6
தண்டலையாசதகம்	...	0—1	0—6
காந்தமகாசங்கிரகம்	...	0—2	0—6
செங்குந்தர் பிள்ளைத்தமிழ் ஷை ஊசல்	...	0—2	0—6
சப்பிரமணி பரிக்ஷைத்திரகசோவைப் பிள்ளைத்தமிழ்	...	0—2	0—6
திருக்கழகஞ்றத தலபுராணச்சுருகம்	...	0—2	0—6
தொண்டைமண்டலசதகம்	...	0—2	0—6
சிவோதகாஷ ஸீபிகை	...	0—1	0—6
பஞ்சாகூரப் பதிபசபாசவிளக்கம்	...	0—1	0—6
நறகொடை ஈகையைப்பற்றி	...	0—1	0—6
சேனைத்தலைவா மரபுவிளக்கச் சூராவய	...	0—1	0—6
உமாபதி சிவாசாரியார் நெஞ்சுவிதோது	...	0—1	0—0
நால்வா நான்மணிமாலை	...	0—1	0—0
முருகாகலிவெண்பா	...	0—1	0—0
சோணாசலசதகம் திருவருணைக் கலிவெண்பா	...	0—1	0—6
சிவபோகசாரம்	...	0—1	0—6
கபிலோபாதி காளத்திபாதி வெண்பா அந்தாதி	...	0—1	0—6
இருச்சொல்லலங்காரம், முச்சொல்லலங்காரம்	...	0—1	0—6
வைஷ்ணவ சமயதீபம், இத்தூல் வைஷ்ணவ	}	...	0—1 0—6
சமயத்திறகுரிய திருப்பதிகள், ஆழ்வா			
கள், ஆசாரியர்கள் திவ்யசரித்திரங்களைச்			
சுருக்கி வினாவிடையாக வினாசும	}	...	0—1 0—6
வாசகக் குறிப்பு — இது தமிழைக் கற்போரும்,			
எழுதுவோரும் (காமர்) முதலிய அடை			
யாளக் குறிப்பை இடகண்டறிவதற்கு			
மிகவுபயோகமானது			

வாலியுபேயேயி வனுப்பக்கேட்கிறவர்கள் தபால் சார்ச்சம் மணியார் டர் பீசம் கமக்காவது, சென்னை தங்கச்சிலைத் திருத்தியலா ஜிகல் யந்திரசாலை, ம-ா-ா-புரீ கா. முருகேசமுதலியாரிடத்தி லும் முன்னனுப்பிப்பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

சி. அ. இரத்தசபாபதிமுதலியார்,
முதல் கம்பர், குமாப்பமுதலித்,
சென்னைப்பட்டணம்.

